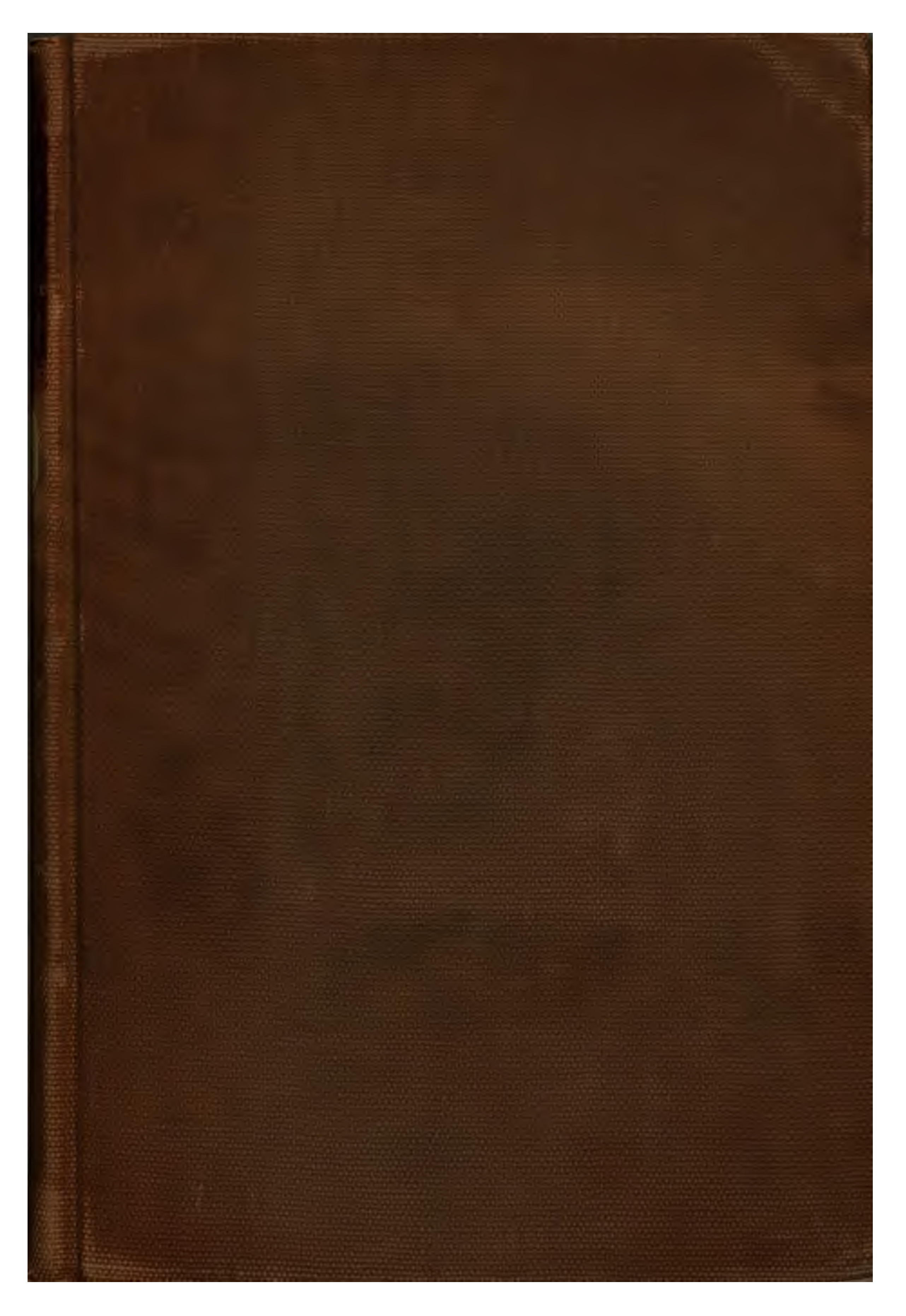

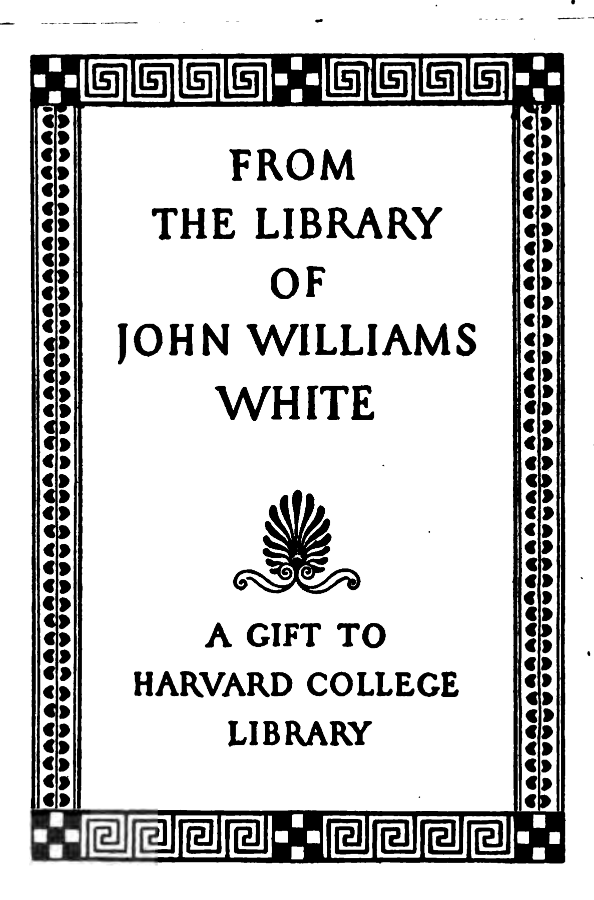
FROM
THE LIBRARY
OF
JOHN WILLIAMS
WHITE
A GIFT TO
HARVARD COLLEGE
LIBRARY

John Williams White.

BIBLIOTHÈQUE

DES

ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

FASCICULE VINGT-SEPTIÈME

LES SCOLIES DU MANUSCRIT D'ARISTOPHANE A RAVENNE, ÉTUDE ET COLLATION,

PAR M. ALBERT MARTIN.

TOULOUSE. — IMP. A. CHAUVIN ET FILS, RUE DES SALENQUES, 28.

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE

ÉTUDE ET COLLATION

PAR

M. Albert MARTIN

MEMBRE DE L'ÉCOLE FRANÇAISE DE ROME.

PARIS

ERNEST THORIN, ÉDITEUR

LIBRAIRE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

DU COLLÈGE DE FRANCE ET DE L'ÉCOLE NORMALE SUPÉRIEURE

7, RUE DE MÉDICIS, 7

1882

PRÉFACE

I

Le manuscrit d'Aristophane, qui se trouve aujourd'hui à la bibliothèque *Classense* de Ravenne, sous le numéro d'ordre 137, 4, A, est à la fois le plus ancien et le plus complet de tous les manuscrits qui nous sont parvenus des œuvres du grand comique. Avant ces dix dernières années, on ne savait presque rien de l'histoire de ce manuscrit. On disait à Ravenne qu'il avait été trouvé à Pise, au commencement du siècle dernier, par l'abbé P. Cannetti, supérieur des Camaldules de *Classe*, qui l'aurait acheté à bas prix avec un amas d'autres vieux papiers. Les Camaldules ont possédé la bibliothèque jusqu'en 1804, date de la suppression des couvents en Italie. A cette époque, la *Classense* est devenue bibliothèque communale, et c'est le municipe de Ravenne qui en a l'administration. On n'a trouvé jusqu'ici, soit dans la bibliothèque, soit aux archives, aucune pièce donnant des renseignements sur la provenance du manuscrit (1). On en était réduit à cette seule tradition, que se transmettaient successivement les bibliothécaires de la *Classense* sur le nom de l'acheteur et sur le lieu de l'achat.

(1) Il y a cependant à la *Classense* un grand nombre de manuscrits de l'abbé Cannetti ; ce sont en général des traités sur des sujets théologiques, avec une assez volumineuse correspondance. J'ai feuilleté cette correspondance ; mais la matière était trop abondante et mon temps trop limité ; je n'ai pu en faire qu'un examen très rapide. Il n'y a pas grand'chose à tirer de l'ouvrage suivant : *La Biblioteca Classense illustrata ne' principali suoi codici e nelle più pregevoli sue edizioni del secolo XVI*, dal conte Alessandro Cappi, vice-bibliotecario. Rimini, 1847, in-8°, 118 pages.

Il est certain que le manuscrit n'était pas encore à Ravenne en septembre 1698, puisqu'il n'est mentionné ni dans le *Diarium Italicum* ni dans la *Bibliotheca Bibliothecarum* (1) de Montfaucon. Notre grand savant, qui à Venise ne put pénétrer ni dans la Marcienne, ni dans la bibliothèque de San-Giorgio Maggiore, celle-ci cependant administrée par des Bénédictins, reçut, au contraire, à Ravenne le plus bienveillant accueil. Il put étudier à loisir toutes ces belles archives qui sont encore une des richesses de la vieille cité. Si un manuscrit grec aussi ancien que l'est notre manuscrit d'Aristophane se fût trouvé alors à Ravenne, on peut assurer qu'il aurait été signalé à l'illustre paléographe. C'est chez Inverniz que nous trouvons la première mention du *Ravennas*. Il s'en servit pour sa grande édition d'Aristophane (2), mais sans savoir tirer parti d'un tel secours. Ce mérite était réservé à Im. Bekker, qui en fit la collation en 1818, et révéla (3) aux savants de quelle importance était ce manuscrit pour la constitution du texte d'Aristophane.

Dans ces dernières années, un peu de lumière s'est faite sur le passé de notre manuscrit. La collation de Bekker avait été faite un peu rapidement. Le critique célèbre, auquel on doit tant d'éditions qui presque toutes marquent un sérieux progrès, pour tant produire, était obligé de se presser (4). Son travail était à reprendre sur Aristophane comme sur beaucoup d'autres auteurs qu'il a publiés. Un savant allemand, qui s'était déjà occupé d'Aristophane (5), M. Adolphe von Velsen, se chargea de cette tâche laborieuse. Il vint en Italie, 1866-1867, et collationna les principaux manuscrits

(1) Montfaucon était à Ravenne du 2 au 7 septembre 1698. *Diarium Italicum*, p. 97. Il n'y a rien non plus dans le *Museum Italicum* de Mabillon, 2 vol. (Paris 1724). Mabillon était à Ravenne en juin 1685. Cf. t. I, p. 37 et suiv.

(2) Leipzig, 1794.

(3) Cf. son édition en 5 volumes, Londres, 1829.

(4) « Mallem Bekkerus veterum librorum bonas scripturas diligenter colligere et ordine explicare et sic de litteris optime mereri pergeret, quam librorum auxilio destitutus solaque divinandi facultate, qua minus valet, fretus, novas editiones celerius quam melius adornaret. » Cobet, *Variæ lectiones*, préf., p. XVIII.

(5) Articles dans le *Philologus* et le *Rheinisches Museum* à partir de 1863 ; un programme pour l'Université de Saarbrück, 1860. Tous ces travaux ont pour sujet Aristophane.

d'Aristophane qui se trouvent dans les bibliothèques italiennes.

Le classement des manuscrits d'Aristophane est encore une question à résoudre (1); on sait d'une façon générale quelle est la valeur de chacun d'eux; mais il reste à établir cette valeur d'une manière scientifique et à reconnaître les familles. Un fait général paraît établi : c'est qu'aucun de ces manuscrits ne l'emporte sur tous les autres au point de suffire à lui tout seul pour constituer le texte. Tous les manuscrits signalés aujourd'hui comme importants sont couverts de taches nombreuses; tous ne reproduisent que très imparfaitement la source primitive. M. A. von Velsen avait lui-même établi ce point très nettement (*Philologus*, t. XXIV, p. 124 et suiv.). Ce savant avait donc, puisqu'il entreprenait de donner une édition critique d'Aristophane, à établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits déjà signalés. Il avait de plus à voir s'il ne se trouvait pas dans les bibliothèques quelque secours qu'on n'eût pas encore utilisé.

L'édition princeps d'Aristophane a été donnée par Alde à Venise, en 1498. Elle contenait seulement neuf des onze comédies que nous possédons aujourd'hui; *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ* manquaient. Alde dit, dans sa préface (2), qu'il avait espéré pouvoir donner dix comédies, mais qu'il avait dû y renoncer, n'ayant pu recueillir que des fragments de la dixième, *Lysistrata.* Le grammairien Crétois Marc Musurus collabora à cette édition; c'est lui qui fut chargé particulièrement de recueillir et de mettre en ordre les scolies. Ce n'était pas la partie la plus facile de l'œuvre, et Musurus, dans la préface grecque qu'il a mise dans l'*Aldine* à côté de la préface d'Alde lui-même, se plaint beaucoup des peines que ce travail lui a coûtées (3). On n'a pas encore bien éta-

(1) Voir un essai de classification intéressant dans R. Schnee, *De Aristophanis codicibus capita duo.* Halis Saxonum, 1876.

(2) « Accipe igitur novem Aristophanis fabulas; nam decimam *Lysistraten* ideo prætermisimus, quia vix dimidiata haberi a nobis potuit. »

(3) Τὰ δ'ὑπομνήματα ταυτὶ καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου ἐδεῖτο μακροῦ, εἴ τις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγχειροίη μεθαρμόσασθαι σχῆμα, ὧν θατέρου μὲν ἐπεκρατήσαμεν καίτοι

bli avec quelles sources Musurus avait composé son recueil ; certaines de ces sources semblent aujourd'hui perdues. Quoi qu'il en soit, l'édition princeps d'Aristophane est un des titres sérieux d'Alde Manuce à la reconnaissance de la postérité, et la part que Musurus a prise à cette œuvre n'est pas la moins recommandable.

En 1515, B. Junti donna à Florence la deuxième édition d'Aristophane ; c'était, à peu de chose près, une répétition de l'*Aldine*. Junti, lui aussi, avait eu l'espoir (1) d'enrichir le recueil de quelques comédies nouvelles ; mais il avait dû y renoncer, et il ne donnait que les neuf pièces déjà publiées par Alde. Cette édition de Junti était à peine mise en vente (septembre 1515), qu'il parut (28 janvier 1516) dans le même format et avec les mêmes caractères un volume supplémentaire contenant enfin les deux pièces qui manquaient encore au recueil d'Aristophane, tel que nous l'avons aujourd'hui (2), *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ*.

Les deux nouvelles pièces (l'éditeur nous le dit dans sa préface) étaient publiées d'après un très ancien manuscrit provenant de la bibliothèque d'Urbin. Depuis Junti, ce ma-

κρείττονος ἢ φέρειν. Περὶ στενὸν δέ μοι κομιδῇ τὰ τοῦ χρόνου συνέβη. Οὐ γὰρ μόνον τὰς ἐξηγήσεις συνείρειν ἠργολαβήσαμεν πεφυρμένας τέως, ὡς ἴστε που καὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ τυπωθείσας ἤδη ἐπετετράμμεθα διορθοῦν. »

(1) « Putabam vir doctissime duas quoque notioribus his addere posse nondum ab aliis impressas, quæ cito forsan abs te nostra ope his novem comitatæ legi poterunt, ni forsan Euphrosyni bonini præceptoris tui et aliorum tuorum pariterque nostrorum amicorum promissa irrita quod credere nequeo in leves abibunt auras » (Dédicace de Junti à Fr. Accolti, évêque d'Ancône).

(2) Venit mi Francisce expectata dies illa in qua *ex Urbinate bibliotheca antiquissimum* Aristophanis exemplar nacti sumus, ibique inter alias Λυσιστράτην καὶ Θεσμοφοριαζούσας... non alias visas comedias invenimus... Nec te ignorare velim vir doctissime plus aliis truncatas, mutilatasque has esse comedias, quibus emendandis lynceis ut aiunt oculis opus fuisse non dubites... » Florentiæ X. ianuarii MDXV.

A la fin du volume on lit :

« Bernardus Iunta lectori. S.

» Habes candide lector nusquam hactenus impressas binas Aristophanis comœdias. Sacrificantes feminas, atticamque Lysistraten. Quas ex codice adeo vetusto excerpsimus ut altera interdum dictionis pars ibi desideretur. Si quid igitur in illis quod tibi molestum sit invenies quia ἀπαραλλάκτως cudere voluimus, id evenisse scias. Vale.

» His summa manus imposita est, quinto Kl' Februarii M.D.XV. Leonis papæ nostri anno tertio. »

nuscrit avait disparu, perte regrettable, car il avait fourni très souvent d'excellentes leçons. On n'avait cependant pas renoncé à tout espoir de retrouver un texte perdu ainsi au commencement du seizième siècle, en pleine culture littéraire. M. A. von Velsen, en faisant ses collations, remarqua que, sur le manuscrit de Ravenne, les marges des feuillets contenant *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ* portaient une série de chiffres arabes, des indications de personnages et d'autres signes appartenant à une main du seizième siècle. Il nota dans sa collation ces particularités, dont il ne saisissait pas alors le sens. C'est seulement après son retour en Allemagne, quand il reprit son travail, qu'il s'aperçut de la concordance que ces chiffres et ces signes offraient avec la pagination de la *Juntine*. La concordance était telle, et il y avait là un tel ensemble de preuves, que le doute n'était pas possible : l'*Urbinas* de Junti était retrouvé. Ce n'était malheureusement pas un texte nouveau qui nous était rendu, mais une équivoque était dissipée; la place que la *Juntine* devait occuper comme source du texte était définitivement établie; enfin une lumière précieuse était faite sur le passé des manuscrits de Ravenne.

C'est, en effet, pour l'histoire de ce manuscrit que la découverte de M. von Velsen est importante. J'ai déjà eu l'occasion, dans un précédent fascicule de la *Bibliothèque des écoles françaises d'Athènes et de Rome*, de m'occuper de la bibliothèque qu'avaient réunie les princes de la maison d'Urbin. On me permettra de renvoyer à ce travail (1). M. A. von Velsen, dans la brochure qui contient le récit de son intéressante découverte (2), commet une erreur quand il dit (p. 52) que, jusqu'en 1515, le *Ravennas* a appartenu à la Vaticane, classé dans le fonds d'Urbin. Le manuscrit de Ravenne n'a pu être, en 1515, à la Vaticane, par la raison que la bibliothèque d'Urbin a été apportée au Vatican seulement en 1657, sous Alexandre VII. Ce *Ravennas* n'a jamais été à la Vaticane.

(1) *Le manuscrit d'Isocrate Urbinas CXI, de la Vaticane.* Paris, 1881, p. 2.

(2) *Ueber den Codex Urbinas der Lysistrata und der Thesmophoriazusen des Aristophanes.* Halle, 1871.

Un savant anglais, qui a publié une notice sur le manuscrit de Ravenne (1), M. W. G. Clark, croit que le manuscrit n'a pu rentrer à la bibliothèque d'Urbin qu'après 1498, et qu'il en est sorti en 1515. Il ne nous semble pas qu'il soit possible d'établir ces dates d'une façon si rigoureuse. Alde pouvait connaître le duc d'Urbin, Guido Ubaldo (2), et ignorer, en 1498, quand il publia neuf comédies d'Aristophane, qu'il y avait à Urbin un manuscrit qui en contenait onze. Sans doute, Vespasiano (3) ne mentionne pas Aristophane dans la liste des auteurs dont il a vu des manuscrits dans la bibliothèque de Federico, père de Guido. Je ne veux pas rabaisser le mérite de Vespasiano, qui nous a transmis des renseignements si précieux sur la formation de la bibliothèque d'Urbin; mais cette liste des auteurs qu'il a vus à Urbin n'a aucune importance; il y a là, tout au plus, une vingtaine de noms cités de mémoire, et, on peut le dire, sans grande réflexion. Aristophane manque, aussi bien qu'Isocrate, Eschyle, Euripide, etc.; on sait, qu'en revanche, un Ménandre se trouve sur la liste. Il y a de Vespasiano un témoignage autrement important sur la formation de cette bibliothèque; c'est l'information que Federico avait tenu à avoir les manuscrits de tous les auteurs classiques aussi complets qu'on les connaissait alors.

Un savant italien, M. C. Guasti, a trouvé un inventaire de la bibliothèque d'Urbin et l'a publié dans le *Giornale storico degli archivi toscani*, 1862, t. VI, p. 126-147 et 1863, t. VII, p. 130-154. Cet inventaire, si on en juge d'après l'écriture, serait du quinzième siècle. Il porte en tête le nom de Federico Veterano, qui fut bibliothécaire à Urbin ; mais il

(1) *The history of the Ravenna manuscript of Aristophanes*, dans *The Journal of Philology*, vol. III, 1871, p. 153-160.

(2) Alde connaissait le duc Guido, comme il connaissait tous les princes de son temps qui étaient amis des lettres. Ce n'est pas au duc d'Urbin que fut dédiée l'édition princeps de Thucydide, comme le dit M. Clark, mais à Dan. Rinieri, sénateur vénitien. Trois aldines seulement furent dédiées à Guido Ubaldo : le *Recueil des Astronomiques* (1499), le roman moderne intitulé *Hypnerotomachia* (même année), le *Xénophon* avec l'*Hérodien* (1503). La dédicace la plus curieuse est celle des *Astronomiques* ; nous y voyons Alde croire à l'astrologie et à l'influence maligne des étoiles sur nos passions.

(3) Vespasiano fiorentino, *Vite di uomini illustri del secolo XV*, p. 128.

n'a pas été écrit par lui (1). Il contient, au commencement, plusieurs pièces en vers latins de Veterano sur la bibliothèque, et, comme le duc Federico est seul nommé dans ces poésies, on est autorisé à croire que l'inventaire a été dressé sous son règne, qu'il est donc antérieur à 1482, date de la mort du duc. Les manuscrits grecs forment, dans l'inventaire, un groupe qui comprend (2) les numéros 607-699. Au numéro 692, on lit : « Aristophanis, comedie bis. » Il n'y a aujourd'hui au fonds d'Urbin de la Vaticane que deux manuscrits d'Aristophane, les numéros 141 et 143. Le n° 141 contient quatre pièces : le *Plutus*, les *Nuées*, les *Grenouilles* et les *Oiseaux*; c'est un des bons manuscrits d'Aristophane que nous possédions (3); le n° 143 n'a pas de valeur; il contient le *Plutus*, les *Nuées* et les *Grenouilles*, et a été écrit dans la première moitié du quinzième siècle. Nous avons peine à croire qu'un manuscrit si médiocre ait pu être acquis par Federico. Il ne faut pas oublier que c'est sous ce prince que se sont faites à Urbin les grandes acquisitions pour ce qui regarde les manuscrits; ses successeurs ont surtout enrichi la bibliothèque d'imprimés; lui, nous le savons par le témoignage formel de Vespasiano, n'en admit aucun dans sa col-

(1) Il y a plusieurs questions embarrassantes au sujet de cet inventaire. Veterano y a certainement collaboré : son nom mis en tête, ses poésies transcrites au commencement le prouvent suffisamment; mais, d'autre part, il n'est pas possible que ce soit lui qui l'ait écrit. Les poésies qu'il a laissées indiquent un lettré, l'inventaire, au contraire, est plein de fautes grossières. D'autre part on lit au dernier feuillet de l'inventaire, d'une main qui serait du seizième siècle, cette indication assez obscure : « Inventario de' libri erono nella Libreria d'Urbino quando s'ebe lo Stato la prima volta, che di poi no vi s'è trovato nulla. » Nous aurions là, à ce compte, le premier inventaire qui ait été fait de la bibliothèque d'Urbin; mais que veulent dire les dernières paroles? Il n'est pas exact qu'on n'ait pas retrouvé la bibliothèque. César Borgia l'avait fait transporter en lieu sûr, dans la forteresse de Rocca di Forli. C'est là que la retrouva Guido Ubaldo, remis en possession de ses Etats (Reposati, *Della Zecca di Gubbio*. Bologne, 1772, 2 vol., t. I, p. 367). Cette notice a-t-elle été écrite lorsque la bibliothèque était encore à Rocca di Forli, ou treize ans plus tard, quand elle fut portée à Mantoue par Francesco-Maria?

(2) De 607 à 699, nous avons 93 numéros, auxquels il faut ajouter 19 doubles indiqués dans l'inventaire par la mention *bis*. Cela fait un total de 112 mss.

(3) Voir une notice de ce ms. dans A. v. Velsen, éditions des *Grenouilles* et du *Plutus*. Ajoutons que ce ms. porte sur un des feuillets en parchemin, mis comme couverture, le blason des Montefeltri, sans le gonfalon.

lection. L'imprimerie était encore à ses débuts ; ces connaisseurs délicats de la première Renaissance regardaient l'imprimé comme une œuvre de métier, médiocre et banale, comme tout ce qui sort d'une machine ou d'une fabrique; les manuscrits, au contraire, étaient des œuvres personnelles : c'étaient des objets d'art; on les recherchait tant pour l'auteur dont ils contenaient le texte que pour la valeur qu'ils pouvaient avoir par eux-mêmes à cause de leur âge, des peintures qu'ils avaient conservées, etc. L'inventaire de Veterano prouve qu'il y avait dans la bibliothèque de Federico 112 manuscrits grecs; il n'y en a aujourd'hui que 165 dans le fonds Urbinas de la Vaticane; on voit donc que, même en tenant compte des soustractions qui ont pu se produire, il n'a été acquis, après la mort de Federico, qu'un nombre assez restreint de manuscrits. Non seulement Federico a acheté le plus grand nombre des manuscrits, mais, pour les raisons développées plus haut, tout porte à croire qu'il a acheté les plus anciens et les plus beaux. Je ne sais si je me trompe; mais j'ai tenu en main tous les manuscrits qui composent aujourd'hui le fonds grec d'Urbin à la Vaticane, et il m'a semblé reconnaître sur les plus anciens des indices montrant que c'était par le fondateur de la bibliothèque qu'ils avaient été acquis (1). Il semble qu'il y ait là un ensemble de faits entraînant, non la preuve certaine, mais au moins une présomption assez forte que le manuscrit de Ravenne est un des deux qui sont portés dans l'inventaire de Veterano, et qu'il est entré dans la bibliothèque d'Urbin sous Federico, c'est-à-dire avant 1483.

M. Clark place en 1515 la disparition du manuscrit. Il est possible que ce soit en effet alors qu'il ait été volé. Une autre date cependant nous semble plus probable; c'est 1502. A cette époque, Guido-Ubaldo, attaqué à l'improviste par César Borgia, qui avait surpris sa bonne foi, eut toutes les peines

(1) Le fait est très probable pour l'Isocrate 111, pour l'Aristophane 141 ; il est certain pour le beau manuscrit de Polybe, l'Urbinas 102, qui porte, sur l'un des feuillets mis comme couverture, le blason des Montefeltri, ayant d'un côté les lettres FE, de l'autre le mot DVX, c'est-à-dire « Federicus Dux. » Ce ms. a donc été acquis entre 1474, quand Federico reçut le titre de duc, et 1482, date de sa mort.

du monde à sauver sa personne; il ne put s'échapper que sous un déguisement et à travers mille dangers. César entra dans Urbin avec son armée; il parvint à préserver la ville du pillage, mais non le palais ducal; le feu fut mis à la garde-robe des ducs, que César pourtant s'était réservée; les collections furent un moment saccagées; on vit des soldats de Borgia emporter des manuscrits comme part de butin. Le désordre fut tel que César dut faire sortir son armée de la ville et la cantonner dans les forteresses voisines (1). En 1515 la bibliothèque ne fut pas pillée. Francesco-Maria della Rovere, successeur de Guido-Ubaldo, est dépossédé par Léon X au profit d'un Médicis, comme son oncle l'avait été par Alexandre VI au profit d'un Borgia. Mais le nouveau duc d'Urbin, Laurent de Médicis, n'était pas un César Borgia. Francesco-Maria opposa à son ennemi une vive résistance; la lutte dura deux ans, au bout desquels les deux partis, également épuisés, en vinrent à un accommodement. Francesco-Maria renonça au duché, mais fut remis en possession de la fortune mobilière des princes d'Urbin, et en particulier de la bibliothèque qu'il fit transporter à Mantoue. Que des manuscrits aient pu alors être volés, c'est fort possible; mais il n'en faut pas moins reconnaître que c'est du pillage de 1503 que la bibliothèque a eu surtout à souffrir.

Notre conclusion sera donc que le manuscrit de Ravenne a dû rentrer à Urbin sous le règne de Federico di Montefeltro, c'est-à-dire avant 1482, et qu'il en a été soustrait, soit en 1515, soit plutôt en 1503.

II

Nous avons vu que Junti donnait quelques renseignements sur l'état du manuscrit au quinzième siècle : « Comœdias... quas ex codice adeo vetusto excerpsimus ut altera interdum

(1) Reposati, *Della Zecca di Gubbio*, t. I, p. 334. On peut aussi consulter un récit, écrit par Guido-Ubaldo lui-même, de tout ce qu'il eut à souffrir de la part du duc de Valentinois. Archives de Florence, archives d'Urbin. Cl. 1, D, B, F. VIII, 6, 2.

dictionis pars ibi desideretur. » Cette description est conforme à l'état actuel du manuscrit. La première page surtout est toute noircie et usée en partie. Le volume entier a souffert de l'humidité, qui a surtout attaqué les marges; et comme c'est là que sont écrites les scolies, ce sont elles par conséquent qui ont été le plus éprouvées. La lecture est souvent difficile, parfois même, mais assez rarement, impossible. Il pourrait bien en être du manuscrit d'Aristophane ce qui en est du manuscrit d'Isocrate, *Urbinas CXI*. Nous avons, pour ce dernier manuscrit, une preuve certaine qu'il était déjà en mauvais état lorsqu'il est arrivé à Urbin (1).

Le manuscrit est un in-quarto ayant $0^m,32$ de long sur $0^m,21$ de large; il a 191 feuillets numérotés en chiffres arabes, au crayon, sur le recto seulement. D'après notre façon de compter le recto et le verso, le manuscrit aurait donc 382 pages.

Il y a une division quaternionnaire d'époque récente, en chiffres arabes; elle se trouve à la marge inférieure, à peu près au milieu, et souvent elle a été enlevée par la rognure quand le manuscrit a été relié. Il y a en tout 21 cahiers qui sont réguliers à 8 feuillets, sauf les trois suivants : le cahier 10 n'a que trois feuillets, les n°s 73, 74, 75; — le cahier 16 en a 9; le fol. 116 est supplémentaire; — le cahier 19 en a 10; folios supplémentaires, 141 et 142. Il se trouve que, deux fois sur trois, les feuillets supplémentaires contiennent la fin d'une comédie. Ainsi les fol. 73, 74, 75 contiennent les 168 derniers vers des *Oiseaux*; les fol. 141, 142 les 163 derniers vers des *Acharniens*. Le fol. 116 n'est pas dans ce cas: il contient les v. 359-434 de *Lysistrata*. Si on compare ce fol. 116 au fol. 117, on remarque certaines différences : l'encre est noire au fol. 116, elle est jaunâtre au fol. 117, l'écriture est plus fine dans le premier, sensiblement plus grosse dans le second. Ces différences n'indiquent pas certainement une différence de main, mais un moment différent de la même main. Enfin, et ceci est plus caractéristique, le fol. 116 verso est incomplet; il y a, au bas de la page, neuf lignes qui sont

(1) Cf. *Le manuscrit d'Isocrate Urbinas CXI*, p. 3-4.

restées en blanc, sans qu'il manque rien au texte, le fol. 116 verso finit au v. 434, le fol. 117 commence au v. 435. Ces différences dans l'écriture et cette lacune indiquent que nous avons là deux parties distinctes : l'une comprenant les folios 76-116, l'autre les fol. 117-140, et que c'est très probablement la dernière de ces deux parties qui a été écrite la première; sans cela, la lacune serait inexplicable. Il semble alors qu'on peut se rendre compte de la façon dont le copiste a conduit son travail; il a, comme on le faisait souvent, divisé en plusieurs groupes le manuscrit qu'il avait à écrire : premier groupe, fol. 1-75, 9 quaternions, plus trois feuillets supplémentaires, les fol. 73, 74, 75; pièces : *Plutus*, *Nuées*, *Grenouilles*, *Oiseaux*; — deuxième groupe, fol. 76-140, 8 quaternions; pièces : *Chevaliers*, *Paix*, *Lysistrata*, *Acharniens* (pour cette dernière pièce, les v. 1-110 seulement); — troisième groupe, fol. 141-191, folios supplémentaires 141-142, contenant la fin des *Acharniens*; le groupe régulier est formé de 6 quaternions et contient les *Guêpes*, les *Thesmophoriazusæ* et les *Ecclesiazusæ*.

Si l'on tient compte de l'irrégularité que présente le folio 116, nous aurons un quatrième groupe comprenant, d'une part, les fol. 76-116, de l'autre les fol. 117-140; mais il nous semble que cette irrégularité indique ici une subdivision du deuxième groupe plutôt qu'un groupe nouveau. Dans tous les cas, le copiste, en faisant sa division, paraît avoir eu pour règle, en général, de faire entrer dans chaque groupe un certain nombre de pièces complètes, ce qui entraînait cette conséquence que chaque groupe devait commencer avec le commencement d'une comédie. Cet arrangement permettait au copiste d'établir dans son travail un ordre que lui dictait ou sa fantaisie, ou peut-être telle nécessité que nous ignorons aujourd'hui; et si, arrivé au dernier quaternion de tel groupe, il trouvait quelque erreur dans ses calculs, il avait la ressource des feuillets supplémentaires.

Il y a enfin une dernière considération que nous présentons ici, malgré les incertitudes qu'elle peut offrir. La comédie de *Lysistrata*, dans beaucoup de manuscrits d'Aristophane, est mutilée ou même manque complètement. Cette

comédie se trouvait la dernière dans un des archétypes de nos manuscrits, et les copistes ou la négligeaient ou ne la transcrivaient qu'en partie. Nous avons dit que l'*Aldine* avait été publiée d'après un manuscrit de cette famille, et nous avons vu qu'Alde avait dû renoncer à comprendre dans son édition cette pièce dont il n'avait retrouvé que la moitié. Peut-on rapprocher cette particularité que présente *Lysistrata* dans certains manuscrits des irrégularités que nous avons signalées au folio 116, lequel contient, avons-nous dit, les v. 359-434 de *Lysistrata?* Ce folio présente un caractère particulier d'irrégularités. Il est supplémentaire; il est de plus incomplet au verso, ce qui, joint à des différences que nous avons notées dans l'écriture, indique que les deux parties de *Lysistrata*, faisant partie chacune d'un groupe distinct, n'ont pas été écrites dans l'ordre chronologique régulier. Nous avons vu, de plus, que ce folio fait exception à ce qui nous a paru être la règle générale suivie par le copiste quand il a divisé son manuscrit; ce folio, quoique supplémentaire, ne contient pas la fin d'une pièce, et le folio suivant, le nº 117, qui serait le premier folio d'un groupe, ne contient pas le commencement d'une comédie. Faut-il voir dans tous ces faits une indication de ce qu'a pu être l'archétype du *Ravennas?* Y a-t-il un rapport entre ces irrégularités du fol. 116 et les lacunes que présente la comédie de *Lysistrata* dans certains manuscrits? Nous n'avons rien qui nous permette de résoudre cette question. Il nous a semblé cependant que la particularité que présente le manuscrit de Ravenne, précisément dans cette pièce, devait être signalée.

Le manuscrit a, au commencement, une couverture de trois feuillets : le premier en papier, les deux autres en parchemin. Sur le dernier de ces feuillets, au verso, on lit:

Aristophanis Codex Optimus cum argumentis et scholiis Anonymi
Scriptus sæculo X,
Ita censebat Cyrillus Martinius
Florentinus (1).

(1) D'après M. Clark, ce Cirillo Martini a vécu au siècle dernier et fut coadjuteur de Biscioni, le bibliothécaire de la Laurentienne.

Suit un *index* des onze comédies avec renvoi aux pages du manuscrit.

A la fin, il y a une couverture de deux feuillets : le premier en parchemin, le deuxième en papier; le premier porte un *index* qui est de la même main que les chiffres, indications de personnages et autres signes qui sont à côté du texte de *Lysistrata* et des *Thesmophoriazusæ*. Cet *index* doit donc être attribué à cet Euphrosynus (1) qui prépara pour Junti l'édition de 1516.

Le texte d'Aristophane occupe le milieu de la page, l'écriture est la minuscule; les scolies sont sur les marges, l'écriture, sauf de très rares exceptions, est l'onciale. Pour le texte, l'écriture est au-dessous de la ligne à la pointe sèche; les esprits sont souvent anguleux, mais les formes arrondies sont aussi très fréquentes; les lettres onciales se trouvent aussi assez fréquemment, particulièrement le Γ, l'Η, le Κ, le Λ, le Ν. Tous ces caractères indiquent que le manuscrit est du onzième siècle et non, comme l'avait jugé Martini, du dixième. L'original, sur lequel le *Ravennas* a été copié, devait être un manuscrit assez ancien; on peut le conclure de formes telles que ποεῖν pour ποιεῖν, de la fréquence de l'erreur ο pour ω et de certaines particularités paléographiques, dont la plus curieuse est le signe de l'apostrophe mis après le mot οὐχ'. L'usage de l'apostrophe, comme signe de ponctuation, est signalé dans les manuscrits les plus anciens, et particulièrement dans les manuscrits bibliques (2). On se servait d'abord de l'apostrophe pour indiquer le commencement ou la fin d'un mot un peu rare, tel qu'un nom propre étranger; plus tard on trouve indistinctement ce signe à côté d'un mot ordinaire. Dans le manuscrit de Ravenne, cet usage ne s'est conservé que pour le mot οὐχ; les autres exemples sont très rares; on peut citer *Grenouilles*, 7 : μόνον'. Le copiste devait trouver, sur le manuscrit qu'il copiait, cette particularité qui n'était plus en usage au onzième siècle, et il la transcrivait probablement sans la comprendre.

(1) Cf. Velsen, *op. cit.*, p. 7.

(2) Cf. Gardthausen, *Griechische Palæographie*. Leipzig, 1879, p. 272.

On distingue dans le manuscrit deux mains principales : la première R[1] a écrit le texte entier d'Aristophane et les scolies du *Plutus*, des *Nuées*, des *Grenouilles*, des *Oiseaux* et de la *Paix*; la deuxième main R[2] a écrit les scolies des *Chevaliers*, de *Lysistrata*, des *Acharniens*, des *Guêpes*, des *Thesmophoriazusæ* et des *Ecclesiazusæ*. Ces deux mains se distinguent au simple aspect de l'écriture; on peut indiquer, parmi les formes qui présentent le plus de différence, le **K**, l'**Υ**, le **Φ**.

On remarque aussi que l'abréviation de ὅτι, très fréquente chez R[1], est rare chez R[2]; en revanche celle de αν, fréquente chez R[2], ne se trouve presque pas chez R[1]. A côté de ces deux mains principales, citons une main du treizième siècle R[3] et une autre du quinzième R[4]; mais la part que ces deux mains ont prise à la transcription des scolies est des plus faibles; c'est à peine si on trouvera ces deux mains mentionnées çà et là dans notre collation.

Nous avons dit que le texte d'Aristophane et les scolies des premières comédies étaient de la même main, celle que nous avons désignée par R[1]. M. A. von Velsen voit là deux mains différentes (1). Assurément l'opinion d'un homme qui a fait du manuscrit une étude si complète et si approfondie est d'un poids considérable. Une chose peut faire illusion. Dans les manuscrits qui, comme celui de Ravenne, contiennent un texte accompagné de commentaires, le texte est écrit au milieu de la page et les commentaires sont tout autour, sur les marges, formant au texte un encadrement qui peut avoir des proportions considérables. L'écriture n'est pas la même aux

(1) « Fabulas Aristophanias, quæ quidem ætatem tulerunt, continet integras et scholia scripta manu diversa. Hæc manus, fere suppar ætate primæ manui, multis locis correctricis munere functa est (R[2]). Inest in codice etiam altera manus correctrix paullo recentior (R[3]) et tertia XV fere sæculi (R[4]). » Préface de l'édition de *Plutus*. Leipzig, 1881. — D'après M. von Velsen, il y aurait dans le manuscrit une première main ayant écrit tout le texte, une seconde main ayant écrit toutes les scolies. Pour les scolies, le doute n'est pas possible : elles ont été écrites par deux mains différentes : l'une a écrit les scolies des cinq premières pièces (je ne tiens pas compte de l'ordre des *Chevaliers* et de la *Paix*), l'autre les six dernières. M. von Velsen, qui ne s'est occupé que du texte, n'a pas cru devoir distinguer les deux mains des scolies. Le dissentiment entre nous porte seulement sur la main qui a écrit le texte et les premières scolies; où il voit deux mains différentes, R[1] et R[2], je n'en vois qu'une, R[1].

deux endroits : ponr le texte, c'est la minuscule ordinaire; pour les commentaires, c'est cette onciale particulière qu'on désigne sous le nom d'*onciale des scolies*. Grâce à cette disposition, le texte se distingue nettement des commentaires; cette distinction était nécessaire pour éviter les confusions; elle n'était pas toujours suffisante. On sait, en effet, qu'un des genres de fautes les plus fréquents dans nos manuscrits, c'est l'introduction des gloses marginales dans le texte.

Dans le manuscrit de Ravenne, l'écriture du texte et celle des scolies offrent les traits de distinction ordinaires. Nous avons d'une part la minuscule, de l'autre l'onciale, et celle-ci, sensiblement plus petite ou, si parfois elle s'allonge, gardant toujours des formes plus minces et plus grêles. Au premier abord, on peut croire à deux mains différentes; mais, après un examen attentif, on s'aperçoit que ces différences n'ont rien d'essentiel; qu'au contraire, les caractères importants, les formes des lettres, les signes d'accentuation, la ponctuation, sont les mêmes des deux côtés. Cette particularité curieuse, que nous avons signalée pour le mot οὐχ, se trouve et dans le texte et dans les scolies. Tout indique enfin que si les deux écritures offrent quelques différences, ces différences sont des distinctions établies par le copiste entre deux textes différents, et qu'en réalité les deux écritures appartiennent à la même main (1).

Tout ceci donne l'explication d'un passage qui peut d'abord embarrasser. Au fol. 14, les vers 1129 et 1130 du *Plutus*, qui manquent au texte, ont été rétablis une première fois sur la marge extérieure, une deuxième fois sur la marge supérieure. Sur la marge extérieure, les vers sont de l'écriture du texte; sur la marge supérieure, de l'écriture des scolies. La différence entre les deux écritures est très nette; elle n'est peut-être nulle part si tranchée dans le manuscrit. Nous devons ajouter que les vers écrits sur la marge extérieure sont tout à côté du texte, aussi près que possible de

(1) La comparaison est plus facile quand la main des scolies (nous employons cette expression pour plus de facilité) écrit en minuscule, ce qui arrive quelquefois pour les lemmes (Cf. particulièrement la *Paix*), ou pour des vers omis au texte et rétablis sur les marges par cette main.

l'endroit qu'ils auraient dû occuper; si bien que dès qu'on s'aperçoit de la lacune on s'aperçoit aussi de la restitution. Si l'on admet l'existence de deux mains différentes, on est obligé d'admettre que les vers ont été écrits d'abord à la marge extérieure, puisqu'ils sont de la main du texte de R[1]; et alors on se demande pourquoi le second copiste, R[2], qui n'a pas pu ne pas voir cette restitution, a transcrit une seconde fois ces mêmes vers sur la marge supérieure. Si, au contraire, on n'admet qu'une seule main, l'explication devient très simple : le copiste s'est aperçu de la lacune quand il transcrivait les scolies, il a aussitôt rétabli à la marge supérieure les vers omis. Cette restitution, — nous en avons d'autres exemples, — a été faite d'après le système d'écriture des scolies; mais bientôt, remarquant que sur cette marge supérieure le passage restitué était trop éloigné de la place qu'il devait occuper primitivement, il l'a transcrit de nouveau, cette fois à la marge extérieure, et, pour que toute confusion fût impossible, d'après le système d'écriture du texte.

Il y a, dans le manuscrit de Ravenne, un certain nombre de faits paléographiques qui offrent de l'intérêt. Nous ne nous occupons ici que des scolies; c'est là d'ailleurs que ces faits sont le plus nombreux, les scolies ayant, en règle générale, beaucoup plus d'abréviations que le texte.

L'abréviation de l'α se fait par un trait horizontal : Κλέων̄ = Κλέωνα, *Nuées*, 549; c'est l'abréviation régulière, et nous la trouvons constamment employée dans les scolies, sauf pour la syllabe τα, qui s'abrège ainsi : τ: . Cette exception avait été signalée (1) pour un manuscrit d'Aristote, le Marcianus 201, de l'an 954.

La plupart des abréviations régulières de la minuscule ont pour origine la tachygraphie. Le principe suivi, en tachygraphie, était de transcrire, non l'orthographe, mais la prononciation. Toutes les syllabes ou groupes de lettres qui avaient la même prononciation étaient représentés par le même signe, ainsi par exemple les syllabes ην, ειν, ιν et ης, εις,

(1) *Die tachygraphischen Abkürzungen der Griechischen Handschriften*, von O. Lehmann. Leipzig, 1880, p. 30.

ις. Ce n'est que plus tard, quand la minuscule a été constituée, qu'on a établi la distinction de ces différents groupes de lettres. Le procédé a été souvent très simple : on avait l'abréviation ⁄ pour ην et ˎ pour ης; on a écrit deux fois chacun de ces deux signes et on a eu ⁄⁄ pour ειν, ˎˎ pour εις; on a mis les points diacritiques et on a eu ⁄̈ pour ιν, ˎ̈ pour ις. Le manuscrit de Ravenne représente, dans l'histoire de la paléographie, un moment dans lequel l'emploi de ces diverses combinaisons n'était pas encore bien déterminé. L'abréviation ⁄ sert à la fois pour ην, pour ειν et pour ιν; ainsi *Plutus*, 1193, 14, τ ἀκρόπολ = τὴν ἀκρόπολιν, — *Grenouilles*, 962, τ φρονησ αὐτῶν ἀφειλομ = τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην, — *Oiseaux*, 1299, 8, χολαπτ τ = χολάπτειν τὴν. L'abréviation ˎ sert pour ης, pour εις et pour ις, — *Plutus*, 800, πέν = πένης, — *ibid.*, 883, 21, φράσ = φράσις, — *ibid.*, 1141, 18, λαϐ = λάϐῃς, — *Nuées*, 264, 44, ἔχ = ἔχεις, — *Paix*, 289, 36, Δᾶτ σατράπ = Δᾶτις σατράπης. L'abréviation ˎˎ est employée par le copiste de préférence pour représenter εις : *Nuées*, 362, 4, ἔχ = ἔχεις, — *Paix*, 234, ἐχόντων πεύσ καὶ ἀποκρισ = ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. — On trouve cependant : *Oiseaux*, 997, 16, γεωμετρ = γεωμέτρης, — *Guêpes*, ὑπόθεσις, 1, l. 15, πρεσϐυτ = πρεσϐύτης.

Nous trouvons la même incertitude pour les abréviations de ω et de ως; ces deux abréviations sont mises très souvent l'une pour l'autre.

L'abréviation de διά présente cette particularité que le copiste l'emploie même dans les verbes, où, à cause de l'augment, l'α de la préposition est élidé, ainsi : *Nuées*, 538, 52, διεξωσμένοι; — *ibid.*, 671, 39, διαμαρτες; — *ibid.*, 1176, 39, διεϐάλλοντο; — *Oiseaux*, 543, διεδεχόμην. Si l'on tenait compte de toutes les lettres, il faudrait lire διαεξωσμένοι, διααμαρτες, διαεϐάλλοντο, διαεδεχόμην.

Parmi les confusions possibles, citons : celle de π π et de π τ produite par ce fait que le groupe ππ est toujours écrit πτ, celle de σ et de ι, l'ι a très souvent une forme arrondie qui le rend très semblable au c lunaire de l'oncial.

Un fait assez curieux, c'est la présence, dans le manuscrit de Ravenne, d'un certain nombre d'abréviations purement tachygraphiques ; je veux dire d'abréviations qu'on ne trouve employées qu'en tachygraphie et qui ne sont pas passées dans la minuscule. J'ai trouvé deux fois l'abréviation de ευς, *Plutus*, 170, βασιλ = βασιλεύς ; *Nuées*, 1130, ληστομένη = ληστευομένη. L'abréviation signalée par Hultsch (1), dans le Vaticanus 218 du douzième siècle, ὅπ+, ἥπ+, ὅπ+, pour ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ, se rencontre aussi dans le Ravennas ; j'ai trouvé ὅπ+, *Oiseaux*, 1367, 1459 ; *Paix*, 123, de même ὥσπ+, *Oiseaux*, 1694 ; *Paix*, 34, 36, 64.

Un exemple de l'abréviation tachygraphique de ηρ se trouve : *Paix*, 374 pour le mot Δημήτηρ. Peut-être faut-il considérer l'abréviation de ου dans ττην *Lysistrata*, 840 comme une abréviation mal faite de ᴗ = αυ.

Tous ces passages se trouvent groupés à peu près au même endroit du manuscrit, à la fin des *Oiseaux* et au commencement de la *Paix* (2) ; ils appartiennent tous, sauf le passage douteux de *Lysistrata*, à un seul de nos copistes, à celui que nous nommons R¹ ; ce copiste a fait en ce moment une échappée sur le terrain tachygraphique, échappée assez courte, mais qui prouve au moins qu'il avait connaissance des secrets de cette écriture. Les manuscrits tachygraphiques connus jusqu'ici sont assez peu nombreux (3) ; ils appartiennent tous au dixième et au onzième siècles, la tachygraphie eut alors son moment de vogue, le copiste du *Ravennas* sacrifia lui aussi à la mode du jour (4),

(1) O. Lehmann, *op. cit.*, p. 60.

(2) On a vu que les scolies des *Chevaliers* sont de R² ; R¹ a écrit les scolies de la *Paix* aussitôt après avoir écrit celles des *Oiseaux*.

(3) La liste la plus complète de ces manuscrits se trouve dans le *Journal des savants*, 1881, p. 312 et suiv., article de Charles Graux sur la *Griechische Palæographie* de M. Gardthausen.

(4) « En tout cas, le fait est qu'à le fin du neuvième siècle et pendant tout

il se servit des abréviations tachygraphiques à peu près de la même façon que le copiste du ms. 990 de notre Bibliothèque nationale (1); il avait, lui aussi, pour excuse que l'espace lui manquait sur les marges pour la transcription des scolies; mais l'emploi qu'il fit de l'écriture à la mode fut bien plus timide; nous voyons les abréviations tachygraphiques apparaître assez tard dans la partie des scolies écrite par R^1, et disparaître presque aussitôt après. Tous ces faits ont leur intérêt, et, rapprochés des particularités que nous avons signalées pour les abréviations ordinaires, ils donnent une importance nouvelle à un manuscrit si intéressant déjà à tant d'autres égards.

III

Les dernières éditions des scolies d'Aristophane sont celles de W. Dindorf (Oxford, 1835, 8 vol.) et de F. Dübner (Paris, 1841, un vol. collection Didot). Ces deux éditions marquent un progrès très sérieux sur les précédentes, et en particulier les *Adnotationes* que Dübner a ajoutées à la fin du volume forment à ces textes souvent si difficiles un commentaire dont le secours est indispensable. Le défaut commun à ces deux éditions c'est de reposer sur une connaissance insuffisante (2) des manuscrits. Si parmi les textes que nous a transmis l'antiquité il en est qui ont subi des altérations nombreuses, ce sont bien ces commentaires, ces notes explicatives, dont la sécheresse était une excuse pour la négligence des copistes, et qui, par la place qui leur était réservée sur les marges,

le dixième, il existe, pour un certain nombre de syllabes, deux manières de les écrire en abrégé : l'une selon le système ordinaire de la minuscule, l'autre selon le système sténographique byzantin. Les copistes qui, donnant dans la mode, se sont plus ou moins exercés à se servir de la nouvelle sténographie, mêlent alors volontiers quelques signes néosténographiques aux abréviations du système ordinaire. » Charles Graux, *op. cit.* C'est tout à fait le cas pour le copiste du manuscrit de Ravenne.

(1) Ce manuscrit a été décrit par Ch. Graux, p. 316, *op. cit.*

(2) Cette insuffisance avait été signalée pour le manuscrit de Venise dans une communication de M. Augsberger, lue à l'Académie de Munich par M. Bursian, cf. *Sitzungsberichte der kön. bayerischen Akademie der Wissenschaften zu München*, 1877, 2e livr.

étaient les premières atteintes et gâtées si le manuscrit venait à subir quelque dommage. Dans ces conditions, il n'en est que plus important d'établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits. C'est la raison qui nous a porté à tenter ce travail, en nous bornant, pour des motifs que nous donnerons plus bas, à l'étude d'un seul manuscrit.

Nous ne voulons pas faire cette préface trop longue; nous nous bornerons donc, pour donner une idée des résultats nouveaux que contient notre collation, à l'examen d'une des pièces d'Aristophane, pour lesquelles les questions qui concernent les scolies se présentent de la façon la plus simple. Nous prenons les *Ecclesiazusæ*; dans cette pièce, les scolies sont peu nombreuses, assez courtes, et de plus, comme nous n'avons que très peu de manuscrits donnant ces scolies, une des fautes que nous trouvons le plus fréquemment dans les éditions précédentes, les erreurs d'attribution de tel passage à tel ou tel manuscrit, cette faute ne se rencontre qu'assez rarement. Nous ne relèverons (1) que les faits un peu importants : 36, l. 27 χνύσμα, *ibid.*, 28 χνύσμον. Cette orthographe, au lieu de χνίσμα, χνίσμον, se rapproche davantage du mot que les principaux manuscrits donnent pour le texte χνῦμα, cf. le *Thesaurus* aux mots χνίσμα et χνῦμα. — 45, ἔκαπτον. Cette conjecture de Portus, à la place de ἔκωπτον qu'on disait être la leçon du ms., se trouve confirmée par le *Ravennas*. — 49, Λυσιστράτη au lieu de Λυσιστράτην. C'est un genre de faute assez fréquent; ainsi v. 71 et 101, μέγα pour μέγαν; dans l'archétype du *Rav.*, le ν final devait être représenté par un trait horizontal dans l'interligne, cette abréviation aura pu disparaître ou ne pas être vue du copiste. — 88, αὐτά au lieu de ἐρία est la leçon de l'Aldine, du Laurentianus Γ. — 96, ἀναβαίνουσα au lieu de ἀναβαίνουσαν; cette dernière leçon pouvait induire en erreur et faire supposer dans le texte une leçon autre que celle que nous y trouvons : ὑπερβαίνουσά τις. — 102, θηλυδρώδης pour θηλυδριώδης. Dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un trait assez petit, quelquefois

(1) Nous ne dirons rien de ce qui semble être, dans Dübner, des fautes d'impression, ainsi, 404, 27 Λάχωνιν, etc.

par un simple point; souvent même il est omis. Cf. ce que nous avons dit *Nuées*, 352, le copiste écrit très souvent ποεῖν pour ποιεῖν, ὑός pour υἱός, etc. — 109, 43, le vers manque tout entier. — 160, scolie nouvelle, ἀναμνησθεῖσα; Praxagora, *se souvenant* qu'elle doit jurer comme jurent les hommes, dit: ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω. — 185, scolie nouvelle, ἐκκλησίαις. — 208, 11, les mots χωλὸς ἄτιμος καὶ ἀμαθής manquent. — 221, le texte donné jusqu'ici s'explique difficilement : ἐπιτρίβουσι, μοιχεύουσιν, ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν; il devient très clair avec la leçon de R: μοιχεύουσαι ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν, explication qui tombe sur les mots καθήμεναι φρύγουσιν. — 296, la leçon véritable de R., ἀλλὰ ἃ δεῖ εἰπεῖν εἰπῇς, au lieu de ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως, donne un sens bien préférable. — 302. Nous sommes étonné (1) que le texte de cette scolie n'ait pas encore été corrigé : ὡς διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν θελόντων. Les juges athéniens voulant juger parce que le salaire est médiocre, ce n'est pas sous cet aspect qu'ils nous sont montrés d'ordinaire; le texte d'Aristophane dit d'ailleurs tout autre chose : ὅσοι πρὸ τοῦ | μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν | ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες | ἐν τοῖς στεφανώμασιν· | νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. La leçon de R, pour le texte de la scolie, est plus conforme à la vérité historique et à la pensée d'Aristophane, elle ajoute μὴ entre δικάζειν et θελόντων. — 319, περσικαὶ) εἶδος ὑποδημάτων εὐτελῶν. Les chaussures appelées *persiques* auraient donc été de peu de prix; dans le Περὶ πόλεων au mot Πέρσαι, Etienne de Byzance dit : εἶδος εὐτελοῦς ὑποδήματος. Cf. cependant ce que dit la scolie du v. 707 des *Oiseaux*. — 351, la scolie ἱμονιὰ (20) — ὕδατος (21) manque. — 357, οἷον ἐπίκειταί μοι καὶ θλίβει, le mot μοι rend la phrase complète et la fait plus conforme à la leçon du texte ἐνέχεται γοῦν μοι. — 440, τῶν Ἀθηναίων glose nouvelle, expliquant le mot τῶνδε. — 473, ἀκούσασαν au lieu de ἀκούουσαν. L'aoriste est la leçon nécessaire dans cette construction : φασὶν ἀκούσασαν τὴν Ἀθηνᾶν προσθεῖναι. Cette leçon correspond à la construction de la phrase précédente : φασὶν ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει. — 516, scolie nouvelle, ἱκανωτέρα φρονιμωτέρα expliquant le mot δεινοτέρα.

(1) Disons cependant que M. Fr. Blaydes avait proposé, mais avec hésitation, la correction suivante : δικάζειν (οὐ δικάζειν?) θελόντων. cf. l'édition des *Ecclesiazusæ* due à ce savant. Halle, 1881.

— *Ibid.* Scolie nouvelle, ξυντυχοῦσα expliquant le mot ξυμμίξασα qui pouvait prêter à équivoque. Ces deux scolies se trouvaient déjà dans Suidas : Ξυμμίξασα · Ξυντυχοῦσα.

Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σοι ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτῃ, φρονιμοτάτῃ. — 540. L'optatif présent θερμαινόμην convient mieux que l'aoriste θερμανοίμην à la leçon du texte ἀλεαίνοιμι, cf. *Adn.* — 618, τὴν ἄμορφον, scolie nouvelle expliquant les mots τὴν αἰσχράν. — Trois gloses nouvelles : 815, τὸ ἀργύριον λέγει au mot χαλκοῦς ; 817, τὸ νόμισμα au mot κόμμ' ; 818, νομισμάτων au mot χαλκῶν. — 842, le texte connu jusqu'ici est : Ἀντὶ τοῦ (1) ὀπτᾶται. τὸ (τότε R, cf. *Adn.*) γὰρ πῦρ οἱ ἄνθροποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσωσιν. Dans le ms. de Ravenne ce passage forme deux scolies, la première Ὀπτᾶται · τότε γὰρ — ἐρρίπιζον explique le mot ῥιπίζεται ; la deuxième, ἵνα ὀπτήσωμεν (et non ἵνα ὀπτήσωσιν) explique 843, λαγῴ' ἀναπηγνύασι. Dans le manuscrit que lisait Suidas, il y avait, comme dans le *Ravennas*, deux scolies pour ce passage ; en effet, on lit au mot Ῥιπίζεται · ὀπτᾶται. Τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης · τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. La seconde scolie manque parce qu'elle devait être distincte de la première dans ce manuscrit. — 1007, on lisait κατέλαβες, Portus avait corrigé κατέβαλες, conjecture que les éditeurs avaient introduite dans le texte. C'est aussi la leçon du manuscrit de Ravenne. — 1086, le mot οἱ n'est pas omis devant πορθμῆς. — 1124, ἐπιλεγομένας ἡμᾶς τὰς ..... τερα, la lecture peut être rectifiée et complétée par la contre-empreinte, il y a ἐπιλεγομένας ἡμᾶς τὰ εὐοδμότερα.

Ces passages, pris à un endroit du manuscrit dont la transcription offrait moins de difficultés peut-être que partout ailleurs, montrent quelle était l'utilité du travail que nous avons entrepris.

La distribution des scolies sur les marges n'est pas une chose indifférente ; nous demandons ici à entrer dans quelques détails qui ne seront peut-être pas inutiles pour la critique de ces textes. Nous avons dit que les scolies avaient été écrites par deux mains distinctes, R^1 et R^2 ; ces deux mains ne diffèrent pas seulement par l'écriture, mais encore par la disposition qu'elles ont adoptée pour les scolies. La

(1) Les mots ἀντὶ τοῦ manquent dans le *Ravennas*.

partie écrite par R[1] révèle un copiste soigneux et clair ; il distribue ses textes sur les marges sans les confondre, il marque exactement les renvois ; chaque scolie est écrite isolément, formant un groupe distinct, séparé des autres groupes semblables par une ponctuation particulière : — et par un intervalle blanc ; le lecteur voit tout de suite, en lisant le texte du poète, si tel passage est l'objet d'un commentaire, et il trouve facilement ce commentaire. Quant à la scolie, elle est souvent précédée d'un lemme écrit quelquefois en minuscule, et toujours séparé de la scolie par cette ponctuation particulière : —. Le second copiste n'a pas tous ces scrupules ; s'il a beaucoup de textes à transcrire, il les aligne les uns à la suite des autres, souvent même sans les séparer par un simple point ; toutes les scolies d'un folio forment alors un unique groupe compacte et pressé où il n'y a rien de saillant à l'œil ; et comme le copiste dédaigne l'usage des renvois, le lecteur se tire comme il peut de ce fouillis. Remarquons que ce n'est pas pour se ménager plus de place et pouvoir transcrire un plus grand nombre de scolies que le copiste agit ainsi ; souvent les scolies ne sont écrites que sur une marge, où elles s'entassent sans ordre, pendant que les trois autres marges sont en blanc.

Ce n'est pas tout, il y a entre R[1] et R[2] une autre différence plus importante : les scolies, dans la partie du manuscrit écrite par R[1], sont presque toujours assez nombreuses ; sans doute les quatre marges ne sont pas toujours garnies, il y a même parfois des lacunes considérables ; mais en général, la page semble suffisamment pleine. Il n'en est pas ainsi de R[2] ; deux pièces sur six sont relativement riches en scolies ; ces pièces sont les *Acharniens* et *Lysistrata* ; mais pour les *Chevaliers*, les marges sont en blanc à partir du v. 341, et les trois dernières pièces, les *Guêpes*, les *Thesmophoriazusæ* et les *Ecclesiazusæ* n'ont que des scolies peu nombreuses et presque toujours très courtes. Une de ces pièces, les *Guêpes*, a cependant des scolies abondantes dans les autres manuscrits ; si pour les deux autres pièces, qui n'ont des scolies que dans très peu de manuscrits, nous ne pouvons rien affirmer, pour les *Guêpes*, au contraire, nous

sommes sûr qu'il y a eu un commentaire très riche et très abondant. Ce commentaire faisait-il défaut dans l'archétype du *Ravennas?* Nous l'ignorons ; pourtant les habitudes de négligence que nous avons signalées dans cette seconde main permettraient de penser que le copiste a eu sous les yeux un texte peut être très riche, et qu'il s'est borné à n'y faire que de maigres extraits.

Nous avons dit que le premier copiste était un homme soigneux ; il ne faudrait pas exagérer son mérite, car lui aussi ne paraît pas à l'abri de tout reproche ; dans la partie du manuscrit écrite par ce copiste, il se présente qu'assez souvent les derniers vers du folio n'ont pas de scolies. La disposition que nous avons adoptée, en indiquant les folios du manuscrit, permet de se rendre compte de ce fait. Ainsi, fol. 15 v., la dernière scolie marginale (1) est celle du v. 31, le fol. a 43 vers, il y donc là 12 vers qui n'ont pas de scolies ; — fol. 16 r., dernière scolie marginale, v. 74, dernier vers du fol. 85 ; — fol. 16 v., dernière scolie marginale, v. 122, dernier vers du fol. 129, etc. Si l'on continue cet examen, on verra que souvent il y a, pour le même folio, un écart assez considérable entre le numéro de la dernière scolie et le numéro du dernier vers. L'explication de ce fait est toute simple ; quelle que soit la quantité de matière que le copiste ait à copier sur les marges, son procédé de transcription ne change pas ; il ne songe pas à serrer ses lignes, à presser ses lettres ; son grand souci n'est pas de tout écrire, mais de bien écrire ; il remplira, s'il le faut, toutes les marges, mais son écriture aura toujours les mêmes aisances, ses onciales, un peu fines, seront toujours élégamment espacées, et si, arrivé à la fin d'un feuillet, il n'y a pas de place pour les scolies des derniers vers, notre copiste ne se fera aucun scrupule de les négliger.

Ainsi, de ce qu'une scolie ne se trouve pas dans le manuscrit de Ravenne, il ne s'ensuit pas qu'elle n'ait pas été dans l'archétype, sur lequel le manuscrit a été copié;

(1) Nous ne parlons ici que des scolies marginales, les seules qui puissent servir à notre démonstration.

le premier copiste a pu le négliger par souci de fin et élégant copiste, pour avoir un beau manuscrit; le second copiste l'a fait par pure négligence.

Nous ne pouvions, pour le moment, songer à donner une édition complète des scolies d'Aristophane : c'est un travail qui, outre qu'il demande une longue préparation, ne peut être fait avec fruit que lorsque le classement des manuscrits sera bien établi, que lorsqu'on connaîtra d'une façon certaine la valeur de chaque source. D'autre part, l'étude d'un seul manuscrit permettait d'adopter telle disposition matérielle qui rendrait la connaissance de ce texte plus sûre et plus facile; il était possible, par exemple, de distinguer les scolies interlinéaires des scolies marginales (1), de donner les lemmes, d'indiquer les renvois; nous avons vu que l'indication des folios du manuscrit permettait de se rendre compte d'un fait qui n'est pas sans intérêt; l'indication de la marge sur laquelle telle scolie est écrite peut être aussi très utile. Je ne citerai qu'un exemple: *Nuées*, v. 1-3; aux *Adnotationes*, v. 1, on lit : « Scholia ad. v. 1-3 hoc ordine habet R : 2, 3, 1. » Je ne relèverai pas tous les inconvénients que présente la distribution des scolies de ces trois vers dans l'édition Didot : je me bornerai seulement à indiquer combien peu l'explication συγκεκαλυμμένος (42) — περιβλήματος (43), convient au v. 3. Si l'on prend le manuscrit de Ravenne, on trouve d'abord une scolie marginale avec renvoi sur le premier mot des *Nuées* sur ἰού. Cette scolie contient une explication de ce que l'on voit sur la scène quand la pièce commence; il y a des indications semblables, par exemple au commencement des *Grenouilles* : Ὁ Ξανθίας ἐπὶ (25) — τὰ στρώματα (26); ici l'éditeur a eu l'idée excellente de n'attribuer cette explication à aucun vers; en effet, le scoliaste explique ce qui se passe sur la scène avant même que les acteurs aient parlé; il en est ainsi de la scolie des *Nuées*, et alors le passage si mal placé dans l'édition Didot au v. 3 trouve ici sa place toute naturelle; nous voyons le vieillard couché, enveloppé

(1) W. Dindorf a aussi distingué les scolies interlinéaires dans son édition des scolies de l'*Iliade*. Oxford, 1875.

dans ses couvertures, *puis* il se découvre, lève la tête, etc. Après cette explication purement scénique, viennent les explications de vers 2 et 3, que le copiste a transcrites sur la marge supérieure.

Voici les dispositions que nous avons adoptées dans notre collation :

Nous donnons toutes les scolies que contient le manuscrit de Ravenne, même celles pour lesquelles nous n'apportons pas de lecture nouvelle. Toute scolie, tout passage qui n'est pas dans le manuscrit ne se trouve pas dans notre collation.

Nous donnons : le numéro du vers, auquel se rapporte la scolie, ainsi *Nuées* 236, — le premier mot de la scolie avec l'indication de la ligne où se trouve ce mot dans l'édition Didot, ainsi : Δέον (42), — le dernier mot de la scolie avec la même indication : δηλούμενον (45). La longueur de la scolie étant ainsi donnée, nous indiquons ensuite les *observations* et les *variantes*, en notant exactement la ligne dans laquelle se trouve le mot en question, ainsi : συνέχεεν (44).

Nous avons distingué les scolies marginales des scolies interlinéaires. Celles-ci sont en général très courtes, souvent même elles ne comprennent qu'un seul mot ; une expression poétique est expliquée par le mot correspondant de la langue ordinaire ; ces scolies sont imprimées, dans notre travail, en petits caractères. Nous donnons le mot du texte sur lequel se trouvent ces scolies en les séparant par une parenthèse ainsi : *Plutus* 45, Οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς. Cela indique que la scolie οὐ νοεῖς se trouve sur les deux mots du texte οὐ ξυνίεις. Quelquefois la scolie est plus longue, elle recouvre le vers tout entier et déborde même sur la marge ; dans ce cas, nous donnons la scolie seule, sans rien citer du texte. Nous avons rattaché aux scolies interlinéaires les scolies que, d'après Dindorf (*op. cit.*), nous avons nommées intermarginales ; elles se trouvent dans les intervalles restés en blanc entre le texte et les scolies des marges ; elles sont aussi imprimées en petits caractères et souvent nous avons ajouté la mention *intermarginale*, quand cette distinction nous a paru nécessaire.

Les scolies marginales sont de beaucoup les plus importantes ; elles ont souvent un lemme. Nous le donnons toujours en entier ; dans les scolies écrites par R[1] ce lemme est toujours séparé très nettement de la scolie ; nous avons indiqué par deux points : cette distinction. R[2] n'indique que rarement cette séparation, nous la marquons alors par un simple point en haut ; quand il n'y a pas de lemme, le copiste, au moins R[1], indique par un renvoi le mot du texte auquel se rapporte la scolie ; quelquefois il peut être utile de connaître cette indication. Nous le faisons ainsi : *Plutus* 98, πολλοῦ) Διὰ τὸν, le mot πολλοῦ appartient au texte ; la scolie commence au mot Διὰ.

Nous indiquons les *Adnotationes* qui sont à la fin du volume de Didot par *Adn.*

Nous ne nous servons que de l'édition Didot ; tous nos renvois ne s'adressent qu'à cette édition.

Les leçons absurdes ne sont pas rares dans le manuscrit ; nous les transcrivons telles quelles ; il est souvent très facile de corriger ; ainsi *Nuées*, 88, nous avons écrit τελεῖ au lieu de τέλειον parce que le signe d'abréviation ον ressemble plutôt à un accent circonflexe ; de même *Grenouilles*, 489, κίτησεν au lieu de ᾔτησεν, il semble que le manuscrit a plutôt un κ qu'un η.

Quant à l'accentuation et à la ponctuation du manuscrit, nous ne les indiquons que lorsqu'il y a quelque particularité pouvant offrir de l'intérêt, ce qui est le cas, par exemple, pour l'accentuation des enclitiques.

Cette collation fut faite pendant l'été de 1880. Quand M. Charles Graux vint à Rome, à la fin de 1881, je la lui montrai ; il me pressa de la publier ; nous arrêtâmes ensemble le plan de cette publication ; il m'offrit même son secours pour la correction des épreuves. En effet, la première feuille lui fut envoyée, il la corrigea, et, en me la renvoyant, le 4 janvier, il me disait : « C'est là le seul travail que j'ai fait de toute cette année. » Le 10, il pensait encore à notre publication ; c'est seulement ce jour-là qu'il me faisait prévenir de ne pas compter sur lui pour le moment ; il mourait le 13 janvier. Les imperfections de ce travail auraient disparu sans doute,

si un tel secours ne nous avait été retiré ; mais tel qu'il est, nous voulons que cet ouvrage soit dédié à la mémoire de l'homme dont nous serons toujours fier de nous dire le disciple.

Albert MARTIN.

See p. XIV for R^3 & R^4.

R^3 pp:
Plut. 6(bis) 19 20 22 (complete)

R^2 pp:
Plut. 14 17 19 21 22 23 (complete)

R^4 pp:
Plut. 14 18 (complete)

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Folio 1. — Tout ce folio présente, au recto, d'assez grandes difficultés de lecture ; l'écriture y est souvent effacée ; nous donnons tel quel ce que nous avons pu lire, en reproduisant, ligne pour ligne, les scolies des quatre marges successivement et puis les scolies interlinéaires.

Marge supérieure.

Vers 1, Dübner l. 27. ὡς αργαλεον : ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότου ἑπομενου τυφλῶ ἀνδρι
αργαλέον δε αντι του χα
λεπόν · ειρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγαλέον καὶ κατὰ τροπην τοῦ λ
εἰς ρ ἀργαλεον χαλεποῦ δε ὄν
τ.. τοῦ δουλεύειν χαλεπώτερον γίνεται · ἐὰν καὶ ἀνοήτω τίς δεσπότη
ὑπηρετη

Vers 4, Dübner l. 31. ...... αναγκη : τὸ ποιητικόν ἥμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπαμαιρεται εὐρυοπα
Ζεὺς ἀνέρος εὐτ'ἂν μιν κατα
.... ἦμαρ ἄγησι · τί γαρ κακώτερον τοῦ τα ἐναντία . αυτῶ διαπράτ-
τεσθαι τινὰ ἐν τῶ μη ποιεῖν α βού

Marge extérieure.

λεται ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσυνης
ἀνέχεσθαι.

Vers 9, Dübner l. 25. θεσπιωδει τρίποδος
τρίποδι χρηται ὁ ἀπόλλων μαντευομενος

διὰ τους τρεῖς καιροὺς τῶν πραγματων
ὅμρ ὅς ηδει τά τεόντα τα τε. σομ.
να πρό τεόντα

Vers 9, Dübner l. 29. τινές φασὶν οὕτω κτήσασθαι τὸν ἀπολ
..να τον ...πο.. .λιεις μισθ.
βῶλον ερρπτον ἵνα το αναφερο
μενον ... τοῦ αγορασα.... ...βο
λον · ἠγορασ.. οὖν τινες · ειτα
ανηνέχθη τρίπους χρυσοὺς ἐφι
λονεικουν οὖν περι αυτο . καὶ ελεγον
οἱ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπρακασ..
οἱ δε ἀγορασαντες ἔλεγον ως παν
τὸ ανιὸν ἠγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν
τύχῃ · ουτως οὐν αὐτων φιλονειχουν
των εδοξεν ἐρωτησαι τον ἀπόλ
λωνα · ὁ δε ἤτησεν αυτον δοθηναι
τω σοφι... προση..... ουν αὐ
... τοις επτα σοφοῖς ἑκαστος δὲ
το...ν παρητεῖτο σοφος εἶναι μη
λεγων ἔχειν δε σοφ ...ρον ἑαυτ..
ἔδοζεν οὖν ἀναθεῖναι..... τω ἀπολ
λωνι ὡς σοφωτέρ.. παντων οθεν ο
λογο. ..χ.κ.... αυτον ... τρι....

Vers 7. τον εωνημενον .... τοῦ τὸν ὠνη
..μενο.

Vers 8. . . . . τωι ..ολλωνι το
. . . .
... μαντεύεται ο θεος ἢ τω ..
· ην πορειαν ποιουμένω ...υ
τὸς γὰρ εστι τω ηλιω

Vers 9, Dübner l. 23 Τριποδος εκ χρυσηλατου
ἐτραγικεύσατο τῇ φρασει ἡ
πυθια ἐπί τριποδος καθημένη χρησ
μωδεῖ · καλεῖται δε τὸ μερος
εν ο καθηται ὅλμος

Vers 17. Οὐδε γρύ : τὸν ρύπον τοῦ ονυχος
λέγει τινες δὲ τὸν γρυλλισμον
τουτέστι τὴν φωνην τῶν χοίρων
ειδος μικροῦ νομισματος.

Vers 21, Dübner l. 33. Στεφανον ἔχοντα γε : προς..
ἔθος οτι καὶ αναχομιζόμεν..
ἐκ τοῦ μαντειου οι χρησ.μεν......

φανηφορουν

Vers 22, Dübner l. 48.
Ινα μᾶλλον αλγης : ἤτοι τῆς τοῦ στε
φανου περιθεσε.. ινα μᾶλλον ἀλ....
δεχόμενος τὰς τῶν πληγῶν κατα...

Vers 27, Dübner l 28.
καὶ κλεπτίστατον : κερδαλεον καὶ συνε
τόν .δμ.ρ κλέπτε νοωι

Vers 31, Dübner l. 50.
συκοφάνται : λιμου γε.....
τινὲς λάθρα τὰς συκας τας αφ.ε....
εκαρπουντο μετα δε ταυ...
κατηγόρουν τουτῶν τινες · ε....

Marge intérieure.

Vers 1, Dübner l. 41.
. . . . . . παραλε
. . . . εξοχην των
. . . . . . ως το..
. . . . τρωας τεκαι
Ἕκτορα

Vers 6, Dübner l. 47.
Ουκ εαι τον κυριον
Οιον αὔτον ἐαυ
τ.. τον δοῦλον
..κ ἐαι κρατεῖν
.αλιστα γάρ κύριος τοῦ σω
.ατ.. εκαστος
.... .αυτοῦ

Vers 9, Dübner l. 45.
.τυμολογει
θεσπιωιδειν
..αρα την θέμιν εκεῖ
..σ μαντειας ἄγειν

Vers 11, Dübner l. 34.
Το ως φασιν ως απιστων
το σοφος καὶ εξ ὧν
.υτος ἐπειράθη

Vers 15, Dübner l. 41.
.ὔηθες καὶ μανικὸν
κατηγορεῖ τοῦ
δεσπότου ἐκ τοῦ
κατὰ τὸν περίπατον
.ναν.ιου · ἡγεισθαι
... προσήκειν
ου.. ἕπεσθαι τυφλῶι.

Vers 17. Dübner *Adnotationes.*
Τὸ τυχον καὶ μικρο
..... ἐκ μετα
.ορα · τοῦ ονυ

... ρύπου ·
Vers 21, Dübner l. 38. ..... φορια
.οῖς εἰς τὸν θεον
..ος φ ..σιν ἰσοτί
... δουλοις..
καὶ ελευθεροις ἐδί
.... οὐδεν πλεο
..κτηματος
...μηριον
ελευθεροις δωρου
.ένη οὔτε μὴν
δούλοις ὀνειδι
...σα τὸ τῆς τύχης
..δεες ἐπαι
.εν δὲ αμα χαρι
.. τως και δυσω
.. τειχῶς
Vers 23, Dübner l. 6. ..ρος οὐ γὰρ παύ..
... .. ριεντως καὶ τὸν
σκοπον ἤνυσεν
... υβρίξειν οὐχ ε
..ξεν καιτοι λυ
.ουμενος ἐπει
τον δέσποτην ἐ
μελλεν ὕβριζειν
..στόχως οὐχ ει
..ν ληρεῖς ἀλλ' ἀο
.ι.τως λῆρ..

Marge inférieure.

Vers 11, Dübner l. 10. .. τρὸς ὧν καὶ μάντις · τῶν δυω ἀρετῶν τοῦδε μέμνηται · κατὰ τὸ παρόν. θεσπιωσεως τε και της κατα......
. . . . . . καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς · εὐκαίρως δέ τούτων τὴν μνήμην ἐποιήσατο ιατρικης μεν οτι ανια....
. πεμψε τὸν δεσπότην καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆχε μελαγχολίαν θεσπιώσεως δε δια τ. προσεχες τῆς εχειθ εν. ξ. δ..
Vers 32. τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπεν μη χρείαν αὐτῆς ἔχων : — επ.ρησομενο. : — ε ....
Vers 34. .. τετοξεῦσθαι εκκενῶσθαι ἀνηλῶσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξεία . . . . τ ...ελη

Vers 39. .. των στεμμάτων : ἐπεὶ οἱ μαντευόμενοι .γγραφ. ἀνακοινωσει προς τὸν θεον τας πευσεις εποιουντο γεγραφ....
.... κτ.. τ. κατα προθεσιν α.... τοις κείμενον στεφάνω τε ἀμφιέσαντες αβρ. τῶ μαντιπο..
..ο δὲ εντυχων συμφωνον τοις προ ... νομενοις τὴν απο.ρ. ... επ...ε εξ ἀ δυτο.. δια τριποδων εριτ

Scolies interlinéaires.

Ἀργαλέον) δυσκολον · δυσχερές.
7. Δαίμων) ἡ τύχη.
8. Ταῦτα μὲν δή) τοῦτο παρεπιγραφὴ λέγεται.
16. Βιάζεται) δηλονότι ἀκολουθεῖν.
20. Παρέξω) ονοχλησω.
29. Οἶδα φησιν · προς τι αινιττεται του δραματος ὁ σκοπος.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἤμην παρ' ἀττικοῖς.
30. Οἱ ρητορες ὡς φαυλοι διεβάλλοντο · διο ειπεν ιεροσυλοι.
33. Le sigle de σημειῶσαι.
36. Τρόπους) τοὺς δικαιους.
37. Εἰς τὸ φιλοδικὸν τῶν ἀθηναίων σκώπτει.
38. Το βίος αντι τοῦ ἄνθρωπος κειται.
39. Ἔλακεν) τραγικη λεξις.
Ibid. Ἀπὸ τῶν στεμματων τῆς προφήτιδος · ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία.

Fol. 1 verso, vers 41.

41. Ὅτινι ἐξιών ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι. Int.
44. Τούτῳ : Τῷ Πλούτῳ φησί. Int.
45. Οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς.
Ibid. Τὴν γνώμην καὶ τὴν κληδόνα.
47. Τὸν ἐπιχώριον τρόπον : Αἰνίττεται τὸ τῆς πολιτείας ἰτχμόν τε καὶ δυσοικονόμητον διδάσκειν. Int.
47. Κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν (53).
48. Καὶ τυφλῷ : Πρὸς (5) — τῷ νῷ (6). Ext.
Ibid. Ποίῳ σημείῳ (4).
51. Ὥσπερ ζυγοῦ εἶπειν (20). Int.
54. Εἰς Δελφούς (32). Int.
55. Ὅ τι σημαίνει (38). Int.
57. Ἄγε δή σύ πρότερον : Απειλητικὴ ἡ πεῦσις · οἷον λόγῳ πεισθέντα βέλτιόν σοί ἐστιν ἐξειπεῖν .ια.ν ..... ασθεντα (*Adn.*). Ext.
Ibid. Ὡς μὴ — διαπράξομαι (42). Int.
61. Ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς. Int.
63. Καὶ τὸν ὄρνιν : Τὴν (6) — ὄρνισιν ἐδήλωσεν (11). *Var.* ἐφεκτικὸν au lieu de ἐκφευκτικὸν (9). Ext.

66. Ὦ τᾶν : ... ὅτι (21) — ἐθηλέσετε (23). *Var.* καὶ manque après ἀλλὰ (22), | ὡς Κρατῖνος au lieu de καί Κρατῖνος. Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμ.. ἔστιν δε ἀττ..... Int.

67. Τινὲς — Πλούτου (*Adn.*). *Var.* ἐστιν. Int.

69. Ἀναθεὶς γὰρ : Ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθείς · ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. (44). Int.

70. Τὸν τραχήλον κατακλασηι (*sic*).

72. Ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμὶ ἐγώ : Οὕτως (37) — λέγουσιν (39, cf. *Adn.*). Ext.

74. Ἐὰν) ἰδοὺ ἀπολύομεν τοῦτο δέ φασιν ἀπολύσαντες αὐτὸν (50, cf. *Adn.*). Int.

74. Βούλει) τὸ ἀπολυθῆναι (*Adn.*).

75. Μέθεσθε — λέγουσιν. Ext.

Not in Rut. f. 12 | *Ibid.* Μεθίεμεν) ἡμεῖς (R³).

77. Ἦν) ἀντὶ τοῦ ἤμην (19).

78. Ὁ Πλοῦτος : Δεῖ (28) — σχῆμα (29). Ext.

81. Ὁ θρυλλούμενος.

Fol. 2, vers 83.

83. Αὐτότατος : Ἡ (38) — μέρη (41). Sup.

84. Ἐκ Πατροκλέους : Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἴρηται (51) — βίου (53). *Var.* ἕνεκε (52), ἕνεκεν (53). Sup.

Ibid. Εἷς ἦν τῶν τὸν λακωνικὸν βίον ζητούντων (54). Int.

88. Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον : Τοῦτο ..... ἵνα (10) — χρημάτων (26). *Var.* ἠπείλησεν (12), | ἐτύφλωσεν (17), | μετήεσαν (20), | les mots ὁ δὲ Ζεὺς (20) — τὴν ἀρετὴν (22) sont omis. Ext.

94. Ὁμολογῶ) ἀντὶ τοῦ συναινῶ σοι. Int.

Ibid. Φερε) ἄγε δὴ · ἐστὶν δὲ μετάβασις λόγου. Int.

96. Τὸ ἤδη · ἀντὶ τοῦ λοιπὸν ταχέως. Int.

98. Πολλοῦ) διὰ τὸν (46) — πονηρούς (48). Int.

R. 15 | 100. Ἴσθον, de R³.

101. Ἐπειδὴ Πλοῦτος εἶ.

106. Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

109. Ἀτεχνῶς : Ἀντὶ (13) — τοῦ χ (18) : Τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ Ἀττικοῖς · τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές ἐστι (Cf. *Adn.*). Ext.

111. Οὔ φησι πάντες · ἀλλ' ἅπαξ ἀλλ' ὁμοῦ πάντες · τὸ γὰρ ἅπαξ ἅπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται (40). *Observ.* Le mot ἅπαξ après ἀλλ' est exponctué. Int.

115. Ταύτης τῆς ὀφθαλμίας : Ἀντὶ (43) — ἔχεις (46). Ext.

119. Τὰ τῶν (52) — τῷ δευτέρῳ (1). Int.

121. Ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις (8). Ext.

122. Ὀρρωδῶ : Ὀρρωδεῖν (18) — ἱδροῦν (22). *Var.* ἐν τοῦτο τω μερει (20). Inf.

123. Ἀντὶ τοῦ ὄντως ἀττικῶς (*Adn.*). Int.

Fol. 2 verso, vers 125.

125. Τὰ μέγιστα ἀ... τήρια (32) — λέγει (33). Int.

126. Τὸ κ' ἂν δηλοῖ τὸ ἐὰν νῦν.

134. Δι' ἐναντίας (50) — λαπάρην (52). *Var.* ἐκτεταγμένως, le γ a été barré et par R[1] à ce qu'il semble. Int.

137. Ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν : Ἐπὶ μὲν γὰρ (6) — πόπανον (8). *Var.* Les mots Ὅτι — θύειν omis (5), τοῦδε τοῦ ψαιστοῦ au lieu de τοῦ ψαιστοῦ (6) Ext.

145. Οἱ Ἀττικοὶ — χαρίεν (Int.).

147. Διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον : Καλῶς (51) — δοῦλοι (52). Ext.

148. Πρότερον ὢν ἐλεύθερος. Int.

149. Τὰς γ' ἑταίρας : Δηλοῖ (11) — Πυρρίνη, Σκιώνη (13). *Observ.* Dans ce dernier mot le ν est certain (Cf. *Adn.*). Ext.

151. Οὐ μόνον — σχεδόν (*Adn.*). Int.

152. Τὸν πρωκτόν : Ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζειν αὐτοὺς (28) — πρωκτῷ (30). Int.

154. Οὐχ ὅτι — εἰσιν.

155. Τοὺς πόρνους ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς · ζητείσθω δὲ εἰ καὶ .... τέρως (43). Int.

156. Σύνδεσμος (49) — διὰ διφθόγγου γράφεται (50). Int.

157. Ἵνα ὁ μὲν ἱππικὴν, ὁ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκῃ (51-53). Ext.

159. Ὀνόματι περιπέττουσι : Λόγῳ ἑτέρῳ (53) — τοιουτόν τι (1). Inf.

Ibid. Ὀνόματι περιπέττουσι : Ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι. Μοχθηρίαν δὲ (11) — μοχθηρίαν (17). *Var.* Περὶ πετάσματος au lieu de παραπετάσματος (13, cf. *Adn.*), | μεταφορᾶς et τῇ omis (13), | εἰώθασι au lieu de ἐκεῖνοι (15), | ποιεῖν au lieu de ποιοῦσιν (16). Ext.

160. Τέχναι δὲ πᾶσαι : Οἷον μηχαναὶ πλοίου, κατασκευή (26) · τὰ διὰ λόγων μαθήματα (31). Inf.

165. Λωποδυτεῖ : Τὰ ἱμάτια συλ.. λῶπος (49) — ἀστεῖα (51). *Observ.* Il y a certainement συλα, peut-être l'α était-il surmonté d'un τ pour faire συλᾶται (49)? Inf.

166. Ὁ δὲ κναφεύει : Τινὲς Ἀττικοὶ τὸ διὰ τοῦ κ (5) — τὴν γνάψιν (8). *Var.* δὲ omis après παλαιοὶ (6), | τι ὁ ξύουσι (7). Inf.

Fol. 3, vers 167.

168. Διὰ σέ που παρατίλλεται : Διασείεται (35) — ταῦτα δὲ δημοσίᾳ ἔπασχεν (41). *Var.* μυχοῖς au lieu de μοιχοῖς (37). Sup.

170. Μέγας δὲ βασιλεύς : Τῶν Περσῶν ..... ἔλεγον διὰ .. πλείονι δυνάμει χρῆσται τῇ περσικῇ (48). Int.

171. Ἐκκλησία δέ : Ἐκκλησιάζομεν (4) — τριώβολον (6). Ext.

172. Οἱ γὰρ (12) — οὐδαμῶς (14). *Var.* οὐδαμῶς au lieu de οὐδαμοῦ (14). Int.

173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ : Τινὲς φασὶ (50) — Κορίνθιοι (52). *Var.* Κορινθίους ἀδικουμένους (50). Ext.

174. Ὁ Πάμφιλος : Οὗτος καὶ (5) — κλαύσονται (7). Ext.

Ibid. Ὁ Βελονοπώλης : Τινὲς (12) — συνδυστυχεῖν (15). Ext.

176. Ἀγύρριος : Οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ (38) — πέρδεσθαι (41). Int.

177. Φιλέψιος : Οὗτος (46) — ἐτρέφετο (50). *Var.* λαλῶν δὲ (49, cf. *Adn.*). Int.

178. Ἡ ξυμμαχία : Ἐπὶ (54) — ἡγουμένου (9). *Var.* Devant Ἀθηναῖοι il y a une abréviation qui ressemble à celle de οὖν (5). Ext.

179. Φιλωνίδης : Οὗτος (9) — Σικελίας ἦν (12). *Var.* δὲ omis (10), Τιμάνδρας] Πημάνδρας (11). Inf.

180. Τιμοθέου δέ πύργος : Ὁ Τιμόθεος (39) — τὴν εὐδαιμονίαν (45). Sup.

Ibid. 3. Ἔμπεσοί γε σοί : Παρ' ὑπόνοιαν (3) — μέγας (4). Ext.

182. Μονώτατος) Ὡς αὐτότατος πέπαικται. *Observ.* Le copiste avait commencé par écrire παιπε, il a barré et a écrit πέπαικται.

184. Χρήμασι — περιγίνονται (16). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — πάντοτε (19).

185. Ἀπὸ μεταφορᾶς — λέγομεν (21). Int.

189. Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν πάντων ... χορος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλο..... (31). Ext.

190. Ὁ δοῦλος λέγει τὰ πρὸς — παραπλέξας (36). Ext.

192. Θηλυκῶς (48) — ἀνέψητος (49). Int.

197. Φησιν) εἰ μὴ λάβῃ.

Ibid. Βίον) τὸ ζῆν ἑαυτῷ μὴ εἶναι ἡδύ.

201. Δεσπότης) ἐγκράτης.

202. Οὐ σὺ (39) — δέδοικα (41). Inf.

Ibid. Νὴ τὸν Δία : Κατωμοτικῶς ἀντὶ (42) — δυνάμεως (43). Inf.

202. Ἀλλὰ) Ἀντὶ τοῦ δὲ ἐστίν.

204. Περὶ πολλοῦ (2) — εἶναι : οἱ γὰρ (6) — τὸν Πλοῦτον (9). *Var.* εἰσι au lieu de γίνονται (7 sq.). Inf.

204. Λάθρα — σημαίνει (12).

209. Ἐὰν προθυμηθῇς (21) — δικ...... ναι τοῖς δὲ πονηροῖς μ... *Var.* ταῦτα manque (22), | ὥστε au lieu de ὡς (22, cf. *Adn.*). Inf.

210. Τοῦ ἀδελφοῦ Ἴδα : Τοσοῦτον (29) — Πίνδαρος (31). Inf.

Fol. 3 verso, vers 211.

213. Οὕτω γὰρ μαντεύεται (6). Int.

214. Ὁ Ἀπόλλων.

217. Les vers 215-217, qui manquent au texte, ont été écrits à la marge supérieure par R[1] ; à côté du v. 217, on lit la scolie : ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ.

219. Οὐχ ἦν ἄλφιτα : Ἀντὶ τοῦ (14) — δηλοῖ (16). Ext.

220. Ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς, ἀθλίους (*Adn.*). Int.

Ibid. Παπαῖ) σχετλιαστικόν.

221. Οὐκ ἔσονται (25) — πλουτήσαντες (26). Int.

222. Πρὸς — τὸ ἴθι (34). Ext.

Ibid. Ἐπὶ τοῦ ἀνῦσαι.

223. Τούς ξυγγεώργους : Βαρυτόνως (42) — βαρύνεται (44). *Var.* εἰ ος au lieu de εἰς ος. Ext.

224. Ἐν τοῖς ἀγροῖς : Διὰ τὸ δύσεργον (46) — πετρώδης (47, cf. *Adn.*). *Var.* les mots τοῦτο γὰρ εἶπεν omis. Ext.

227. Τοῦτο δὴ τὸ κρεάδιον : Ὁ (3) — νόμον τινά (6). Ext.

Ibid. Ὅπερ ἧκον (6) — λεβήτιον (7). Int.

230. Σὺ δ', ὦ κράτιστε : Καὶ τὸ κράτιστε (18) — βασιλεύει (20). Ext.

233. Καὶ δικαίως κ'ἀδίκως : Τὸ ἀδίκως (29) — προαγγέλλει (31). Ext.

Ibid. Ἀντὶ — Ἀττικοί (32). Int.

234. Φορτικὸν ἡγοῦμαι (*Adn.*). Int.

235. Τοῦ εἰσελθεῖν — εἰσέλθω (*Adn.*). Int.

237. Εἰς φειδωλόν : Φειδωλός (45) — δοῦναι (46). Ext.

239. Ἵνα τὴν (53) — φίλων (2). *Var.* προκεχρημένης (1). Int.

242. Παρὰ πλῆγα : Μωρὸν (7) — ἐστὶν διάνοια (9). *Var.* ἡ est omis devant ἀσωτία. Int.

243. Παραβαβεβλημένος) ἐκδεδόμενος.

244. Ἐν ἀχαρεῖ : Τῷ ἐλαχίστῳ (20) — χαρῆναι (23). *Var.* βραχὺ (21). Ext.

Ibid. Ἐπ' ὀλίγῳ (16).

246. Τὸ πῶς θαυμαστικόν ἐστι, θαυμάζει (33) — ὄντα (34). Int.

247. Φειδόμενος : Ἀρετῆς — δαπανᾶν (37). *Var.* τὸ τῷ (36). Inf.

249. Ἵνα ἐκεῖνοι (46). — τοῖς ἀριθμοῖς (47, cf. *Adn.*). Inf.

251. Ὃν ἐγὼ φιλῶ : Χαριέντως (52) — πλοῦτον (53). Inf.

253. Ταυτὸν θύμον : Ἀντὶ τοῦ τῆς (4) — εὐτελὴς βοτάνη : ἄλλως τινὲς φασὶν ὅτι (6) — διαβάλλει (11). Inf.

255. Ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνατε.

Fol. 4, vers 256.

256. Καθ'ἣν ἀκμὴν δεῖ παρόντας βοηθεῖν. Int.

257. Συντόμως δεικτικῶς (29). Ext.

259. Ἐξίσου (34) — φράσαι μοι (36). *Observ.* γε après καίτοι n'est nullement omis (35). Int.

261. Ἐπεγγελᾷ (41) — γῆρας (42). Ext.

263. Ἡ ταλαιπώρου (49) — φησιν (50). Int.

266. Κυφὸν, χυρτὸν, ῥυσὸν ῥυτίδας ἔχοντα, νωδὸν ὀδόντας (9) — ὁ Πλοῦτος (10). *Observ.* L'o de κυφὸν a été retouché, peut-être y avait-il d'abord κυφὴν (7). Ext.

Ibid. Μαδῶντα : Ἀντὶ τοῦ φαλακρὸν — ἔχοντα 12). Ext.

Ibid. Ψωλόν : Ἀσχήμονα (10) — μορίου (11). Int.

266. Παρὰ τὸ ἄθλον, ἐπίπονον (7).

268. Ἀττικὴ — ἀγγελίας ἐκ τῶν ἐπῶν (36, cf. *Adn.*). Int.

269. Κυρίως σωρὸς (41) — παραβολῇ (48). Ext.

271. Μῶν ἀξιοῖς φεναχίσας : Φενάκη (53) — κόμης (5). *Var.* κατερρηυχυῶν (4). Sup.

273. Πάντως ἄνθρωπον φύσει : Ἄληθες (17) — εἰπεῖν (18). *Var.* Ἄληθες au lieu de ἀληθῶς (17). Sup.

276. Ἐν τῷ ἰδικῷ (33) — χαλεῖται (36). *Var.* χοίνιξ, les deux fois (35). Int.

277. Ἐν τῇ σορῷ : Παρὰ τοῖς (44) — δέλτον, παρ' ὑπονοίαν δὲ λέγει σκώπτων τὸν γέροντα (8). *Var.* οὖν τοῦ] οὖν τὸ (48), | καὶ est omis devant ἕκαστον (54), | ὁμοίως] ὅμοιον (2), | ἄλλο β, ἄλλο δὲ γ, καὶ δ ἐς τὸ ε (2, *Adn.*), | καὶ me semble omis devant πρὸ (4), | οτινι (6), | σκώπτου (*Adn.*). Lecture incomplète : ...μάζετο (6). Ext. et inf.

278. Ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν (33). Int.

279. Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοὺς ἐλευθέρους μόθωνας καλοῦσιν (41). Int.

283. Ἀντὶ — Ἀττικὴ (12). *Var.* τοῦ au lieu de τοὺς (*Adn.*).

287. Μίδας μὲν : Παροιμιῶδες ἐλέγετο (*Adn.*) — φύσει εἶχεν (36). *Var.* περὶ τοῦ] ἐπὶ τοῦ, | πόλλους .... εἶχε ἢ κωμὴν τινὰ εἶχεν, | ὄνους τοῦ Δι.........ντας ἠδίκησεν (35).

292. Κλευάζει — γέροντας.

293. Τὴν δυσοσμίαν (44) — οὖσα (45).

295. Ἀκρατιεῖσθε : Λείπει ἡ ὡς (52) — μέρει (54). Sup.

Fol. 4 verso, vers 300.

290. Θρεττανελό : Φιλόξενον (14) — θρεττανελώ (23). *Var.* θρεττανελὼ (17 et 23). Sup.

298. Πήραν ἔχοντα : Καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰσῆλθεν. ταῦτα (10) — τῷ ποιήματι (11). Ext.

Ibid. Κραιπαλῶντα δὲ ἀντὶ — ἀτακτοῦντα (24). Ces deux scolies du v. 298 n'en font qu'une dans le ms. Ext.

301. Ξύλον ὀξυμμένον — ὄπισθεν (37). Int.

303. Καὶ ταῦτα (24) — Μελιτέως (28). *Var.* μέγα (25). Int.

306. Μιμήσομαι τοὺς τρόπους : Τοὺς τῆς Κίρκης τρόπους φησὶ μιμήσομαι Ext.

307. Φωνὴν (13) — φωνή (14). *Var.* γρυλλισμὸς (14). Int.

Ibid. Ὑπό ἀνοίας (16).

308. Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι : Ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ, φησὶ τοῦτο παροιμιῶδες · ὡς καὶ οἱ .. παῖδες τοῦτο εἰώθασι λέγειν · ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ext.

309. Οὐκοῦν (23) — κρεμάσομεν (24). Int.

310. Μαγγανεύουσαν) μεταβάλλουσι.

311. A la fin du vers : Ὑπό ἀνοίας.

312. Δέον εἰπεῖν (32) — ἐκρέμασεν (36). *Var.* κατὰ τη ερινευου ἐποχὴν (34) — μετήγαγεν] μετήνεγκεν (36). Int.

313. Μίνθος κυρίως ἡ τοῦ τράγου κόπρος καταχρηστικῶς καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἐπειδὰν (45) — ἀηδίζονται (51). *Var.* οὕτως] οὕτω (46). Ext.

314. Ὁ δὲ Ἀρίστυλλος αἰσχρὸς ποιητὴς, ὃς διὰ τὴν (11) — χοῖροι (13). Ext.

Ibid. Ἀρίστυλλος, λείπει τὸ ως.

317. Ἄλλο τι — σκώπτειν (27). Int.

321. Τῷ κόπῳ : Τῷ ἔργῳ (33) — γελώμενος (35). Int.

322. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν : ὁ Χρεμύλος (41) — καινότερον (44). Ext.

323. Ἐκ παραλλήλου — σαπρόν (10). Int.

325. Γοργῶς καὶ (19) — ὑπεροψίας ἀμελεία (22). *Var.* κατὰ au lieu de μετὰ (19). Int.

327. Ἔσεσθε καὶ) διὰ τὴν τύφλωσιν (31)

328. Δόξεις με φησὶ (37) — καὶ πρακτικόν (38). Ext.

Ibid. Ὡς αὐτὸν (36) — σύμμαχον (37). *Var.* ἔχεις.

330. Ἐν τἠκκλησίᾳ : Οὐδεὶς ἐδίκαζεν (52) — εἰσήρχετο (5). Inf.

Ibid. Ὠστιζόμεθα : Ἀντὶ τοῦ ὠθούμεθα (50) — Παρὰ τὸ ἔξωθεν ὠθεῖν τὸν ἐρχόμενον (52). Inf.

338. Ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι : Διαβάλλει (24) — κουρείων καὶ ἀργούς (25, cf. *Adn.*). Inf.

Fol. 5., vers 342.

342. Οὐκ ἀκολουθεῖ φησὶ τῇ τῶν (36) — βλέπος (38). Ext.

347. Ἦ ὁ Πλοῦτος — θεῶν (*Adn.*). Ext.

348. Ἐὰν ἀποτύχομεν δηλονότι. Ext.

351. Κατὰ (12) — ὁλοκλήρου (13). Ext.

353. Ἀττικὸν τὸ σχημα. Ἀρέσκει με γάρ φασι (14). Int.

355. Dübner dit : « In R. scholion adeo evanuit ut hæc tantum legi possint... πρὸς ἀνδρός · περισσὸν .... αν..τῆς ὑπο..... » Voici les dispositions de la scolie et ce que nous en pouvons lire :

1 .. πρὸς....
2 προς ανδρος περι.. ἡ ἡ π......
3 ἀντὶ τῆς ὑπο ρθ
4 ιδ. . . . .

Je crois donc qu'on peut affirmer que R. avait ici la même leçon que Θ (sauf, peut-être, quelques légères différences) : Πρὸς ἀνδρός : περισσὴ ἡ πρὸς, ἢ ἀντὶ τῆς ὑπό .ὀρθόν. Ἴδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου. Ext.

358. Voici ce que nous avons pu lire :

φο.....νος τὸ αλωναι

Ici encore la leçon de R. se rapproche de celle de Θ.

359. Λείπει τ....

363. Ἀλλ' εἰσὶ του...... ουδεις.....χεῖ ἔχειν (43) — ἔχει (44). Ext.

368. Ἀλλ' ἐπίδηλον : Ἀλλ' ἐστιν — βλέμματι (11). Ext.

368. Ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκόσι (13).

369. Παροιμία — χορῶναι (16). *Var.* θρυλλούντων (16). Ext.

Ibid. Κρώζεις) ἀντὶ τοῦ λέγεις.

373. A la fin de ce vers : ἐρωτηματικόν.

377. Λείπει ἀναλώματος (44, cf. *Adn.*). Ext.

379. Ἐπιδύσας (51) — βεδυσμένον (52). Ext.

382. Ἀντὶ — εἶπεν τὸ δρῶ (7). Int.

385. Τῶν Παμφίλου : Οὗτος (40) — ἐγκλήματος (49) *Var.* ἐδιώξεν (42), | τὰ οὖν] τὰ γοῦν (44). Lectures incomplètes : στοαν τ.. ἀ..... ἔγραψεν (46) | καταδικαζομενοι..... παιδίων (47).

Fol. 5 verso, vers 384.

386. Εἰ γὰρ ὡς σὺ φῄς (50) — κέκλοφα (1). *Var.* φαῦλον au lieu de φαῦλος devant ἂν (51), νῦν] νυνὶ (52).

388. Ἀπαρτί : Ἐπίρρημά ἐστιν (8) — δὴ τοῦ προλαβεῖν (12). Ext.

398. Ἡ διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ (49). Ext.

Ibid. Τὰ πράγματα ἐν τούτῳ : Ὅτι οὐ μετεστείλαντο τὸν Βλεψίδημον ἀ ... οως δὲ ἦλθεν (48). Ext.

399. Ἐν τῷ πέμψαι.

401. Ὅτι τὸ νῷ — βλέψαι (2). Int.

404. Dübn. : « in R. hæc tantum legi possunt..... οὐκ ἀλόγως..... τα συναιρε... (fort. κατὰ συναίρεσιν)... υτός. » Voici ce que nous avons pu lire :

κ αλο
ἀντι τοῦ δικαιως
ε νετο

τασυναιρε
τος : — Ext.

407. Ὅτι — ἰατρός (18). Int.

Ibid. Οὔτε γὰρ ὁ μίσθος : Διαβάλλει (24). — μικρολόγους (25). Ext.

413. Ἀντὶ τοῦ πράγματι (*sic*, 39). Int.

415. Πενία (1) — Βλεψίδημον (2). Ext.

Ibid. Θερμόν) παράδοξον.

422. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ πένητες (17-18). Int.

423. Ἐκ τραγῳδίας : Τὰ γὰρ (24) — ἁρμόττει (25). Ext.

425. Ἐπειδὴ παρὰ σχῆμα ἦλθεν (34) — Ἐρινύες (36). Inf.

Ibid. Ὡς μὴ (40) — ἡμᾶς (41). *Observ.* L'accent de φυσιν et le σ de ἀπατῶσα (40) ont été retouchés. Inf.

Fol. 6, vers 426.

426. Ἀντὶ τοῦ κάπηλιν (42) — τὸν πηλόν (45). *Var.* ἔμπελος (45), ἑαυτῇ (*Ibid.*). Ext.

427. Λεκιτόπωλιν : Λεκιτόπωλις εἶδος (50) — τῇ λέξει (53). Sup.

431. Τὸ βάραθρόν σοι : Χάσμα (18) — δὲ κάτω (21). Ext.

432. Τὸ πρᾶγμα — ὄνομα (29). Int.

438. Ἄναξ Ἄπολλον ὦ θεοὶ καί τις φύγῃ : Ἰδίως (3) — θεόν (5). Ext.

440. Ἥκιστα) οὐδαμῶς, et à la fin du vers le mot κει avec μ au-dessus.

443. Ἐξωλέστερον : ἀντὶ τοῦ ἐξωλοθρευτικώτερον (20). Ext.

445. Παρὰ πολύ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (28) — πολύ (29). Ext.

447. Ἔρημον ἀπολιπόντε : Ἔρημος (31) — ἔχειν (32). Ext.

451. Ἔδει εἰπεῖν οὐ (1) — τίθησιν (2). Int.

453. Τροπαῖον : Οἱ παλαιοὶ (6) — προπαροξύνουσιν (7). Ext.

461. Ἐξευρίσκομεν — πρόθεσις. Int.

466. Ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστον (50).

Ibid. Ἐι μέλλοντες (51) — πράττομεν τότε (52).

470. Λείπει (31). — δόωσιν (34). *Var.* δώσωσι (33). Inf.

Fol. 6 verso, vers 471.

476. Κύφω … δεσμός (49) — κύφειν (3). *Var.* κυφωνισμὸς] κυφανισμὸς (1), δεσμίους] δεσμοὺς (3). Ext.

Ibid. Ὦ τύμπανα : Βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν · κύφωνες δὲ ξύλα εἰσὶν (5, cf. *Adn.*) — ἀνακύψαι (6). Ext.

480. Ἐπέβαλλον (23) — τοιοῦτον (25).

482. . . . . ειν. . . . ˙ . . . εἰπεῖν. . . . . ορισηται (40) — ἡττημένων (41).

483. Ἱκανοὺς δῆτα : Ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας (45). Ext.

485. Τοῦτο πράττοντες : Ἀντὶ (3) — ἀποθάνοντες (4). Ext.

487. Τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετρασύλλαβον δέχεται (18) — σπονδεῖον ἴαμβον (19, cf. *Adn.*). Int.

493. Βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον, βούλημα δὲ τὸ δημόσιόν ἐστι (51, cf. *Adn.*). Ext.

504. Ὦ πενία.

Ibid. Πράττουσι κακῶς) συνέρχονται.

505. Οὐχ' οὖν εἶναι — ποιήσειε (*Adn.*). *Var.* ἥντινα ἰὼν (ligne 5 aux *Adn.* Ext.

509. Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε : Πάλιν δῆλον (29) — ἥξει (31). Inf.

R. 54 | *Ibid.* Συμφέρειν (de R^3).

512. Τῆς σοφίας — ἐθελήσ.. (39). Int.

Fol. 7, vers 515.

515. Καρπὸν Δηοῦς : Ἤδη τὸ — ὄζει (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμελεῖσθαι (46). Int.

516. Πρὸς τὸ ἄνω τίς (52) — ἀμελοῦσι (54). Int.

R. 54 | *Ibid.* Γράφεται πάντων ἀμελοῦσι (R^4).

517. Λῆρον ληρεῖς : Ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον · ἀττικὴ δέ ἡ φράσις (8). Sup.

520. Κερδαίνειν βούλομενος : Κέρδος (17) — ἀργύριόν τι ὄν (18). Sup. et ext.

521. Ἔμπορος ἥκων : Ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς (19) — σώματι (32). *Observ.* ἄπιστοι Εὐριπίδης τε (26), | ἄνδρασι ἀπὸ (29 sq.). Sup.

Ibid. Ἔμπορος ἥκων : Καὶ αὐτὸς (33) — πωλεῖν (35). *Var.* : ἀποδίδοσθαι ἄνδρα (35). Ext.

526. Τρίψεις · διατελέσεις (8). Int.

527. Καταδαρθεῖν : Κυρίως (15). — κοιμηθῆναι (16). Ext.

528. Ἢ τοῖς τάπησι οὕτως γὰρ Ἀττικοὶ (18). Int.

Ibid. Οὐδ' ὑφαίνειν : Οἱ γὰρ πένητες ἱστουργουν ἵνα τραφῶσι (19). Ext.

529. Στακτοῖς : Τοῖς ὑγροῖς — τῶν ξηρῶν (35). Int.

530. Ἱματίων βαπτῶν : Βαπτὰ (39) — ἐπὶ τό κοσμῆσαι τὴν νύμφην (42). Ext.

531. Τίς χρεία — χρῄζει (48). Int.

535. Φῴδων ἐκ βαλανείου : Ἀπολλόδωρος (5) — πυρός · (7, cf. *Adn.*) ὅτι οἱ πένητες ἀποροῦντες ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδουσι, καὶ ἐκ τῆς θερμασίας φλυκταίνας ποιοῦσι. Ext.

536. Ὅταν — κράζουσιν (18). Int.

537. Οὐδὲ λέγω τὸ πλῆθος ὅσον (25).

538. Βομβοῦσαι : Ἰδίως (26) — τοῦτο ἴδιον (27). *Observ.* Voici l'ordre des trois dernières scolies 538, 536, 537. Int.

Ibid. Ἰδιώς εἶπεν — φωνήν (34, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ καθολικωτέρου (36) — ἐδήλωσεν (37). *Var.* R[1] avait καθωλικωτερου. Ext.

539. Οὐ γάρ (40) — λογίζονται (41). Ext.

543. Διενήνοχεν — πάλαι ἡ δὲ μέμακται νῦν (4, cf. *Adn.*). Inf.

544. Φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων : Ἀττικοὶ (6) — θᾶττον ἀνει... (9). *Var.* ῥάφανον sur le premier α un ε de R[1] (7). Inf.

545. .... δέ θράνους : Ὑποποδίου ἔνθεν καὶ θρανίτης (14, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Ἀντὶ δὲ μάκτρας : Ἡ σκάφη — ἄλευρα (30). Inf.

546. Πιθάκνης : Ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης (2). Inf.

548. Ὑπεκρούσω : Ἐφθέγξω (11) — κιθάραν (12). Inf.

550. Ὑμεῖς γ' ὑπὲρ καὶ Θρασυβούλῳ : Τὰ μὴ (21) — μαινόμενος (cf. *Adn.*). *Observ.* A la marge inférieure, les scolies sont ainsi distribuées : 543, 544, 550, 548, les deux du v. 545, puis 546 et 555. Inf.

554. Περὶ λιμπάνεσθαι.

555. Ὅτι ἁπλῶς (20) — βίον (22). Inf.

Fol. 7 verso, vers 557.

557. Τῶν σπουδαίων (36). Int.

559. Ὅτι ....νικὸν τὸ ποδαγρᾶν (42). Int.

560. Καὶ γαστρώδεις : Ὑπὸ γὰρ ἀργίας (51) — τὰ σώματα (52). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καταφερεῖς (53).

561. Ἀνιαροὶ) πολέμιοι. Int.

565. Κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν : Ἐν εἰρωνείᾳ (33) — ἀπορίαν (34). Ext.

566. Πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστιν : Τοῦτο (36) — ὑπῆρχεν (49). Ext.

571. Καίπερ βάσκανος οὖσα : Συναινεῖ διισχυριξόμενος τὸ κατὰ τῶν ῥητόρων πρᾶγμα, διασύρων (54) — τιθέασι (1). *Var.* αὐτοὺς au lieu de αὐτὸν (54, *Adn.*). Ext.

572. Κομήσης : Ὑπερηφανήσης (6) — καυχητιᾶν (7). Ext.

574. Περὶ τοῦ μὴ διαφέρειν με τοῦ Πλούτου (16). Int.

575. Ἀλλα φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις : Τὸ γὰρ πτερὸν (21) — τῆς ἡλικίας (24). Le reste de la scolie est omis. *Var.* Τῶν μὴ] τῷ μὴ (23). Ext.

578. Οὕτω τὸ διαγιγνώσκειν : Δυσχερὲς (31) — πατέρας (33). Sup.

579. Τινὲς — κράτιστον (43). Int.

581. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις : Λήμη λέγεται τὸ πεπηγὸς (49) — ὄψεις (54). *Var.* τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐμποδιζόντων (54). Sup.

586. Κοτίνῳ στεφάνου : Οὐκ ἀκριβῶς (15) — τοὺς στεφάνους (28). *Var.* σταδίου τοῦ (25), | ἐστιν omis (27). Ext.

589. Ἀναδέων εὐτελέσι στεφάνοις (36). Int.

590. Τὸ γὰρ — κακία ἐστίν (41). Int.

593. Τολμᾶν ὑμᾶς) Λείπει τὸ οὐκ ἔστιν πάνδεινον.

594. Τῇ Ἑκάτῃ θύουσι τῇ τριακάδι (47).

596. Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας : Ἔθος ἦν (42) — ζῶσιν (45). *Var.* δὲ ἐξ. (44). Inf.

Fol. 8, vers 599.

600. Οὐ γὰρ πείσεις : Ἐν ὑπερβολῇ (36) — πειθομένους (37). *Var.* πείσεις οὐκ ἕξεις. Sup.

601. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται (41). Int.

602. Σύντροφον καὶ συνδιαιτητήν (48). Int.

602. Ὁ Παύσων ἐπὶ (48) — ζώγραφος ὢν (49). *Var.* δὲ omis (48).

606. Κυφῶν ὁ (17) — πτωχοῦ τινος (20). Ext.

607. Τινὲς (28) — τὸ Τ (29). Int.

610. Τότε νοστήσεις : Ὅτε (38) — τοῦτο (39). Ext.

612. Λείπει (43) — σεαυτήν (45). *Var.* κλαίειν] κλάειν (44). Ext.

616. Ἀντὶ τοῦ ἀνθηρὸς — ἀληλιμμένος (je crois que la lettre initiale de ce mot est plutôt un α, Dübn. ὁ ληλιμμενος R.). Int.

619. Ἡ ἀξία (18) — φθεγγομένη (19). Ext.

619. Ἐπείπερ ἔλεγε (19) — καταπαρδεῖν (20).

621. Εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ἐν ..... λέγοι δ'ἂν Ἀσκληπιόν (35) — Πειραιεῖ (36). Ext.

623. Ἐλθών) ἀορίστου ἑτέρου μετοχή (*Adn.*). Int.

Ibid. Τῶν σπουδαίων τοῦ πλουτεῖν (42). Int.

626. Τὰ πρὸς — Ἀσκληπιοῦ (5). Ext.

627. Ὁ θεράπων (24) — ἀναβλέψαντα (25). Ext.

Ibid. Ὦ πλεῖστα Θησείοις : Μετὰ τὸ (25) — νέμουσιν (33). *Var.* εἰσοθέους, l'ε initial est barré (33). Sup.

Ibid. Μεμυστιλημένοι : Εὐωχημένοι (40) — ἄλλα τινά (44). Ext.

Ibid. Ὁ κοῖλος (44) — εὐτυχήσαντες (47). Int.

628. Ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις : Τοῖς (10) — μάσησιν (14). Inf.

631. Τῶν σαυτοῦ φίλων : Ἀντὶ τοῦ (22) — ὁμομαστίγων (23). Inf.

Ibid. Οὐκ ἄλλων (23) — μαστιγιῶν (24). *Var.* σου au lieu de σοι (23).

635. Ἐξωμμάτωται : Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (37). *Var.* τοῦ, au lieu de τὸ, après ὡς (36). Inf.

637. Ἀπαγγέλλεις (16) — νικώμενον (17). *Var.* φασὶ (16).

638. Παντὶ τρόπῳ (27).

639. Ὅτι τὸ σημεῖον εἰς τὸ ἔμπροσθεν καταβ$\overset{\tau}{\alpha}$ (28, cf. *Adn.*).

Fol. 8 verso, vers 641.

639. Πολλοὶ γὰρ (29) — παῖδας (33). *Var.* Ὑγεῖα au lieu de Ὑγίεια (31), | Ὑγεῖαν (32, cf. *Adn.*). Sup.

640. Φέγγος (44) — ἀνθρώποις (45). Sup.

643. Τὸν θεράποντα (8). Int.

646. Ἀντὶ — ἀγαθά (14). Ext.

647. Ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις (19). Int.

650. Ἐκ τῶν πόδων : Ἀντὶ τοῦ ἀπαρχῆς (*sic*) καὶ μέχρι (32) — λαμβάνει (34). Ext.

652. Τὰ πράγματα : Σαφῶς (40) — ἀνιαρά (41). Ext.

Ibid. Ἀκριβῶς (41) — πράγματα (42). *Var.* δὲ omis devant δεδήλωκεν. Int.

654. Πάλιν — ἀρχή (*sic*, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Διὰ — κάκωσιν (51). Int.

656. Ἤθιστο γὰρ (5) — ἔβαλλον (7). *Var.* ἐκεῖνα au lieu de ἐκεῖ (6). Int.

657. Ἐλοῦμεν : Ἀπὸ — ἐλούομεν (10, cf. *Adn.*). *Observ.* La lecture ἐλοῦμεν au lemme n'est pas certaine, peut-être y a-t-il ὀλοῦμεν. Ext.

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων (13). Int.

659. Ἦμεν τοῦ θεοῦ : Ἀντὶ τοῦ (16) — τοῦ εἴω (17). Int.

661. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη — καὶ πέλανος (31, cf. *Adn.*). Le mot προθύματα est un peu effacé, mais la lecture me semble certaine. Ext.

Ibid. Θηλύματα πλακοῦς, ἐπειδὴ δὲ (32) — λιβανωτόν (35). Ext.

663. Ἐκαττύετο : Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετο (51) — ηὐτρεπίζομεν (54). *Var.*
R. 70 | Ἐκατύετο R^1, Ἐκαττύετο R^2 (au lemme), | οἱ ἐριμμένοι (53). Int. |

664. Θεοῦ] τοῦ Ἀσκληπιοῦ (*sic*).

665. Εἰς πολλὰ κεκωμῴδηται · εἰς ῥήτορα (11) — ἐστί (13). *Var.* καὶ om. (13). Ext.

670. Πρόσπολος) ὁ ἱερεύς (23).

673. Ἀθάρας : Ἀττικοὶ ἀθάρας (31) — σεμίδαλιν (32). Ext.

675. Ἐφερπύσαι : Βαδίσαι ἀπὸ (47) — δηλοῖ (49). *Observ.* Un ἀ devant Βαδίσαι a été barré (47). Int.

678. Ἀπὸ τῆς τραπέζης : Εἰσὶ (4) — εἰσφερόμενα (5). Inf.

681. Ἀρσενικῶς ὁ (15) — θύλακον (16). Inf.

682. Κἀγὼ νομίσας : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἐλάμβανεν (30). La lacune, indiquée par Dübner, est causée par une tache. Inf.

Fol. 9, vers 683.

685. Διαβάλλει (42) — χύτραν (43). *Var.* φθάσει au lieu de φθάσειέ (43). Int.

688. Ἀντὶ τοῦ ψόφου (10).

689. Ὑφήρει : Ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινε (12). Ext.

Ibid. Κᾆτα συρρίξας ἐγώ : Ὁμοίως φασὶν Ἀττικοὶ (14) — συρίζειν (18). *Var.* συρικτὴς (*sic*) au lieu de συρικτὸς (14, cf. *Adn.*), | δὲ τὸ ἐφ. (15), | le copiste avait d'abord écrit μυχαζειν, il s'est repris et a écrit μυχᾶσθαι (17), | τἄλλα (17). Sup.

690. Παρείας · εἶδος (25) — ἱεροῖς (31). Ext.

693. Γαλῆς : Ἡ — πνεῦμα (42). Ext.

694. Ἔφλων : Ἀντὶ (46) — ἐσθίειν (47). Ext.

R-73 | 695. Γράφεται ἀνεπαυόμην (R[4]).

699. Διὰ τὴν (10) — ζῶον (11). Int.

Ibid. Ἐπεφύσητό μου : Ὑπὸ τῆς ἀθάρας (12) — γαστρί (13). Ext.

700. Χαριέντως (17) — βδέειν (18). *Observ.* Le mot ἀπὸ a été barré après χαριέντως τὸ (17). Ext.

701. Ἀλλ' Ἰασὼ μέν γέ τις : Παρὰ τὸ ἰᾶσθαι (33) — Ὑγεῖαν (35). *Var.* πεποίηκεν (34), | Ὑγεῖαν (35). Ext.

703. Ἄλλο, λίβανος (39) — δένδρον λιβανωτὸς .... αὐτοῦ (41). Ext.

704. Αὐτὸς;) ὁ Ἀσκληπιός (45).

706. Σκατοφάγον : Ἀναίσθητον (50) — σκώρ (53). *Var.* ἐστιν om. (52). Ext.

Ibid. Αἳ τάλαν) ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

713. Γράφεται καὶ ἑώρακας. Int.

714. Ἀντὶ τοῦ τρώγλας · ἔνθεν (36) — γάρ εἰσι (37). Int.

Ibid. Τριβώνιον τὸ παλαιὸν — Ἀττικοί (*Adn.*). Int.

716. Ὁ Νεοκλείδης — δημοσίων (47, cf. *Adn.*). Inf.

717. Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν (50) — κατάπλαστον (53). *Var.* τινὲς δὲ καὶ (52). Inf.

718. Σκορόδων Τηνίων : Δηκτικῶν ὅτι ἡ (14) — τῆς γῆς οὔσης (20). Inf.

720. Σφηττίῳ : Τὸ δριμυτάτω ἀπὸ δήμου · πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι καὶ συκοφάνται · ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο (41). Inf.

Ibid Σχῖνον) ἀντὶ τοῦ μαστίχην (34).

Ibid. Διαβρέχων (37) — φασί (38).

725. Ἐπωσία ἐστὶν ἡ δευτέρα · τοῦ δικαστηρίου κρότησις (22).

Fol. 9 verso, vers 726.

727. Τῷ Πλούτωνι : Τὸν Πλοῦτον (36) — Δημήτερί τ' αἰνῇ (39). *Var.* Au lieu de λέγουσι, R. a le sigle qui signifie λέγει (36). Sup.

729. Ἡμιτύβιον : Ἀντὶ τοῦ σουδάριον · ῥάκος (49) — ἀμφοτέρωθεν (51). Ext.

730. Ἀπέματτεν (5).

731. Πυρρῷ περιβολαίῳ (10). Int.

732. Ἐσύρισεν ἴνξ — ἐξέλθωσι (12). Int.

733. Δράκοντες λέγονται (16) — νοσήματα (19). Ext.
Ibid. 'Εξηξάτην) ἐξῆλθον (20).
736. Καλῶς (33) — ὄντας (34). Int.
737. Πρίν σε κοτύλας : Ὡσεὶ ἔλεγεν (36) — μεθύσους (39). Ext.
743. Ἠσπάζοντο : Ἀντὶ τοῦ (3) — χεῖρας (6). Ext.
745. Ἐκ παραλλήλου (9) — ἴσως (10). Int.
Ibid. Ἐγὼ δ' ἐπήνουν : Καταχρηστικῶς (10) — ἐπαινεῖν (12). *Var.* ἀνθρώπων (11). Int.
748. Θαυμαστικὸν τὸ ὅσος (14). Int.
Ibid. Ταῦτα ἡ γυνὴ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν (15).
R. 78 | 751. Ὅτε) ὄντες (R[3]).
753. Ἐδεξιοῦντο : Ἀντὶ (25) — μειλιχίοισι (27). Ext.
754. Πολλήν (33).
757. Ὀπίσω τοῦ Πλούτου (42).
759. Ἀντὶ τοῦ πηδήμασι (48). Int.
Ibid. Τὰ ὑποδήματα (45).
763. Νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ (1). Int.
765. Κριβανωτῶν : Ἐπειδὴ (5) — στεφανέσαι (8). Sur le second ε de
R. 79 | στεφανέσαι, il y a un ω de R². Ext.
768. Πρὸς τὸ ἔθος (22) — σύνδουλοι (34). *Var.* τι ἀγαθῶν (24), | τὴν n'est pas omis après παρὰ (25, cf. *Adn.*), | σύγκεινται (32). Inf.

Fol. 10, vers 769.

769. Ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων καταχέουσι τῆς κεφαλῆς τραγήματα (*Adn.* 768, 32-41). Dübner : « Hæc verba ἐπειδὴ — τραγήματα post scholion v. 773 habet R. omisso τῆς. » Cette seconde scolie est à sa place régulière à côté du v. 769, de plus le mot τῆς n'est pas omis. Int.
Ibid. Δέον (43) — Πλοῦτον (45). Int.
772. Τὴν ἀκρόπολιν (9).
773. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος : Κέκροψ (11) — ἐκλήθη (22). *Var.* μιᾶς τυχεῖν, Dübn. : « μιᾷ στοιχεῖν Θ [Reg.] et, ut suspicor, R. » Sup.
774. Εἰς γνῶσιν ἐλθὼν καὶ εἰς αἴσθησιν (25) — ἀδίκων ἦν (27). Ext.
Ibid. Τὰ συμβάντα — αἰσχύνομαι (25).
778. Οὔτε ἔφευγον (34) — φαύλους (35). Ext.
Ibid. Ὀρθῶς ἔδρων : Οὔτε τοὺς κακοὺς (35) — πλούτου (37). *Var.* ἀφαιρούμενος au lieu de ἀφαιρόμενος (36, cf. *Adn.*). Ext.
779. Ἱκανὴ (41) — διόρθωσις (42). Int.
782. Ὡς χαλεπὸν εἰσὶν οἱ φίλοι : Ὁ Χρεμύλος (45) — κολακεύουσι (48). *Observ.* ὄντα] ἄντα et sur le premier α un ο, de R¹ (47). Ext.
784. Θλίβουσι — συντρίβουσι (8). Int.
788. Ὦ Πλοῦτε — Βλεψίδημε (22). Int.
791. Πιθανῶς (27) — τραγήματα (28). Ext.

795. Πρὸς τὸ ἔθος ὅτι πρὸς τῇ Ἑστίᾳ κατέχεον (40, cf. *Adn.*). Int.

796. Τὴν χλεύην (44).

797. Ἔμφασις (47) — ἐπάγειν (50). *Var.* βολῶν au lieu de ὀβολῶν (49, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Καὶ ἐν τοῖς (50) — ἐπισημαίνεται (54). Int.

799. Γελᾶν : Ἀττικὸν (12) — ἐόντα (14). *Var.* σοι] τοι (13). Ext.

800. Πένης ἣν ἅρπασαι (*Adn.*).

801. Ἰσχάδας) πάντα τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν (15).

802. Ἡδὺ τὸ (41) — γινόμενον (42). Pour ce dernier mot, R. a γι-ν-νομενος, le ν dans l'interligne, de R[1]. Ext.

802. Πράττειν) χορόν.

805. Παίζων (48) — πλουτούντων (50). Dans ce dernier mot, le λ R 84 | est de R[3]. Ext.

Ibid. Εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν, κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων (52). Inf.

Ibid. Ἐπεισπέπαικεν) παρ' ὑπόνοιαν (48).

807. Σιπύη ἡ ἀρτοθήκη (8) — εὐπορίας (12). *Var.* τῶ ἀναγκαίων. Inf.

808. Ἀνθοσμίου : Ἡδέως, εὐόσμου, ἢ ὡς ἀπὸ (16) — ἔλεγον (19). Inf.

Fol. 10 verso, vers 810.

810. Τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα (28). Int.

812. Ἀγγεῖον (32) — λήγειν (33). Int.

Ibid. Τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χορῆσαι (35). Int.

815. Ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον (42) — πῦρ (44). Ext.

816. Στατῆρσι δ' : Εἶδος (48) — οὖν φησὶ νομίσμασι παίζομεν (49). Ext.

Ibid. Ἀρτιάζομεν : Ἀντὶ τοῦ παίζομεν (50) — ἄζυγα (51). Int.

818. Ἀλλὰ σκοροδίοις : Γελοίως (15) — ἐχρήσαντο (20) : ἄλλως · οὐχ ἁπλῶς (22) — ἀποματτόμεθα (24). *Var.* σκαιὸν ῥόδον τι ὄν · (18), γὰρ] δὲ (19). Sup.

Ibid. Τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις (28).

819. Βουθυτεῖ : Καταχρηστικῶς (30) — τριττύν (33). Ext.

821. Οὐχ οἷός τε γάρ : Μεταβολὴ (45) — δοῦλος οὗ (47). Int.

823. Ἕπου δὲ μετ' ἐμοῦ : Δίκαιος (7) — ἢ οἰκέτης ἢ ὁ Χρεμύλος (9, cf. *Adn.*). Ext.

828. Τὸ τέλειον (16) — ἐστίν (17).

830. Ἐπήρκουν) ἐχορήγουν (20).

832. Ἦ πού σε) ἐπειδὴ (28) — δεομένους (29).

833. Κομιδῇ : Δηλονότι ἀντὶ τοῦ παντάπασι τὸ κομιδῇ ἐχρῶντο (cf. *Adn.* au vers 825). Int.

834. Γράφεται οὓς τότε ἢ πότε.

837. Ἀπέφευγον (37).

839. Αὐχμὸς γὰρ ὢν : Τὸ ἑξῆς ἀπώλεσέν (43) — ἐποίησε (47). *Var.* Ἀττικῶς δὲ (44), | ἀπώλεσα τα (45), | ἀπωλεσαι (47). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (49) — καὶ κριθῶν (53). *Var.* παροιπονοιαν (52). Int.

Ibid. Τὸ ὢν ἀντὶ τοῦ δή (44, cf. *Adn.*).

842. Τὸ τριβώνιον : Τὸ παλαιὸν (16) — ἐβάσταζεν (17). Ext.

845. Μῶν ἐνεμυήθης : Παίζει (24) — τῶν μεγάλων (32). *Var.* προαγόρευσις au lieu de προάγνευσις (31). Inf.

Ibid. Μυστήρια δηλονότι (50).

853. Πολλά (15) — ποικίλῳ (16). Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ (16) — δένδρων (21). *Var.* ἤγουν om. (17), | δὲ om. après εἴρηται (18), | τὸ πολλὴν (18), | τὸ ὀλίγον (19). Inf.

Fol. 11, vers 854.

859. Ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ φησίν (cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Σκώπτει (39) — κρίσιν (40). Ext.

862. Πονηρὸν κόμμα φησὶ τὸ παραχαραττόμενον ἀργύριον (4, cf. *Adn.* à la ligne 49). Int.

Ibid. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων ἐξ ὅλου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου κόμματος. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαύλου (49, cf. *Adn.*) — ὁ λόγος (51). *Var.* R. aussi donne καὶ après ἐπειδὴ (50). Ext.

Ibid. Εἶδος φαύλου νομίσματος (49).

863. Καταρᾶται τῷ Πλούτῳ.

867. Μᾶλλον πρὸς (14) — πλουσίους (15). Int.

R. 90 | *Ibid.* Ἐνίους) τινάς. (15), de R[2].

869. Ἐν ἤθει (19).

872. Ἀντὶ τοῦ σεσοβημένος, ἐπίτριπτος (26). Int.

Ibid. Καταμωκώμενος τῶν Δωριέων τὸ ὦ Δάματερ λέγει (28) — εἰσῆλθε (29). Ext.

873. Βουλιμιᾷ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (44) — πληροῦνται (48). Ext.

875. Τροχός τις ἦν (1) — θεράποντα (3). Int.

879. Πεποίηται (8) — φωράσεως (9). *Var.* ἐκ τῆς κατὰ τῶν σύκων au lieu de ἐκ τῆς τῶν σύκων (9). Int.

881. Ἀντὶ τοῦ ἐπρίω (16).

882. Τριβακὸν ἱμάτιον (19).

883. Οὐ φροντίζω — ἀττική (21).

884. Τὸν δακτύλιον : Τὸν λεγόμενον φαρμακίστην. Εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶν ἐπὶ τοῦ λόγου ἔχειν (21). Ὁ Εὔδαμος φαρμακοπώλης καὶ Ἀμειψίας ἢ χρυσοπώλης (25) — τὰ τοιαῦτα (27) · λέγει οὖν ὅτι οὐ φοβοῦμαί σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον (23). *Var.* πρὸς δαιμόνια au lieu de πρὸς δαίμονα (27). Ext.

885. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου : Ἀντὶ τοῦ κἂν ἔχῃς (34, cf. *Adn.*) — πεποίηται · ἦν δὲ ἀποτρεπτικὸς συκοφαντῶν (36, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Λείπει φάρμακον (52).

889. Ἀντὶ τοῦ τῷ σῷ ἀγαθῷ (8, cf. *Adn.*).

891. Τῷ συκοφάντῃ — μαρτυρεῖν (16). Int.

895. Ὡς ὀσφραινόμενος τοῦτό φησι (32). Int.

Ibid. Ἐπίρρημα (30) — τῇ συνηθείᾳ λέγομεν · τινὲς δὲ ὁ δίκαιος (32).

Fol. 11 verso, vers 897.

897. Περιβέβληται (39). Int.

900. Τὸ μὲν (45) — φιλόπατρις (46). Int.

904. Ἀλλ' ἔπορος (*sic*) : Εὐφρόνιος (*Adn.*) — λέγει (13) ὅτι ὅταν γένηται καιρὸς πολέμου ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ (15). *Var.* εἰς τὰς στρατιᾶς, | πρὸς τροφὴν au lieu de πρὸς τροφάς. Sup.

Ibid. Ὅταν, φησὶ (15) — ἔμπορος εἶναι (16). *Var.* R. ajoute τοῦ devant πράγματος. Int.

Ibid. Προφασίζομαι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον (17, cf. *Adn.*).

907. Τῶν τῆς πόλεως : Τῶν (24) — ἐφρόντιζεν (27). *Var.* χωρηγίας (*sic*, 25). Ext.

908. Τῶν ἰδίων πάντων : Τῶν ἰδιωτικῶν (28) — μῦσος (29). Cette scolie est après la scolie du v. 910. Int.

910. Εἰ τῶν πραγμάτων (38) — ἀνθρώποις (40). *Var.* τῶν omis après πραγμάτων (39). Int.

912. Εὐεργετεῖν ὦ χέπφε : Ὄρνεον (49) — παροιμίαν (53). Ext.

Ibid. Ὦ εὐτελέστατε (3) — καὶ λάλον (4). Ext.

916. Ἀντὶ τοῦ μάτην οὕτως Ἀττικοί (31).

922. Προβατίου : Μωροῦ (54) — ζῇ (2). Ext.

923. Ἐπιτήδευμα (5) — διατρίβειν (7). *Observ.* ἀφ' ἧς, R^3 a essayé de
R. 95 | faire de ἧ un ὧ. Int.

924. Μεταμάθοις : Ἀντὶ (9) — πρώτου (11). Ext.

925. Καὶ τὸ Βάττου σίλφιον : Βάττος (16) — τῇ μὲν βασιλέα, τῇ δὲ σίλφιον (20). Ἔστι δὲ βοτάνη πολυτίμητος (*Adn.*). *Observ.* ἔκτισεν corrigé
R. 96 | en ἔκτησεν par R^2 (17). Ext. et inf.

929. Ὁ βουλόμενος : Ἐκεῖνός (48). — ἀπέδυσεν (51). Int.

930. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα (54).

934. Ὡς φυγόντος — μάρτυρος (18).

935. Τὸ ἡμιστίχιον — Σοφοκλέους (22). Inf.

937. Ἱερὸν λέγουσι — θεοῖς (27).

Fol. 12, vers 940.

943. Ὥσπερ κοτίνῳ : Ὅτι (37) — ἀναθήματα πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος (44). Ext.

946. Τὸ σύκινον, ἴσον τὸ ἀσθενέστατον (53) — σχηματίσας (3). *Var.* ἐρεῖ au lieu de λέγει (2). Ext.

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο (3).

949. Πιθών : Ἀντὶ (14) — χυροῦται (17). Ext.

951. Ἐπειδὴ ἐγένου — πένης (25). Int.

953. Ἐπεὶ περιίστανται (35) — βαλανείοις (36). Int.

955. Ἀλλ' ὁ βαλανεύς : Λέγουσι (45) — ἕλκοντες (47). Ext.

956. Τῶν ὄρχεων (49).

957. Τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὡς (51) — φαύλως διακεκομμένων (52, cf. *Adn.*). *Observ.* le mot νομισμάτων est indiqué par le sigle : N N (avec o o au-dessus). Ext.

Ibid. Τοῦ λείμματος (1).

959. Ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες : Γραῦς (9) — Πλούτου (12). *Var.* γραῦς τίς ἐστιν (9), | τοῦ au lieu de ἐπὶ τῷ (10). | καὶ om. devant καταβοᾷ (12). Ext.

961. Παντελῶς (16).

963. Ἀντὶ τοῦ (26) — γέροντες (27).

970. Ἡ που καὶ σὺ συκοφάντρια : Ἐπειδὴ εἶδεν (44) — συκοφάντρια (48), Ext. et inf.

972. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες : Τοῦτο ἀφ' (5) — ἄλλοι ὁμοίως · παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπεν · ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐδίκαζες (11, cf. *Adn.*). Inf.

974. Ὡς καπρῶσαν σκώπτει τὴν γραῦν (33). Int.

981. Ὑπερβαλλόντως, σφόδρα (*Adn.*).

Fol. 12 verso, vers 983.

984. Ὅτι τὸ (9) — ὠνήσασθαι (10). Int.

987. Εἰρωνικῶς — κατέλεξεν (17). Int.

989. Μισητίας οὐχ ἕνεκα, φησὶ, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ (22, cf. *Adn.*) — μίσγεσθαι. Int.

992. Ἐκνομιώτατα) ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς (31).

997. Ἐπόντα : Οἱ μὲν (46) — ἄμεινον (47). Int.

999. Ἄμητα προσέπεμψεν : Οὐ μόνον (50) — πλακούντιον (51), ἐστὶ δὲ εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους (50). Ext.

1002. Πάλαι ποτ' ἦσαν : Τινές (5) — Μιλήσιοι (12). *Var.* συγκροτῶν πρός τινας πόλεμον ἠθέλησεν λαβεῖν αὐτοὺς εἰς (9), | ἔχρησε (11). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πάλαι (37) — ἀτυχούντων (39). *Var.* ὕστερον au lieu de νῦν (39). Ext.

1004. Τῇ γρατ.

1008. Πρὸς τὸ — λαβεῖν (5). Ext.

1011. Νιτάριον καὶ βάτιον εἴδη φυτῶν, θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς ἄνθη με εἶχε (13). Ext.

Ibid. Οἷον νεόττιον οἱονεὶ κοράσιον (11, cf. *Adn.*). Int.

1013. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις : Ἐπεὶ (35) — εὐμετάδοτα (40). Ext.

R 102 | 1014. Ὡς ἐπὶ — Ἐλευσήνια (*Adn.*). *Var.* Ἐλευσήνια R[1], Ἐλευσῖνα R[2]. Int.

1020. Ἀντὶ τοῦ (7) — μου (8). Int.

1021. Ἐπεὶ γὰρ ἐν θάσῳ οἰκεῖ (*sic*) στάφυλος ὁ ἐρωμένος τοῦ διονύσου · τὸ δὲ ἐνέχεις ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας (16). Int.

1024. Τἀναλώματα.

Ibid. Κολακεύειν. Dübn. : Duas tantum glossas habet R. τἀναλώματα et κατεσθίειν.

Fol. 13, vers 1026.

1027. Καίπερ (37) — προϊστάμενος (39). *Var.* τοὺς ἀδικουμένους au lieu de τοῖς ἀδικουμένοις. Dans προϊστάμενος, les lettres στα sont écrites deux fois. Int.

1030. Εἰ δίκαιόν (48) — νεανίσκον (49). Ext.

Ibid. Ἐλλείπει ἐχρῆν (52).

1031. Ἐλλείπει μισθὸν, συνουσιάζων δηλονότι. Cette scolie est à la marge extérieure, au-dessous du v. 1031, qui manque au texte et qui a été écrit sur cette marge par R[1].

1035. Ὡς καταπεπονημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρως, ἡ δέ φησιν ὑπὸ τῆς λύπης (10). Ext.

Ibid. Ὑπὸ γήρως καὶ χρόνου (10).

Ibid. Γελοίου (11) — κατασέσηπας (12). Int.

1036. Οὕτω λεπτή εἰμι (14).

1037. Τηλία : Σανὶς (33) — ἐν τούτῳ (37) · ἔστι δὲ ἡ ἀτρύπητος σανίς · ἐὰν δὲ τρυπηθεῖν ἀψὶς γίνεται · λέγει οὖν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχῃ τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα (32, *Adn.*). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ὧ, cet ὧ a été retouché (36), | ἐπιπράσκ. τ. la lettre qui vient après le κ a été retouchée, on dirait que c'est un α (36), | συνέβαλον (37), | τηλία μὲν γὰρ om. (30). Ext.

1042. Διὰ τοῦ ἀρχαίαι (*sic*) τὴν γραίαν σκώπτει (17). Int.

1045. Διὰ τοῦ (28) — τὸ μέτρον (29).

1048. Ὀξύτερον βλέπει : Οἱ (33) — ἀπήει ὥς φησι (37, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Νήφων οὐκ ἔγνω ἀλλὰ μεθύων (38). Int.

1049. Κολάσεως ἄξιος (48). Cette scolie est écrite deux fois dans R ; elle est interlinéaire et intermarginale.

1050. Ὦ Ποντοπόσειδον : Οἱ τοῖς (49) — μέγιστε Πόσειδον (53). *Var.* R. donne les mots καὶ οὐχ — τὸ δὲ (51) que Dübn. met entre parenthèses, | les mots ἢ ὦ πόντιε Πόσειδον sont omis (52). Ext.

Ibid. Θεοὶ πρεσβυτικοί : Ἐπεὶ γραῦς ἐστιν ὡς τοῦ ὅρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος · τὸ δὲ ᾶ ᾶ ἐπίρρημά ἐστι μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως (54, *Adn.*). Inf.

1052. Ὡς τοῦ — δᾶδα αὐτῇ (20). Int.

1054. Εἰρεσιώνην : Κλάδος ἦν (40) — τῶν Ἀθηναίων (48). *Var.* ἐξῆρτο au lieu de ἐξήρτητο (40). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καύσει (7).

1056. Παιδιάν · Οὕτως (14) — παιγνίου (15). Int.

1057. Ἀντὶ τοῦ πόσα ἔχω κάρυα · παιδιὰ (23) — χειρί (27). *Var.* ἂν ἔχῃ au lieu de ἔχει (25), | τὴν omis après κατὰ (26), δ.. ἂν ἐρωτήσας, il semble qu'après δ deux lettres n'ont pas simplement disparu, mais ont été grattées (26). Ext.

Ibid. Δέον εἰπεῖν (18) — γραῦν (19).

1061. Πλυνόν με ποιῶν : Ὀξυτόνως (36) — πλυνόμενον (37). Inf.

1062. Ὠφελείας τυχης.

Ibid. Κακεμφάτως εἶπεν τὸ ἐκπλύνειέ σε (45).

1063. Καπηλικῶς : Ἀντὶ τοῦ (48) — σαπρόν (51). Inf.

Ibid. Ὅπερ ἡμερωτικῶς λεγομένας (50, *Adn.*).

1065. Τὰς ῥυτίδας (7).

Fol. 13 verso, vers 1069.

1070. Εἶ — τιτθίων (18). Int.

1075. Τινὲς τοῖς (28) — ἔχειν Μιλησίους συμμάχους (30). Int.

1076. Τὸ δὲ τί ἔλεγον — χαλεπαίνοντες (31, cf. *Adn.*). Int.

1078. Τὸ συνουσιάζειν (37).

1081. Ὁ δ'ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς : Ἀντὶ τοῦ (44) — τῇ συνουσίᾳ (*Adn.*). Ext.

1083. Λείπει (20) — ὡς γραῦν (21). Ext.

1085. Πολλάκις (24) — ὑποστάθμην (26). Int.

1087. Τρύγοιπος : Ὁ ὑλιστὴρ (31) — γέρων (32). Ext.

1091. Ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ θεράπων (43). Int.

1092. Ὃ ποιοῦσιν (46) — ἡ γραῦς (47). Ext.

1093. Προσέπιττον : Ἀντὶ τοῦ ἠσέλγουν ἢ κατεφίλουν · γράφεται καὶ ὑπεπείρων · πιττοῦν δὲ (53) — λέξιν (54). *Var.* τὰς omis (53). Ext.

1096. Λεπὰς κογχυσμοῦ εἶδος ὃ ταῖς πέτραις (15, cf. *Adn.*) — δὲ εἶπεν (18). Int.

1097. Ὁ κόπτων τὴν θύραν : Ὁ Ἑρμῆς ἔκοψεν (37) — εὗρεν (38). *Var.* ἐλθὼν au lieu de ἐξελθών. Ext.

1099. Ματαίως ἐψόφησε (7). Ext.

1109. Τόπος — ἀσεβεῖς (34). Int.

1110. Ἡ γλῶττα τῶν (38) — ἐστίν (39). Inf.

Fol. 14, vers 1112.

1115. Πέμμα — πλακοῦντος τὸ ψαιστόν (5, cf. *Adn.*). Dübn. : « ἔστι R. V. » Dans R., ce mot est écrit par l'abréviation et peut très bien s'entendre ἔστι ou ἔστιν. Int.

1118. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς (11).

1119. Ἀντὶ τοῦ (14) — λέγεις (15). Cette scolie est placée entre les scolies du v. 1121 et du v. 1123. Ext.

1121. Οἰνοῦτταν : Οὕτω (23) — γινόμενον (25). *Var.* Il semble bien qu'il y a οὕτω au lieu de οὕτως. Ext.

1123. Ἄνω φησὶν (32) — κοιμώμενος (32). *Var.* ἔχων au lieu de ἔχω. Ext.

1126. Ἄνω εσφάλημεν (*sic*) : Ἡ τετρὰς (50) — τῷ Ἑρμῇ (52). Int.

Ibid. Οἴμοι πλακοῦντος : Ἔξω (52) — Θησεῖ (1). *Var.* τοῦ μηνὸς om. (52 sq.), | καὶ ajouté devant τετρὰς (54). Ext.

1128. Οἴμοι δὲ κωλῆς : Κωλῆ τὰ (26) — ζώων (27). *Var.* βραχίον. Ext.

Ibid. Τὰς ἀγκύλας αἵ (28) — τοὺς θεοὺς προσφέροντας (29). *Var.* Le mot εἰσί est donné par R. Dübn. : « εἰσί ex Suida. » Cette scolie est entre les scolies des vers 1115 et 1126. Int.

1129. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα : Ἑορτὴν (34) — θυομένῳ (40). Ἐποίουν — τῶν ἀσκῶν (*Adn.*) *Var.* ὅσον au lieu de ὅσσον (40). Ext.

1131. Ὀδύνη σε : Ἀντιστρόφως (15) — εἶπεν (17). Int.

1132. Ἴσον ἴσῳ κεκραμένης : Ζητεῖται (25) — δέχεται (28). *Var.* παρὰ ἀμφοτέρων (28). Int.

1137. Ἀντὶ τοῦ — νεώτερον (51).

1141. Ἵνα (18) — μέρος σου (19).

1142. Πλακοῦς — ἐλαίου (23).

1145. Πανουργήσας) κλέψας (43).

1146. Ἀντὶ τοῦ (44) — φρονήσῃς (45).

1153. Στροφαῖον : Στροφαῖον ἐκάλουν (7) — κλεπτῶν (11). Inf.

1155. Ἐμπολαῖον) πραγματευτικόν (45).

Fol. 14 verso, vers 1157.

1158. Ἀντὶ τοῦ οὐ χρεῖα ἐστὶ πανουργεῖν. Int.

1159. Ἡγεμόνιον : Κατὰ (53) — ὁδηγοῦ (2). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὁ (9) — ὁδηγοῦ (10). Int.

1161. Μοῖραν γὰρ ἐν τοῖ (*sic*) ἀγῶσιν ἔχει ὁ Ἑρμῆς (17). Int.

1162. Ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιον (19).

1165. Βίον, ὑποκοριστικῶς (29). Int.

1166. Οὐκ ἔτ.. ἅπαντες : Ὡσανεὶ (31) — δικαστήριον (33). Pour ὡσανεί la lecture me semble sûre. Dübn. : « ὡσανεὶ Θ. Ceteri libri ὡς ἂν εἰ. » Ext.

Ibid. Ὡσανεὶ ἔλεγε πολλὰ ὀνόματα ἔχειν (32). Ici la lecture est très distincte pour ὡσανεὶ. Int.

1172. Λείπει τὸ ἔχω (28). Int.

1175. Ἐν ἄστει σωτῆρα Δία (32) — φασι (34). Int.

1180. Θυσίας ἐπετέλεσεν (46). Cette scolie est écrite deux fois, à la marge int. et à la marge ext.

1185. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενά σοι : Ἐπειδὴ νόμος (23) — λαμβάνεις (26).

Observ. λαμβάνειν : ἢ οὕτως : τὰ ἔθιμα, peut-être ce dernier mot est-il écrit ἔθεμα? (24). Ext.

1189. Τὸν Πλοῦτον λέγει (39). Int.

1191. Τὸ ἐξιδρυσόμεθα τὸν Πλοῦτον (48). Int.

1193. Τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν (14, cf. *Adn.*) — ἐπανηλώθη (21). *Var.* ἄγε au lieu de ἀεί (17), | ἀφ' ὧν εἰς τὰ (19), | καὶ τἄλλα au lieu de καὶ ἐς καὶ τἄλλα (20). Ext.

Ibid. Τὸν ὀπισθόδομον : Ἐπειδὴ τὰ χρήματα (12) — Ἀθηνᾶς ναοῦ (14). *Var.* ἀπέκειντο (12), | ἔνθα ἐστὶ τὸ (13). Inf.

1197. Ἔθος γὰρ (44) — ἠμφιεσμένων (47). Int.

1198. Ἐπειδὴ (1) — ἱδρύθη ποτέ (7). Inf.

1199. Λείπει τὸ ἱμάτια (11). Int.

Fol. 15, vers 1200.

1199. Σεμνῶς δ' ἔχουσ' ἦλθες : Λείπει ἱμάτια ἵν...... λα ἱμάτια (12) — ἔχουσα ἱμάτια (15). *Var.* τὸ omis (9), συνῆλθε au lieu de συνεισῆλθε (14). Ext.

1206. Γραῦς λέγεται ὁ ἀφρὸς (38) — χυτρῶν (39). Int.

Ibid. Ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ (41). Int.

ΝΕΦΕΛΑΙ

Fol. 15 verso.

Pas d'ὑπόθεσις dans R.

Vers 1. Ἰού) Παρεπιγραφὴ, συγκεκαλυμμένος (42) καὶ καθεύδων ὑποτίθεται, εἶτα ἀνακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιβλήματος: ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα διὰ τὸ (15) — νομίζειν (18). Ext.

2. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ : Οὐκ ἀργῶς (21) — Δι (29). *Var.* Sup.

Ibid. Τὸ χρῆμα : Τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα (30). Sup.

3. Ἀπέρατον : Ἀντὶ τοῦ (35) — ἀγρυπνοῦντας (42). *Var.* Au lemme, la leçon de R[1] était ἀπεραντον, le premier ν a été gratté, | il y a διὰ τῶ τουτῶ (τ suscrit), c'est-à-dire διὰ τῷ τούτῳ τῷ (39). Sup. et int.

5. Οἱ δ'οἰκέται ῥέγκουσι : Νῦν οἰκέτας οὐ τοὺς (4) — κοιμᾶσθαι (10). *Var.* καθεύθουσι (*sic*, 5), | ἴδιόν ἐστι τὸ (9). Ext.

Ibid. Ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ : Πόλεμος ἦν (19) — καθεύδειν (27). *Var.* κατ' ἐκείνου καιρῷ (20). Int.

Ibid. Πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ (cf. *Adn.* 15-18).

8. Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας : Οὐκ (39) — μέμφεται (42). Ext.

10. Ἐγκεκορδυλημένος : Ἐνκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μηδὲ ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν (44) · ἰστέον δὲ (1) — αὐτούς · σισύρα δὲ παχὺ περίϐλημα (3). *Var.* τοῦ manque devant χειμῶνος (1), οὕτω] οὔτ (*sic*, 3). Ext.

11. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν : Μιμησάμενος τὸ σχῆμα τοῦ νεανίσκου, ὁ πρεσβύτης ὥσπερ (21) — περιβλήμασιν (23). Int.

12. Εὕδειν δακνώμενος : Ἐνοχλούμενος (30) — τρέφειν (32). Le copiste avait écrit : ὑπὸ τῆς ἱπποδρομίας τροφίας, il a barré δρομίας (30). Ext.

13. Τῶν χρεῶν περισπαστέον, δηλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων (37). Int.

14. Ἐχόμων (40) — ἔχοντες (41). Int.

15. Ξυνωρὶς τὸ (46) — καλοῦσιν (50). *Var.* δυὸ ἵπ... συνεστὸς, ὃ δὴ δίφρον καλοῦσι · τὸ δε ἱππάζεται οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἵππι.. (48). Int.

16. Ὀνεροπολεῖ τ' ἵππους (*sic*) : Κἂν τοῖς ὀνείροις ἵππους περινοεῖ · τουτέστιν οὕτως ἐσπούδακε· τῷ πράγματι ὥστε καὶ καθεύδων ὀνείρατα περὶ ἵππους δρᾶν, ἄλλο δέ ἐστι τὸ ὀνειροπολεῖν καὶ ἄλλο τὸ ὀνειρώττειν · τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνυπνιων (ο suscrit) (*sic*, l'o semblerait de R[1]) ὁρόντων (4) — γόνον (5). Ext.

17. Τὴν σελήνην : Ἤτοι (9) — τῇ τριακάδι καὶ τὰ δάνεια αὔξει τοὺς τόκους (11, cf. *Adn.*). Inf.

18. Ἅπτε παῖ λύχνον : Δεῖ γὰρ (20) — δανιστάς (*sic*, 23). *Var.* ἅψαι au lieu de ἅψασθαι (21, cf. *Adn.*). Inf.

20. Λογίσωμαι) ψηφίσω.

21. Τοῦτον — πάσχει (*Adn.*).
22. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἠγόρασα (35).
23. Τὸν κοππατίαν : Κοππατίας (37) — ἔχοντας τὸ σ (39, cf. *Adn.*). *Observ.* ἐγκειχάρχκται, l'ι dans κει a été barré (38). Inf.
24. Εἴθ' ἐξεκόπην : Ἔπαιξεν (52) — λίθῳ (54). Inf.
25. Ὁ Φειδιππίδης (3) — αὐτοῦ (4).
28. Πόσους (17) — Θησέως (18).
30. Κατέλαβε — ταῦτα (*Adn.*).
31. Φρίσκους καλεῖ τὸ σκεῦος (41) — ὑποκοριστικῶς (42). Inf.
Ibid. Ἀμυνίας τῶν περὶ ἵππους ἐστὶ ἐπταικότων (45).
32. Ἐξαλίσασθ') κυλίσασθαι. Au texte la leçon ἐξαλισασθ' est une correction par R² de la leçon de R¹ ἐξαλίσας.
33. Ἐξήλικας) ἐξέβαλες, ἐξέωσας (9).
36. Καὶ στρέφῃ) τί (25) — σεαυτόν (26).
37. Παίζει ὡς εἰ ἔλεγεν ἡ κόρις ἢ ἡ ψύλλα (48. *Adn.*).
38. Καταδαρθεῖν) κοιμηθῆναι (5).
41. Ἡ προξενήτρια ἡ προνοήσασα τὸν γάμον (17, cf. *Adn.*).
42. Ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἠπάτησε (*Adn.*).
43. Ἥδιστος) ἄλυπος.

Fol. 16, vers 44.

44. Εὐρωτιῶν : Τοῦ (28) — ἀστικῶν (31). Sup.
Ibid. Ἀκόρητος : Ἀκαλλώπιστος · κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν (32). Sup.
45. Αὔξων καὶ τεθηλώς (43). Int.
46. Οὗτος (5) — ὄνομα (6). Int.
48. Σεμνήν : Νῦν (23) — ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν (24, cf. *Adn.*). Sup.
Ibid. Ἐνκεχοισυρωμένην : Κεκαλλωπισμένην · ἔστι δὲ Ἐρετριακὸν (30) — τυραννεῖν (32). Sup.
50. Ὄζων τρυγός : Τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης · τρασιὰ δὲ λέγεται ὁ τόπος (42) — σύκα (*sic*, 43). Sup.
Ibid. Περιουσίας : Τουτέστιν Πλούτου (53, *Adn.*). Int.
51. Ἡ δ' αὖ μύρου, κρόκου : Πρὸς τὰ αὐτοῦ (36) — ἐπήγαγεν (39). *Var.* ἀντέθηκε. Ext.
Ibid. Καταγλωττισμάτων : Εἶδος (7) — κολακευμάτων (8). Ext.
52. Λαφυγμοῦ : Ἀδηφαγίας καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτελείας (*Adn.*). Int.
Ibid. Κωλιάδος : Κωλιὸς (*sic*) ναός (37) — ἔφορος (47). *Var.* Τυράννων puis Τυρρηνῶν, la correction semble de R¹ (40), | Τυρρηνῶν δεσμῶ δουλεύων · ἐρασθείσης (41), | ἀπολυσάσης, les lettres σα ont été retouchées, il semble que le copiste avait écrit une seconde fois λυ et qu'il s'est corrigé (42). Ext.
53. Ἀλλ' ἐσπάθα : Κατανήλισκε καὶ κατήσθιε · σπαθᾶν (10) — κρόκην (14). Int.

57. Τὸν πότην λύχνον : Πότης λύχνος παρ' Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων (28). Int.

58. Ἵνα κλάῃς : Καλεῖ (29) — ἀπειλῶν (30). Ext.

59. Θρυαλλίδων : Ἀντὶ τοῦ — ἐλλύχνια (*Adn.*). Ext.

60. Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν : Μετὰ (35) — γάμου (36). Ext.

61. Καὶ τοῦτο (41) — παρίστησι (42). Int.

62. Ἐλοιδορούμεθα) ἐφιλονεικοῦμεν.

63. Συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου.

63. Ἡ μὲν ἵππον : Μέγα φρονοῦσα πάντως ἐπὶ τῷ προγόνῳ Μεγακλεῖ τῷ νικήσαντι τρὶς Ὀλύμπια καὶ δι' ἱπποτροφίαν κατελθόντι τὸν ἵππον · ἐπεὶ καὶ Καλλίας (53) — Ἱππόνικον (3). *Var.* προσελθὼν] προελθὼν (53). Ext. et inf.

64. Ξάνθιππον : Ξάνθιππος μὲν ἐγένετο (7) — λεγόμενον (8). Inf.

67. Κοινῇ ξυνέβημεν : Ἀντὶ τοῦ (17) — μέρος (19). *Var.* συνέδοξε] οὖν ἔδοξεν. Inf.

68. Ἐκολάκευεν (20).

Ibid. Προσηνῶς καὶ κολακευτικῶς (21) Inf.

69. Πρὸς πόλιν : Πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, λείπει δὲ τὸ εὐτυχήσω. Int.

70. Ξύστις λέγεται τὸ πορφυροῦν — ἱππικῇ (26-28, cf. *Adn.*). Int.

71. Τόπος (31) — τραχύς (32).

72. Διφθέραν ἐνημμένος : Ἀντὶ (40) — διφθέρα (41). Inf.

73. Τοῖς ἐμοῖς λόγοις) οὕτως δηλονότι.

74. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἴκτερον, εἶπεν ἵππερον οἷον ἱππικὸν ἔρωτα ἢ νόσον ἱππικήν (*Adn.*). Inf.

80. Τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλίας (après φιλίας le mot εἶδος barré).

Fol. 16 verso, vers 86.

88. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα : Ἀντὶ (39) — μετάβαλε (43). Sup.

89. Τὸ τελεῖ ἃ ἄν. Int.

91. Νὴ τὸν Διόνυσον : Ἐπεὶ (46) — ἐλθέ (49). Sup.

92. Καὶ τῴκίδιον : Τὸ οἰκίδιον ὑποκοριστικῶς · ἤγαγε (1) — οἰκίαν (2). Sup.

94. Ψυχῶν σοφῶν, τουτέστιν ἡ σύνοδός (20) — φροντίδος (24). *Var.* δὲ omis après φροντισταί (22), | τῆς omis devant φροντίδος (24). Ext.

Ibid. Ψυχῶν σοφῶν) ἀνδρῶν φιλοσόφων (3).

95. Ἐπειδὴ — φιλόσοφοι (26). Int.

96. Οὕτως ὁ κρίβανος (27) — φοῦρνον (29). *Var.* συνπνίγονται (28), | δὲ ἄνθρακες (29). Int.

98. Οὗτοι διδάσκουσι : Καὶ τοῦτο ψεῦδος διαβολῆς λέλεκται χάριν · οὐδεὶς γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σωκράτῃ, ἐπεὶ κἀκεῖνος οὐδὲν ἔφασκεν εἰδέναι · διόπερ καὶ ὑπὸ τοῦ Πυθίου σοφὸς ἐκρίθη · τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον ἔκρινε σοφοῦ εἶναι, τὸ αὐτὸν τοῦτο γνωρίσαι ὅτι μηδὲν οἶδεν · πῶς ἂν οὖν μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τῶν συνόντων περὶ αὐτοῦ βεβαιούμενος ὅτι μηδὲν οἶδεν. Ext.

101. Ἀποφεύγει — ἐπαχθές (11). Int.

Ibid. Μεριμνοφροντισταὶ) τοὺς φιλοσόφους οὕτως ἐκάλουν (*Adn.* du vers 102).

102. Τὸ αἰβοῖ σχετλιαστικὸν, τὸ δὲ πόνηροι ἀντὶ τοῦ ἐπίπονοι (18, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Τοὺς ἀλαζόνας : Ἰδίως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν · εἰκότως οὖν καὶ τούτους ἀλαζόνας καλεῖ, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασι (14). Ext.

104. Ἑταῖρος (19) — εἶναι καὶ λεπτόφωνος (21, *Adn.*). *Var.* καὶ manque après ἐκαλεῖτο (20). Int.

105. Ἦ, ἦ σιώπα : Συγκατατίθεται (22) — αὐτούς (24). Ext.

Ibid. Μηδὲν εὔηθες, μηδὲ ἀνόητον (25).

106. Ἀλλ' εἴ τι κήδη φροντιζ.. ἀλφίτων (28) — οὐσίας (30). Int.

107. Τούτων γενοῦ μοι : Λείπει (31) — μαθήτευσον (32). Int.

Ibid. Σχασάμενος : Καταπαύσας (33) — ἐρεσσόντων (34). Ext.

108. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον : Εὐλόγως (44) — ποιηταί (47). Ext.

109. Τοὺς φασιανούς : Φᾶσις ποταμὸς (16) — ἵπποι (20). Ext. et inf.

112. Ἄμφω τὼ λόγω : Δυϊκῶς (31) — ἐκπαιδεύει (*sic*, 33). Inf.

113. Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστι : Τὸν δίκαιον (34) — μανθάνειν (36). *Var.* εἶπεν (35), | les mots τὸν ἕτερον manquent (35). Inf.

120. Διακεκναισμένος : Διεφθαρμένος — Σωκράτην (52). Inf.

121. Ἔδει) ἀντὶ τοῦ φάγει.

122. Ζύγιοι ἵπποι λέγονται ὁ μέσος δεξιὸς καὶ ὁ μέσος ἀριστερὸς, οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ (5-8, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Σαμφόρας (9) — μηρὸν σ (10). Inf.

125. Ἄνιππον) ἵππων ἐστερημένον.

Ibid. Φροντιῶ) τῶν σῶν ἀπειλῶν.

126. Κείσομαι) οὐκ ἀθυμήσω (24).

127. Διδάξομαι) διδαχθήσομαι (37).

129. Καὶ βραδὺς) ἀντὶ τοῦ μὴ ἀγχίνους (42).

Fol. 17, vers 130.

130. Σκινδάλμους μαθήσομαι : Ἐξήγησις (46) — λεπτολογίας (50). *Var.* σκινδάλαμοι et σκινδαλάμους (47). Sup.

131. Πορευτέον — ἀναδύομαι (51). Int.

132. Ἀλλ' οὐχὶ κρούω (11). Int.

133. Βάλλ' ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ (13) — πτώματα (22). *Var.* φθοράν] φθορὸν (14), | οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν (17), | φησίν au lieu de φασίν (21). Sup. et ext.

133. Βάλλ' ἐς) ἄπιθι.

134. Δῆμος (23) — Ἀπολλώνια (24). *Var.* τὰ manque (24). Ext.

136. Ἀπεριμερίμνως : Ἀσκόπως (26) — ἐπήγαγεν (29). *Var.* λελακτῆκας (*sic*, 27). Ext.

Ibid. Ἐπινενοημένην (45) · τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ἀπηλλαγμένα τῶν κοινῶν βιωτικῶν ἐννοιῶν (cf. Dübn., v. 145). Int.

137. Καὶ σκέψιν, ἰδίως (38) — ὡς προείπομεν (40). Int.

Ibid. Ἐξήμβλωκας) ἀτελῆ ἐποίησας (44).

138. Intermarginale. Πρὸς τὸ (48) — εἰμι (49).

139. Τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον (2). Ext.

140. Διὰ τὸ (3) — αὐτοῖς (4). Int.

140. Οὐ θέμις) οὐ πρέπον (10).

Ibid. Πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν) εἰ μὴ μόνον τοῖς μαθηταῖς (10).

141. Οὑτοσὶ) ἑαυτὸν δείκνυσι.

144. Τῶν ἄγαν (16) — Σωκράτης σοφώτερος (26, cf. *Adn.*). *Var.* Τούτῳ] τοῦτο (23). Ext.

144. Ἀνήρετ') ἐπύθετο (12).

145. Ψύλλαν ὁπόσους ἅλοιτο : Ψύλλα μὲν ἀττικῶς ὃ νῦν ἡμεῖς (51) — παρεισάγει· διὸ καὶ τὰ ἑξῆς γελοίου χάριν αὐτὸ λέλεκται (6). *Observ.* τοιου (*sic*) with τ written above, on peut lire τοιοῦτον ou τοιοῦτο. Dübn. : τοιοῦτο (1, cf. *Adn.*). Ext.

146. Γελοίου χάριν παρειλήφει τοῦτο διὰ τοῦτο οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἐμνήσθη μέρους τοῦ σώματος (10) — ὁ δὲ Σωκράτης φαλακρὸς ἦν (12, *Adn.*). Int.

150. Intermarginale. Ὅτι δυικὸν — ἓξ πόδας ἔχουσα ἡ ψύλλα (14).

151. Ψυγείσῃ) ἀποθανούσῃ (15).

Ibid. Intermarginale. Ἔστι (16) — εἶπεν (18). *Var.* Sur τὰ de ὑποδήματά τι, R² a fait l'abréviation de ων (cf. *Adn.*).

152. Ταύτας ὑπολύσας : Ἀδύνατον (19) — ἐξέλκειν δυνατὸν καὶ διαμετρῆσαι τοῦτο τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος (23). *Var.* ὑπόδημα au lieu de ὑποδήματα (20). Ext.

155. Φρόντισμα) σόφισμα.

157. Ὁπότερα) ἀντὶ τοῦ ὁπότερος (30).

158. Ἀντὶ διὰ (31) — ὀρροπυγίου (32). Ext.

159. Τῆς ἐμπίδος) οὓς [ἡμεῖς κώνωπας λέγομεν (28, *Adn.*).

163. Κοῖλον — προσκείμενον. Ext.

164. Intermarginale. Πῶς — πνεῖν.

165. Τοιαύτη — ἄκρον κοίλη (*Adn.*). Cette scolie est placée après la scolie du vers 166. Inf.

166. Διεντερεύματος : Τοῦ ἐπινοήματος (54) — ἐντέρου (2). *Var.* λόγον omis (1). Inf.

167. Ἢ ταχέως (4) — κατηγορούμενος (5). Inf.

169. Γνώμης μεγάλης ἀπεστερήθη ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου ὁ Σωκράτης (8). Inf.

169. Γνώμην) σκέμμα (10).

Fol. 17 verso, vers 173.

169 et 173. Γαλεώτης : Ἑκατέρως λέγεται καὶ ἀσκαλαβώτης καὶ γαλεώτης (9)· καὶ ὀροφὴ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος. (12, cf. *Adn.*)· οὐ πρὸς (14) — ἐν Λυσιστράτῃ (15). Sup.

175. Δεῖπνον οὐκ ἦν : Λεληθότος σκώπτει (18) — εἶχον (22). *Var.* παρεσκευσασμένον (*sic*, 22). Sup.

176. Τοῦτο (23) — ἐπενόησεν (24, cf. *Adn.*). Int.

177. Λεπτὴν τέφραν : Ἰσχνὴν (27) — ἀλφίτων (28) · τέφρα δὲ ἡ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνις (32). Sup.

Ibid. Λεπτὴν) καταπάσας R².

178. Κάμψας ὀβελίσκον : Καμπύλον (42) — ἱμάτιον (45). Ext.

Ibid. Ἐργαλεῖον ὁ διβήτης (*sic*) εὔχρηστος τέχναις πολλαῖς · τὸ Λ στοιχείῳ παρεοικώς · τούτου τὸ ἓν μέρος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάπτοντες κύκλους γράφουσι (49). Ext.

Ibid. Τὸ εἶτα περιττόν (51). Int.

179. Τοῦτο (7) — εἰς τἄλφιτα (8). Int.

Ibid. Ἐκ τῆς τραπέζης : Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατέγραψέ τι ὃ προσέχοντες οὐκ ἐπινήσαμεν, ἐπήνεγκεν ὅτι (12) — διατρίβοντα (14). Ext.

180. Τὸν Θαλῆν : Οὗτος (20) — ὡς Ἑρμῆς (25). *Var.* τὸ ὄνομα au lieu de τοὔνομα (23). Int.

183. Μαθητιῶ) μαθεῖν ἐπιθυμῶ (26).

184. Ὦ Ἡράκλεις : Πέποικε (*sic*, 27) — ὠχρότητα (30). Le copiste avait commencé par écrire ἀνέωχ, il s'est repris, a barré le χ et a écrit ἀνέωξε (28). Ext.

185. Ἐοικέναι) ὁμοιοῦσθαι.

186. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι : Πύλος (34) — Σφακτηρία (43). *Observ.* διὰ τὸ] δι τὸ (*sic*, 38). Ext. et inf.

187. Εἰσελθὼν (8) — συννοίας (9). Int.

192. Τὰ ὑπὸ — καταμανθάνουσι (21).

193. Ἴσως (24) — ἀστρονομεῖν ἔφη (27). Int.

195. Τοῖς φιλοσόφοις (32) — διατρίβοντας (33). Int.

201. Ἀστρονομία) σφαῖραν δείκνυσι.

209. Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς : Ἐν ἐρωτήσει (11) — δικάζουσι (12). Inf.

212. Διὰ γὰρ (17) — Μάκρις ἐκαλεῖτο (18). Inf.

213. Εἰς φόρον (20) — αὐτῆς (22). Inf.

215. Μεταβουλεύεσθαι (49, cf. *Adn.*). Inf.

Fol. 18, vers 216.

215. Τοῦτο λέγει ὅτι προσέκειντο Ἀθηναίοις (28). Int.

Ibid. Διὰ τὸ (46) — ἀστυγείτονας (48). Int.

218. Φέρε τίς γὰρ οὗτος : Παρεγκύκλημα (7) — σχήματι (13). *Var.* ὄψα est donné par le ms. (11), | ἐν τοιούτῳ (12), | d'abord σχήματα, puis σχήματι (13). Sup.

219. Τιμῶν (14) — ὄνομα (15). Sup.

220. Τῷ μαθητῇ (17) — μέγα (18). *Var.* ἤκουσέ μου (17 sq.), | συ omis (18). Sup.

223. Ὦ φ'ἥμερε (*sic*) : Ἀντὶ τοῦ ὦ θνητέ · ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν (21) — ἀνθρώπων (23). Cette scolie est au-dessus des scolies des vers 219 et 220. Sup.

Ibid. Σωκρατίδιον) ἀπὸ τοῦ ὑποκοριστικοῦ διαβάλλει αὐτόν (20).

225. Ἀεροβατῶ : Ἐπιβαίνω (35) — δρόμον (37). *Observ.* αὐτὸν est écrit deux fois devant ἐποίησεν. Sup.

226. Ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ : Ταρρὸς (51) — θεῶν (1). Ext.

228. Ἐξεῦρον (7) — λέγει (10). Ext.

231. Χαμαὶ) ἐπὶ τῆς γῆς (11).

Ibid. Τἄνω) τὰ οὐράνια (11).

232. Τὸ οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ, Ἀττικῶς (*Adn.*). Int.

233. Τὴν ἰκμάδα : Τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ τὸ γονιμώτατον (24) — θειοτέροις (26). Ext.

234. Τὰ κάρδαμα : Εἶδος (37) — γίνεται (41). *Var.* Πέρσαις ἢ καὶ γὰρ (38). Ext.

236. Δέον (42) — δηλούμενον (45). *Var.* συνέχεεν (44). Int.

240. Χρήστων τε δυσκολωτάτων : Ὅτι χρήστας ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστὰς λέγει · ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας λέγει. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς δανειστὰς χρήστας λέγουσι (3). Ext.

241. Ἐνεχυράζομαι) εἰς ἐνέχυ (*sic*).

242. Ἐκ ποίας (20) — δανείοις (21). Int.

243. Πολυδάπανος — δεινή (28). Int.

247. Ποίους θεούς : Ταῦτα (32) — πλάτανον (35). *Var.* ἣν διέβαλλον, le mot τινες manque (33), | ἀσεβεῖ] ἀσεβῆ (34). Ext.

248. Ἡμῖν νόμισμ' : Ἐπεὶ ὁ γέρων (48) — ἄλλους αὐτὸς χρώμενος θεούς (51). *Observ.* Entre ὀμνύω et θήσειν il y a un espace blanc, peut-être y avait-il là κατα qui aurait disparu. Dübn. « 49 θήσειν R. » Inf.

Ibid. Τῷ) τίνι R².

249. Ἡ σιδαρέοισιν : Τοῦ (1) — ὑπαρχούσης (12). *Var.* τὸ omis devant νόμιμον (2), | ἐξεδέξατο (3), | ὀμνύετε (5). Ext. et inf.

253. Ὡς εἰ ἔλεγεν τοῖς καπνοῖς συγγένεσθαι ἢ ταῖς (22) — καπνούς, καὶ νεφέλας, καὶ σκιᾶς ὠνόμαζον. Int.

254. Τὸν κράβατον (30) — Ἀττικοί (31).

257. Ὡς ἄγροικος Ἀθάμαντα εἶπεν ἀντὶ Φρίξου (20). Cette scolie est de R². Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (20) — Ἀθάμας φ.... ἀλλ' ὁ Φρίξος (22). *Observ.* Après Ἀθάμας je crois lire CΦA, mais c'est très indistinct; le φ seul me semble sûr, cf. *Adn.* Inf.

258. Τοὺς μυουμένους (23) — πράγματι (26). Inf.

Fol. 18 verso, vers 260.

260. Λέγειν γενήσῃ : Ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν · ταῦτα μὲν λέγων ὁ Σωκράτης (37) — ὀνόμασι (40). Τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγει παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους (*Adn.*). *Var.* αὐτοῖς est ajouté après καθάπερ (39), | ολαῖς au lieu de οὐλαῖς (*Ibid.*). *Observ.* Dübn., 37 : « Correxit Dindorf. ex R., in quo est Σωκράτης παρατρίβων οπω .... λιπωρίνους καὶ κρ. » Voici ce qu'il y a sur le ms. :

..... ὁ Σωκρατης λίθους πτρίβων οπω
λιπωρινους καὶ κρούων

La première de ces deux lignes se trouve aujourd'hui tout à fait à l'extrémité de la marge supérieure, le manuscrit a été rogné et la rognure a enlevé ce qui pouvait se trouver au-dessus de cette ligne; ainsi il manque une lettre au-dessus du π devant τρίβων, probablement un α, ce qui faisait l'abréviation de παρα. Il y avait aussi quelque lettre écrite au-dessus de οπω, il semble qu'il n'y avait plus rien *après* οπω. Sup.

Ibid. Κρόταλον : Ἰδίως (47) — κρόταλα (50). Sup.

Ibid. Παιπάλη : Τραχὺς δυσκατάληπτος (51) — δύσβατα (52). Sup.

Ibid. Κρόταλον) εὔγλωττος (1).

261. Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας : Μένε (4) — μένειν (6). Sup.

Ibid. Οὐ ψεύσει γέ με : Συγκατατίθεται (8) — ἐπάγει (10). Ext.

262. Καταπαττόμενος : Τῇ χιόνι (14) — εἰπὼν καταπαττόμενος (21). *Var.*, Dübner : « αἱ Ν. διέχθωσιν (*sic*) R. » Il y a διέλθωσιν (15), | εἶπεν (19), | πάλην au lieu de παιπάλην (20). Ext.

263. Παρακελεύεται (34) — εἰπεῖν (36). Int.

264. Ἀμέτρητ' ἀήρ : Ἀκατάληπτε (38) — εἶναι (42). *Var.* αἵ τ ε νεφέλαι (40). Ext.

Ibid. Ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον : Ὃς παρείληφας (44) — τόπον (47). *Var.* ἐφέδρασται] ἐφίδρασται (46). Cette scolie est placée avant la scolie précédente. Ext.

Ibid. Δόξα (47) — ἀέρι (49). *Var.* ἐθρυλλεῖτο (48). Int.

Ibid. Ἀμέτρητ') ἀναρίθμητε (43).

Ibid. Ἔχεις) βαστάζεις (43).

265. Λαμπρός τ'αἰθήρ : Ἰδίως τὸ τῆς ἡμέρας φῶς αἰθὴρ καλεῖται | .... θ.ιν ὁ.... πυροῦν | ....ος ......ς καὶ διάπυρος (52) — εἰπών (53). Ext. Cette scolie est placée avant les deux scolies du v. 264 de la marge extérieure.

Ibid. Σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι : Οἰκείως (7) — ἀστράπτειν (12). *Var.* ὄμρους (*sic*, 9), | γένεσθαι (11). Ext.

267. Παρεπιγραφή · (24) — σκέπεσθαι (25). *Var.* Il y a bien φησὶν (25, cf. *Adn.*). Int.

268. Κυνῆν) περικεφαλαίαν (33).

275. Intermarginale. Μετὰ τὴν (37) — σωματοειδῶς (43). *Var.* συναθροσθῆναι (39). Ext.

Ibid. Intermarginale. Καλῶς — μητέρες (47). Int.

277. Εὔακτον) λαμπρὰν, καθαράν (8).

278. Τοῦ μέγα ἠχοῦντος · ἔφαμεν (21) — νεφέλαι (22). Int.

280. Ἵνα ἀντὶ (22) — βλέπομεν (23). Int.

Ibid. Δενδροκόμους) ταῖς κομώσαις — δένδροις (20).

282. Ἀρδομένην) ἀρδευομένην (29).

283. Κελαδήματα) ἠχήματα (31).

284. Βαρύηχον — ψόφον (33). Int.

286. Intermarginale. Ὄμμα — λέγει (43). Int.

Ibid. Intermarginale Ἐκπυροῦται, λάμπεται (43-44). Int.

287. Διασκορπίσασαι — ἀποβαλοῦσαι (48). Int.

289. Ἵνα γυναῖκας εἰσαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ · τοῦτο σχε... (4). *Observ.* εἰσαγάγῃ est fait de εἰσαγάγει. Int.

290. Intermarginale. Τὰ πάντα ἐφορῶντι (5). Ext.

291. Ὦ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). Int.

Ibid. Intermarginale. Ὦ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). Ext.

293. Σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι : Ἀντὶ τυπῆσαι (25) — ἦχον (27). Ext.

Ibid. Ἀνταποπαρδεῖν) ἀντηχῆσαι (25).

294. Πρὸς τὰς βροντάς : Μ η χ ά ν η μ ά ἐστιν (28) — βροντῇ (32). *Var.* ἀπετελεῖ (31). Inf.

294. Τετρεμαίνω) τρέμω (33).

295. Κεἰ θέμις) καὶ εἰ εὐσεβές ἐστι καὶ μή (35).

297. Ὑ π ὸ θ ε ῶ ν κ α τ α π ε μ φ θ ε ί ς. Int.

Ibid. Τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν (6). Int.

298. Ὀμβροφόροι) ὄμβρον γέμουσαι (*Adn.*).

299. Λ ι π α ρ ᾶ ν (*sic*) διὰ τὴν ἐλαίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτῇ (50). Int.

Ibid. Χθόνα) τὰς Ἀθήνας (*Adn.*).

302. Οὗ σέβας ἀρρήτων : Ὅπου σέβασμά ἐστιν (2) — ἐσπουδάζετο (4). *Var.* Τὸ omis devant μὴ (3). Inf.

Ibid. Au-dessus de οὗ et de ἵνα le mot ὅπου. (Les deux fois de R[2]).

303. Ἵνα μυστοδόχος δόμος : Μυστικὸς (6) — μυστήρια (8). Inf.

Fol. 19, vers 304.

304. Ἐν τελεταῖς ἁγίαις : Ἐν τελεσιουργίαις ἁ γ ι ω τ ά τ α ι ς, τουτέστι τ ο ῖ ς μυστηρίοις · εἰκότως δὲ τὰς νεφέλας παρήγαγεν πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων · εἰ γὰρ τῶν νεφελῶν τὸ β ρ έ χ ε ι ν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἄνευ ὄμβρ.. γεωργεῖν, πῶς οὐχ οἰκεῖος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς νεφέλαις λόγος · εἴ γε καὶ τὸν Ἴακχον α ὐ τ ὸ ν ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς (20). Sup.

305. Οὐρανίοις τε θεοῖς : Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν χθ..... θ ε ῶ ν, ὧν ἡ

Δημήτηρ καὶ Κόρη · τοῖς οὐρανίοις καὶ θεοῖς ἐπήγαγεν εὐσεβῆ βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τὴν πόλιν · αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἑνί τι πρόσκεινται θεῶν, αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας τιμῶσι τοὺς θεούς. Sup.

307. Καὶ πρόσοδοι : Καὶ θρησκεῖαι (*sic*) περὶ τοὺς θεούς (*Adn.*). Sup.

Ibid. Intermarginale. Ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις. Int.

310. Παντοδαπαῖς ἐν ὥραις : Διὰ (1) — ἀεί (3). Sup.

311. Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ : Τὴν (4) — πανήγυρις (6). Sup. et ext.

312. Εὐκελάδων τε χορῶν : Τῶν (9) — ἀναγορεύοντες τὰ δράματα αὐτῶν (14). *Var.* τοὺς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς (11). Ext.

313. Βαρύβρομος : Ἀντὶ (15) — χοροῖς (17). Int.

315. Intermarginale. Λεληθότως (24) — σεμνὸν γὰρ ἐστὶ τὸ μέλος (25). Ext.

Ibid. Μῶν ἡρωῖναι : Κατὰ τὸ ἀρχαῖον (30) — ἡρωῖναι (31). Int.

316. Τοῖς φιλοσόφοις (32). Int.

317. Διάλεξιν : Ἀντὶ (39) — φράζειν (40). Ext.

Ibid. Διάλεζιν λόγων (46) — σεμνότερον (49). Int.

Ibid. Τὴν γνῶσιν (44).

318. Τερατειαν : Τερατολογίαν (49) — πραγμάτων (51). *Observ.* Entre διηγεῖσθαι et τῶν je crois qu'il y a le mot ἐξ (50). Ext.

Ibid. Περίλεξιν : Ἀντὶ τοῦ (51) — συναρπάσαι (53). Ext.

Ibid. Κροῦσιν) δοκιμασίαν (53).

319. Ταῦτ' ἄρ) διὰ ταῦτα (30).

320. Στενελεσχεῖν : Τὸ στενελεσχεῖν (43) — ὄντα (45). Ext.

321. Ἕτερον λόγον τῷ ῥηθέντι ἀντιθεῖναι. Int.

Ibid. Νύξασ') συνάψας.

323. Πάρνηθ') ὄρος Ἀττικῆς, θηλυκῶς ἡ Πάρνης (2).

327. Εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις : Παροιμία (12) — δάκρυον (17). Ext.

Ibid. Intermarginale. Παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα παρορώντων (13, de R[2]). Ext.

328. Πάντα γὰρ) ἀντὶ τοῦ πάντα τόπον (26).

331. Πλείστους αὗται βόσκουσι : Τοὺς μετεωρολέσχας (29) — δρμωμένους (30). Ext.

332. Ὡς πολλῶν (50) — νεφελῶν | ..διὰ τῶν οἰω | ...τῶν ἐν τῷ | ....μαν | ..υομένους | ....στὸν οὐρανὸν | ....ἔφη | ... βλέποντας (53). Int.

Ibid. Τοὺς κόμαις (4) — ὀνύχων (6). Ext.

333. Ἀσματοκάμπτας : Τοὺς διθυράμβους (27) — λέγουσι (28). Inf.

Ibid. Μετεωροφένακας : Τοὺς διὰ (34) — λέγει (36). *Var.* ἀπαντῶντας (35). Inf.

335. Στρεπταίγλαν : Στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν ; καὶ ταῦτα δὲ λέγει εἰς τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις (41). Inf.

Ibid. Ταῦτ' ἄρ) λείπει ἡ διά (38).

336. Πρημαινούσας : Συστροφὴ ἀνέμου ἡ θύελλα. πρημαινούσας δὲ μαινομένας (6) — πρῆσε μέσον ἱστίον (8). Inf.

337. Εἶτ' ἀερίας : Διερὰς μὲν (9) — πλαγι........ | ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας · γαγψους (*sic*) γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὄρνιθας · αὐτίκα γοῦν ἐπηγ.γ..(13). Inf.

Ibid. Ἀερονηχεῖς) τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας (14).
342. Ἐχεῖναι) αἱ νεφέλαι (49).
343. Εἴξασι) ἐοίκασι.

Fol. 19 verso, vers 347.

349. Ἀγρίους τοὺς παιδεραστὰς ἐκάλουν (19). Int.
Ibid. Οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου : Ἱερώνυμον (19) — μέρος (23). Sup.
351. Κατίδωσι Σίμωνα : Σοφιστὴς ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ (34) — ἐγκλήμασι (37). Sup.
352. Κλεώνυμον αὗται : Τὸν Κλεώνυμον (42) — ἔχει (49). Dübner : « 48 ὑπόγυα R. » Cette observation est juste; mais il faut observer que, dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un point qui est souvent très petit, ainsi ὑπόγυ.ον (46) ; ici il y a un petit intervalle blanc entre l'υ et l'α, et il pourrait bien se faire que le point représentant l'ι ait disparu. Sup.
354. Δειλότατον (50) — ἐλάφοιο (51). Ext.
355. Καὶ νῦν (53) — κιναιδείᾳ διαβάλλεται (2). Ext.
358. Χαῖρ' ὦ πρεσβύτα (*sic*) : Ἐξήγησις (9) — ἔλεγον (12). Ext.
Ibid. Θηρατὰ) ἐπιθυμητά (17).
359. Λεπτοτάτων) συνετῶν (17). Int.
Ibid. Λήρων) λόγων (17).
361. Πλὴν ἢ Προδίκῳ : Πλὴν μόνου Προδίκου. Ἐπὶ καθαιρέσει (47) — μετεωρολόγος (49). Ext.
362. Ὅτι βρενθύει τ' : Σεμνύνῃ καὶ μέγα φρονεῖς, ἢ καὶ ἀποσεμνύνεις ἑαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὁρᾷς (51). Ext.
363. Σεμνοπροσωπεῖς : Σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις · εἰσὶν (4) — ἐπιτηδεύματα (6). *Var.* πρόσοψιν au lieu de ὄψιν (6). Ext.
365. Ἀντὶ — λῆρος. Int.
367. Μὴ ληρήσεις) μὴ φλυάρεις. (εἰς est ici représenté les deux fois par l'abréviation de ης.)
371. Εἰ τὸ βρέχειν (15) — παρετηροῦμεν (19). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ μὴ παρεῖναι (38). Int.
372. Προσέφυσας) προσήρμοσας (40). Int.
374. Τρέμειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν (42). Int.
375. Κυλιόμεναι καὶ πρὸς ἀλλήλας στρεφόμεναι. Ext.
Ibid. Ὦ πάντα σὺ τολμῶν : Ἀντὶ (45) — τολμηρέ (46). Ext.
377. Κρημνάμεναι : Ἀντὶ (47) — ἀλλήλαις (48). Ext.
378. Ἠχοῦσι (50). Int.
380. Αἰθέριος δῖνος : Ἡ περιδίνησις ἡ αἰθερία (1) · ἐγγύθεν δὲ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα (4). Ext.
383. Τὸ — νεφέλας (16). Int.
385. Intermarginale. Ἄγε ἢ λέγε (17). Ext.

Ibid. Τῷ) τίνι (17).

Ibid. Ἀπὸ σαυτοῦ) ἀπὸ αὐτοῦ σου (17).

386. Ἤδη ζωμοῦ πᾶν ἀθηναίοις : Ἤδη ποτὲ ἐν (23) — κρεῶν (30). *Var.* παρ' Ἀθηναίοις] ἐν τοῖς Ἀθηναίοις (25). Inf.

387. Κορκορυγεῖν — γαστέρα (45). *Observ.* Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. Inf.

Fol. 20, vers 390.

391. Ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον φησί. Int.

392. Σκέψαι τοίνυν : Ὅτε ἔλαβεν (51) — γίνεται (2). *Observ.* ἐπεχείρει R[1], ἐπϊχειρεῖ R[3] (52), | une lettre a été effacée après πάντα (53). Sup.

Ibid. Τυνουτουί : Ἀντὶ τοῦ μικροῦ · συναγαγὼν δὲ φησὶ τοὺς δακτύλους φησὶ τοῦτο (49). Sup.

394. Ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' : Δυϊκῶς (3) — πορδῆς (5). Cette scolie est après les deux scolies du v. 398. Sup.

396. Οὓς μὲν (11) — περιφλέγει (12). Cette scolie est après la scolie du v. 400. Ext.

397. Ἀφίησιν, ἐπιπέμπει (16). Int.

398. Κρονίων ὄζων : Ἀρχαῖε (17) — ἐκάλουν (19). *Observ.* χροίνια, le premier ι a été barré (18). Sup.

Ibid. Βεκκεσέληνε : Ἤτοι (20) — σαλέ (21). Sup.

400. Οὐδὲ Κλεώνυμον : Οὗτοι (7) — κωμῳδοῦνται (8). Ext.

401. Σούνιον : Τόπος (9) — φυλῆς (10). Ext.

402. Σημειωτέον ὅτι Πελοποννήσιοι ἀρσενικῶς λέγουσι τοὺς δρῦς : ἢ οὕτως ἐπειδὴ τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις ἐπιπίπτει ὁ κεραυνός. Ext.

403. Ἐστεναχωρήθη (14) — λόγων (15). Int.

404. Ξηρός : Εὔδιος (16) — ὑγρασίαν (17). Ext.

Ibid. Κατακλεισθῇ : Συσχεθῇ (20) — πνεύσῃ (21). Ext.

405. Κύστιν : Τὴν κοιλίαν (24) — πέφυκεν (25). Ext.

Ibid. Ὑπ' ἀνάγκης (26) — αὐτάς (27). Int.

407. Ὑπὸ τῆς ὁρμῆς (30). Int.

Ibid. Αὐτὸς — ἐκπυρῶν (30). Int.

408. Διάσια · ἑορτὴ Ἀθήνησι (31) — ἄσας (36). *Var.* προσηγορεῦσθαι (34). Ext.

Ibid. Ἀτέχνως) ἀπείρως (39).

409. Κᾶτ' οὐκ ἔσχον — διαρραγῇ (*Adn.*). Ext.

410. Ἡ δὲ ὀγκοῦτο (50) — ἀρτύσεων (51). Int.

411. Προσετίλησεν) προσεράντισεν — λέξει (*Adn.*).

414. Ταλαίπωρον) τὸ τλητικὸν τὸ ἐπίπονον (3).

417. Ἀνοήτων, τῶν ἀφροδισίων (12). Int.

419. Καὶ τῇ γλῶτῃ (*sic*) πολεμίξων : Οὐκ αὐτῇ (15) — πρὸς τοὺς ἀντιπραττομένους (19). Inf.

420. Δυσκόλως κοιμωμένης, καταπονούσης τὸν βίον (*Adn.*). Ext.

421. Τὰς θύμβρας (27) — εὐτελῆ (29). Inf.

422. Χαλκεύειν, ἀντὶ τοῦ παιδεύεσθαι (34). Ext.

424. Χάος λέγει (36) — πολυλογίαν (38). *Var.* καὶ omis après δὲ (37). Inf.

425. Οὐδ' ἂν προσείποιμι ἄλλον θεὸν οὐδὲ συντυχών (40). Int.

Ibid. Ἀτεχνῶς) δι' ὅλου.

Ibid. Ἀπαντῶν) δυστυχῶν (43).

427. Οὐκ ἀτυχήσεις : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποτεύξει ὧν θέλεις (43). Inf.

428. Δεξιὸς) πεπαιδεμενος (*sic*, 45).

430. Σταδίοισιν) λείπει ποιήσατε.

431. Λοιπόν) ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου.

432. Γνώμας ἔλεγον τὰς δημηγορίας. Inf.

Folio 20 verso, vers 433.

434. Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ : Ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν (49) — πεποίηται Στρεψιάδης (52). Sup.

436. Προσπόλοισι : Πρόσφυξι λέγει δὲ τοῖς φιλοσόφοις (5). Sup.

438. Τοὺς κοππατίας : Μετὰ (7) — δηλοῖ (8). Sup.

Ibid. Ὅς ἐπέτριψε : Ὅς (9) — κακῶν δι' ὧν ἐδυστύχησα (10). Sup.

439. Νῦν οὖν χρήσθων : Νῦν οὖν (20) — δηλονότι (26). *Observ.* δυικὸν R[1], δυικὴν R[2] (21). Sup. et ext.

442. Ἀσκὸν δέρειν : Τὸ δέρμα μου (27) — ἥττονα ἐπενέγκοι (32). Ext.

Ibid. Αὐχμεῖν) ξηραίνεσθαι (35).

445. Ἴτης : Ἀντὶ (36) — πραγμάτων (37). Int.

Ibid. Εὔγλωττος) λέγειν προσηνής.

446. Βδελυρός : Καὶ τὸν πόρνον οὗτος (38) — ἀνελεύθερον (40). *Var.* Les mots ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης manquent, | βδελλύξασθαι (40). Int.

Ibid. Συγκολλητής) ψευδολόγος (42).

447. Εὑρησιεπής) ὀξύς.

448. Κύρβις κρόταλον : Περίεργος (46) — εἰδέναι (50). Ext.

Ibid. Κίναδος : Ἀπατητικὸς, (54) — ἑρπετόν (2). *Var.* ὅς au lieu de ὥς (1). Int.

Ibid. Τρύμη : Ὁ τετρημένος (9) — τρύπανον φαμέν · τρύμην δὲ καὶ τρίμμα τὴν ὀπὴν φαμέν · θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνως ὡς τρύπανον (12). Int.

449. Μάσθλης : Ἰδίως (15) — πολυγνώμων (16). Ext.

Ibid. Εἴρων : Ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων ἢ εἰρωνευόμενος ἀπατεὼν καὶ ὑποκριτής (22). Ext.

Ibid. Γλοιός : Μιαρὸς καὶ ῥυπαρὸς καὶ μικρολόγος (38). Int.

Ibid. Ἀλαζών) πλανός.

450. Κέντρων : Τουτέστι (39) — τύπτοντας (41). Int.

Ibid. Στρόφις : Ἀπὸ τοῦ στρέφω ἡ μεταφορά · (50) — εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι (51). Int.

Ibid. Ἀργαλέος) ἀκαταγώνιστος (53).

451. Ματιολοιχός : Οἱ μὲν (54) — λοχῶντα (2). *Var.* μάτιον, cette lecture me semble certaine. Dübn. μάταιον, cf. *Adn.* (1). Ext.

453. Ἀτεχνῶς) ἀκριβῶς (7).

Ibid. Χρῄζουσι) οἱ φιλόσοφοι (7).

455. Intermarginale. Χορδήν : Ἀπ' ἐμοῦ χορδὴν (8) — ἔντερον (9). Int.

456. Λῆμα μὲν πάρεστι : Ἀντὶ τοῦ φρόνημα (30). Ext.

458. Ἄτολμον) ἀλλὰ τολμηρόν.

459. Οὐρανόμηκες) μέγιστον (32).

465. Intermarginale. Τὸ εὐδαιμονῆσαι δηλονότι (36). Int.

Folio 21, vers 478.

477. Παιδεύσει γνώμας. Int.

481. Πρὸς τὰς μηχανὰς ὑπήντησε (7). Int.

484. Κεχρεώστηται (16). Int.

485. Ἀντὶ τοῦ δυσχερὴς εἰς ἀπόδοσιν. Int.

486. Ἔχεις — λέγειν.

487. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ' : Πρὸς τὸ (18) — δανειστάς (20). Ext.

488. Παρέλκει τὸ ἀμέλει (*Adn.*).

490. Ὑφαρπάσει) ἀντὶ τοῦ συναρπάσει (23).

491. Τί δαὶ κυνηδόν : Πρὸς τὸ (23) ὑφαρπάσαι ἔπαιξεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ κύνες ἁρπάζοντες ἐσθίουσι. ὅτι κυνικοὶ εἰσὶ φιλόσοφοι. Ext.

496. Ἀντὶ τοῦ ὀλίγον χρόνον (26). Int.

497. Ἴθι νῦν κατάθου : Ἀντὶ (28) — βούλεται (30). Ext.

498. Νομίζεται) ἀντὶ τοῦ νόμιμόν ἐστιν.

499. Ἔγωγ' εἰσέρχομαι : Οἱ γὰρ μέλλοντες εἰσ..... ἵνα θεάσωνται χρήματα τοῦ δημοσίου γενόμενα (49) — κρύψωσι. *Var.* μή τι περὶ τὰ (49). Ext.

Ibid. Ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτό φησι (52). Int.

504. Ἐπεὶ (53) — πύξινος (2). *Var.* La lecture νυκτερὶς est certaine, Dübn. : χυστερὶς (2). Int.

506. Ἀνύσας) σπεύσας εἰς τὸ φροντιστήριον.

508. Ὥσπερ εἰς Τροφωνίου : Χρηστήριόν ἐστιν (21) — τροφήν (31). *Var.* καταδύουσιν au lieu de καταδύνουσιν (28), | ὑπὸ au lieu de ὑπὲρ (29). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ἐν Λεβαδείᾳ (31) — δεδευμένους (33). Ext.

509. Χώρει, τί κυπτάζεις : Ἀττικῶς (34) — ἐνταῦθα (36). *Var.* στραγεύει (35). Int.

510. Ἀλλ' ἴθι χαίρων : Παράβασις τοῦ χοροῦ.... | δὲ ἐστὶν ὅτ' ἂν ἐκ τ..... | σεως ὁ χορὸς μετα...... | ἀπαγγέλῃ πρὸς τὸν.... Dans l'édition Didot, cette scolie est au vers 518, 41-43. Les lacunes que nous avons indiquées proviennent d'un trou dans le parchemin. Ext.

511. Intermarginale. Κομμάτιον χοροῦ. Ext.

514. Τῆς ἡλικίας) ἀντὶ τοῦ γηράσας.
516. Χρωτίζεται) πλησιάζεται (37).

Folio 21 verso, vers 521.

523. Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (36). Int.
523. Ἢ) ἥτις (39).
524. Τοῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων Νεφελῶν (40). Int.
Ibid. Ἔργον) πόνον (39).
Ibid. Φορτικῶν) τῶν κριτῶν (40).
528. Ἐξ ὅτου γὰρ ὑπ' ἀνδρων : Ἀντὶ τοῦ ἐνλογίσμοις (45) — ἐστιν (46). Sup.

529. Πρῶτον (47) — δράματι (50). *Var.* ἐν ὃ au lieu de ἐν ᾧ (48). Cette scolie n'est séparée de la précédente par aucun signe de ponctuation. Sup.

Ibid. Ἠκουσάτην δέ : Ἀντὶ τοῦ εὐδοκίμησαν (52) — δράματι (53). Sup.

530. Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἦν : Οὔπω (3) — εἰσιέναι (6). *Var.* δι αυτοῦ (*sic*, 4). Sup.

531. Παῖς δ' ἑτέρα : Ὅτι οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον ἑαυτοῦ δρᾶμα (16). Sup.

533. Ἐκ τούτου μοι πιστά : Ἐξ ἐκείνου (24) — συνθῆκαι (25). Ext.

536. Παρ' Αἰσχύλῳ (29) — ἔπαινον (34). *Var.* παρ' ἐν Αἰχύλῳ, les lettres ἐν ont été barrées (29), | οὕτως au lieu de οὕτω (31), | il y a τότε et non πότε (33, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Τὸν βόστρυχον : Αἰσχύλου φέρεται δρᾶμα Χοηφόροι ἐν ὃ (34) — ἐγνώρισεν (36). Ext.

Ibid. Καὶ ἡ κωμῳδία (36) — ἴδῃ (38). Ext.
537. Ὡς δὲ σώφρων) αὐτὴ ἡ κωμῳδία.
538. Εἰσῄεσαν (52) — χάριν (53). Int.
539. Διχῶς (4) — ἐποίουν (6). Int.
540. Οὐδὲ κόρδακα : Ἔστι δὲ (11) — κωμικῆς (14). Ext.
541. Οὐδὲ πρεσβύτης : Ἕρμωνα λέγει (25) — ἔτυπτεν τῇ βακτηρίᾳ (26). Int.

542. Ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα : Τὰ φαῦλα (27) — ὄντα (30). *Var.* Au mot ἀφανίζων du lemme, le ν final est au-dessus de la ligne de R^2. Ext.

544. Τοῖς ἔπεσι — χαλοῦσι (52). Int.
545. Οὐ κομῶ) οὐ μέγα φρονῶ (1).
547. Ἀντὶ τοῦ — πάλιν (7).
549. Ὃς μέγιστον ὄντα Κλέωνα : Ὁ Κλέων ἀποθνήσκει ἐπί Ἀμεινίου · εἰκότως οὖν ὡς ἔτι περιόντι τῷ Κλ.... λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνης .....ον ἐν τοῖς προκει...... ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἦν Κλ.... τὸν λάρον δώρων ἑλον... ....ῆς (18). Ext.

Ibid. Μέγιστον) ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν (29, *Adn.*).

550. Ἀντὶ τοῦ (32) — κωμῳδίᾳ (33). Int.

551. Λαβὴν) ἀρχήν (35).

552. Κολετρῶσιν : Ἀντὶ τοῦ καταπατῶσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας κατὰ πατουν..ν .....ο ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ · δῆλον δὲ ὅτι πρῶτος ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν · λέγει ὅτι ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσι (*Adn.*). *Var.* καταπατῶσιν R[1], καταπάτουσιν R[2].(37). Inf.

554. Τὴν δοκοῦσαν μητέρα εἶναι τοῦ Ὑπερβόλου (6). Inf.

556. Ἦν Φρύνιχος : Κωμῳδίας ποιητὴς ὁ Φρύνιχος (15) — ὑπερβολ..... αυτη τὸ κῆτος ἤσθιεν (17). *Var.* Au lemme et à la ligne 15, le copiste avait d'abord écrit φροίνιχος; il a corrigé lui-même. Inf.

557. Ἕρμιππος μὲν (18) — σημαίνειν (20). *Var.* ἔοικεν (19), il y a καθ' αυτου (*sic*, 20). Cette scolie est placée après celle du vers 552. Inf.

558. Καὶ γὰρ (21) — Ὑπέρβολον (22). Inf.

559. Τῶν ἐγχέλεων : Ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων (24). Inf.

560. Ὅστις ἐκείνοις τέρπεται τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω (*Adn.*). Inf.

562. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — δόξεται εἶναι (*Adn.*). Inf.

Folio 22, vers 563.

563. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν : Ἔθος τοῖς (Dübn. 566, 26) — δηλῶν (30). Sup.

567. Ἁλμυρᾶς : Δοκεῖ (36) — δεσπόζων (40). *Var.* θάλατταν au lieu de θάλασσαν (37). Sup.

570. Αἰθέρα : Τὸν ἀέρα (45) — καὶ τὰ ζῶα δὲ, ἐν τῷ ἀέρι ἔχει τὸ ζῆν (47). Sup.

571. Τόν θ' ἱππονώμαν : Τὸν ἥλιον. Εἰκότως (1) — ἐξ ὧν αἱ Νεφέλαι (6). *Var.* ἀπὸ δὲ Ποσειδῶνος (3), ἀπὸ Ἡλίου (4). Int.

580. Μηδεμίᾳ διανοίᾳ (17) — προπετῶς (19). Ext.

582. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν : Συννεφίαν (*sic*, 26) — ἐστυγνάζομεν (27). Ext.

585. Τὴν θρυαλλίδα : Τουτέστι (37) — χειροτονουμένου (39). Ext.

Ibid. Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν (42) — φαείνω (43). Ext.

589. Ὅσα (3) — καλόν (5). Int.

591. Ἦν Κλέωνα τὸν λάρον : Καὶ μὴν ὡς (12) — Κλέωνος λέγεται (15). Ext.

Ibid. Τὸν λάρον : Τὸν ἁρπακτικὸν (7) — δημηγορῶν (9). Voici l'ordre des scolies sur cette marge extérieure : 585, 591, 580, 582, la seconde scolie du v. 585, la seconde scolie du v. 591, 595, 599, 600. Ext.

595. Ἀμφί μοι αὐτῶ : Μετὰ τὸν (21) — ἔλεγον (26). *Var.* Il y a περιανδρου (24), | οὕτως] οὗτος (25), | προοιμιάζεσθαι] προοιμιζέσθαι (*sic*, 26). Ext.

Ibid. Ἀντῳδὴ ἡ καὶ ἀντιστροφή (27). Int.

596. Intermarginale. Περιφραστικῶς τὴν Κύνθον, ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους (17). Ext.

597. Τὸ ὑψικέρατα (17) — ὑψικέρατον (18). Int.

599. Μετὰ τὸν (19) — ἱερ. .φεσος (20). Je crois que l'article ἡ est omis devant Ἔφεσος. Ext.

600. Ἔνθα (23) — Ἄρτεμι (24). Ext.

601. Ἡ Αθηνά (*sic*).

602. Παρὰ τὸ ὁμηρικὸν, αἰγίδ' ἔχουσ' ἐν χειρί. Int.

Folio 22 verso, vers 604.

604. Σελαγεῖ : Μετὰ (31) — παρέλαβεν (33). Sup.

605. .... γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος (35). Sup.

607. Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπιρρ..... (40). Sup.

609. Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν, καὶ οὐχ ἔστι Κλέων ὁ πρῶτος οὕτως ἐπιστείλας, ὡς τινές (7-9, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Τὸν Κλέωνά φησι (52) — χρήσει (1). *Observ.* En tête de cette scolie il y a quelques lettres, pour lesquelles je proposerais la lecture : Ἢ οὕτως. Les lettres ηο.τ̃ sont seules sûres. Sup.

614. Τῆς σελήνης (10) — λύχνον (11). Int.

615. Καὶ εἰς ἄλλα ὑμᾶς φησιν εὐεργετεῖν (15). Int.

Ibid. Οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας : Οὐ παρατηρεῖν ἀκριβῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας (16). Ext.

616. Κυδοιδοπᾶν : Ἀντὶ (17) — κυδοιμοῦ (18). Ext.

618. Ἀποτύχωσιν (34). Int.

619. Κατὰ λόγον : Ἀντὶ τοῦ (36) — διήσει (*sic*, 38). *Var.* τὸ est un peu effacé, mais cependant assez distinct (37). Ext.

621. Νηστείαν. Int.

Ibid. Διαβάλλει τοὺς ποιητάς (41). Cette scolie est à côté du v. 615, entre les scolies des vers 614 et 615. Int.

623. Ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος : Εἰς τὴν (47) — θυσίαις (1). *Observ.* Le sigle de λέγει pour λέγουσι (50), | le mot πρῶτος est très indistinct (51). Ext.

624. Τῆτες ἱερομνημονεῖν : Ἐξέπεμπον (13) — ἠξιώθη (19). *Var.* Il me semble qu'il y a δ au lieu de ῷ (17). Ext.

Ibid. Τῆτες) ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει (9).

627. Πάλιν (28) — ἀμαθίᾳ (30). Int.

629. Σκαιόν : Ἀντὶ (40) — δυσπαρακολουθήτους (41). Int.

629. Ἄγροικον) ἀπαίδευτον (42).

630. Λεπτὰ καὶ (44) — σκαριφήματα (45). Int.

633. Ἔξει ἀντὶ τοῦ ἔξελθε · ἀσκάντην δὲ (15) — κράβατον (16). Int.

635. Ἀνύσας) σπεύσας (18).

638. Διαφερε δε (*sic*, 23) — διδασκαλία (25). Ext.

640. Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ : Ὡς ἄγροικος (29) — δεξάμενος (30). Inf.

Ibid. Ἀλφιταμοιβοὶ — πιπράσκοντες (*Adn.*). Inf.

641. Εἴδη (47) — τετραμέτροις (48). Inf.

643. Πρὸς τὸ (49) — ἡμίεκτον Δ (51). Cette scolie est entre les scolies des vers 624 et 638. Ext.

644. Περίδου) συνθήκην ποίησον (9).

Folio 23, vers 648.

649. Πιθανὸν (25) — κοινωνίᾳ (26). Int.

650. Αἰσθάνεσθαι καὶ νοεῖν.

651. Κατενόπλιον : Εἶδος (29) — κεχρῆσθαι (32). *Var.* Il y a ἀπὸ του τὰ εἰς (31, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Κατὰ δάκτυλον : Ὁ κατὰ δάκτυλον (35) — βάσεσιν δυσὶν, ἰωνικῇ καὶ χοριαμβικῇ (40). Sup.

653. Τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουί : Δείκνυσι (52) — γεγηρακότι (2). Ext.

655. Ἄγροικος καὶ ἀμαθής (4). Int.

657. Ὃν εἶπεν ἥττονα. Int.

660. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε : Καὶ ταῦτα (15) — ὅτι κατὰ τοῦτον ὤμνυεν (17). Ext.

663. Τῷ αὐτῷ ὀνόματι (32). Int.

667. Μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, κατὰ τοῦ ἀέρος ὄμνυ... Ext.

669. Πᾶσαν ἀλφίτων πληρώσω (35). Après cette scolie se trouvent les deux vers 671 et 674 qui manquent au texte. Ext.

Ibid. Κάρδοπον : Μαγίδα (36) — ἄλφιτα (38). Ext.

670. Ἰδοὺ φησὶ ἕτερον διαμαρτει (*sic*, *Adn.*). Int.

673. Ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον : Τῶν πολιτευομένων (41) — γυναικῶν (46). *Var.* ἄρρενα] ἄρσενα (44). Ext.

674. Ὅτι ὁμοιοκατάληκτά εἰσιν, ἅμα δὲ καὶ γυναικώδης ὁ Κλεώνυμος (50). Int.

676. Intermarginale. Ἐπειδὴ (52) — χρώμενον (2). Ext.

686. Οὗτοι — διαβάλλονται. Int.

Folio 23 verso, vers 693.

695. Σκέψαι (27) — ἐννοήθητι (28). Int.

698. Ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου (*Adn.*). Int.

699. Τήμερος : Ὡσημερινος (*sic*) καὶ ἔστι (35) — σημερινή (37). Sup.

700. Φρόντιζε δή : Ἐκάθισεν (38) — εἰσοδυναμεῖ τὸ νῦν (39, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ βλέπε (6). Int.

701. Τουτέστιν (8) — τρέπε (9). Int.

702. Στρόβει : Ἀντὶ τοῦ ἀνάκρινε δοκίμαζε (7) · περίφερε — σκεψάμενος (11). Int.

703. Εἰς ἄπορον : Οὗ πόρον (20) — στενοχωρίας (24). *Var.* ἐὰν εἰς διάνοιαν ζήτημα (21, cf. *Adn.*). Ext.

707. Καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης. Ext.

Ibid. .... βακχικὸν (*sic*) δίρυθμον (28). Ext.

710. .... μὲν ὅτι (29) — Κορίνθιοι (34). *Var.* ὅτι manque devant παρὰ (30), | οἱ manque devant Κορίνθιοι (33). Ext.

717. Πῶς — ἀλγεῖν. Int.

Ibid. Παῖς. Ce mot est écrit à la fin du vers.

719. Μέχρι (43) — φροντιστήριον (46). *Var.* εἶπεν (44). Int.

721. Ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν · οἱ γὰρ φρουροῦντες (53) — φρουρᾶς ᾄδων (2). Ext.

726. Ἀπόλωλ' ἀρτίως : Ὑπὸ τῶν (19) — ἀπόλωλα ἤδη (21). Ext. et inf.

727. Οὗ — δήγματα (22). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καλύψειε (33). Int.

729. Κἀπαιόλημα : Κίνημα (24) — γνώμην (27). Inf.

730. Ἐξ ἀρνακίδων : Ἀρνακὶς (34) — ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς καὶ τοῦ ἀρ...σθαι τοὺς δανειστὰς ἐξ ἀρνακίδων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν (38, cf. *Adn.*). Inf.

731. Ἔρχεται — Σωκράτης (45). Int.

734. ......ραφ. · δεῖ γὰρ (53) — αἰδοῖον (1). Inf.

Folio 24, vers 736.

740. Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα : Ἀντὶ (9) — εἰρεσίαν καταπαυ... ..... δὲ σχάσας ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας (12). Sup.

741. Λεπτήν : Ἀντὶ (17) — ἐρεύνα (19). Sup.

742. Διαιρῶν : Ἀναπτύσων (*sic*, 19) — σκέψιν ποιεῖ (22). Sup.

743. Ἐφ' ἡσυχίας (27) — τοὺς κόρεις (28). Int.

745. Κίνησον αὖθις : Ἀντὶ τοῦ καὶ (45) — σύμπηξον (50). *Var.* τὸ manque après δὲ (49). Ext.

746. Ὡς ἐνθυμηθεὶς (5) — βοᾷ (6). Int.

749. Διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες · καὶ μέχρι νῦν γε φαρμακίδες αἱ Θεσσαλαὶ παρ' ἡμῖν καλοῦνται. Φασὶ δὲ ......α φεύγουσα κίστην .... αλε φαρμάκων εκεῖ ...... φυσαν (10). Ext.

751. Λοφεῖον : Τὴν τοῦ (13) — αὕτη (15). Ext.

752. Ὥσπερ κάτοπτρον : Ὁ γὰρ (16) — γεγραμμένα (25). *Var.* καθάπερ καὶ (17), | τ του κατάγειν (18), | κἀκεῖνον ἀτενίσας πλησίον (23). Ext.

754. Πρὸς τὸ (26) — εἰκάδας (28). Int.

758. Εἰ κατηγοροίη, πέντε (40) — ἐφύλαξεν (42). Int.

759. Ὅπως) ποίῳ τρόπῳ.

760. Ὅπως, ὅπως) ὦ σκεπτόμενος.

761. Εἶλλε : Ἀπόκλειε (48) — ἰλλάσιν (49). Int.

763. Μηλολόνθην τοῦ ποδός : Εἶδος (9) — χρυσοκάνθαρον (14). *Var.* ποδὸς ἐξ....... καὶ (12), | ἀνακοφίσαι (13). Ext. et inf.

764. Ἀφάνισιν) ἀποφυγήν.

766. Τὴν λίθον) τὸν κρύσταλλον (24).

768. Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ : Κατασκεύασμά (25) — δίκης (30). *Var.* Il y a bien προσαγάγοιμι (29). Inf.

770. Ὁ γράφων (38) — ἐκσκέπτορα (39). Int.

777. Καταδικασθῆναι (26). Int.

Folio 24 verso, vers 779.

781. Λείπει τὸ καλῶς λέγω. Int.

783. Ὑθλεῖς : Ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ (*sic*) — φλύαρος (29). Ext.

784. Ἀντὶ — περιττόν. Ext.

786. Ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ μέμνηται. Int.

788. Τὴν κάρδοπόν (36) — λέγει (37). Int.

790. Ἰδίως (38) — Κρατῖνος ἐπιλησμοσυνη (39). La leçon ἐπιλησμοσυνη est certaine. Ext.

792. Τὴν γλῶτταν (41) — καθεστηκέναι (42). *Observ.* Le copiste avait d'abord écrit καθεστηκότα ; il a barré les lettres κότα et a écrit à la suite κέναι. Int.

799. Ἀντὶ τοῦ — σῶμα (47). Int.

800. Ἐκ ....ικῶν : Ἡ εὐγενῶν (51) — θέλει (1). Ext.

803. Πρὸς — φησι. Int.

807. Μισθούς (29) — οὓς ἂν βο.λει (30). Int.

811. Γνοὺς ἀπολάψεις : Ἀφαρπάσεις, ἀποκερδάνεις (*sic*), ἀποσπασεις λάψοντες γλώσσῃσιν (52). Ext.

815. Κίονας : Ἀντὶ τοῦ (14) — καταφαγόντι (16). Ext.

817. Εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτοις ἐπετιμήθη παρὰ (27) — νομίζοντος (29). Ext.

819. Οἷον (31) — εἰδέναι (32). Int.

821. Ἀντὶ τοῦ μωρὰ εὐήθη (34). Int.

Folio 25, vers 822.

824. Ὡς ἐπὶ τῶν φθονούντων διδασκάλων (37 et suiv.). Ext.

Ibid. Ὡς καὶ αὐτὸς (38) — μυστήρια (39). Int.

829. Γελῶν (43) — σχετλιαστικόν (44). Int.

830. Σωκράτης ὁ Μήλιος : Παρ' ἱστορίαν, Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σ..... ἐπειδὴ Διαγόρας (46) — εἶπεν (48). Sup.

Ibid. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη λέγει ....ειν τὸν χαιρεφῶντα διὰ τὴν (15) — πόδας (16). Sup.

832. Μανιῶν ἀττικῶς τὸ μανιῶν ἀντὶ τοῦ μανίας (17). Ext.

834. Ἀντὶ τοῦ εὐφήμει καὶ μηδὲν εἴπῃς περὶ αὐτῶν βλασφημ.ν (29). Ext.
Ibid. Λείπει ἡ εἰς ἄνδρας δεξίους (27). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ κακόν (29). Int.
835. Δοκῶν (34) — εἶπεν φειδωλίας (35). Ext.
838. Καταλούει μου : Ἔθος ἦν (41) — καταναλίσκεις (47). Ext.
841. Ἀντὶ τοῦ (51) — τοῦ ῥηματικοῦ (52, cf. *Adn.*). Int.
842. Ἀντὶ (53) — νοεῖν (54). Int.
845. Ἀντὶ (3) — παραφρονοῦντος (4). *Var.* ὤ au lieu de ὡς (3). Int.
846. Τοῖς σοροπηγοῖς τοῖς τὰς (9) — ἐγγὺς ὄντι τοῦ ἀποθανεῖν (12). *Var.* ποιοῦσι manque (9). Ext.
850. Ἀντὶ τοῦ οὕτως καλέσῃς. Int.
853. Διὰ τὸ ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις εἶναι ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς γίγαντας (17). Int.
855. Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν : Ἀντὶ (20) — κἀπιλήσμων (22). *Var.* τοῦ omis devant γήρως (20). Ext.
857. Εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνήλωσα εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα (26). Int.
859. Ὥσπερ Περικλέης : Περικλῆς Ἀθηναίων (53) — ἀναλῶσαι (*sic*) ταῦτα (2). Inf.
860. Ἀντὶ τοῦ (4) — δι' ἐμέ (5). Ext.
862. Ἀντὶ τοῦ ψελλίζοντι, ἄσημον φωνὴν προϊόντι (8). Inf.

Folio 25 verso, vers 863.

862. Ἐκκλησιαστικὸν οὐχ ἵστατο δὲ ὁ τῶν δικαστῶν μισθός (11). Int.
864. Διασίοις ἁμαξίδα : Διάσια ἑορτὴ (13) — ἠγόραζον (15). Ext.
865. Ἀντὶ τοῦ λυπηθήσῃ ποτὲ, ἐὰν μάθω δηλονότι (18). Int.
868. Νήπιος γάρ ἐστιν · ἐπεκτείνει (20) — νεώτερον (21). Int.
870. Τὸ ὄργανον τῶν (24) — κρεμαστῶν γράφεται (26). Ext.
Ibid. Τῶν κρεμαστρῶν (26) — κρεμάμενος (27). Int.
872. Ὡς ἠλίθιον : Ὡς μωρὸν καὶ ἀνόητον καὶ ἀπαίδευτον διακεχηνότι τοῖς χείλεσι (32). Ext.
875. Ἢ κλῆσιν : Κλῆσιν τὴν μαρτυρίαν, χαύνωσιν λύσιν (35) — ἀκούοντας (37). Ext.
876. Ὑπέρβολος : ὡς ἀπαίδευτον κωμωδεῖ καὶ ὀψιμαθῆ. Int.
877. Θυμόσοφος : Ἀντὶ (46)— μαθήσεως (47). *Var.* οὐκ omis (47). Ext.
878. Δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ μικρόν. Int.
879. Οἰκίας : Ἀντὶ τοῦ (49) — ποιεῖν (50). Ext.
880. Σκυτίνας) δερματίνας.
881. Κἀκ τῶν σιδίων : Ἐκ τῶν (52) — βατράχια γλύφουσι (2). Ext.
Ibid. Τὸ πῶς δοκεῖ ὡς θαυμάζων λέγει (5). Int.
885. Ἐὰν μὴ οἷός τε ᾖ τοὺς δύο. Int.

Ibid. Πάσῃ τέχνῃ) παντὶ τρόπῳ (*Adn.*). Cette scolie est entre les scolies des vers 870 et 878. Int.

889. Ὁ κρείττων (33) — διαλέγονται (34). Int.

902. Δίκην) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. Int.

905. Ἐρωτηματικῶς, ὅτι παιδοκτόνος εἶναι (46). *Var.* R[1] avait écrit ἐρωτιματικῶς et ηναι *sic*, R[3] a corrigé. Int.

906. Γελᾷ ὁ δίκαιος. Int.

907. Χωρεῖ) προκόπτει.

907. Λείπει (50) — ῥήματα (51). Inf.

Fol. 26, vers 908.

907. Ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψύχρας
ἢ ἵνα ἐμέσω, χολεῖ γάρ μοι ἐπιπλέει
δια τὰ αὐτοῦ ῥήματα ·

Observ. Au mot χολει, R[1] a écrit un ῆ au-dessus de la syllabe ει. — Cette scolie, divisée ainsi en trois vers, est écrite dans le texte d'Aristophane et par la même main que ce texte; elle est avant le vers 908. Ext.

908. Ἐσχατόγηρος ἢ ὑπερίφανος (1). Int.

Ibid. Μηδενὶ ἁρμοζόμενος (2).

910. Τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν (7). Ext.

Ibid. Βωμολόχος : Ἀντὶ τοῦ (8) — θύματα (9). Ext.

911. Οὕτως (15) — εἶναι (16). *Observ.* Les mots τινὲς δέ φασι sont écrits deux fois. Ext.

913. Μολίβδῳ : Πρὸ τοῦ χρυσοῦ (20) — ἐμοί (23). Ext.

915. Ἀρχαῖος) λῆρος.

916. Τοῦ αὐτοῦ (25) — μαθήματα (28). *Var.* ὡς omis (27). Ext.

Ibid. Λείπει τὸ πρὸς ἐμέ (28). Int.

919. Διαβάλλει (32) — κωμῳδεῖται (33). *Observ.* εἰσενεγκωντα, corrigé en εἰσενεγκοντα. Ext.

920. Ῥυπαρὸς (29) — παρορωμένου (30). Int.

Ibid. Εὖ πράττεις) ἀντὶ τοῦ καλῶς λέγεις (31).

924. Ὁ πανδέλιτος τῶν περὶ (51) — εἶπεν (1). Int.

Ibid. Πανδελετίους) ὕστρόπους (50).

928. Λυμαινόμενον) ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίζοντα (3).

Ibid. Μειρακίοις) ἀντὶ τοῦ τὰ μειράκια (4).

929. Οὐχὶ διδάξεις) οὐκ ἐῶ σε (6).

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος, λῆρος (7).

930. Σωθῆναι χρῆ) λείπει διδάξω.

933. Intermarginale. Ταῦτα — μειρακίου (10).

936. Τῷ δικαίῳ φησί. Int.

937. Τῷ ἀδίκῳ. Int.

939. Φοιτᾷ : Ἀντὶ τοῦ (25) — ἐνλογιμωτέρῳ (27). Ext.

940. Ἀντὶ τοῦ ἄγε δή. Int.

941. Ἐκ τούτων) ἐκ τῶν αὐτοῦ.

943. Καινοῖς : Ἀντὶ τοῦ μικροῖς. Ext.

947. Ὑπ' ἀνθρηνῶν : Οἱ ποιηταὶ (32) — φησί (34). *Var.* οὕτω] οὕτως (32), | pour λέγουσιν le sigle de λέγει (33). Ext.

949. Τὼ πισύνω) οἱ πισοινοι (*sic*, 1).

959. Ἀντὶ τοῦ κοσμήσας · λέγει δὲ τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον (8). Ext.

Fol. 26 verso, vers 960.

965. Κεὶ κριμνώδη κατανίφοι : Κρίμνα εἶδος (34) — ἀρούρας (37). *Var.* Il y a τουτέστιν et non τοῦτο τὸ (35, cf. *Adn.*). Sup.

967. Ἡ Παλλάδα : Ἀρχὴ (41) — Διὸς μεγάλου (45). Sup.

Ibid. Ἡ τηλέπορόν τι βόαμα : Καὶ τοῦτο (46) — β α η μ α λύρας (50). Ext.

969. Οἱονεὶ κεκλασμένη τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν π ρ ο σ ε ν έ γ κ ο ι (13). Int.

971. Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν : Ὁ Φρῦνις κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος (16) — ἄριστος (20). *Var.* Παναθήναια au lieu de Παναθηναίοις (18). Ext.

973. Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας : Εἰς (32) — διατρίβουσιν (33). Ext.

Ibid. Τουτέστιν, εὐκόσμως (34) — ἄκοσμον (35). Ext.

975. Κατέψων (41) — ἐρασταῖς (43). *Observ.* Au lieu de ἐκαθέζοντο, il y a ἐκαθοντο (42). Int.

980. Προαγωγεύων) μαυλίζων.

981. Ἀντὶ τ ο ῦ (3) — κατὰ κύκλον, φ η σ ὶ δ ι ὰ τ ὴ ν κ ε φ α λ ή ν (4). Int.

983. ..χλίζειν : Λιπαροὺς (7) — γελᾶν (8). Ext.

984. Διπολιώδη : Τὰ λεγόμενα Διάσια ταῦτα καὶ Διιπόλεια · οὕτως (15) — ἐθύετο (15). *Var.* ἃ] ὃ (15). Ext.

Ibid. Τεττίγων : Τοὺς τέττιγας (16) — εἶεν (18). Ext.

985. Κηκείδης : Διθυράμβων (24) — πανόπταις (25). *Var.* δὲ et ἐν omis (25). Ext.

Ibid. Βουφόνια, ἑωρτὴ (32) — καὶ τυθέντα δ ι ὰ τ ο ῦ π ο π ά ν ο υ (36). *Var.* φασὶ] φησὶ (33). Inf.

988. Ὠρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς παν ἀθηναίοις (46) — ἀσπίδα (48). Int.

Ibid. Δέον αὐτοὺς) ὅταν χρεία.

991. Καὶ πιστήσει) ἀντὶ τοῦ (9) — ἐκκλησίαν (10).

993. Ἀπαίδευτα ποιεῖν παρὰ τοὺς αὐτοῦ γονέας (16). Inf.

995. Ἀναπλήσειν) ἀφανίσειν (24).

997. Μήλῳ : Ἀντὶ (41) — βάλλειν (43). Inf.

Ibid. Μήλῳ) ἔρωτι.

Ibid. Ἀποθραυσθῇς) ἐκπέσῃς (45).

998. Ἰαπετὸν) λῆρον, μωρόν (47).

999. Ἡλικίαν) τοῦ πατρός (50).

1001. Τοῖς Ἱπποκράτους : Ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι κωμῳδοῦνται · τὰ δὲ ὀνόματα (7) — Περικλῆς (8). Inf.

1003. Ἐκ τοῦ τριϐόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. .....ηρὰ καὶ ἀπόϐλητα καὶ ἀπαίδευτα (17). Inf.

Ibid. Στωμύλλων) φλυαρῶν (15).

Fol. 27, vers 1004.

1004. Γλισχραντιλογ/ : Ἐκ τοῦ (19) — ἐπιτρίψαι (*sic*, 21). Sup.

1005. Ὑπὸ ταῖς μορίαις : Κυρίως (40) — τρέχειν (42). Sup.

1006. Στεφανωσάμενος : Λιτὸς γὰρ (49) — καλάμῳ (51). *Var.* δὲ καὶ τῶν (50). Ext.

Le vers 1006, qui manque au texte, a été ajouté par R¹. Int.

1007. Μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης : Ἀπραγμοσύνη (4) — ἀντὶ τοῦ πολυπράγμων ἦν (6, cf. *Adn.*). *Var.* εὐωδίας. Ext.

1008. Ἦρος ἐν ὥρᾳ : Πνέοντος (7) — ψιθύρισμα (9). Ext.

1010. Πρὸς τούτοις) οἷς λέγω.

1013. Ἡ γέλωτος χάριν ἢ διὰ τὴν τροφὴν ἕξεις πυγὴν μεγάλην (21). Int.

1019. Τὸ ἐκ πολυλογίας συνκείμενον (30). Ext.

1022. Τῆς Ἀντιμάχου : Οὗτος (32) — κωμῳδούμενος (34). *Var.* ἔστιν καὶ, le mot δὲ est omis (33). Ext.

1024. Ὑψηλοτάτην, μεγάλην (48). Int.

1030. Πρὸς ταῦτα οὖν (49). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πανοῦργον (50).

1033. Ὁ δίκαιος (51) — εἰσήχθησαν (52). Int.

1034. Ἀντὶ τοῦ μεγάλων (54). Cette scolie se trouve avant la scolie du v. 1033. Int.

1038. Ἥττων — ἡττηθῆναι (*Adn.*). Int.

1039. Τοῖσι φροντισταῖσιν) τοῖς φιλοσόφοις.

1041. Στατήρων) εἶδος νομίσματος (15).

1042. Αἱρούμενον τοὺς ἧττο... : Τὸ τινὰ (11) — νικᾶν (12). Ext.

Ibid. Πρὸς τὸν (16) — αὐτόν (17). Int.

1047. Ἐπίσχες : Τὸ ἑξῆς λαϐών σε ἄφυκτον ἔχω · ἡ δὲ μεταφορὰ (22) — εὐθὺς ...... ἐν ἀρχῇ (24). Ext.

1051. Ἡράκλεια λουτρά : Ἡρακλεῖ (34) — Πείσανδρος τῷ δ' ἐν Θερμοπύλησι θερμὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη ποιεῖ θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης (36). Inf.

1053. Ὡς ταῦτα (37) — λαλούντων (38). Int.

1054. Παλαίστρας) τῶν εὐγενῶν δηλονότι (38).

1057. Ἀγορητὴν ἄν) τὸ ἂν περισσὸν, Ἀττικῶς.

1059. Χρῆναι δηλονότι.

Fol. 27 verso, vers 1060.

1063. Πηλεὺς (2) — θηρία (15). *Var.* πάλι οὖν (6), | εἰς Ἰολκὸν (7), | ἐϐουλήθη (12). Ext.

1068. Τρυφητής, γαμητής (35). Int.

1070. Σιναμωρουμένη : Ἀντὶ (36) — πορνικόν (38). Sup.

1072. Ἐὰν σωφρονῇς (44). Int.

Ibid. Λείπει τὰ κακά.

1073. Πότων : Ἀντὶ τοῦ τῶν συμποσίων (45). Sup.

Ibid. Κιχλισμῶν (48) — ἀδιαφόρων (49). Sup.

1075. Τὸ — λόγου. Int.

1078. Τὸ αἰσχρὸν — εἶναι. Int.

Ibid. Σκίρτα) σπατάλα.

1081. Ἀντὶ τοῦ ἡττᾶται.

1083. Ἢν ῥαφανιδωθῇ : Οὕτως γὰρ (2) — ἐργαζόμενοι (5). Ext.

1085. Ἀντὶ τοῦ οὐδέν (16). Int.

1086. Τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος (17). Int.

1087. Λείπει ἡ εἰς ἵν' ᾖ εἰς τοῦτο · ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθῇς ἐμοὶ ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν τὸ εὐρύπρωκτος εἶναι. Int.

1088. Σιγήσομαι) λείπει τὸ ἐγώ.

1089. Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων : Ἀντὶ (21) — ῥήτορες (22). Ext.

1091. Τραγῳδοῦσιν ἐκ τίνων : Εἰς (23) — σχημάτων (25). Inf.

1096. Καὶ τῶν θεατῶν : Τῶν σωφρόνων (26) — πλείους (27). Inf.

1103. Τοῦτο (28) — φαίνεται αὐτῷ σὺν αὐτῷ συνάχθεσθαι παραδ....τι μανθάνειν τῷ ἑτέρῳ (32). *Observ.* Le mot πότερον est écrit deux fois (28). Inf.

1104. Τὸ ἱμάτιον (34) — αὐτούς (35). Int.

1107. Κόλαζε) ἀντὶ τοῦ (43) — ἐκολάζοντο (44). Inf.

Fol. 28, vers 1108.

1108. Εὖ μοι στομώσεις : Ἀντὶ (45) — δικιδίοις (49). *Var.* Les mots ἀντὶ τοῦ manquent (46). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας (*Adn.*). Int.

1111. Τὸ ἀμέλει παρέλκει. Sup.

Ibid. Οὕτως (51) — πεπαιδευμένους (52). Ext.

1112. Ἀπὸ — κομιεῖ.

1115. Τὸν τῶν (10) — μήτηρ (12). Ext.

1116. Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων : Συναγωνίζονται καὶ συλλαβάνονται (*sic*, 14) — τοῦτο (16). Ext.

1117. Νεᾶν ἀντὶ τοῦ ἀροτριᾶν καὶ σπείρειν (18). Int.

1119. Αὐχμὸν τὴν ξηρασίαν · πιέζειν καταπονεῖν, ἀφανίζειν (23). Int.

1125. Ἡ μεταφορὰ (25) — χιὼν γένηται (27, cf. *Adn.*). Ext.

1126. Ζημία (29) — γένηται (30). Int.

1130. Ὡς ἐπὶ (34) — ὡς Ἡρόδοτος (37, cf. *Adn.*). Ext.

1131. Κορωνὶς (49) — τρίμετρα κγ (51). Int.

Ibid. Ἐξέρχεται ὁ Στρεψιάδης (51) — καὶ νέας (3). *Var.* Ἀθηναῖοι · τὰς μὲν ἀπὸ (52). Ext.

Ibid. Μετὰ ταύτη δευτέρα : Τὴν δευτέραν καὶ εἴκαδα. ... φθίνοντος Ἀθηναῖοι ...... καὶ τὴν τρίτην ὀγδόην.. ...... ἑβδόμην, καὶ τὴν πέμπτην ἕκτην, καὶ τὴν ἕκτην πέμπτην, καὶ τὴν ἑβδόμην τετάρτην, καὶ τὴν ὀγδόην...... ἐνάτην καὶ εἰκάδα β̄ φθινόντος, εἶτα τὴν τριακάδα ἕνην τε καὶ .... (9). Ext. et inf.

1134. La partie inférieure du feuillet a été très éprouvée par l'humidité; le coin à droite est une restauration; nous donnons ligne pour ligne ce que nous avons pu lire à cette scolie et à celle du v. 1142.

῞Ενη τε καὶ νέα : Οὕτως παρ' Ἀθηναίοις ἡ παρ' ἡμῖν τριακάς· ἡ νεο.....
νει ἐν αὐταῖς, καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι· τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντα.........
δάνεια, ἀπήτουν. ὡς ὑπερόρους γενομένους· διο λυπεισθ.........
ἕνην τε καὶ νέαν· πέμπτη αὕτη ἐστι κς̄ φθίνοντος (43). Inf.

1142. Ἀντὶ τοῦ οὐδε ὀλίγον ἧττον φροντίζω λοιπὸν δανειστῶν διὰ τὸ μ......
κέναι δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἥττω λόγων, ᾧ περιεγενετο τῶν .....
λεγοντων (7). Inf.

1136. Τὰς γὰρ δεκάδας (54) — χρεώστας (2). Int.

1146. Θύλακον αὐτῷ ἐπιδιδωσιν ἀλφι ..... ἄνω (11) — κάρδοπον (12). Inf.

1147. Ἀντὶ — τιμᾶν (15). Int.

1150. Ἀπαιόλη) ἀποστέρησις (26).

Fol. 28 verso, vers 1151.

1152. Ἐρωτηματικῶς. Int.

1154. Βοάσομαι τὰν ὑπέρτονον : Παρὰ τὰ (44) — ἥτις δόμοις (46). Sup.

1160. Ἀμφήκει γλώττῃ : Ὡς (5) — τὸ εὖ...... ομώσεις αὐτόν (7). Ext.

1161. Προβαλλόμενος (9) — ἀσφάλεια (10). Int.

1163. Λυσανίας : Λύων (12) — πρω..... τρίτην συλλαβήν (14). Ext.

1170. Διπλῆ, εἶτα ... εἴσθεσις ἢ εἰς προαναφώνησιν τὸ ἰοὺ ἰοὺ καὶ ἴαμβοι τρίμετροι ε ἐν εἰσθέσει (24). Ext.

Ibid. Τὸ ἰοὺ ἰοὺ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται (22).

1171. Τὴν χροίαν ἰδών : Ἐκ τῆς (25) — τὴν χροίαν (26). Ext.

1172. Intermarginale. Λείπει ἡ ει̅, εἰς τὸ ἰδεῖν (27).

1174. Κἀντιλογικός : Εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τι λέγεις σύ· καταπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι (32-35, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ἀτεχνῶς) ἀκριβῶς πάνυ. Πλεονάζει (*Adn.*). Ext.

1176. Ἀντὶ τοῦ (38) — διεβάλλοντο (39). Int.

1178. Διὰ τὰ χρέα.

1179. ῞Ενη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς : Ἀντιλέγει (44) — δημοσίῳ (50). *Var.* ὡμολογημένῳ (44), | σκέψασθαι] βουλεύεσθαι (49), | ταυτῷ] αυτῷ (49). Ext.

1181. Ἀπολοῦ... : Ζημιώσονται ταῦτα ἅπερ ἂν ἀναλώσουσι (1). Ext.

Ibid. .....τον τὰς δύο ἡμέρας | ... νέσθαι καὶ δείκνυσιν | ....ς ἡμέρας τὰ δύο | .... μὲν τριακαδος | ......ς νουμηνίας | ... Ext.

1187. Il y a cinq scolies à la marge inférieure : 1187, 1191, 1192, 1196, 1198. Les difficultés, que nous avons rencontrées au recto de ce feuillet, se présentent aussi au verso, avec cette différence que, si au recto c'est la fin de chaque ligne du ms. qui a disparu, au verso, c'est le commencement. Pour ces scolies, nous donnons ce que nous avons pu lire, ligne pour ligne :

Ὁ Σόλων ὁ παλαιός : Ἀρχὴ ἐστὶν αὕτη τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως

.......θέτης · ἀπομιμεῖται τοὺς ῥήτορας, τοὺς τὰ ὀνόματα μὲν

...ι.... λέγοντας, μὴ μὴν τοὺς νόμους εἰδότας.

1189. Τὴν ἐν (18) — δικαστήριον (19). Int.

1191 et 1192. ... αταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅπερ μισθὸς ἦν, τῆς εἰσαγω

οσιω

.... γὰρ δραχμὴ τῶ δήμω (*sic*) : — Ἵνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας

.... ορούμενοι διαλυθῶσιν · εἰ δὲ μὴ, τῇ νουμηνίᾳ

.... εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησὶν, ἐδίδοτο ἡ τριακάς (31). Inf. Cf. ci-dessus 1187.

1193. Οἱ φεύγοντες) οἱ ἐναγόμενοι (*Adn.*).

1194. Ἀντὶ τοῦ ἄνευ δίκης. Int.

1195. Μετὰ βίας ἀπαιτοῖντο, μαστίζοιντο. Int.

1196. ......ι ἔμεινε τὸ ἔθος, ἀλλὰ τῇ τριακάδι, κατάβαλ

......ον τῇ νουμηνίᾳ. Cf. ci-dessus 1187. Inf.

1197. Ἀρχαὶ) οἱ ἄρχοντες (*Adn.*).

1198. Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν σφαγίων ἀπογεόμενοι (*sic*). Inf.

Fol. 29, vers 1200.

1200. Προυθέσμευσαν εἰς μίαν ἡμέραν (9). Int.

1201. Ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι (10) — φρόνιμος (11). Ext.

1205. Ματαίως (21) — σωρεῦσαι (22). Ext.

Ibid. Τὸ — ἐγκώμιον (23). Int.

1206. Intermarginale. Ὡς ἄγροικος (24) — ἀναλογίαν (26).

1209. Φήσουσι (49) — δημόται (50). Ext.

1214. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ : Οὗτος (3) — ἔχον (11). *Var.* Il y a συν αυτῶ sans esprit (3), | αἰσχάλλων (4), | οὖν ὅτι οὐ (5), | οἶδεν (8). Ext.

1216. Ἀπαναισχυντῆσαι, εἰπόντα ὅτι οὐχ ἔχω (17). Int.

1218. Μαρτυρήσοντα — δικαστήριον (*Adn.*). Int.

1219. Δημότη : Ἀπὸ — δηλονότι (24). Int.

1220. Ὅτι φιλοπράγμονες οἱ Ἀθηναῖοι (26). Ext.

1222. Ὑπερβατόν · καλοῦμαι εἰς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν · ἐστὶν δὲ ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλοῦμαι (*Adn.*). Ext.

1223. Λείπει (30) — πράγματος (31). Int.

1225. Τὸν ψαρὸν ἵππον : Τὸν τὸ (34) — αἰψηρός (35). Ext.

1226. Ἱππικήν : Ταῦτα (39) — αὐτοῦ (40). Cette scolie est entre les scolies des vers 1205 et 1216. Int.

1229. Ἀκατάβλητον) τὸν ἀήττητον (43, *Adn.*).

1235. Τοῦτ' ἔστι καὶ ζημιωθῆναι τρεῖς ὀβολοὺς (52) — οὐκ εἰσίν (53). *Var.* τοῦ ὅρκου] τοὺς ὅρκους (53). Ext.

1237. Ἁλσὶ διασμηχθείς : Ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιε.... οἵτινες σμηχόμενοι.... βελτίονες γίνονται α.......ς παραφρονοῦντας (6) — ὠφελοῦνται (7). Ext. et inf.

1238 et 1240. Il y a deux scolies à la marge inférieure, celles du v. 1238 et du v. 1240 ; elles sont incomplètes, le feuillet 29 étant mutilé dans sa partie inférieure à gauche. Il manque donc au recto la fin, et au verso le commencement des lignes des scolies inférieures. Nous donnons ce que nous avons pu lire :

Ἐξ χοᾶς χωρήσεται : Ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ, ἅμα δὲ ὡς ἐπι κεράμου........
τοῦ κεράμου, ἢ ἀσκοῦ μεταφορᾶς, ἢ ἀγγείου · ὃς ἐὰν σμηχθ..λ.....
ἐνπεφραχότων. ἀποβεβλημένων : — Ἡσθ............
φὴ ἐστὶ γελῶν γὰρ τοῦτο φησὶν, ἐκκαχάζει γὰρ τῆς προσηγορίας..........
τα, τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὅρκον. ταῦτα δὲ φησὶν, ἐπεὶ.........
μήτε τοὺς ἄλλους, ἡγεῖσθαι θεοὺς, ἢ τὰς νεφέλας καὶ τὸν.........

1241. Ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ, τῷ εἰδότι. Int.

Fol. 29 verso, vers 1242.

1246. Εἰπὲ μόνον τὸ δοκοῦν σοι (52). Ext.

Ibid. Τῷ μάρτυρι — Στρεψιάδου (2). Ext.

1248. Ἐξ ὧν ἔμαθε παρὰ Σωκράτους (14). Int.

1252. Ἐν ὅσῳ — οἶδά τι (16). Int.

1253. Ἀπολιταργιεῖς : Ἀντὶ (17) — σκιρτήματα (21). *Var.* λίον au lieu de λύον (19, cf. *Adn.*). Ext.

1255 et 1256. Γραφὴν (22) — γραφάς · τὸ δὲ προσαποβαλεῖς, ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μνᾶς (25). *Var.* προσαποβαλεις R[1], προσαποβαλης R[2] (24). Ext.

1258. Ὅτι (31) — ἀπαιδεύτως (32). Int.

1261. Ἐπεὶ (42) — εἶπεν δέον εἰπεῖν παίδων (45). *Var.* εἶπεν est une correction de R[2], R[1] avait εἰπεῖν (45). Ext.

1263. Κατὰ σαυτοῦ — ἡμῶν (51). Int.

1264. Ὦ σκληρὲ δαῖμον : Ταῦτα (53) — ἀπὸ τοῦ ...... (6). Ext.

1269. Λείπει τὸ ἀτυχῶς ἐμοί (*Adn.*). Int.

1271. Διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι ἀνὴρ κακοδαιμῶν καὶ ἰώ μοί μοι (*Adn.*). Int.

1272. Τῶν χρημάτων (17) — ἔχων (18). Int.

1273 et 1277. Ces scolies sont à la marge inférieure, mutilée ici à gauche. Cf. ce que nous avons dit à la scolie du v. 1237.

...... τα πεσών : Πρὸς τὸ ἀπὸ ἵππου ἀπὸ ὄνου εἶπεν, καὶ ἅμα πρὸς τὸ ληρεῖς.
.... ατὰ μηδένα λόγων πραττόντων εἰώθασι τὸ ἀπὸ ὄνου λέγ/ τὴν
.... δὲ ἀπὸ νοῦ λέγ/ : — Προσκεκλῆσθαι : Εἰς τὸ δικαστή
.... ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δοκεῖς.

Fol. 30, vers 1284.

1286. Ἐπεὶ — τόκον (46). Int.

1289. Προβαίνοντος, ἀναλισκομένου (47). Int.

1292. Οὐ λυσιτελῆ τοῖς ἐπὶ γῆς πλεῖον εἶναι τὴν θάλασσαν. Int.

1297. Ἀμυντήριον. Int.

1298. Ταῦτα (53) — δανειστῇ (54). Int.

1299. Ἄξεις ἐπιαλων (*sic*) : Σειραφόρον ἀντὶ (3) — ἐπιβαλών (12). *Var.* ἐπὶ ἄλων] ἐπιάλων (4), | λέγω au lieu de λέγων (6), | les mots κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν ne sont pas omis (8, *Adn.*), | ἀλοᾶν] ἀλωαν (11). Sup. et ext.

1302. Λείπει ἡ σύν (31).

1303. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν : Ἰστέον ὅτι (54) — υἱοῦ (3). *Var.* ἀπεληλύθασι (54), | διέξεισιν (1), | μέλλοι au lieu de μέλλει (3). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ἐν εἰσθέσει (32) — ἡμιόλειον (33).

1308. Ἀντὶ τοῦ χαλόν (cf. *Adn.*). Int.

1309. Τὸν φιλόσοφον (6) — σοφίσασθαι (7). Int.

Ibid. Τὸ ὧν ἀντὶ τοῦ ἀνθ' ὧν (8). Ext.

1311. Αὐτὸν ἀντὶ τοῦ τὸν Στρεψιάδην. Ext.

1317. Οἷς ἀντιταχθῇ καὶ ἀντιλέγει. Ext.

1320. Εὔξεται (11) — εἶναι (12). Ext.

1323. Ἀντὶ (28) — ἐσχημάτισται (30). *Var.* Au lieu de λέγουσι, le sigle de λέγει (29). Ext.

Fol. 30 verso, vers 1330.

1335. Ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Int.

1338. Ἐδιδαξάμην : Ἀντὶ (38) — ἐξεπαίδευσα (40). Ext.

1346. Βουλεύεσθαι (8) — τρόπῳ (9). Int.

1348. Τολμηρός.

1349. Ἀλλ' ἔστιν τι ἐφ' ὃ θαρρεῖ. Int.

1352. Πρὸς χορόν : Οὕτως (13) — διὸ καὶ ἐκλέγονται ἢ τετράμετρα, ἢ ἀνάπαιστα λέγειν · ὁ γὰρ ῥυθμὸς ῥᾳδίως προσπίπτει τούτοις (*Adn.*). Ext.

1354. Ἑστιώμεθα : Ἑστιᾶσθαι (24) — ἔλεγον (25). Ext.

1356. Τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη : Ἀρχὴ (29) — εἶναι (31). *Var.* D'abord ἀηικέως, puis ἀεικέως, le tout de R[1] (30), | δὲ εὐδοκιμεῖν (31). Ext.

Ibid. Ἐπέχθη) ὡς ἐκάρη (43). Int.

1357. Ἀρχαῖον : Οὐδενὸς (47) — ληρῶδες (48). Ext.
1358. Γυναῖκ' ἀλοῦσαν : Καθάπερ (49) — πίνειν (51). Ext.
1360. Πολύλαλον γὰρ τὸ ζῶον (1). Int.
1364. Μυρρίνην λαβόντα : Παρὰ τὰ (7) — ᾄδουσι (14). *Var.* et *observ.* ἐκεῖ] ἔχει (7), | τὴν ἀφ...... οἵ τε γὰρ ᾄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς τινος παραδο......... δάφνης (13). Ext. et inf.
1367. Ασ......... συνεστῶτα οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. . . . . φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγ...... (20). Inf.
Ibid. Μεγάλας λέξεις ποιοῦντα (27). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ τραχύν (25, *Adn.*). Int.
Ibid. Στόμφακα) τραχύν. Ce mot a été barré.
1368. Κινεῖν καὶ συνταράττεσθαι (29). Int.
1371. Τὴν .....ην ὁ Μακαρεύς · τὸ δὲ ἀλεξίκακε διὰ μέσου ἀναπε....... σημειοῦται (42) — γαμοῦσιν (44). Inf.

Fol. 31, vers 1373.

1373. Κρούω (53) — κακοῖς (54). Int.
1375. Ἀντεβάλλομεν, ἐφιλονεικοῦμεν (1). Ext.
1376. Ἔφλα) συνέτριβε. Ext.
Ibid. Ἔφλα) ἔτυπτε.
1379. Λείπει φοβοῦμαι. Int.
1380. Λείπει τύπτομαι. Int.
1381. Ψελλίζοντος καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦντος : νοοίεις (7) — νῷ (8). Ext.
1384. Ἀφοδεύειν (16) — ἀποπατήσῃς (18). Ext.
1388. Ὑπὸ τῶν πληγῶν. Int.
1390. Αὐτόθι. Int.
1392. Ἀντὶ τοῦ εἰς ἅ.
1400. Τῶν καθεστώτων) τῶν ὡρισμένων (46). Int.
Ibid. Ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατά (48). Ext.
1403. Τούτων) τῆς ἱππικῆς (51). Ext.
1404. Ταῖς τῶν φιλοσόφων (53). Int.
1406. Ἵππων φρόντιζε. Int.
1407. Ἀντὶ τοῦ βλαβῆναι (3). Ext.
1408. Ἐκώλυσας, ἀπεχώρισας (4). Ext.
1415. Παρὰ (9) — χαίρειν δο.... (11). Inf.

Fol. 31 verso, vers 1416.

1416. Τὸ τύπτεσθαι (13). Int.
1417. Παῖδες γὰρ (15) — ἔχουσι (17). Ext.

1420. Ἀντὶ τοῦ μηδὲ ὅλως. Int.
1421. Ἀντὶ (34) — ἐρωτήσει (35). Ext.
1423. Ἀντὶ τοῦ (36) — νομοθέτου (37). Int.
1425. Πρὶν — δηλονότι (1). Ext.
1426. Ἀφίεμεν) συγχωρῶμεν (2). Au-dessous de ce mot est écrit le vers 1426, qui manque au texte, de la main de R¹, en minuscule; à côté de ce vers, en onciale : ἀντὶ τοῦ τυπτῆσαι ἡμᾶς (2). Ext.
1427. Τὰ βοτά : Τὰ βοσκόμενα τὴν πόλιν (5). Ext.
1429. Εἰς τὸ (8) — αἰνίττεται (9). Ext.
1430. Διὰ τί δή (10).
1432. Τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ δηλονότι (12). Int.
1436. Καταγελάσας. Int.
1438. Τὰ π'ιεικῆ : Τὰ ἀκόλουθα — ἡμᾶς (27). Ext.
1440. Ἐὰν (28) — παρὰ σοῦ (29). Ext.
1453. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέψας. Int.
1457. Ἐπείσατε, ἠπατήσατε. Int.

Fol. 32, vers 1460.

1468. Πατρῷον Δία : Οὕτως τιμᾶται (15) — Ἑλλήνων (18). Ext.
1469. Ἐξ ὧν (19) — λαμβάνεσθαι (21). Ext.
1474. Δεικτικῶς (24) — σφαῖραν (25). Int.
Ibid. Ὀστράκινον, εὐτελές, χύτρας ἄξιον (26). Ext.
1477. Ταῦτα (33) — ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια (34). Ext.
1480. Τῇ ἀδολεσχίᾳ (3) — πεισθέντος (4). Ext.
1482. Διωκάθω) κατηγορήσω, διώκω (8). Int.
Ibid. Λείπει ποίησον (9). Ext.
1483. Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος · ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν. Ext.
1485. Δοῦλος αὐτοῦ.
1486. Ἀντὶ τοῦ δίκελλαν. Ext.
1488. Νῦν ἀντὶ τοῦ στέγην. Int.
1489. Ἀντὶ — οἰκίαν (15). Ext.
1493. Εἷς τῶν φιλοσόφων (17). Int.
1496. Διαλέγομαι (19) — ἥλιον (20). Ext.
1500. Ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῇ (22). Ext.
1501. Ἀντὶ κλάσω τὸν τράχηλον. Ext.

Fol. 32 verso, vers 1502.

1503. Πρὸς τοὺς λόγους αὐτῶν. Int.
1505. Ἕτερος φιλόσοφος. Ext.
Ibid. Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ δηλονότι. Int.

1507. Ἐπὶ τίνος (29) — μένει (30). Ext.
1508. Πρὸς τὸν οἰκέτην. Ext.
Ibid. Ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ. Int.
1509. Ὡς ἠδίκουν) γράφεται καὶ οὓς ἠδίκουν.
1510. Οἷον (35) — ἡμέρα (36). Ext.

Après les 9 derniers vers des Νεφέλαι, une ligne ornée et au-dessous ces mots : Ἀριστοφάνους ὑπόθεσις. Tout le reste du folio est blanc.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Fol. 33 recto et verso.

Voici la disposition du folio :
Une ligne ornée et au-dessous :

'Αριστοφάνους υ βατρα (π χ) :

Dübner Ὑπόθεσις II. Μαθὼν (5) — Εὐριπίδην (14). *Variantes :* Les mots 'Αριστοφάνους γραμματικοῦ manquent, | παρὰ Ἡρακλέους (5), | θελον (7), | εἰς] ἐς (14). Les lignes sont coupées de la façon suivante : 1re ligne ὁδὸν | 2e λαϐὼν τὸ | 3e Εὐρι | 4e καὶ τῶν | 5e ἔπειτα | 6e Ἡρακλεῖ | 7e ἀνεφάνη | 8e στεφανοῦται | 9e οὐχὶ | 10e Εὐριπίδην.

Dübner Ὑπόθεσις I, 36-38. Après ce dernier mot, suit, dans la même ligne, la partie de l'ὑπόθεσις I, comprise entre les lignes 36-38, Οὐ δεδήλωται — Θηϐαῖον ὄντα ;

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ξανθίας ·	Πανδωκεύτριαι Β ·
Οἰκέτις δοῦλος ·	Διόνυσος ·
Ἡρακλῆς ·	Χορὸς μυστῶν ·
Νεκρός ·	Εὐριπίδης ·
Χάρων ·	Αἰσχύλος ·
Βατράχων παραχωρήματα ·	Πλούτων ·
Θεράπων Πλούτωνος ·	Αἰακός

Βατράχων ὑπόθεσις

Dübner Ὑπόθεσις I. Διόνυσός ἐστι (colonne I, ligne 1) — ὥς φησι Δικαίαρχος (colonne II, l. 4). *Var.* et *observ.* le mot ἐστι est en abréviation dans l'interligne — ἄδου (2) — λεοντὴν (2) — il y a ῆ̣, Dübn. « ῆ̣ vel ἡ̃ » (5) — τῆ χερουσίᾳ (7) — πρὸς παίζων (11) — ᾄδουσι (12) — ᾄδοντες (15) — à la marge le signe ·§· (19) — μέχρι μὲν οὖν τινὸς (19) — Περσεφάτταν (20) — ἐξισώσαι (22) — τὴν τῶν 'Αθηναίων (24) — διαλ εται (il manque le trait d'abréviation pour faire διαλέγεται, 24) — τὸ fait de τῶ par R[1] ou R[2] (27) — ἄιδη βραϐεῖον ἔχοντος καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου · συστήσαντος (30) — αὐτὸν fait de αὐτοὺς par R[1] ou R[2] (35) — la phrase οὐ δεδήλωται (36) — Θηϐαῖον ὄντα (38) manque — φρύνιχος βυσαῖς (*sic*, 2) — ὡς φησὶν Δικαίαρχος (4).

Une ligne ornée ; le dernier tiers du folio est en blanc.

Ajoutons que le fol. 33 finit au mot καθορῶνται (15), et le fol. 33 verso commence au mot ὅ τε Διόνυσος.

Folio 34.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου (ligne 25) — τὰ στρώματα (26). Sup.

Vers 1. Τῶν εἰωθότων : Ἀντὶ τοῦ (30) — πινυτός (33). Sup.

3. Νὴ τὸν Δί' ὅτι βούλει : Ἴδιον (36) — θλίβομαι (40). *Var.* σκεύει, les lettres ει ont été grattées (40). Sup. et ext.

4. Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή : Ἀντὶ (43) — γλυκὺ μοχθηρὸν ἐστί (44). Ext.

5. Πλήν γ' ὡς θλίβομαι : Ἀντὶ — θλίβομαι (3). Ext.

8. Μεταβαλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ μετὰ φέρων ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον (8). Ext.

10. Ἀποπαρδήσομαι : Εἰς (14) — ἄκων (15). Int.

11. Μὴ δῆτ' ἱκετεύω (*sic*) πλήν : Οἷον, εἰ (18) — λέγεις (20). Ext.

Ibid. Ἄλλως · τότε (20) — ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἂν ἐξεμέσαιμι (22). Ext.

13. Φρύνιχος : Δίδυμός (23) — ἄλλοι Γ Φρύνιχοι (28). Ext.

14. Καὶ Λύκις κἀμειψίας : Λύκις κωμῳδίας (31) — φέρεται (32). *Observ.* Voici l'ordre des trois dernières scolies : 11, 14, 13. Ext.

15. Σκευηφορῦσ' ἑκάστοτ' : Τριχῶς, ἡ γὰρ (35) — σημαίνῃ τὴν πτῶσιν (42, δοτικήν manque). Inf.

18. Παρὰ τὸ (49) — γηράσκω (53). *Var.* φησίν manque (53). Int.

19. Ὦ τρισκακοδαίμων : Ὁ Ξανθίας (1) — λέγει (2). Ext.

21. Τρυφή) ἀλαζονεία.

22. Ἔπαιξεν (11) — τρέφει (12). *Var.* ἑαυτῷ] αυτῶ (11). Int.

23. Ὀχεῖσθαι (13) — καθήμενος (14). Int.

25. Ὀχεῖ) βαστάζει (23).

28. Ἐπάνω (25) — ἀνάφορον (26). Int.

Ibid. Καὶ φέρω, μὰ τὸν Δία : Τινὲς (27) — στιγμήν (28). Inf.

32. Ἀντὶ τοῦ (31) — τὸν ὄνον (33). Int.

38. Ἀντὶ τοῦ (51) — τρυφηλός (1). *Var.* καὶ manque (51). Inf.

40. Ὁ Διόνυσος (5) — δειλόν (8). *Var.* Ἡρακλέως (7). Inf.

Fol. 34 verso, vers 42.

41. Νὴ Δία, μὴ μαίνοιό γε : Δίδυμος (10) — φοβηθῆναι (13). *Var.* τοῦ omis (11). Sup.

46. Ὁρῶν λεοντήν : Διονυσιακὸν (14) — λεοντῇ · κροκωτὸν δὲ ἵνα ᾖ φοβερόν (16). Ext.

47. Τίς ὁ νοῦς : Τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει · ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος λέγεται · οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει. Sup.

48. Ἐπεβάτευον Κλεισθένως (*sic*) : Παίζει (30) — αὐτόν (35). *Var.* συβυρτίου, R' a mis un ϊ au-dessus du premier υ (33). Ext.

51. Θαυμάζων (42) — ἐξηγρόμην (44). *Var.* τὸ Ἀπόλλω (43). Ext.

Ibid. Κάτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην : Σκώπτει (45) — τοῦτο (50). *Var.* οἱ δέ φασιν Διόνυσον λε/ κάτ' (47), | ἔοικε] εοίκει (49). Ext.

53. Τὴν Ἀνδρομέδαν · Διὰ τί (4) — συκοφαντεῖται δὴν τὰ τοιαῦτα (7). Ext.

55. Δίδυμός (10) — Μόλωνα (13). *Var.* λέγει manque, et il y a ὥς au lieu de ὅς (12). Ext. et inf.

56. Γυναικός : Τινὲς ἀπὸ (14) — Διόνυσον (18). *Var.* ἀτταταῖ] ἀππαπαῖ (17), | ἐρασθῆναι] ἠρᾶσθαι (18). Inf.

61. Δι' αἰνιγμῶν) ἀντὶ τοῦ διὰ ἀσαφείας. Int.

63. Ἔτνους) ὀσπρίου (32) — κωμῳδοῦσιν (33). *Var.* πισίνου] πιοίνου. Int.

64. Ἆρ') διδάσκω (37) — ἔτνους (38). *Var.* ὑποβάλλων (37). Int.

Ibid. Φράσω) ἀντὶ τοῦ (38) — Εὐριπίδου Ὑψιπύλης (40). Int.

78. Πρὶν ἂν Ἰοφῶντα : Κωμῳδεῖται (7) — ποιήματα (9). Inf.

79. Κωδωνίσω : Ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω (14) — ψόφῳ (15). Inf.

82. Ἀπλοϊκὸς (*sic*, 28) — Σοφοκλῆς (29). Inf.

83. Οὗτος (30) — θηλύτητα (31). Inf.

Fol. 35 , vers 85.

85. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων : Ἡ ὡς (38) — διατριβήν (42). *Var.* μετ' ἄλλων au lieu de μετὰ ἄλλων (40). Sup.

86. Ὁ δὲ Ξενοκλέης : Υἱὸς (44) — Ξενότιμος, Δάτις (*sic*, 46). Sup.

87. Πυθάγγελος : Οὗτος ἄσημος τραγῳδός · ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγγέλου ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες · ἔστι δὲ τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός. Ext.

91. Σταδίῳ) πλέον ἢ σταδίου Εὐριπίδου φλυαρώτερα (3). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι (5). Int.

92. Ἐπιφυλλίδες : Τὰ ἐπικείμενα (9) — καλύπτεσθαι (11). Ext.

93. Χελιδόνων μουσεῖα : Περὶ τῇ ἐν Ἀλκμήνῃ (17) — Θρῃκία χελιδών (23). *Observ.* δ' ἂν εἶρ κισσὸς (*sic*, 19). Ext.

96. Γόνιμον : Φυσικόν τινα (38) — γεννητικόν (39). Int.

99. Ἀντί τοῦ ὑψηλὸν, βλάσφημον (41). Int.

100. Αἰθέρα) Εὐριπίδου (42) — αἰθέρα οἴκησιν Διός (43). Int.

Ibid. Ἡ χρόνου) ἐξ Ἀλεξάνδρου, καὶ χρόνου πρόβαινε ποῦς (45). Int.

102. Παρὰ τὰ (46) — ἀνώμοτος (48). Ext.

Ibid. Ἄνευ) χωρίς.

103. Ἡ μαίνομαι : Τοῦτ' ἔστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει (9). Ext.

Ibid. Σὲ δὲ) Ἀντὶ τοῦ σὺ ἀττικῶς (49).

104. Κόβαλα : Ἀντὶ τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα (10). Ext.

106. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε : Ἀντὶ τοῦ ὅλως (16) — τεχνήεντες (19). *Observ.* Sur l'ω de συνόλως un circonflexe de R[3] (17). Ext.

107. Δειπνεῖν με δίδασκε : Ταῦτά με (21) — Ἡρακλῆς (22). Inf.

113. Ἐκτροπάς) ὅπου τίς ἐκτραπῆναι οὐ δύναται (24). Int.

116. Ὁ Ἡρακλῆς — σχέτλιε (32). Int.

119. Καὶ μήτε θερμήν : Μήτε (37) — εἴπῃς (38). Inf.

121. Ἀπὸ κάλου : Θράνους (39) — κάλως (43). *Var.* οἱ manque après ἱστάμενοι (41). Inf.

122. Πνιγηράν : Καυματώδη · ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμόν · πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος (46). Inf.

123. Σύντομος : Οὐ μόνον (49) — θυσίας τριβόμενον (52). *Var.* Au lieu de λέγουσιν, le sigle de λέγει (49). Inf.

126. Ἀπὸ τῶν (2) — καταψύχων (3). Inf.

Fol. 35 verso, vers 128.

128. Ὀξύποδος ἐμοῦ (9). Int.

129. Τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλὸς ὁ Κεραμικός. Int.

131. Κεραμικὸς τόπος Ἀθήνησιν (13). — κάτω (18). *Var.* κατ' ἐνιαυτὸν λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα (14), | ἀφεθῶσιν (17). Sup.

Ibid. Ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομίαι ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως (12). Cette scolie vient après celle du v. 133. Ext.

133. Τοθ' εἶναι (*sic*) καὶ σὺ σαυτόν : Τοῦτο γνωριμώτερον (21) — σαυτόν (23). Ext.

134. Ἐγκεφάλου θρίω δύω : Ἀρίσταρχος (41) — θρίον (49). *Var.* γὰρ δυ ὥσπερ δύο, δυ après γαρ a été barré par R[1], | θρίον et θρία ont toujours l'accent aigu. Ext.

138. Ἄβυσσον : Ἦν (*sic*, 50) — φασι (51). Ext.

139. Συνάγων (52) — πλοῖον (1). *Var.* La phrase ὁμοίως (53) — καθεστηκός (54) manque. Int.

Ibid. Τύννος (1) — τυτθόν (2). Int.

140. Φεῦ : Ἅμα διὰ τὸ (5) — λαβεῖν (12). Ext.

141. Ἀντὶ — ἔχουσιν.

142. Θησεύς) ὅτε κατῆλθε μετὰ Πειρίθου (14). Int.

146. Καὶ σκῶρ : Ὅτι τινὲς φασὶ τὸ σκῶρ (21) — Στράττιδος (24). Inf.

Ibid. Νῶν δὲ, ἀντὶ (24) — κολαζομένους (26). Inf.

149. Ἠλοίησεν) ἔτυψεν (28).

151. Μορσίμου) τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος (30).

153. Τὴν πυρρίχην : Κινησίας (35) — κινήσει ἐχρᾶτο (37). Inf.

156. Μυρρινῶνας) τοὺς τόπους τῶν μυρρινῶν (49).

158. Οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια (1). Int.

159. Ὄνος ἄγω : Τοῖς μυστηρίοις (3) — ἀχθοφοροῦντας ὡς ἂν ὅμοιον πάσχων τοῦτο φησί (6). *Var.* χείαν] χεῖαν (5). Inf.

169. Γράφεται (19) — ἀργύριον (20). Inf.

Fol. 36, vers 170.

171. Πρὸς — νεκρόν (21). Int.

173. Ἀντὶ τοῦ (22) — ἐρεῖ (23). Sup.

Ibid. Ἡ δραχμὴ — αἰτεῖ (24). *Var.* δὲ manque (24). Sup.

174. Ὑπάγετε : Ἀντὶ (25) — ὁ νεκρὸς πρὸς τοὺς νεκροφόρους φησί (28) Sup.

175. Ἵνα συμφωνήσω σοι τί (30). Int.

177. Ἐννέ' ὀβουλούς : Ἀντὶ (32) — ὀβολοί (33). *Observ.* Il y avait d'abord ἥμυσυ; R^2 a un peu retouché le premier υ (32). Ext.

Ibid. Ἀναβιώην νῦν πάλιν : Ἐν ἤθει, ἐπεὶ ἁπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος (40) — ἐμακαρίζοντο (41). Ext.

178. Ἐγὼ βαστάσω (Cette scolie est en minuscule). Int.

180. Ἐλατικὸν (43) — λέγει (45). *Var.* ναὶ au lieu de νηὶ (45). Int.

181. Τὴν Ἀχερουσίαν λέγει (*Adn.*).

184. Χαῖρ' ὦ Χάρων : Δήμητριος (*sic*, 52) — λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροί, χαῖρ' ὦ Χάρων, χᾶρ' (*sic*) ὦ Χάρων · εἴ που σφόδρα θυμοῖ (1). Ext.

Ibid. Πιθανὸν ὑπονοουμένους (1) — αὐτοῖς (4). Int.

186. Εἰς τὸ Λήθης πεδίον : Τοῦτο (7) — Ἅιδου τετύπωκεν (13). *Var.* καὶ est ajouté après δευτέρου (8). Ext.

187. Τῆς εἰς ἀναπαύλας : Ὄνομα τόπο κηρύσσει (*sic*, 24) — λέγει (25). Ext.

189. Ναὶ μὰ Δία σου γ' οὕνεκα : Παρ' ὅσον (33) — ἐπιβάτῃ (34). Ext.

191. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε : Διάφοροι γραφαί (53) — αἱρούμενοι (*sic*, 9). *Var.* προσλαβεῖν] πρὸς λαβεῖν (5), | l'esprit rude de ἣν est de R^2 (7). Inf.

194. Παρὰ τὸ Αὐαίνου λίθον : Παρὰ τὸ (14) — οὕτω λεγομένου (15). Inf.

196. Ἀντὶ τοῦ (26) — οἰκίας ἰών (27).

199. Τοπικὸν τὸ ου.

200. Γάστρων) γαστρίμαργε.

202. Πρὸς τὰ ῥεύματα τὸ ἀντιβάς (42).

203. Ὁ κατὰ ἀντὶ τοῦ καί.

204. Ἀθαλάττωτος) μὴ ὢν ναυτικός (47).

Ibid. Ἀσαλαμίνιος) ἀπὸ τῆς νεὼς ἡ ὀνομασία (51).

209. Τοῦτο κεχρῆται ὡς ἐφυμνίῳ τῷ κώλῳ (25, cf. *Adn.*).

Fol. 36 verso, vers 215.

209. Ἐνλείπει (30) — βάτραχοι (31). *Var.* οἱ manque devant βάτραχοι (30). Cette scolie vient après celle du v. 211. Ext.

211. Λιμναῖα κρηνῶν : Λίμνη τόπος (38) — τοῦ θεοῦ (39). Ext.

212. Ξύναυλον : Τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν. Ext.

216. Διόνυσον ἐν Λίμναισιν : Ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερόν. Καλλίμαχος (40) — ἑορτάς (41). Sup.

Ibid. Ὁ κραιπαλαίκωμος : Τοῦτο (49) — ὕμνος (50). Ext.

Ibid. Διὸς Διόνυσον) λείπει παῖδα.

Ibid. Ἰαχήσαμεν) ἀντὶ τοῦ ἴχοῦμεν (*sic*; 42, cf. *Adn.*).

218. Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι : Χύτροι ἑορτῇ (51) — τῶν ἀττθίθων (*sic*, 9). *Var.* ἱερέων] ἱερῶν (5). Int.

Ibid. Χύτροισι) χύτροι ἑορτῇ Ἀθήνῃσι.

219. Ἑαυτῶν (10) — ἱερόν (11). Ext.

222. Ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι : Διόνυσος (17) — Ἡρωδιανὸς δὲ βαρυνεῖ αὐτό (20). Ext.

228. Εἰκότως (1) — πολυπραγμονεῖς γάρ (2). Int.

Ibid. Ὦ πολλὰ πράττων : Ὦ πολυπραγμονῶν ἢ οὐχ οὕτως ὅτι ἡσυχίαν ἄγει, ἀλλὰ (4) — περιεργαζόμενε (6). Ext.

230. Ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου · διὸ καὶ αἰγιβόταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι · Δίδυμος δέ (12) — κεροβάτης (15). *Observ.* Le mot ἢ est dans l'interligne, de R[1] ou de R[2] (12). Ext.

231. Πᾶν ὁ καλαμόφθογγα : Ἐπεὶ σύριγγι ἥδεται ὁ Πὰν ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων. Ἄλλως ὅτι οἱ (18) — ἐντέριναι ἦσαν (22). *Var.* ἀρχαίαν] ἀρχαῖαν (20). Inf.

234. Τρέφω) ἐν τοῖς ὕδασι.

240. Φιλῳδὸν γένος : Πρὸς — φιλεῖν ᾄδειν. Int.

241. Εὐηλίοις) Ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσιν (54) — ἄφοβοι εἰσί (1). Int.

Ibid. Εὐηλίοις) ἀντὶ τοῦ θερμαῖς (53).

243. Ἡλάμεθα) ἐσκιρτήσαμεν (*Adn.*).

Ibid. Κυπείρου) εἶδος βοτάνης (*Adn.*).

244. Φλέω λοχμῶδες (8) — πρωκτῷ πλέον φλέων (12). *Observ.* Le mot πλέον avant φλέων a été barré par R[2] (12). Inf.

247. Ἔνυδρον : Τὴν νῆξιν χορείαν εἶπεν (25) — ἁπλούστερον δὲ εἴρηται (26). Inf.

248. Αἰόλαν) τὴν πηδητικήν.

249. Πομφόλυγες — παφλάζειν (*Adn.*). Inf.

Fol. 37, vers 251.

251. Τὸ λέγειν — ἔμαθον (46). Int.

257. Δεῖ νοεῖν (3) — παύσειν (7). *Var.* ἐποίησεν] ἐποίσει (*sic*, 7), | ἄρα ὑμᾶς] ἄρ' ὑμᾶς. Sup.

Ibid. Θηλυκῶς τὴν φάρυγα λέγει (8). Int.

260. Ἀντὶ τοῦ δύνηται καὶ ἐξισχύσει (9). Int.

263. Intermarginale. Σύ γε πάντως : Ἐπὶ τοῦτο τὸ λέγειν βρεκεκεκέξ · πάντως παντελῶς · ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις (18). Ext.

268. Ἔμελλον ἄρα : Σιωπῶσιν (19) — ἀναγκαῖος (21). Ext.

269. Ὦ παῦε παῦε : Παῦσαι — παραβάλλουσι τῷ πλοίῳ (29). Ext.

270. Ἀπόδος τὸν ναῦλον : Καλλίστρατος (35) — ναῦλλον (40). *Var.* νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος « ἡ ναῦλος ἡμῖν] νεωτέροις, καὶ ναῦλος ἡμῖν (38), | λέγεται καὶ οὕτω ναῦλλον] λέγεται καὶ οὐδὲ ναῦλλον (40, *Adn.*). Ext.

Ibid. Ἔχε δὴ τὠβολῶ : Ἀντὶ (41) — πράγματα (42). Ext.

272. Ἰαῦ, τοῦτο Ξανθίας φησί (46). Ext.

275. Ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι. Int.

276. Σὺ δ' οὐ εἶδες δηλονότι τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾶν φησιν. Ext.

280. Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐχθρός (4). Int.

281. Μάχιμον) γενναῖον (5).

Ibid. Φιλοτιμούμενος) κενοδοξῶν (10).

284. Ἄθλου κατόρθωσιν ἀξίαν. Int.

286. Ἐξόπισθεν : Ὡς φοβούμενος Διόνυσον ταῦτα (12) — προβάλλει (14). Ext.

293. Ἔμπουσα : Φάντασμα (17) — Ταγηνισταῖς (23). Inf.

Fol. 37 verso, vers 290.

294. Ἅπαν τὸ πρόσωπον : Προσενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ ᾱ · σύνηθες γὰρ αὐτοῖς · τινὲς ὅλον τὸ πρόσωπον ἓν λέγουσι, βολίτινον δὲ (31, cf. *Adn.*). — ἀποπάτημα (32). Ext.

295. Καὶ βολίτινον : Τὸ χαλκῷ (26) — γινόμενον (30). *Var.* ἔοικέν (29). Sup.

297. Ἱερέως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται (34, cf. *Adn.*). Int.

298. Εἶχε (52) — καλεῖ (53). Ext.

299. Εὐλαβεῖται — Διόνυσος (3). Ext.

300. Τοῦτο χεῖρον τοῦ ἑτέρου (6). Int.

301. Ἴθ' ᾗπερ ἔρχῃ : Τοῦτο (7) — ὄντος (8). Ext.

303. Ἡγέλοχος, τραγῳδίας (10) — σκώπτει (15). *Var.* προσστάντος (*sic*, 11). Cette scolie est placée après la scolie du v. 311. Ext.

308. Ὠδὶ δὲ δείσας : Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεὺς παρὰ — φύσιν (*Adn.*). *Var.* ὠχρείασε, l'ε de ει a été gratté. Ext.

311. Αἰθέρα Διός : Ἀντὶ (46) — ἴαμβος (47). Ext.

Ibid. Τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος (48). Int.

312. Κατήκουσας) περισσὴ ἡ κατά.

314. Αὔρα τις : Τῶν ἐν (10) — ποιοῦσιν (11). Int.

316. Μετεβλήθη ὁ χορὸς εἰς μύστας (18). Int.

319. Ἔφραζε) ὁ Ἡρακλῆς.

320. Διαγόρας μελῶν (20) — Σωκράτης (22). Inf.

324. Μία τῶν μυστηρίων (14) — τεθνηκέναι (22). *Var.* ἕτερον Διόνυσον τὸν Ἴακχον (19), | πολυτητιμήτοις, les lettres τη ont été barrées. Inf.

326. Ἀνὰ λειμῶνα : Ἐν τοῖς (24) — σχήματι (26). Inf.

327. Τοὺς χορευτάς. Int.

Fol. 38, vers 330.

330. Στέφανον μύρτων : Μυρσίνων στεφάνῳ (32) — ἀφιέρωτο (36). *Observ.* τοὺς θμοθέτας (*sic*, 34). Sup.

331. Τὸν ἀκόλαστον : Λείπει ἢ γέραιρε ἢ (50) — ἣν οὐδεὶς οὐκ ἄν τις κολάσειε χορείαν. Ext.

Ibid. Τὴν ἱεράν (52).

335. Intermarginale. Ἀντὶ (4) — κεχαριτωμένην (5).

336. Λείπει γεραίρων. Int.

338. Τοῦτο εἶπεν (7) — ζῶον (8). Ext.

339. Ἦν τι καὶ χορδῆς λάβῃς : Ἡ εἴλησις τῶν (21) — ἡμεῖς (22). Ext.

340. Νοητέον (23) — ἀστήρ (25). Int.

343. Φωσφόρος ἀστήρ : Τὸ (26) — ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια (29). *Observ.* ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς, l'o de ce dernier mot a été retouché, il semble que R[1] avait νυκτῶς (27, *Adn.*). Ext.

344. Ἀντὶ λάμπεται (41).

345. Διὰ τὴν (43) — λέγει (44). *Observ.* οἱ ἄνθρωποι οἱ γέροντες, les mots οἱ ἄνθρωποι ont été barrés (43). Int.

Ibid. Intermarginale. Λειμὼν (39) — δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς (41).

350. Λαμπάδι) ἅπτων τῇ λαμπάδι (6).

Ibid. Προβαίνων τῷ ῥυθμῷ (7).

351. Προσληπτέον τὸ εἰς · ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἕλειον δάπεδον · τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον παντοδαπόν, ὀρνέον δεκτικόν · λειμὼν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ (*Adn.*). Ext.

Ibid. Ἕλειον) ἑλεῶδες (13).

354. Ὅστις ἄπειρος : Ἀρίσταρχος (18) — μεμερίσθαι (19). Int.

356. Μὴ — μυστήρια (35). Ext.

357. Μήτε Κρατίνου : Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον (37) — ἐν τοῖς δράμασι (44). *Var.* τὸ est ajouté après τοῦτο (39). Inf.

358. Ἢ βωμολόχοις : Τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας, ἀπὸ δὲ τῶν λοιχῶν τῶν περὶ (46) — περὶ τῶν θυόντων (48). *Var.* Il y a bien μετενήνεκται, Dübn. : « μετήνεγκται R » (47), | ἐπὶ τῶν βωμῶν] ὑπὸ τὸν βωμὸν (47). Inf.

359. Ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ (6).

360. Ταῦτα πρὸς τοὺς ῥήτορας (8).

361. Ἤγουν — λαμβάνει (9).

362. Ὁ Θωρυκίων ταξίαρχος ἦν (21) — προδοσίᾳ (24). Inf.

Ibid. Τἀπόρρητ') τὰ τῆς πόλεως μυστήρια (26).

364. 'Ασκώματα : Εἰς διφθέρας (31) — Λακωνικῇ (32). Inf.

Fol. 38 verso, vers 371.

366. Ἡ κατατιλᾶται τῶν Ἑκαταίων : Τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων · τοῦτο δὲ (38) — Ἑκάτης (40). Sup.

372. Ἐντεῦθεν (22) — παρακελεύονται (25). *Var.* ἀλλήλοις] ἀλλήλους (24). Int.

Ibid. Εὐανθεῖς κόλπους : Τῶν καθ' (25) — παρακελεύονται (26). Int.

374. Ἤτοι βάλλων ἢ βαίνων (28).

376. Ἠρίστηται) ἄριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς.

Ibid. Ἔμβα) χόρευε.

378. Χὤπως αἰρήσεις : Ἐστὶν Ἀθήνησιν (33) — θύουσι (34). Sup.

380. Εἰς νέωτα. Int.

381. Ὁ — ἐλυσιτελεῖ. Int.

382. Ἕτερον τρόπον.

388. Παῖσαί τε : Ὅπερ (50) — παίσατ' ὡς χ' ὁ ξεῖνος (51). Int.

393. Ταινιοῦσθαι : Ἀντὶ (1) — στεφάνου (2). Ext.

395. Ὡραῖον θεὸν τὸν κατακαιρὸν φαινόμενον, ἐπὶ καιρὸν τὸν Διόνυσον. Ext.

399. Ἄνευ πόνου : Τοῦτο ἐπεὶ (19) — Διόνυσον (20). *Var.* τοῦ Κεραμεικοῦ] τὰς κεραμικὰς (20). Ext.

401. Πολλὴν ὁδόν : Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεος μέχρι Ἐλευσῖνος πορεύεται (29). Ext.

Ibid. Ἀπὸ ἄστεος μέχρι Ἐλευσῖνος (30). Int.

404. Ἴσον τὸ διὰ (32) — ποιηταῖς (35) : ἢ οὕτως (42) — ἐποίησας (43). *Var.* κατεσσχίσθη (*sic*, 32), | Διονύσῳ] Διονυσίῳ (34). Ext.

406. Καὶ τὸ ῥάκος : Ἔτι (44) — κατακολλᾶται (46). Ext.

Ibid. Ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πρὸς τὸ εὐτελεῖν (47). Int.

410. Ἀντὶ — ἀρτίως. Int.

411. Συνεχόρευον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. Int.

Fol. 39, vers 414.

415. Τινὲς (2) — λέγειν (3). Int.

418. Ἀρχέδημος : Οὗτος ὡς ξένος (26) — χθονός (28). *Observ.* Les mots δέ ἐστι sont écrits avec les signes d'abréviation, la transcription donc n'en est pas rigoureuse, et on peut lire δ' ἐστ' (27, *Adn.*). Sup.

Ibid. Φράτορας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας, συγγενεῖς εἶπεν · ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ (23) — πολίτας (26). Sup.

419. Ἀντὶ — δήμου.

420. Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι : Οὐχ ὡς Ἀπόλλων πρὸς (30) — φασιν (35). *Var.* νεναυμάχηκεν (32). Ext.

421. Ἀντὶ τοῦ (46) — αὐτῶν (48). Ext.

Ibid. Τὰ πρῶτα ἔχων (48).

422. Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν (52).

423. Ἐν ταῖς ταφαῖσιν : Τοῖς κατὰ (6) — κακεμφάτως (10). Ext.

427. Ἔστιν δὲ — Ἀναφλύστιος (20). Cette scolie est rattachée à celle du v. 423; les mots κακεμφάτως et ἔστιν se suivent sans interruption dans la même ligne. Ext.

Ibid. Σεβῖνον ὅστις ἐστίν : Πιθανῶς τὸ (13) — αἰδοῖον (16). *Var.* αὐτῷ] αὐτὸ (14). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ὀνοματοποιεῖ — Κλεισθένους (12). *Var.* ὡς omis.

431. Intermarginale. Διόνυσος — ἐρωτᾷ.

434. Τὸ δεῖν παρέλκει.

435. Ἐρωτήσῃς με.

439. Ἡ Διὸς Κόρινθος : Τῶν Μεγαρέων (36) — Κορινθίοις (43). *Var.* κῆρυξ] κήρυξ (37), | ἐπέμενέν (38), | οἰχανθέντες (*sic*, 39). Ext. et inf.

440. Ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν χορόν (12).

441. Ἤτοι — Δήμητρος.

443. Οἷς — ὅσιον.

445. Τῇ — οἴσων. Int.

450. Intermarginale. Ἀντὶ (44) — παίζοντες (45).

453. Μοῖραι οἱ θεσμοί. Int.

456. Ὅσοι μεμυήμεθα : Ἀντὶ (47) — στόμα (49). *Observ.* ἐμυσταγωγήθημεν, l'η de θη est sur un ε primitif, le tout de R[1], | ἐκλήθη ἀπὸ παρὰ, le mot ἀπὸ est barré (48). Inf.

Ibid. Τοῖς μυσταῖς (50). Int.

Fol. 39 verso, vers 458.

459. Καὶ τοὺς ἰδιώτας : Ἀντὶ τοὺς ἰδίους (51) — ἀμαθής (54). *Var.* οὕτω] οὔτε (53). Sup.

460. Ἐπανάληψις τὸ τίνα (14). Int.

461. Ὡς ἐπὶ ξένων. Int.

463. Τὸ φρόνημα. Int.

468. Ἀντὶ τοῦ ἀπόδρασας. Int.

469. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος : Οὕτως — ἀθλητῶν (*Adn.*). *Var.* Au lemme ἔχει R[1] ἔχῃ R[2], | μέσων ἐλήφθην. Ext.

470. Διὰ τὸ (29) — ἡ πέτρα (30). Ext.

472. Περίδρομοι : Οἷον (35) — Ἐρινύας (36). Ext.

474. Ἀττικοὶ (42) — λῖτρον (*sic*, 43). *Observ.* Pour λέγουσιν, il y a le sigle de λέγει (43). Int.

475. Ταρτησία μύραινα : Παρὰ τὰ ἐν (45) — μύραιναν εἶπεν (50). *Var.* καὶ est ajouté après δὲ (47), | περὶ] παρὰ (48). Sup. et ext.

Ibid. Μύραινα ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι (45). Int.

477. Γοργόνες Τιθράσσιαι : Οἱ Τιθράσιοι ἀπὸ δήμου (1) — κατανενέμηνται (5). *Observ.* Au lemme, le second σ de τιθράσσιαι est exponctué. Ext.

Ibid. Διασπάσονται) διασπαράξωσι (7).

Ibid. Τιθράσιαι) τόπος τῆς Λιβύης (7).

478. Ὁρμήσω) ἀντὶ τοῦ κινήσω.

479. Ἐγκέχοδα κάλει θεόν : Ὅτι πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον · ἐπειδ'ἂν γὰρ σποδοποιήσωνται (*sic*) ἐπιλέγουσι (il y a le sigle de λέγει) ἐγκέχυται, κάλει θεόν · πρὸς ὃ ἐξείλεκται εἰς τοῦτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ξανθίας (9) — βοῶσιν Σεμελήϊε Ἴακχε πλουτοδότα (14). Ext. et inf.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει (*Adn.*). Int.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν (*Adn.*).

481. Ὡρακιῶ : Ἀντὶ (25) — ἐκλύεταί τις (26). Int.

482. Σπογγιάν) ὀξυτόνως Ἀττικοί.

483. Ὁ Διόνυσος (31) — καρδία μου (32). *Observ.* Il y a πόστιν (*sic*).

484. Δείσα (*sic*) γάρ : Λαμβάνει γὰρ ὁ (36) — πρωκτόν (38). Int.

Ibid. Τίθησι γὰρ τὸν (38) — χάριν (39).

487. Πῶς δειλός : Δειλὸς εἰμὶ ἐγὼ ὅτι ᾔτησά σε σπογγίαν · τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζω (*sic*) ἑαυτὸν (41) — ἐσιώπησεν ἂν (43). *Var.* ᾔτησέν (42). Inf.

489. Κατέχειτ' ἄν) οὐκ ἂν κίτησέν σε ἕτερος.

490. Ἀπεψησάμην) κατεμαξάμην.

492. Ψόφον) τὸ ὄγκον.

494. Τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε (5). Inf.

Ibid. Λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα · ἀντὶ τοῦ μεγαφρονεῖς (8).

497. Ἐν τῷ μέρει) ἐν ἴσῃ μερίδι.

498. Οὐδαμῶς (14) — διδόναι (16). *Var.* επαγγέλῃ (16). Inf.

499. Αὐτὸς (17) — Ἡρακλεοξανθίαν (19). *Var.* τοῖς] τῶν (18), | εἶχεν συμμιγνὺ οὖν (*sic*). Inf.

Fol. 40, vers 502.

501. Οὐχ Μελίτης : Ἀντὶ (20) — δοῦλον (24). *Var.* ἐστιν (22). Sup.

503. Ὦ φίλταθ' ἥκεις : Θεράπαινα Ἅδου (47) — λεοντήν (48). Sup.

504. Ἡ Κόρη δηλονότι. Int.

505. Κατεριχτῶν : Τῶν καταχεκομμένων (52) — σχιζομένων (53). Ext.

506. Ἔτνος — γάλακτος (3). Ext.

507. Κολλάβους λέγει (12) — κολλυβίζεσθαι (15). Ext.

511. Ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον (23). Int.

512. Λείπει — ἔασον (*Adn.*). Int.

Ibid. Ληρεῖς ἔχων : Τοῦτο (27) — δὲ τὸ ἔχον (29). Ext.

516. Ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν (35). Int.

Ibid. Παρατετιλμέναι : Λείπει τὰς τρίχας · αἱ γὰρ — τρίχας (44). Ext.

518. Ἀντὶ (47) — κλέπτειν (48). Int.

Ibid. Εἰσῄρετο) ἀντὶ τοῦ εἰσεφέρετο (49).

520. Αὐτὸς) ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.
521. Ὁ παῖς) τῷ Διονύσῳ φησί.
522. Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος (54). Int.
Ibid. Ἀληθῶς γ' ἐνόμισας (*Adn.*).
523. Ἐσκεύασα : Ἆρα, φησὶ (4) — ἐποίησά σε παίζων (5). Ext.
526. Ἀφελέσθαι διανοῇ : Ἀντὶ τοῦ (8) — δηλοῖ (10). *Var.* ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με (9), | συνκατάθεσιν (*sic*, 10). Ext.
527. Οὐδ' ὅλως (11) — διστάζω (12). Int.
529. Ἐπιτρέπω) ἀνατίθημι.
534. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός : Ταῦτα λέγει (27) — Ξανθίαν δοῦλον (33). *Var.* ἀπήγγειλε (*sic*, 31), | ἐποίησεν (32). Inf.
Ibid. Ἀποδέχεται τὸν (33) — αὐτοῖς (34). *Var.* ὡς manque (33). Int.
535. Intermarginale. Ἀντὶ — τετριμμένος.
537. Intermarginale. Τὸ — μέρος.
538. Ἀντὶ τοῦ (50) — εἰκόνι (51). *Observ.* ἥκονι R^1, εἰκόνι R^2. Ext.
540. Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός : Οὗτος τῶν (1) — Ἰσοκράτους (4). Inf.

Fol. 40 verso, vers 542.

542. Ἐν στρώμασι Μιλησίοις : Ἐκεῖ (28) — ἐργασία (29). Sup.
543. Τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ ἀνακείμενος καὶ καταφιλῶν ὀρχηστρίδα (38). Sup.
Ibid. Τινὲς οὐρητρίδα τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον (36). Int.
Ibid. Κυνῶν) φιλῶν.
544. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον : Ὁρῶν γὰρ ὁ Διόνυσος φησὶ συνιόντα τῇ (40) — ἄν με (44). Ext.
545. Τ'οὐρεβίνθου : Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου (45) — Διόνυσος (48). Sup. et ext.
548. Ἀντὶ τοῦ (51) — ὑπόνοιαν (53). Cette scolie est placée au-dessus de la scolie du v. 544. Ext.
549. Πανδοκεύτρια (5) — βεβρωκότα τί (6). Ext.
Ibid. Ὁ πανοῦργος) ὁ Διόνυσος.
551. Ἡ ἑτέρα πανδοκεύτρια. Int.
552. Τῷ Διονύσῳ δηλονότι. Int.
553. Ἀνάβραστ') ἑψημένα (*sic*), ξεστά (14).
554. Ἀνημιωβολιμαῖα : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἡμιωβολίου (8). Ext.
Ibid. Δώσει τίς) ὁ Διόνυσος (25).
555. Τὰ σκόροδα τὰ πολλά : Οὐ δείκνυται (27) — γύναι (29). Ext.
556. Κοθόρνους τὰ ὑποδήματα (32). Int.
558. Οὕτως ἔλεγον Ἀττικοὶ, οὐδετέρος (*sic*) τὸ τάριχος (34). Int.
560. Τοῖς μικροῖς — ἐστι (38).
562. Πικρὸν ἐβρυχᾶτο, ἐμήνιεν (43).
563. Τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι πανταχοῦ (45). Int.
Ibid. Τοῦτο ὁ Ξανθίας λέγει ἑταίρων (45) — γυναῖκας (46). Ext.
565. Ἀντὶ — δυικῶς (50). Int.

566. Κατήλιφα) τὴν μεσόδομον (51).

567. Τὰς ψιάθους : Οἷον (3) — εἶπεν (5). Ext.

569. Τὸν προστάτην Κλέωνά μοι : Ἦν γὰρ (10) — Σαμίων (14). *Var.* et *observ.* δράματα] πράγματα (11), | γέγραφεν.... ..πεῖς (12), | ἀπώλετο δὲ .... μον πολεμούντων αὐτὸν τῶν Σαμίων. Le mot τῶν devant Σαμίων est dans l'interligne, de R[1] à ce qu'il semble. Les lacunes sont causées par une restauration au coin extérieur du folio. Inf.

570. Ὡς καὶ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. Int.

Ibid. Παρατηρητέον ὅτι (16) — διαλέγονται (17). Int.

574. Τινές (20) — στίχον (21).

576. Ἡ τοὺς ἄρτους ἢ ἔντερα · ..... πρὸς τὸ δρέπανον ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα. Inf.

Ibid. Κατέσπασας : Ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας (25). Int.

578 Ἐκπηνιεῖται : Ἃ ἔφεγεν (*sic*)....... λχύσει · ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία · τὸ δὲ ..... αλούμενος ἀντὶ ἐνκαλῶν εἰς δικαστήριον ἕλκων (39). Inf.

Fol. 41, vers 584.

588. Ὁ γλάμων : Καλλίστρατός (48) — κατὰ φορβᾶν (52). *Var.* καὶ est ajouté devant Σοφοκλῆς (50). Sup.

590. Ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν (7). Int.

Ibid. Intermarginale. Νῦν (7) — ἀνανεάζειν (8). Ext.

593. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους (9). Int.

594. Οὐδὲν πλέον τῶν ληρῶν (12).

595. Ἀντὶ τοῦ μαλακισθείς.

603. Ὀρίγανον) ἀντὶ τοῦ δριμύ (16).

603 et 604. Δεῖν δ' ἔοικεν : Ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι · πρὸς τὸ ἄνω (17) — βλέπειν (18). Ext.

605. Τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον (28). Int.

606. Ἥκει τὸ κακόν : Ὁ Διόνυσος (29) — δίκην (31). Ext.

607. Μὴ πρόσιτον : (Après ce lemme, un espace blanc de quatre lignes ; la scolie manque). Ext.

Ibid. Εἶεν καὶ μάχῃ : Τινὲς φασὶν ἐν τῷ εἶεν καὶ $\overset{\text{μα}}{\text{χει}}$ (*sic*) τὸν παρὰ (36) — καὶ δεινά (39). *Observ.* Les lettres μα, dans l'interligne, semblent de R[2] (36), | μαλ' ὑπερφυᾶ (38), | με οὖν (*sic*, 39). Ext.

Ibid. Ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων (35). Ext.

610. Οὐχὶ δεινά : Ἀντὶ τοῦ μεγάλα · οὐ δεινὸν (47) — κλέψας (48). Ext.

611. Τὸ μὴ ἀντὶ τῆς οὐ χρῶνται (*Adn.*).

613. Ὀνόματα δούλων. Int.

614. Ἀντὶ τοῦ τυχόν. Ext.

615. Γενναῖον) εὐγενές.

616. Λέγεται (3) — λίθου (5). Ext.

618. Ἐν κλίμακι : Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — τὴν Λῆμνον (9) · τὸ δὲ ἐν πρὸς τὸ δήσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδήσας κλίμακι (7). Inf.

619. Ὕστριξ ἐκ δέρματος (10) — μάστιξ (11). Inf.

Fol. 41 verso, vers 621.

621. Πλὴν πράσῳ : Ἐπεὶ οἱ ἐλευθέροι πρὸ τούτου ἐδέροντο πράσοις καὶ σκορόδοις (14). Sup.

623. Πηρήσω γέ σοι : Ἐὰν (22) — λήψῃ (23). Ext.

625. Μὴ δῆτ' ἔμοιγε · Οἷον (24) — αὐτοῦ (25). Sup.

626. Ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό.

627. Ἀπειλῶν (30) — κατάθου (31). Sup.

628. Μηδὲν ψεῦδος : Ὁ γὰρ (32) — κρίσις (33). *Var.* οὐ δέχεται] ὁ δέχεται (*sic*, 32). Ext.

Ibid. Ἐν ὀργῇ λέλεκται τὸ ἀγορεύω (33-34). Int.

632. Τὸ ταῦτα ἀκούεις περὶ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό φησι τῷ Ξανθίᾳ (36). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὄντως εἶ δοῦλος (36). Int.

635. Τί δῆτ' ἐπειδή : Ὁ Διόνυσος (38) — λέγεις (39). Ext.

636. Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, Ἀττικῶς (38). Int.

Ibid. Τινές φασι (39) — εἶναι (40). Ext.

638. Φροντίσαντα τῶν πληγῶν, Ἀττικῶς (42). Int.

Ibid. Ἢ ἐπιστραφέντα (43) — ἕνεκα (44). Ext.

644. Ὑποκινήσαντα : Κινηθέντα ἢ σαλευθέντα (46). Ext.

645. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς : Πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι · προσποιεῖται (2) — δοκεῖς (3). Ext.

646. Πηνίκα : Ὡς (4) — ἔτυψας (5). Ext.

647. Οὐκ ἔπταρον : Οὐκ (6) — μυκτῆρος (10). Ext.

649. Οὐ σπεύσεις (11) — τύπτοντι (12). Int.

Ibid. Ἰατταττα) Τοῦτο ὡς ἀλγήσας φησί (16).

651. Ἡράκλεια τ' ἂν διμείοις : Δῆμος (13) — ἐγένετο (16). *Var.* ἔστιν (14). Inf.

652. Ἄνθρωπος ἱερός : Ἀποδέχεται (18) — μυστηρίων (19). Int.

Ibid. Πάλιν βαδιστέον) ἐπὶ τὸν ἕτερον ἵνα τύψῃ αὐτόν (17).

653. Τὸ ἰοὺ — λέγει (21). Inf.

Ibid. Ἱππέας ὁρῶ : Ὡς (22) — γελοίως (23). *Var.* προφάσεις] πρὸς φάσεις (22). Inf.

654. Κρομύων (*sic*) : Τοῦτο (24) — κρομύων (25). Inf.

655. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέφει (*Adn.*).

657. Οἴμοι) Ὁ Ξανθίας ἄλγησας λέγει.

Ibid. Ἐπάρας τὴν πτέρναν δείκνυσι (30).

658. Ὡς (31) — Αἰακός (32).

659. Ἄπολλον : Ἄδειν (*sic*, 33) — ἀνακαλοῦνται (35). Inf.

Fol. 42, vers 664.

664. Ὁ — λέγει (43). Int.
668. Ἀμφότεροι γὰρ ὠδυνήθησαν. Int.
670. Ὁ ᾍδης τὸν θεὸν ἐξ ὑμῶν. Int.
679. Φιλοτιμότεραι : Κλεοφῶν (23) — αὐτῷ Κλεοφῶν, διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος (27). Sup.
681. Θρῃκία χελιδών : Ἀντὶ τοῦ (37) — ὡς Θρᾷκα (38). Ext.
684. Γοερὸν, θρηνητικόν. Int.
685. Κἂν ἴσαι γένωνται : Αἱ ψῆφοι (40) — Ὀρέστα (49). *Var*. γὰρ καὶ ἴσαι (42), | ἐξέσωσα δὲ καὶ πρίν σ' Ἀρείοις (48). Ext.
686. Τὸν ἱερὸν χορόν : Τὸ τοιοῦτον (51) — ὑποθέσεως (2). Ext.
Ibid. Ἐπίρρημα. Main du texte.
688. Ἐξισῶσαι : Τουτέστιν (7) — ἐγένοντο (10). Int.
Ibid. Ἡ δημοκρατίαν ποιῆσαι (10). Int.
Ibid. Τὰ δείματα : Τὰς ἀτιμίας λέγει (13) — εὐλαβουμένων (14). Int.
689. Φρυνίχου παλαίσμασιν : Ἴσως καὶ ἐνταῦθα (11) — καταχληθείς (13). *Var*. ἥμαρτεν (12). Ext.
Ibid. Τὸ δὲ Φρυνίχου (15) — αὐτοῖς (20). *Var*. ὅταν] ὅτι (19). Ext.
690. Τοῖς ἡμαρτηκόσιν.
694. Καὶ Πλαταιαῖς : Τοὺς (33) — τοῦ Καλλίου (37). Int. et inf.
697. Λείπει τούτοις.
698. Χ' οἱ πατέρες ἐναυμάχησαν : Ἴσως (43) — εἶναι (49). Inf.
700. Ἀνέντες) παυσάμενοι.
703. Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσώμεθα : Ἐὰν (4) — συνναυμαχήσασι (6). Inf.
704. Καὶ ταῦτα (11) — πόλεμος (12). Inf.
706. Ὀρθὸς ἰδεῖν) ἐπιστήμων καὶ δυνατός (19).
Ibid. Ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει (*Adn.*).
Ibid. Εἰ δύναμαι κρίναι (*Adn.*).

Fol. 42 verso, vers 707.

709. Κλειγένης ὁ μικρός : Ὁ Κλειγένης φαίνεται περὶ τὰ πολιτικὰ, καὶ τῶν πλουσίων μὲν εἶναι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος · μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι. Sup.
710. Δέον εἰπεῖν (25) — σμήματα (27). Sup.
712. Καὶ Κιμωλία γῆς : Μία τῶν Κυκλάδων αὕτη νιτροποιὸς γῆ · τὸν οὖν (37) — λευκῆς γῆς (40). *Var*. ἔλεγεν (38). Ext.
714. Ἐνδιατρίψει) ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι οἰμώξεται.
715. Οὐκ εἰρηνικὸς) ἀντὶ τοῦ ἥσυχος, ἀλλ' ἔνοπλος (46).
715. Οὐκ εἰρηνικός : Ἀλλ' οἷον ἔνοπλος · τὸ δὲ πλῆρες ἐνδιατρίψει εἰδὼς τάδε · προσεποιεῖτο δὲ ὥς φασι καὶ μανίαν εἰδὼς (47) — αὐτῷ (49). Ext.

717. Πολλάκις ἡμῖν ἔδοξεν : Τὸ αὐτὸ πέπονθεν (4) — χρώμεθα (9). *Observ.* Au lemme, ἔδοχξεν le χ a été barré par R¹, | οὔτω] οὕτως (7), | οὖσιν τοῖς (8). Ext.

Ibid. Ἀντεπίρρημα. Main du texte.

Ibid. Πεπονθέναι) ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι (9).

Ibid. Διαβάλλει — φιλοπονήρους (10). Int.

723. Κεκωδωνισμένοις) δεδοκιμασμένοις.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις) τοῖς χαλκοῖς κτίσμασιν.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις : Τοὺς ἀδοκίμοις (21) — νομισμάτων (22). *Var.* Au lemme χαλκείοις, l'ε a été barré. Ext.

730. Προσελελοῦμεν : Ἀντὶ (28) — εἰσβάλλομεν (29). Ext.

Ibid. Τοὺς λεγομένοις καθάρμασιν (35). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δούλοις (32) — πυρρίας (33). Int.

736. Ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου : Κατὰ τὴν παροιμίαν (41) — πάσχειν (45). Ext.

Ibid. Χρῆσθαι δηλονότι (40).

738. Πλούτωνος — Ξανθίαν (47). Ext.

741. Τὸ δὲ δὴ πατάξαι) λείπει τὸ θαυμάζω (4).

Ibid. Ἄντικρυς) φανερῶς (4).

743. Ἀντὶ (5) — ἔτυψέν με (6). Int.

Ibid. Τὸ λοιδορεῖν (7) — ἀπόντα (8). Int.

745. Χαίρεις ἱκετεύω : Οἱ τὰ μυστήρια (11) — πράττειν (15). *Var.* ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ (14). Inf.

Ibid. Μαλ' ἐποπτεύειν δοκῶ : Ὅταν φησὶ (15) — ὑπερήδομαι (19). *Var.* οὐκ ἀλλά ·] οὖν. ἀλλὰ · (18). Inf.

Fol. 43, vers 750.

750. Τὴν ὁμοιότητα (30) — οἷον ὦ ὁμοιότατε (31). Int.

753. Ἀλλ' ὅτ' ἂν δρῶ τοῦτο : Οὕτως (37) — ἀποσπερματίζων (39). Sup.

756. Ὁμομαστιγίας : Στικτέον ἐπὶ τὸ μαστιγίας (49) — λοιδορισμός (54). Sup. et ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος, εἶπεν σύνδουλος (47-48). Ext.

761. Ἀπό τινος (1) — καθέζεσθαι (3). Ext.

762. Τῶν μεγάλων. Int.

765. Ἀντὶ (7) — Πλούτωνος (8). Int.

767. Τῷ εὑρισκομένῳ σοφῷ. Ext.

774. Ἀντὶ — ᾍδου. Int.

775. Καὶ λυγισμῶν) τῶν σεμνῶν μελῶν καὶ ἡδέων.

778. Λίθοις (26) — ποίησας (27). Les lettres οὐκ ἐλι et le mot ποίησας, qui ont disparu sur ce fol., se lisent en contre-empreinte sur le fol. 42 verso. Ext.

781. Ὅσον) ἀντὶ τοῦ πολύ.

783. Δείκνυσιν (30) — ἔφη (32). Int.

789. Ὁ Σοφοκλῆς. Ext.

Fol. 43 verso, vers 793.

795. Ἀντὶ τοῦ ἄρτι (47). Int.

798. Μιαγωγήσωσι : Μεῖον (49) — ἱερεῖον (6). *Var.* δεδήλωκεν (53), | ἀποδέδοκτο καπερ (*sic*, 2). Sup. et ext.

Ibid. Ὡς πρόβατον στήσουσι (23). Int.

800. Καὶ πλαίσια : Τὰ τῶν (26) — δὲ εἰς Εὐριπίδην (29). Ext.

801. Ἀπὸ τοῦ καθιεμένου μολίβου. Ext.

804. Ταυρηδόν : Τοιοῦτος (41) — Αἰσχύλος (42). Ext.

807. Συνέβαιν' Αἰσχύλος : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν · ὡς φαύλων (44) — ἐστοίχησεν (45). Ext.

808. Τοὺς προσέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς. Int.

809. Ἀθηναίους (50) — ἐξέτασιν (53). Int.

Ibid. Λῆρόν) τοὺς ἄλλους.

811. Ἐπέτρεψαν) αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών.

812. Οἱ δεσπόται : Ὅταν (2) — ἐνεργῶσιν (4). Int.

813. Ἡμῖν) τοῖς δούλοις.

814. Ἤπου δεινὸν ἐριβρεμέτας : Ὁ Αἰσχύλος (15) — ἐς οἶμον ἄβατον (19, cf. *Adn.*). Ext.

815. Τὸν ὀξέως λαλοῦντα.

816. Ἀντιτέχνου) Εὐριπίδου.

817. Στρομβήσεται) ταραχθήσεται.

818. Τῶν τοῦ Αἰσχύλου, διὰ τὸ ὑψηλόν. Ext.

819. Σχινδάλμων τε παραξόνια : Χαρακτηρίζει ἑκάτερον (35, cf. *Adn.*) σχινδαλμὸς δὲ κυρίως (37) — τοῦτο κινδυνεύει (43). Ext.

Ibid. Σμιλεύματα : Τὰ ἐκβαλλόμενα (43) — ἐρεθίσματα (44). Inf.

Ibid. Παραξόνια) φιλονεικήματα (45).

820. Φρενοτέκτονος — τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα (*Adn.*). Int.

821. Ἱπποβάμονα) παρὰ — ἵππων.

822. Φρίξας δ' αὐτοκόμου : Ὡς εἶπεν (1) — ἕλκεται (3). Int.

824. Γομφοπαγῆ : Ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα. Inf.

Ibid. Πιναχηδόν : Ἀποσπῶν (21) — πλοίων (23). *Var.* σχινδαλάμους au lieu de σχινδαλμούς (23). Inf.

825. Ἀντὶ τοῦ (26) — γῆν (28). Inf.

Fol. 44, vers 826.

826. Βασανίστρια λίσπη : Τῷ τόνῳ ὡς κίστη · Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. Sup.

Ibid. Εἰς τὸ αὐτό · ἡ ἐκτετριμμένη (30) — εὐαπόφυκτον (35). *Var.* οὕτω] οὕτως (31), | ἐτετριμμένη καὶ ὀλισθηρᾶ (*sic*, 34). Sup.

Ibid. Ὡς φθονουμένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ (40, cf. *Adn.*). Int.

828. Διαμερίζουσα, διαιροῦσα.

828. Τὴν τοῦ (45) — Εὐριπίδης (46). Ext.

830. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης (2). Int.

833. Ἀντὶ τοῦ (6) — εἰσιών (9). *Observ.* ζῶν manque, mais après ἐποίει il y a un mot gratté (7), | ἕνεκα ἐντα ἐπιπολὺ, les lettres ἐντα ont été barrées (8). Int.

834. Ὡς (10) — δραμάτων (11). Ext.

835. Λείπει τὸ κατ' αὐτοῦ (12).

837. Ἀγριοποιόν : Ἀγρίους (13) — ἥρωας (14). Ext.

839. Ἀπεριλάλητον*: Ἤτοι (19) — ἄν τις παρὰ λαλῆσαι (20). *Observ.* ἔτοι R¹, ἤτοι R² (19). Ext.

Ibid. Κομποφακελορήμονα : Βαρυρήμονα, φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων (23). Ext.

840. Τῆς ἀρουραίας θεοῦ : Ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοὺς ὁ Εὐριπί-δ δης · εἴρηται δὲ παρα τὸ Εὐριπι (*sic*), ἄληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ · βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες, ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ σύ (*Adn.*). Ext.

842. Ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα συλλέγων (34). Ext.

Ibid. Τὰ ῥάκη συλλέγων.

846. Οἷος ὢν θρασύνεται : Διὰ τοὺς (45) — Τήλεφον (46). Ext.

847. Ὡς τοιαύτης (47) — καταιγίδας (48). Int.

848. Τυφῶς γάρ : Τοὺς καταιγιδώδεις (2) — Αἰσχύλον διὰ τοῦτο (4). *Var.* καλοῦσιν (2), | d'abord λῆξε, puis λῆξη (3). Ext.

849. Συλλέγων μονῳδίας : Οἱ μὲν (6) — πορνεύουσαν (10). *Observ.* τὸ ὄνομα πρόσωπον, le mot ὄνομα est exponctué en haut et en bas (7-8). Inf.

850. Γάμους δ' ἀνοσίους : Οἶμαι διὰ (10) — ταῦρον (12). *Var.* δὲ manque (10). Inf.

852. Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν : Ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων καὶ συνεχῶν.

854. Κεφαλαίῳ : Ἀντὶ τοῦ ἀδρῷ · καὶ ἐν Νεφέλαις κεφάλαιον ῥαφανῖδος (24). Inf.

855. Τὸν Τήλεφον : Ὡς ἂν εἰ ἔφη (29) — κωμῳδεῖ (30). Inf.

859. Ὅτι (32) — πικρότατον (33). *Var.* ἐστιν. Int.

861. Ὡς ἐπὶ ἀλεκτρυόνων.

862. Τὰ κεφάλαια.

864. Ὡς εἰ ἔφη (36) — μέσον φέρω (37, *Adn.*). Ext.

Fol. 44 verso, vers 867.

868. Οὐχὶ συντέθνηκέ μοι : Ἐπεὶ (38) — ποιήματα (41). *Var.* κομπῶδες] κομψῶδες (39), | τοῦτ' ἔφη (39). Sup.

869. Συναποθανοῦσα πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ — ξύμμαχον (43). Sup.

874. Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις : Πρὸς τὸν χορόν · ἴσον τὸ προσοίσατε ὡς ὑπογραμμός τις ὤν (45). Ext.

875. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρες (4). Int.

876. Περὶ Αἰχύλου. Int.

877. Τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλων τυπτόντων (10). Int.

Ibid. Τοῖς μετὰ (11) — καὶ ἀφανέσι (12). Int.

879. Περὶ Εὐριπίδου.

881. Ῥήματα καὶ παρὰ πρίσματα : Τὰ μὲν (13) — ὄντα (15). *Var.* ὡς est ajouté après παραπρίσματα (14). Ext.

886. Δήμητερ ἡ θρέψασα : Παρόσον (16) — Αἰσχύλος (17). Ext.

887. Λείπει — δός.

888. Λιβανωτόν) τὸν καρπόν.

889. Ἅτε δὴ (24) — ἔπλασεν (25). Int.

890. Ὡς ἐπὶ νομισμάτων.

892. Στρόφιγξ : Ἀντὶ τοῦ στροφὴ, κίνησις · χαρακτηρίζει Εὐριπίδην (32) — συστρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι (34). Ext.

894. Λείπει τὸ ποιήσατε. Int.

896. Ἐμμέλειαν : Ὅτι (44) — ὑπόρχησις (46). *Var.* ὄρχησις ἡ δὲ πρὸς (46). Ext.

897. Ἔμπειρον ἢ φιλόνειχον. Int.

Ibid. Ἐπέλθετε ἀγωνιστικήν (48).

902. Ἐξεσμένον (3) — τεκτονικόν (4). Int.

Ibid. Τὸν Εὐριπίδην (5).

903. Αὐτοπρέμνοις : Δυσκόλοις (6) — μεγάλοις (7). Ext.

904. Ἀλινδήθρας) κυλίστρας (10).

907. Οἷον τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα. Ext.

Fol. 45, vers 908.

908. Ἐν τοῖς τελευταίοις. Int.

910. Παρὰ Φρυνίχῳ : Φρύνιχον λέγει τὸν τραγῳδοποιητὴν νῦν · τοῦτον (20) — Αἰσχύλου (22). *Var.* ἀφελοῦς] ἀτελοῦς (21). Sup.

911. Ὡς αὐτοῦ (23) — κεκαλυμμένον (24). Int.

Ibid. Κάθισεν ἐγκαλύψας : Ὁ Ἀχιλλεὺς καθήμενός (24) — φθέγγεται (27). Ext.

914. Ὁρμαθοὺς) σορούς (*sic*).

916. Μᾶλλον (34) — λαλοῦσιν (35). Ext.

Ibid. Ὅτι (35) — ἐλάλουν (36). Int.

917. Πρὸς τὸν Διόνυσον.

918. Ὅτι (38) — παρόντα (39). Ext.

920. Διῄει) ἀνύοιτο.

921. Ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου (47).

922. Τί σκορδινᾷ : Σκορδινᾷ οὕτως (48) — μέλη (52). *Var.* ἐκτείνωσι] ἐκτείνοιεν (50). Ext.

924. Ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα (2). Int.

926. Ἄγνωτα) ἄνωστα (*sic*, 7).

928. Σκαμάνδρους : Χαρακτηριστικὸν (8) — λέγειν (9). Ext.

Ibid. Ἠπασπίδων ἐπόντας : Ζητεῖται ποῦ μᾶλλον συναπτέον ἠπασπίδων ἐπόντας ἢ τοῖς ἄνω, ἢ τῷ γρυπεαίτους χαλκηλάτους · Ἄλλως · ἐπὶ ἀσπίδων ὄντας (14). Cette lecture a pu être contrôlée à la contre-empreinte, qui est très nette au fol. 44 verso. Ext.

929. Ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα (10). Int.

931. Παρὰ τὸ (15) — χρόνῳ (17). Int.

932. Τὸν ξουθόν : Προείρηται (18) — ἵππον ἐπὶ τοῦ μεγάλου (20). Int.

Ibid. Κολοκτρυόνα : Γράφει κολοκτρυόνα — ἀντελάβοις ὅμοιον (21). Inf.

934. Ἵνα διαβάλῃ — ἄμορφον (30).

937. Ὥσπερ σύ.

938. Τοῖς Περσικοῖς βήλοις.

939. Ἐγὼ δηλονότι.

940. Κομπώδη οὖσαν.

941. Ἔξυσα.

942. Εἰώθασιν οἱ κακούμενοι περιπατεῖν (42).

942. Τευτλίοις : Ἀντὶ τοῦ (43) — διαλέγεται (44). Inf.

943. Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν : Οὐκ ἀπὸ (51) — βιβλίων (52). Inf.

944. Ὅτι ἐδόκει (1) — κωμῳδοῦσιν (3). *Observ.* συνπονεῖν (2). Inf.

946. Τὸ γένος) τὴν ὑπόθεσιν.

947. Ἢ τὸ σαυτοῦ : Ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης. Ὅτι ἔπη καλοῦσι καὶ τὰ ἰαμβία (cf. *Adn.*). Inf.

949. Ἀντὶ τοῦ (11) — περιτίθησιν (13). *Var.* δὲ est ajouté après τοῦτο (12), | ὁ manque devant Εὐριπίδης (12), | διαφόροις] διαφορῶς (12). Inf.

950. Intermarginale. Ὅτι — λέγει. Inf.

Fol. 45 verso, vers 951.

952. Δημοκρατικόν : Περὶ δημοκρατίας (17) — αἴτιος (20). *Observ.* ἐνπεριπατῆσαι (19). Sup.

954. Τοὺς ἐν δράματι. Int.

956. Ἀποφυγὰς καὶ ἀπαγωγάς (30).

958. Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν.

960. Εἰ κακῶς ἔλεγον. Int.

961. Ἐκομπαλάκουν : Ἀντὶ τοῦ κενοὺς (34) — Αἰσχύλος (35). Ext.

962. Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς. Ext.

Ibid. Τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφειλόμην.

963. Ἀπολλώνιος (44) — τινας (45). *Var.* παρήνεγκεν (Ext.).

965. Φορμίσιος : Δίδυμος (47) — δωροδοκίαν (51). Ext.

Ibid. Μεγαίνετος : Οὗτος αὐθάδης καὶ τῶν στρατηγιώντων ἐστὶ καὶ ἄλλως θρασὺς καὶ ὁ Μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος (51 sqq. cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ὀνόματα δούλων (*Adn.*). Int.

966. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι : Σάλπιγγας (3) — πώγωνος (6). *Var.* εἶπεν (5), | μὲν n'est pas omis, Dübn. : « μὲν om. libri » (6). Ext.

Ibid. Σαρκασμοπιτυοκάμπται : Ὡς ἁρπάζοντας καὶ προσποιουμένους (9) — ἦθος (13). *Var.* μὲν om. (8). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μεγάλοι (13).

967. Θηραμένης : Θηραμένης ὡς ἀστεῖος (23) — Θηραμένει (26). *Observ.* D'abord Θηραμένηι, puis Θηραμένει, le tout de R[1] (26). Inf.

Ibid. Ὁ ἀστεῖος (26). Int.

970. Οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος : Τοῦτο οὖν (31) — Κῖος ἦν (34). Int.

972. Τούτοισιν) τὸ πλῆρες μέντοι ἐγώ (42).

973. Τῇ τέχνῃ) τῇ τραγῳδίᾳ.

974. Νοεῖν) διαγινώσκειν.

976. Καὶ τὰς οἰκίας : Προσέχειν (52) — πολέμοις (53). Int.

980. Ἐκ τῆς (1) — πεπαιδευμένος (2). Int.

983. Ταῦτα (3) — δείγματα (4). Int.

986. Τέθνηκέ μοι) ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

988. Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. Int.

989. Τέως ἀβελτερώτατο) ἕως ἀρτιμωροὶ ἦτε. Int.

990 Μαμάκουθοι : Ἀντὶ τοῦ μαμόθρεπτοι (15) — Κόροιβος (17). Inf.

992. Τάδε μὲν λεύσεις : Πρὸς τὸν Αἰσχύλον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ · ἔστιν δὲ αὕτη ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου · τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν (34). Inf.

Fol. 46, vers 994.

994. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον λέγει ὁ χορός. Int.

995. Ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν : Ὅτι ἐμφαίνει τί (36) — ἐλαῶν (43). *Var.* δὲ manque (36), | παρὰ manque (41), | οἴσῃ] οἴσει (43). Sup.

1000. Λείπει (51) — χρώμενος (52). Ext.

1001. Ἐπάξεις — αὐτοῦ. Ext.

1004. Ἔτι (8) — εἰπών (9). Int.

1005. Λῆρον : Ἀντὶ τοῦ (10) — τραγικοί (12). Int.

1011. Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν : Ἀλλ' ἀπὸ (13) — ἐποίησας (14). Ext.

1012. Γελοίου (18) — ἀπέθανον (19). Ext.

1014. Μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πόλιν. Ext.

1015. Ἐκ παραλλήλου (22) — πανοῦργους (*sic*, 23). Ext.

1017. Ἑπταβοείους : Ἀντὶ (24) — Αἴαντος (25). Ext.

1021. Οἱ Πέρσαι (28) — πρότερον εἶπεν, πλὴν οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀκριβῶσαι, τὸ τοιοῦτον οὐδὲ τοῖς ἀπελλέγχουσιν αὐτόν (32). *Var.* ἐπτ' ἐπὶ (29). Int.

1028. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκα : Ἐν τοῖς (46) — φυγήν (53). *Var.* ἀπαγγέλ-

λεται] ἐπαγγέλλεται (48), | συγκρούσας τὰς χεῖρας (48), | d'abord φυγεν, puis φυγήν (53). Ext. et inf.

1032. Ὅτι πολλῆ (*sic*) δόξα κατεῖχεν — συντετάχοι (17). Inf.

1033. Ὡς πρώτου — μέμνηται (22). Inf.

Ibid. Τὸν Μουσαῖον (18) — φησι (21). Inf.

Fol. 46 verso, vers 1037.

1037. Ἔπεμπε) ἐπόμπευεν. Int.

1038. Λόφον ἤμελ' ἐπιδήσειν : Δέον ἐπιδήσαντα (32) — ἵππουριν (35). Sup.

1042. Ἀντεκτείνειν) ἐξισοῦν.

1043. Σθενεβοίας : Διὰ τὸν (48) — Βελλεροφόντου (50). Cette scolie est la première écrite sur la marge supérieure.

1047. Ἵνα (4) — Εὐριπίδου (5). Ext.

1051. Κώνεια πίνειν : Ὅτι (12) — ἐτελεύτησαν (16). Ext.

1054. Ὁ γὰρ διδάσκαλος (17) — ἡβῶσιν (18). Ext.

1056. Χρηστὰ) ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

1057. Καὶ Παρνασῶν (*sic*) ἡμῖν μεγέθη : Οἷον (20) — Φωκίδος (22). Ext.

1058. Ἀνθρωπίως) συμμέτρως.

1060. Ἀξιοπιστωτέροις (*sic*). Int.

1063. Πρῶτον μὲν τοὺς βασι/ : Διὰ Οἰνέα (33) — ἄλλους (34). Ext.

1066. Ῥακίοις περιειλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ περιειληθεὶς καὶ συστραφεὶς, εἰλεῖν γὰρ τὸ συστρέφειν. Ext.

1067. Ὁ Διόνυσος (37) — πένης (39). Ext.

Ibid. Λείπει τὸ πένεσθαι (39).

1068. Παρὰ τοὺς ἰχθύς : Ἀντὶ τοῦ (41) — εὑρίσκεται (45). Ext.

1071. Τῶν μειρακίων : Ἄπειροι (48) — εἰρηναρχικαί (52). Inf.

Ibid. Ἄτιμοι γὰρ οὗτοι ἦσαν (2).

1073. Ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρὰ | ...... κωπηλασίας τὸ ῥυππαπαῖ. Inf.

1074. Τῷ θαλάμακι : Τῷ κωπηλατοῦντι | ... . ρους · οἱ δὲ θαλαμεῖς ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολοβαῖς (8) — ὕδατος (10). Le coin extérieur est une restauration; c'est ce qui cause les lacunes. Inf.

1076. Ἀντιλέγει — κωπηλατεῖ (29). Int.

Fol. 47, vers 1080.

1081. Ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες (33). Ext.

1082. Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν : Ἔστι (34) — αὐτὸ λέγει (39). *Var.* τίς δ' οἶδεν εἰ] τις δ' οἶδ' εἰ (36). Sup.

1084. Ἀνεμεστιώθη : Ἀνεπληρώθη (45) — συκοφαντῶν (48). Ext.

Ibid. Τῶν τὸν δῆμον κολακευόντων καὶ πειθόντων (*Adn.*). Ext.

1087. Ὅτι τῆς λαμπάδος ἀγὼν Ἀθήνησιν (4) — Παναθήναια (5). Ext.

Ibid. Ἐν Ἀθήναις (2) — γυμναζόμενοι (3). Ext.

1089. Ἀφαυάνθην) ἐξηράνθην.

1092. Ἐν ἑνὶ — λιπαρός (7). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὤν (8).

1093. Οἱ Κεραμῆς : Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο (10), πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις (18). *Var.* δὲ est omis (10), non (18). Ext.

1096. Ταῖσι πλατείαις : Ταῖς πλατεῖαις (20) — πλατείαις (22). Ext.

1098. Ἀνεχώρει καὶ ἔφευγεν.

1100. Διαιρεῖν) διακρίνειν.

1101. Φιλονεικήσῃ (Il y avait d'abord φιλονεικήσει).

1102. Ἀντιλέγειν σαφῶς ἀκριβῶς. Ext.

1103. Ἀντὶ τοῦ (34) — τῆς ἀντιλογίας ποιεῖσθαι (36). Ext.

1104. Ἀφορμαί, ἀρχαὶ φιλονεικίας εἴσοδοι (38). Int.

1106. Ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε. Int.

1108. Ἀποκινδυνεύετον : Κινδυνεύοντες (42) — τολμῶντες (43). Int.

1112. Ὡς τῶν (44) — σοφίσμασιν (46). Ext.

1114. Δεξιοὺς (47) — εἰσίν (51). *Var.* στρατευομένους au lieu de ἐστρατευμένους (47). Ext.

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, δεξιά (52).

1116. Παροξυμένοι (*sic*) εἰσὶν οἱ θεαταί.

1119. Εἰς τὰ προοίμια δηλονότι (8). Int.

Ibid. Ὁ γὰρ πρόλογος — τραγῳδίας (9). Int.

1121. Τοῦ δεξιοῦ βασανιῶ : Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτό φησι. Inf.

1122. Πραγμάτων) γράφεται καὶ ῥημάτων.

1124. Τὰς Χοηφόρους (*Adn.*).

Fol. 47 verso, vers 1126.

1126. Τὸ πατρῷον κεκίνηκεν (17) — Ἑρμῆς (20). Ext.

1136. Ὁ Αἰσχύλος (30) — ἥμαρτες (35). *Var.* γέ seul est omis et non μοι, Dübn. : « γέ μοι om. R » (32), | πέλει R¹, μελει R², le μ dans l'interligne est assez caractéristique comme étant de R² (32), | ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι] Ἄλλως (33). Ext.

1144. Ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον : Πρὸς τὴν — ὀρθῶς (38). Ext.

1146. Τὸ εἶναι (43) — ὑποχθόνια (44). Int.

1149. Οὗτος ἂν εἴη πρὸς πατρός : Τοῦτο ὁ (48) — ἀνθοσμίαν (51). *Var.* ἐπήγαγεν (50). Ext.

Ibid. Οἷον τυμβωρύχου πατρός (46).

1150. Οἷον, μεθύεις (1) — ἐν ἀποφάσει (2). Int.

1151. Τὸ βλάβος) τὸ ἁμάρτημα (7).

1154. Τὸ ἥκω, φησί, ταυτὸν ἐστὶ τὸ κατέρχομαι (Int.).

1162. Κατὰ — ἔχειν. Ext.

1163. Ὧ ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος (30). Int.

1168. Οὐ πιθών : Διὰ (31) — μέλλοντος (32). Inf.

Fol. 48, vers 1169.

1171. Ἀντὶ τοῦ (35) — λεγόμενον (36). Int.

1176. Ἀντὶ τοῦ ἀκουόμεθα. Ext.

1178. Κἄν τι ἐλάχιστόν τι ῥῆμα ἢ περισσόν τι εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ· ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων (42). Ext.

1180. Μόστίν) ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ (46).

1182. Ἐξ Ἀντιγόνης (47) — δράματος (48). Int.

1185. Παρὰ τὰ (48) — Λαΐου (49). Ext.

1190. Τοῦτο ἔχει (9) — χυτρίζεις ἔλεγον (11). Ext.

1196. Μετ' Ἐρασανίδου: Τῶν περὶ Ἀργίνουσαν (14) — Φιλόχορος (17). *Var.* ἀπέθανεν (15), | Dübner : « 17 Λυσίας addidi ex R., correcta codicis scriptura χύσις, quod Λύσις potius esse videatur. » Il y a, dans le ms., χυσὶς, corrigé en χύσις par R² (17), | le mot φησι manque (17). Ext.

1198. Ὑβρίσω) ξέσω, δοκιμάσω.

1202. Οὕτω γὰρ τοὺς προλόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι. *Observ.* Après πάντα, on lit dans le ms. les lettres πα, qui sont barrées. Int.

1211. Ὑψιπύλης ἀρχή. Int.

Fol. 48 verso, vers 1212.

1212. Καθαπτὸς) ἐνδεδυμένος. Sup.

1219. Τὸ λοιπὸν (39) — πλάκα (40). Ext.

Ibid. Ὑποχωρῆσαι, εἶξαι (42). Int.

1220. Ὡς — λέγει. Ext.

1223. Τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον. Int.

1225. Τοῦ δευτέρου (48) — ἀρχή (50). Ext.

1227. Ἀποπρίω : Ἐν ἴσῳ τὸ (*sic*) ὤνησαι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι. Ἄλλως· ὠνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας (59-2, cf. *Adn.*). Ext.

1229. Πρίωμαι) ἴσον τὸ ὠνήσομαι (8).

1233. Τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενεία (*sic*) ἡ ἀρχή (11). Ext.

Ibid. Θοαῖσιν ἵπποις) Τὸ λοιπὸν (9) — κόρην (10).

1235. Ἀπόδος) ἀντὶ τοῦ πώλησον (17).

1240. Πολύμετρον) διχῶς, πολύβοτρυν (37).

1243. Εἰς ὃ (38) — ληκύθιον (39). Ext.

1244. Μελανίππης ἀρχή (43). Int.

1247. Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα (47) — σῦκον καλούμενον (48). Ext.

Fol. 49, vers 1255.

1256. Intermarginale. Τῶν — ποιητῶν.

1259. Τὸ τὸν βακχεῖον ἄνακτα : Τὸν (27) — μέλη αὐτοῦ (29). Sup.

1262. Ξυντεμῶ : Εἰς τὸ (32) — διαφθερῶ (34). Ext.

1263. Καὶ μὴν λογιοῦμαι : Ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσω ψηφίσω (36). Ext.

1264. Εὐριπίδης (46) — Αἰσχύλου (47). Ext.

Ibid. Διαύλιον διαυλεῖ τις. Τοῦτο (42) — ᾄσῃ (44). Ext.

1265. Τινὲς ἀξιοῦσι (45) — κέχρηται τὸ ἰήκοπον (47). Cette scolie est placée entre les deux scolies du v. 1264. Ext.

1266. Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν (24). *Observ.* Il y avait d'abord Ψυγαγωγων.

1270. Ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου (*Adn.*).

1274. Ἐξ Ἱερείων (*sic*) Αἰσχύλου (42). Int.

Ibid. Intermarginale. Οἱ διανέμοντες (42) — πόλει (43).

1276. Ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου (50).

1276. Ἀντὶ φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας (51). Ext.

1278. Ἐπεὶ συνεχῶς εἶπεν τὸ ἰήκοπον. Int.

1279. Λείπει τὸ ἀπελθεῖν.

1281. Στάσιν) σύνοδον, διήγησιν (2).

1281. Στάσιμον (1) — χορευταί (2). Ext.

1282. Κιθαρῳδικῶν) ἀντὶ τοῦ ξένην τραγῳδίαν (5).

1285. Εὐριπίδης (16) — δραμάτων (17). Ext.

Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος (20). Int.

1286. Ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου (*Adn.*).

1291. Κυρεῖν) ἐπιτυχεῖν.

Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος · ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντοις.

Fol. 49 verso, vers 1294.

1294. Ἐκ Θρῃσσῶν Αἰσχύλου (*Adn.*). Ext.

1296. Διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἀρχῇ τὸ παρόμοιον τὸ φλεὼ (*sic*, 46) — ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος, ἔστιν δὲ ἄνθος ὁ φλεώς (47, cf. *Adn.*). Sup.

1297. Ἱμονιὰ καλεῖται (49) — ἱμαῖον (51). *Var.* γὰρ omis (49). Sup.

1298. Ἐς τὸ καλόν : Ἐγὼ φησὶν (1) — αὐτοῦ μετήνεγκα (2). Ext.

1299. Ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ Φρυνίχῳ τῷ μελοποιῷ (9) — προεῖπεν (11). Ext.

1302. Σκολίων Μελήτου : Προείρηται (15) — τρόπον (18). Ext.

Ibid. Τὰ Καρικὰ αὐλήματα θρηνώδη εἰσίν (14). Int.

Ibid. Σχολιὰ τὰ παροιτήϊα ᾄσματα (13). Int.

Ibid. Ὥστε ψάλετα (*sic*) Εὐριπίδου (20). [αι écrit au-dessus de ψάλετα]

1305. Πού'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις : Ὅτι φαίνονται (24) — Ὑψιπύλην ταῦτα (26). Inf.

1308. Αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' : Ἐν ἐρωτήσει (31) — Λέσβιοι (36). *Var.* τῷ R[1], τὸ R[2] après δὲ (35). Ext.

1309. Intermarginale. Χαρακτηρίζει (40) — ἐκλελυμένα (41). Ext.

1310. Διὰ τὸ στωμύλλετε (48) — μέλος (51). *Var.* Εὐριπίδου est omis et non παίζει (49), | καὶ οὐδὲν καθ' ἑξῆς (51, cf. *Adn.*). Int.

1312. Ῥανίσι χρόα : Τὸ ἑξῆς ῥανίσι χρόα νοτίαις ῥανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι (4, cf. *Adn.*). Ext.

1314. Intermarginale. Ἡ ἐπέκτασις (3) — μελοποιίας (4). Ext.
1315. Πηνίσματα) ὑφάσματα (*Adn.*).
1317. Φίλαυλος) ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου (*Adn.*).
1318. Πρῴραις) ἐξ Ἰφιγενείας Εὐριπίδου.
1320. Γάνος) ὁ οἶνος (22).

1320. Παρὰ τὸ (19) — ἱερὸν βότρυν (20), ἔστιν δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου (*Adn.*). Ext.

1323. Ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον : Καὶ ταῦτα αὐτὸς (25) — ἐπιτηδεύοντα (26). Ext.

1328. Κυρήνη τις (28) — ἔστιν δὲ ἐξ Ὑψιπύλης (31). *Var.* δωδεκαμηχανὰς au lieu de δωδεκαμήχανος (29). Int.

1331. Intermarginale. Παρὰ τὸ (37) — σκοτία νύξ (39). Ext.
Ibid. Ἀντὶ μέλαινα (44).

Fol. 50, vers 1337.

1340. Τοῦτο λέγει παρ' ὅσον (54) — ὀνείρων (1). *Var.* εἰώθασιν. Ext.
Ibid. Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος (54). Int.
Ibid. Ἀπρόσπλοκα (1) — πᾶσιν (2). Int.
Ibid. Ἅτε δὴ Γλύκωνός τινος γυναικὸς οὕτω καλουμένης (*Adn.*). *Observ.* L'ω de οὕτω a été retouché, R[1] avait οὕτο. Ext.
1344. Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου. Ext.
1348. Ἀντὶ τοῦ ἄτρακτον κλώθουσα. Ext.
1350. Κνεφαῖος) ἀντὶ ἑωθινή (cf. *Adn.* du v. 1344). Ext.
Ibid. Πάλιν (19) — κωμῳδεῖ (20). Ext.
1353. Ὅτι — Εὐριπίδης. Ext.
1356. Τοὺς Κρῆτας λέγει, ἔστιν δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Ext.
1360. Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. Ext.
1363. Εὕρω, ἐρευνήσω, φωράσω. Ext.
1367. Τίνες (42) — τὰ ἑξῆς τὸν Διόνυσον (43). Ext.
1369. Πρὸς γὰρ (44) — τυρός (45). Ext.

Fol. 50 verso, vers 1370.

1370. Οἱ εὐπαίδευτοι (52). Int.
1372. Ἀτοπίας πλέον) ἀντὶ τοῦ παράδοξον. Int.
1374. Μὰ τόν : Εἰώθεισαν τοῖς (2) — προσθεῖναι (4). *Var.* δὲ manque (2). Ext.
1378. ..αστιγξ τὸ κατηρτη...ον τοῦ ζυγοῦ μέρος .. ...τίθενται τὰ ζυγά (19). *Observ.* Il semble qu'il y a plutôt ἐπεντίθενται. Ext.
Ibid. Τὸ ἰδοὺ (*sic*) ἀμφότεροί φασι (20). Int.
1380. Συρίσω, σύνθημα δῶ. Int.
Ibid. Τοῦτο ἐκ Μηδείας (*Adn.*). Ext.

1383. Ὑπὸ βοῶν (24) — Αἰσχύλου (25). *Var.* ἐστὶν. Ext.

1386. Ὡς οἱ (26) — σταθμῷ (27). Ext.

Ibid. Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου (31, *Adn.*). Ext.

1391. Οὐκ ἔστι πειθοῦς) ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου (*Adn.*).

1400. Βέβληκ' Ἀχιλλεύς : Ἀρίσταρχός (33) — περιεῖλε (35). *Var.* πεποιηκότος] πεποιηκότως (34), | R[1] avait κυβεύοντας, R[2] a fait κευβεύοντας (35). Ext.

1401. Γράφεται καὶ νῶιν.

1402. Ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. Ext.

1403. Ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. Int.

1406. Πολλαχοῦ (1) — μέμνηται (2). Ext.

Fol. 51, vers 1413.

1413. Τῷ δ'ἥδομαι : Σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἥδεσθαι τῷ Αἰσχύλῳ · οὕτως Ἀρίσταρχος · ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, ὅτι μάλιστα ἥδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ προεῖπεν (12-16). Sup.

Ibid. Τὸν Αἰσχύλον σοφὸν, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ (12). Int.

1414. Οὐδὲν ἄρα πράξεις : Ἀπολλώνιος (17) — φησι, τινὲς δὲ τοῦ χ.... (19). Ext.

1418. Οὐκ ἔστιν (21) — ἀνθυποφέρει (22). Ext.

1422. Πρῶτον μὲν περὶ Ἀλκιβιάδου : Περὶ (23) — Ἀθηναίων (28). *Var.* ἔφυγεν (24), | Ἀντιμάχῳ au lieu de Ἀντιόχῳ (26), | κυβερνήτῃ fait de κυβερνήτει (26). Sup.

Ibid. Ἔχετον) πρὸς τοὺς ποιητὰς ὁ Δ.... (47). Je suis à peu près sûr de ce Δ... après ὁ. Ext.

1425. Ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραν..... (53). Ext.

1427. Μισῶ πολίτην : Αὕτη (1) — βλάπτοντος (5). *Var.* ἐφάπαξ au lieu de καθάπαξ (2), | Ἀλκιβιάδου et τοιούτου manquent (4), | δὲ χαμβλάπτοντος, les lettres χαμ ont été barrées (5). Ext.

1432. Μὴ ἀνατρέφειν (7) — τροφοφορεῖν (10, cf. *Adn.*). *Var.* τιθασσῶσαι au lieu de τιθασῶσαι (8), | καταδεξαμενους, la lecture est très indistincte à la fin du mot (10). Ext.

1434. Σοφῶς (19) — Εὐριπίδης (20). Int.

1437. Ὁ Κινησίας (22) — γενομένους (25). *Var.* δὲ manque (22), | il semblerait qu'il y a περιβάλοι et non παραβάλοι (24). Ext.

1440. Ὀξυβάφους (35) — πολεμίους (36). Int.

1445. Ἀπαιδευτότερον ἢ κοινότερον (50). Int.

Ibid. Παρὰ τὴν (50) — φράσον (52). Int.

1451. Εὖ γ'ὦ Παλάμηδες : Πρὸς (1) — ταῦτα (2). Cette scolie est suivie du v. 1453 qui manque au texte. Inf.

1455. Ἀντὶ οὐδαμῶς (*Adn.*). Ext.

Fol. 51 verso, vers 1456.

1456. Ἐν ἐρωτήσει. Int.

1459. Μήτε σισύρα : Πρὸς τὴν διαφορὰν ἔν τισιν οὖν καὶ (25) — ἐρίων (27) · ὁ δὲ .... μήτε χρηστὸς ..τε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει (24). *Observ.* Les lacunes sont causées par une déchirure du parchemin. Ext.

1463. Τὴν γῆν ὅτ' ἂν νομίσωσι : Τὴν Περικλέους γνώμην λέγει (37). Ext.

1465. Πόρον δὲ τὰς ναῦς : Καὶ (48) — πόρον (1). *Var.* ἐκβαλόντων au lieu de ἐμβαλόντων (49), | μὲν est ajouté après ἐκβαλόντων (49), | ἔσω au lieu de εἴσω (51), | τὸν οὖν] τὸ οὖν (52), | εἰρησθαι ἡγεῖσθαι τὸ δὲ, le mot εἰρησθαι est barré (1). Sup.

Ibid. Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν (11). Int.

1470. Αἱροῦ τοὺς φίλους) ἀντὶ ἐμὲ λαβέ (*Adn.*).

1471. Παρὰ τὰ (20) — ὀμώμοχεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος (22). Ext.

Ibid. Τινὲς Πλούτωνα λέγουσι (*Adn.*). Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. Int.

1473. Τὸ κρίνω ἄν. Int.

1477. Ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου (*Adn.*). Int.

1478. Παρὰ τὰ (26) — ἔφη (28). Ext.

1482. Λείπει (45) — πρᾶγμα (46). Int.

Ibid. Ξύνεσιν) φρόνησιν (48).

1489. Τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαίοις (*Adn.* du vers 1482). Int.

1497. Σκαριφισμοῖσι : Οἷον (11) — ὑποτυπῶσαι (12). Int.

Fol. 52, vers 1499.

1499. Ἐνλείπει τὸ ἐστίν. Ext.

1504. Ἴσως (34) — καὶ εἴ τι τοιοῦτον (35). Ext.

Ibid. Σύμβολον θανάτου (*Adn.*). Int.

1505. Τοῖς φορολόγοις.

1512. Συνδήσας τοὺς πόδας (48).

1513. Στρατηγὸς (2) — ἐν πόλεσι ου(τ) περὶ τὸν Ἀδείμαντον οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτο ἐμὲ τὸν λευκολόφου παῖδα τοῦ πορθάονος (5). Ext.

1518. Τὸ Σοφοκλεῖ δηλονότι (6). Int.

1520. Ὁ Εὐριπίδης (6). Int.

1528. Ἀντὶ τῷ Αἰσχύλῳ (18). Ext.

1531. Τῶν πολεμικῶν ἀργαλέων (4). Le ν de τῶν est de R[4]. Ext.

1532. Τοῦτο εἰς βάρον (*sic*) τὸν Κλεοφῶντα (*Adn.*). Ext.

1533. Πατρίοις ἐν ἀρούραις : Μαχές οὖν Κλεοφῶν (15) — αὕτη (18). Inf.

ὌΡΝΙΘΕΣ.

Fol. 52 verso et fol. 53.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
ὑπόθεσις Ὀρνίθων.

Dübner Ὑπόθεσις IV, p. 210, l. 12-21. Διὰ τὰς (12) — δρῶντες γεναμένην (21). *Var.* ἀπράγμονα au lieu de ἀπραγμόνων (14), | δ' manque (15), | γεναμένην au lieu de γενομένην (21). *Observ.* Les lignes sont coupées de la façon suivante : πρὸς (13), | ἀπράγ dans ἀπράγμονα (14), | πλειόνων (15), | ἐάν (17), | πράγματα (18), | πτέρυγάστ' (20), | δρῶν dans δρῶντες (21).

Ὑπόθεσις ὀρνίθων ἄλλη.

Dübner Ὑπόθεσις I, p. 209, l. 1-8. Δύο εἰσὶν (1) — πεποιημένων (8). *Var.* παρατοῦ au lieu de παρ' αὐτοῦ (3), | Πεισθαίτερος (6).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα :

Πεισθέταιρος.	Γεωμέτρης.	Ἡρακλῆς.
Εὐελπίδης.	Ψηφισματογράφος.	Τριβαλλός.
Θεράπων ἔποπος.	Ποιητής.	Ἔποψ.
Ἶρις.	Χορὸς ὀρνίθων.	Προμηθεύς.
Ἄγγελος.	Ποσειδῶν.	

Dübner Ὑπόθεσις II, p. 209. Τῆς τῶν Ἀθηναίων (21) — ἡ Σαλαμινία (34, deuxième colonne). *Var.* ἀνατρέπτατο au lieu de ἀνετέτραπτο (25), | δράμασιν (28), | κωμωδικῆς ἀνοίας ἀδείας ἤλεγχεν, le mot ἀνοίας est exponctué (29), | ὄρνισιν (32), | εἰ δέ τοι au lieu de εἰ δέοι (37), | χρηματίζονται, εἶθ' ὥσται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ, εἶθ' ὕστερον, à la marge, en face de cette ligne, le signe ɜ (15), | ἔδωκεν (21), | ἐδίδαξεν (24), | Πελοπόνησον (30), | μὴ δαμῶς παρὰ θάλασσαν ἡμῖν, ἵνα ἀνακύψεται κλητῆρα ἄγουσα ἕωθεν ἡ Σαλαμινία (34).

Dübner Ὑπόθεσις I, p. 209, l. 9-20. Ἐδιδάχθη (9) — καὶ συκοφαντεῖν (20). *Var.* ταῖς Ὄρνισιν au lieu de τοῖς Ὄρνισι (10).

Telle est la disposition des fol. 52 verso et 53. Ajoutons que le premier de ces fol. finit au mots τὴν πόλιν προδεῖσθαι, p. 209, deuxième colonne, l. 3, et que, par conséquent, le fol. 53 commence aux mots suivants : θεῶν ἀφροντιστοῦντων (*sic*).

Fol. 53 verso.

Vers 1. Πεποίηται τὰ (32) — ἐλπίδων (34). *Var.* δὲ omis (32). Sup.
Ibid. Ὀρθὴν κελεύεις : Τοῦτο λέγει (30) — πορεύεσθαι (32). *Var.* τινὶ δένδρου τινὸς (31). Sup.
2. Κρώζει πάλιν : Τοῦτο (37) — ἐν ἄλλοις (39). Sup.
Ibid. Κράζει εἰς τοὐπίσω ἄπελθε (40). Int.
Ibid. Πλανώμεθα κομικῶς δὲ ἐκτέταται (1). Int.
4. Προφορουμένωι : Δεῦρο (3) — διαζομένοις (5). Ext.
Ibid. Ἄλλως) μάτην (5).
6. Πλέον, πλεῖν. Int.
8. Ἀποσποδῆσαι, ἀντὶ τοῦ (19) — ξύλων (20). Ext.
10. Ἐρωτηματικῶς (22) — φησιν (24). Ext.
11. Ἐξηκετίδης (*sic*) : Τοῦτον (25) — δδούς (27). Ext.
12. Οἴμοι : Παίζων (43) — βάδιζε (44). Int.
14. Ὁ πινακοπώλης : Ἀντὶ (1) — πωλεῖ (5). Ext.
15. Οὐχ τῶν ὀρνέων : Ὄρνις (20) — ὀρνέων (24). Ext.
17. Θαρρελείδου : Οἱ μὲν (31) — διαβάλλει (37). *Var.* τῷ] τὸ (35). Ext. et inf.
19. Τινὲς διὰ (40) — ἦσαν ἢ δάκνειν (43). *Var.* τοῦ manque après ἀντ. (41). Int.
20. Ἐστὶ τόπος πετρώδης (48). Int.
Ibid. Καὶ νῦν τί κέχηνας) ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος (46).
22. Ἀτραπὸς οὐδαμοῦ : Ἐδεινοποίησεν (49) — ἀποκεκλιμένης τῆς ὁδοῦ (50). Int.
23. Ἤδ' ἡ κορώνη : Ὡς ἤδη (52) — τινὲς δὲ γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη (1). Int.
26. Βρύκουσ') ἐσθίουσα.
31. Σάκα : Ἀκέστωρ, οὗτος ἦν τραγῳδίας (7) — θρᾳκικόν (8). Inf.
34. Οὐ σοβοῦντος) τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων.
35. Ἀνεπτόμεσθ' : Τὸ μὲν (17) — παντὶ σθένει (21). Inf.
38. Παρ' ὑπόνοιαν (24) — χρήματα (27). Au-dessous de cette scolie sont écrits les vers 40-41 qui manquent au texte. Inf.
40. Ἐπὶ τῶν χραδῶν) ἀπὸ ἑνὸς (31) — ἐμφαίνει (32).
42. Τὸν βάδον) τὴν πορείαν (38).

Fol. 54, vers 44.

This scholion is N

43. Καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας : Τὰ πρὸς (39) — ἀποσοβεῖν (45). *Var.* αὐτοὺς est placé après ὀρνέων (42), | ἐφιπτάμενα] R¹ a ΕΦΙΠΤΑΗ. Au-dessus de l'H, lettre qui se confond souvent avec le N, R² a mis le trait horizontal signifiant α, ce qui fait ἐφιπτάνα (44). Sup. Ruth. p. 431

Impossible to affirm this, for there is nothing to indicate who made the stroke.

44. Ἀπράγμονα : Τοῦτο πρὸς τὰ (46) — εἴρηται (49). *Var.* δ' manque devant ἔχοντες (48), | τὰ δ'ἄλλα (48). Ext.

47. Δεομένῳ) λείπει τὸ γενόμενον.

48. Ἤ) ὅπου.

50. Ὡς ἄνω αὐτῆς νευσης (il y avait d'abord νευοης) ἐπί τινα ὑψηλὸν τόπον. Int.

54. Παίζει πρὸς τῷ σκέλει (*Adn.*). Int.

57. Οὐ πιθανὸν (6) — ἔχειν (8). Int.

58. Σύμμαχος (9) — ἔποπος (12). Ext.

60. Τροχῖλος (*sic*, 13) — ἔποπος (14). Ext.

61. Τοῦ χασμήματος : Ἐπεὶ (15) — χασμήματος (18). Ext.

62. Νομίζει τοὺς ἄνδρας δι (*sic*) τὸ (18) — ἐληλυθέναι (19). Int.

63. Οὐδὲ κάλλιον λέγειν : Τὸ κάλλιον (20) — ὀρνιθοθῆραι (28). *Var.* ἑορακὼς au lieu de ἑωρακὼς (22). Ext.

65. Ὄνομα (29) — ὀρνέων (31). Int.

66. Καὶ μὴν ἐροῦ : Ἀντὶ τοὺς πόδας — ὑπὸ τοὺς πόδας (*Adn.*). *Observ.* La leçon du ms. est τοῦ σπόδας, Dübner τοῦ οπο (δδ interligne), le redoublement de la consonne dans l'interligne, pour indiquer le pluriel, se rencontre fréquemment dans le ms. Inf.

68. Ἐπικεχοδώς : Καὶ τοῦτο (46) — τὸ σκῶρ (47). *Var.* Au lemme R[2] a corrigé la leçon de R[1] et écrit ὑπεικεχοδώς, | ἔπαιξεν (46). Int.

Ibid. Φασιανικός) συκοφάντης παρὰ — εὑρισκόμενος (48).

69. Ἄλλα σύ τί θηρίον εἶ : Δέον (49) — εἶπεν (50). Ext.

70. Ἡττήθης τινός : Φυσικόν (53) — νενικηκόσιν (2). *Var.* καὶ est ajouté après τοῦτο (53). Inf.

76. Φαληρεὺς λιμὴν τῆς Ἀττικῆς (6).

78. Ἔτνους) ἀθάρας.

79. Τροχίλος) παρὰ τὸ τρέχω ἐπεὶ συνεχῶς ἀντὶ ει (π).

82. Μύρτα καλεῖται ὅτι τῆς μυρσίνης καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν, σέρφος δὲ σκωληκῶδες ζωύφιον. Inf.

85. Πρὸς τὸν (22) — εἰσελθόντα (23).

Fol. 54 verso, vers 88.

87. Ἰδὼν (24) — ἐφοβήθη (25). Ext.

89. Ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Int.

90. Ἀπέπτατο : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν τοῦ γελοί (*sic*) χάριν. Ext.

91. Ἐν' εἰρωνείᾳ τὸ ὡς. Int.

Ibid. Ὡς ἀνδρεῖος) ὡς πολύ.

92. Ἄνοιγε τὴν ὕλην : Δέον (30) — ὄρνεις (32). Ext.

93. Ὦ Ἡράκλεις : Ἐπειδὴ δρῶσι (33) — λόφῳ (35). Ext.

94. Τῆς τριλοφίας) ἐπεὶ — ἔποψ (36).

R. p. 434

95. Οἱ δώδεκα θεοί : Δύναται μὲν (42) — προσωπεῖον (46). *Var.* ζητοῦσιν σε ἐπιτρίψαι (43). Sup.

99. Τὸ — πρόσωπον. Int.

100. Ἐν γὰρ (49) — Τηρέα (51). Ext.

102. Ὁ μῦθος λέγει (2) — Ἀττικοί (5). *Var.* L'article οἱ est omis devant Ἀττικοὶ (5). Ext.

104. Παρ' ὅσον (9) — ἐπτερωμένης (10). *Var.* ἐξεληλύθει au lieu de ἐξελήλυθε (9). Int.

106. Φύομεν) ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.

108. Αἱ τριήρεις) ἐξ Ἀθηνῶν.

109. Μῶν ἡλιαστά : Δικαστής, ἀπὸ τοῦ (17) — βάλλεσθαι (19). *Var.* οὕτω (18). Ext.

Ibid. Θατέρου τρόπου τουτέστι μισόδικοι (21). Int.

110. Ἀπηλιαστά) μισόδικοι.

Ibid. Σπείρεται) τὸ μισόδικον.

111. Ἐξ ἀγροῦ κάδοις : Τοῦτο λέγει (23) — εὑρίσκεται (27). *Var.* Il semblerait qu'il y a ἱππῆς et non ἱππεῖς (26), | περὶ au lieu de παρὰ (27). Ext.

113. Ἀντὶ — ἐλθεῖν. Int.

120. Ταῦτα) διὰ ταῦτα.

121. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἐρίου (36). Int.

123. Τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγαιον.

125. Ἀριστοκατεῖσθαι : Ἀντὶ (8) — δήμῳ (10). *Var.* Σκελλιο (9). Inf.

126. Παρὰ τὸ (14) — τούτῳ (18). Inf.

129. Ἐπὶ τὴν θύρα μου πρῶϊν (*sic*) : Νῦν (19) — δὴ πρῷ (23). *Observ.* R.439 | Au lemme, R[4] a mis un ν au-dessus de l'α dans θύρα, | τὸ au lieu | R[4] de τῷ, après ἴσον (20). Inf.

This is the fine hand in black ink noticed also in the text by ? W.W.

Fol. 55, vers 131.

134. Μή μοι τότε γ' ἔλθῃς : Παροιμία (27) — καλῶς (30). Sup.

135. Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ νὴ Δία (35, cf. *Adn.*). Int.

139. Ὦ Στιλβωνίδη : Ὦ λαμπρὲ ὡς ἀπὸ βαλανείου (32) — ἔχοντα (35). *Var.* Dübn. « Κύριον. In codice est κη̃. » Il y a dans le ms. KN, le N oncial ressemble beaucoup à l'H, c'est ce qui explique l'erreur de Dübner (33), | ἢ ὦ Στιλβωνος (34). Sup.

141. Οὐ προσηγάγου : Ἀντὶ τοῦ (36) — συνουσίαν (39). Ext.

142. Τῶν ὄρχεων ἧψω καὶ κατέσχες αἰσχρῶς (41). Int.

Ibid. Ἐν ἤθει, ἢ ἀληθῶς λέγει (42).

145. Ἡ ἐρυθρὰ (43) — ὠκεανόν (44). Ext.

147. Δύο εἰσὶ (46) — πεμπόμενα (51). *Var.* ἐπὶ Ἀλκιβιάδην (49). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μάρτυρα (51). Int.

149. Τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον : Καθ' ὑφαίρεσιν (52) — πάθους (5). *Var.* ἔστιν (53), | λεπριῶσιν καὶ διὰ τοῦτ... ὠνομάσθαι (4). Ext.

150. Οὐκ ἰδών, ἀλλ' ἐξ (11) — τὸ ὅς (12). Int.

151. Ἀπὸ Μελανθίου : Εἶχεν Μελάνθιος λέπρα. ..ωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν (20). Ext.

152. Ὀπούντιοι τόποι · Ὀποῦς (*sic*) δὲ (21) — φασι (24). Int.

153. Ὀπούντιος) ἤγουν τυφλός. *Observ.* τυφλός fait de τυφολλός (*Adn.*).

156. Εἰς τὴν τριβήν : Ἀπὸ (29) — χρόνου (31). Int.

157. Ἄνευ βαλλαντίου) ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. Κιβδηλίαν : Τὸν ἐκ (35) — νομίσματα κιβδηλεύεται (36, *Adn.*). Inf.

159. Λευκὰ σήσαμα) εἴδη φυταρίων.

160. Σισύμβρια : Φύλλα τινὰ ἐν οἷς στέφονται οἱ νυμφίοι. Inf.

162. Ἔστι — θαυμαστικόν.

165. Μὴ περιπέτεσθε : Ὡς μωροί — παραλαμβάνεται. Inf.

167. Τοὺς πετομένους : Ἀντὶ τοῦ (6) — Τελέαν (13). Inf.

170. Ἀτέκμαρτος) δόλιος (23).

Fol. 55 verso, vers 173.

172. Καλεῖ (24) — ἅπαν (25). Ext.

175. Ὥστε καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν (26). Ext.

Ibid. Εἰ τὸν τράχηλον κλάσω (27). Int.

179. Πόλος (36) — πάντα (37). Ext.

180. Πόλος, τίνα) θαυμάζει τὴν λέξιν.

181. Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον. Int.

183. Οἷον εἰς τὸ (41, cf. *Adn.*) — περὶ τειχίσητε (42). Ext.

184. Ἔπαιξε (43) — πόλιν (44). Int.

185. Εὐχείρωτοι γὰρ οἱ ὄρνεις, οἱ πάρνοποι · ἔστι δὲ — κωνώπων λέγουσι (46). *Observ.* Pour ce dernier mot, il y a le sigle de λέγει. Ext.

186. Μηλίῳ : Ἀντὶ τοῦ (53) — ἑαυτούς (3). *Var.* προδεδώκασιν au lieu de παραδεδώκασιν (2). Ext.

189. Πυθὼ δὲ Βοιωτούς : Τινές (8) — βοιωτίαν (11). Ἢ οὕτως · μόνον γὰρ τότε δίοδον αἰτοῦσιν ὅταν στράστράτευμα (*sic*, le second στρά a été barré) διάγῃ, ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἕνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἕνα οὐκέτι (13, cf. *Adn.*). Ext.

192. Τοῦ ἀέρος νῦν λέγει. Int.

193. Διαφρήσετε) διαφορήσεται, διαπέμψεται (16).

194. Νεφέλη εἶδος (20) — ποταμούς (22). Int.

199. Βαρβάρους : Ἀντὶ (23) — φωνήν (24). Int.

202. Λόχμην) τόπος σύμφυτος.

203. Ἐμὴν ἀηδόνα λέγει, ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥτις — μετεβλήθη (*Adn.*, 30). Int.

204. Καλοῦμεν αὐτοὺς) γράφεται καὶ κάλοιμι ἂν αὐτούς.

209. Ἄγε σύννομέ μοι : Ὡς (33) — ὀρνέων (34). Ext.

Ibid. Σύννομέ) μελικῶς ἄρχεται (35).

210. Λῦσον) ἀντὶ τοῦ ᾆσον, λείπει παῖδα.

212. Ἴτυν) τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει.

213. Ἀντὶ τοῦ στρεφομένη (11). Inf.

213 et 216. Ἠχῶ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου (216, *Adn.*). • διεροῖς δὲ, διύγροις ἐκ τῶν δακρύων (213, l. 12). Inf.

215. Χωρεῖ) ἀντὶ τοῦ χωρήσει.

Ibid. Σμίλακος) εἶδος φυτοῦ.

Fol. 56, vers 216.

217. Ἐλέγοις τοῖς θρήνοις • εἴρηται — λέγειν (16). Int.

218. Ἀντιψάλλων, ἀνακρούων, ψαλμὸς γὰρ — ἦχος (20). Ext.

222. Αὐλεῖ : Τοῦτο (21) — τὴν ἀηδόνα (22). Ext.

224. Κατεμελίτωσεν — ἐπλήρωσεν (23). Ext.

225. Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. Ext.

228. Ταῦτα (33) — μίμησιν (35). *Var.* δὴ au lieu de δεῖ (33). Ext.

229. Ἴτω ἴτω : Προχαλεῖται (36) — ὀρνέων (38). Ext.

231. Intermarginale. Ἀντὶ (40) — ἐσθίει (41). Ext.

234. Intermarginale. Ἐν τομῇ — αὔλακος (45). Ext.

235. Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε. Int.

237. Τιό τιό : Μιμούμενος (3) — ὀξυτονητέον (4). *Var.* τῶν ὀρνέων omis. Ext.

Il n'y a pas de scolies aux folios 56 verso, 57 recto et verso.

Fol. 58, vers 387.

395. Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῷν : Οἱ ἐν (31) — χύτρας (40). *Var.* Au lemme, δεξεξεται, le premier ξε est barré, | οὕτω omis (34). Ext.

399. Ἐν Ὀρνεαῖς : Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ὄρνεα • (41) — Ἀργείων (44). *Observ.* Dübn. : « 43 λέγων γ R. » Le ms. a λε/ γ̃ (43). Ext.

401. Ὁ χορὸς — ὀργῆς (2). Int.

402. Παρὰ τὴν ὀργήν : Παρὰ (3) — πολέμει (6). Ext.

407. Λείπει ἡ διά.

409. Σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος : Ἢ ὅτι — νοερωτάτων. Ext.

414. Ἀντὶ — ζωῆς. Ext.

417. Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ῑ, ἵνα εἴη προστακτικόν • τινὲς δὲ μετὰ τοῦ ῑ, ἵνα ᾖ (24) — ὅτι ενικῶ....πεν ἀντὶ τῶν δύο (28). Ext.

420. Intermarginale. Ὁ ῆ ἀντὶ — καιρός.

424. Ὡς σὰ γὰρ πάντα : Ἀντὶ (32) — λέγει (33). Ext.

425. Προσβιβάζειν — ἐφαρμόζοι συμβιβάζοι. Int.

428. Ἄφατον ὡς φρόνιμος : Ὡς ἄφατον (40) — μεγάλως (41). Inf.

429. Ἀπὸ κοινοῦ — πάνυ φρόνιμος παιπάλημ' ὅλον κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Inf.

Fol. 58 verso, vers 430.

430. Κύρμα : Ἐπίτευγμα (46) — πράγμασι (48). Sup.
433. Οἰκεῖον — μετηώρημαι. Int.
434. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ : Πρὸς (1) — Μανόδωρε (3). Ext.
436. Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω : Ἡ ἰπνὸς (6) — μαγειρικὰ σκεύη (11). Ἄλλως. Ὁ ἐπιστάτης (15) — ἐσχάραις (19). *Var.* ὑποκαίουσι (18). Ext.
439. Ἀντὶ τοῦ συνθήκην. Int.
440. Ἥνπερ ὁ πίθηκος : Οὗτος αἰσχρὸς τὶς ἦν (26) — οὔσης (39). Ext.
442. Μὴ διασπᾶν (40) — ὁρίζεται (44). *Var.* τὸν πρωκτὸν manque la deuxième fois (41). Int.
444. Διατίθεμ') συντίθημι.
445. Ὄμνυμ') ἀντὶ εὔχομαι.
446. Ἐπειδὴ (51) — ταυταγί (52). Sup.
448. Ἀκούετε λεώ : Κήρυξ (3) — χρῶνται (7). Inf.
450. Ἐπεὶ ἔθος (12) — οἷον ποῖ δεῖ καὶ πόσων πορεύεσθαι ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Int.
454. Παρεπινοεῖς ἢ εὑρίσκεις.
456. Ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν (38).
462. Προπεφύραται) εὐτρέπισται (*Adn.*).
463. Τοῖς γὰρ (49) — χρανίον (50). *Var.* παρέκειντο · οἱ στέφανοι. Inf.
465. Λαρινὸν ἔπος : Λιπαρὸν (1) — ἀπόγονοι (5). *Var.* λαρινοὶ (2). Inf.
466. Θραύσει) πείσει (5).
471. Πεπάτηκας) ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως (*Adn.*).

Fol. 59, vers 473.

480. Τῷ δρυκολάπτῃ : Ὄρνεον (33) — ξύλον (37). *Var.* ἔπαιξεν (35). Sup.
484. Δαρεῖος βασιλεὺς (38) — σατράπης (39). *Var.* ἦν omis (38). Int. *Ibid.* Οὗτος σατράπης (40) — Ἕλληνας (45). Ext.
485. Μήποτε (46) — ἔλεγον (48). Int.
486. Ἀντὶ — περιέπει. Int.
487. Τὴν κυρβασίαν : Τοῦτο (50) — ἐχρῶντο (53). Ext.
489. Ὄρθιον ᾄσῃ : Καλῶς (3) — ᾄσῃ (4). Ext.
491. Βαλανῆς) ἔμποροι (6).
493. Φρυγίων ἐρίων : Ἡ ἀπὸ — ἔρια. Ext.
494. Ἐς δεκάτην : Ὅτι (9) — παισί (11). *Observ.* τοῖς τικτημένοις κτομενοις, les lettres κτημένοις sont barrées (10). Les scolies sont dans l'ordre suivant : 489, 493, 484, 487, 494, 501, à la marge ext.

Ibid. Περιττεύει ἡ ὑπό (17). Int.

495. Ἀντὶ — ὕπνου. Int.

496. Δῆμος — φυλῆς. Int.

498. Ἀφείλετο (20) — ἀμελγόντων (22). Int.

501. Προπροχυλινδεῖσθαι (*sic*) : Ἔαρος (23) — προσεκύνουν αὐτόν (31, cf. *Adn.*). *Var.* ἐρχομένου au lieu de ἀρχομένου (23). Ext. et inf.

503. Κατεβρόχθισα : Ἀντὶ (32) — ἐπιφανείᾳ (34). *Var.* ἐν manque (33). Int.

505. Κόκκυ : Ποιὰ (35) — κόκκυξ κοκύσῃ (38).

507. Ψωλοί : Παρὰ (39) — πεδίον (42). Inf.

510. Ἵνα δωροδοκοίη : Ἵνα μετέχῃ (48) — τιμῆς (51). Sup.

512. Ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμος : Ἐν ταῖς (52) — διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς δωροδόκος (3). *Var.* ἔχων δὲ (54). Inf.

514. Τὸ σημεῖον ἔμπροσθεν. Int.

Fol. 59 verso, vers 516.

515. Αἰετὸν ἔχων : Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ (8) — ἱέραξ (16). Sup.

520. Ὤμνυε τ' οὐδείς : Οὕτως — ὄρνεις. Sup.

521. Ὁ Λάμπων θύτης (26) — σιτήσεως (31). Ext.

523. Ἀντὶ τοῦ Μανῆς (35) — πολλάκις (37). *Var.* οὕτως (37). Int.

524. Ἀντὶ — λίθοις. *Var.* ὑμᾶς] ἡμᾶς. Int.

526. Ὀρνιθευτὴς) ὀρνιθοθηρευτής.

527 et 528. Ῥάβδους : Ἔστιν εἶδος δικτύου · ὃ χρίουσιν ἰξόν · καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου. Int.

530. Βλιμάζοντες : Βλιμάζειν (47) — κατεσθίουσι (51). *Var.* τὸ manque (48). Ext.

531. Οὐ μόνον — συντρίβουσι. *Var.* οὗτοι δὲ omis (cf. *Adn.*). Int.

533. Ἐπικνῶσιν : Ἀντὶ (54) — σίλφιον (6). *Var.* γινόμενον au lieu de γενόμενον (3). Ext.

535. Γλυκὺ καὶ λιπαρὸν ζωμόν, παρὰ (7) — δεδευμένον (8). Ext.

536. Κατεσκέδασαν) κατέχεον.

538. Κενεβρίων : Κατὰ (11) — δεομένων (13). Ext.

539. Χαλεπωτάτους λόγους : Λυπηροὺς χαλέψαι δυναμένους (26). Ext.

543. Εἰς ὅσον — διεδεχόμην. Int.

547. Ὡσεὶ (32) — διοικεῖν (33). Int.

550. Ὅτι — ἔχειν. Int.

551. Τὸ — οὐρανοῦ. Ext.

552. Βαβυλῶνα : Φασὶ γὰρ (37) — Βαβυλῶνα (40). Inf.

553. Ἔπαιζεν ὡσεὶ ἔλεγεν (42) — θεομαχήσουσι (46). *Var.* πτόλισμα au lieu de πόλισμα (43), | παρ' ἔλαβεν ὅτι εἷς τῶν (44). Ext.

Ibid. Ὦ Κεβριόνα) ὄνομα ὀρνέου (*Adn.*).

555. Γνωσιμαχῆσαι — ἡσυχάσαι. *Var.* τινὰ manque, | κρείττονας au lieu de κρείττους. Inf.

556. Ὁ ἱερὸς (49) — Λακεδαιμόνιοι (2). Inf.

Fol. 60, vers 559.

562. Προσνείμασθαι ἀντὶ τοῦ μερίσαι (23) — ἑξῆς (25). Int.

Ibid. Ὡς ὀρνίθων) πρὸ τῶν θεῶν (22).

565. Πυροὺς λέγει (26) — λιμναῖον (28). Sup.

566. Ἢν δὲ Ποσειδῶνι : Νῆττα παρὰ (31) — δίαιτα (32). *Var.* καὶ n'est pas omis (32, *Adn.*). Sup.

567. Τὸ δὲ μελιττοῦτα — ναστῶν (*Adn.* du v. 557). Sup.

568. Κἂν Διὶ θύῃ : Ἐπλάσατο (40) — μυρμηκῶδες (44). *Var.* ἔνορ · ὡς κριὸν ἔνορχον (43). Ext.

570. Καταφρονῶν (45) — ἐπιτηδεύουσι (46). Int.

571. Ἀντὶ — ὄρνιθας. Ext.

574. Αὐτίκα νίκη πέταται : Νεωτερικὸν (49) — περγαμηνὸν φησίν (53). Ext.

575. Ἶριν δὲ τ' Ὅμηρος : Ὅτι (54) — ὁμοῖαι (3). *Var.* Au lemme, ἴριν. Ext.

579. Ὄνομα (6) — οὕτως ἐκλήθησαν (7). Int.

Ibid. Ἀνακάψαι) καταφαγεῖν (8).

581. Ὅμηρος, οὐδ' ἐθέλει προρέειν · ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Int.

Ibid. Οὐκ ἐθελήσει) οὐ δυνήσεται.

582. Πλουτεῖν δὲ πόθεν : Ἐπιβεβούλευται (13) — πρόβατα (16). *Observ.* Le lemme appartient au vers 592, | ἡμᾶς R^1, ὑμᾶς R^2 (14). Inf.

Ibid. Τῶν ζευγαρίων) τῶν ταύρων.

583. Ἀντὶ τοῦ — ἐσμέν. Ext.

584. Μισθοφορεῖ γάρ : Ὁ δὲ ἀντὶ γὰρ (21) — ᾔτησε (22). Ext.

Ibid. Ὅτι — ἰατρεύουσι (20). Int.

588. Οἰνάνθη — σταφυλῆς (24). Int.

Ibid. Οἱ πάρνοπες) οἱ σφῆκες.

589. Γλαὺξ εἶδος — νέφος. *Var.* Je crois que δὲ manque (28). Inf.

598. Καὶ κερχνηΐδων : Γαῦλον κτῶμαι : Γαῦλος (33) — τοῦτο φησί (40). Le premier lemme, qui appartient au vers 589, a été barré. Inf.

Fol. 60 verso, vers 601.

601. Παροιμία (42) — ἀγνώστων (44). Ext.

602. Κτῶμαι σμινύην : Ἐν ὑδρίαις — θησαυροί. *Observ.* Il semble qu'au lemme il y avait d'abord σμινυε. Ext.

603. Ἀντὶ τοῦ — προκόψουσιν. Ext.

609. Κακῶς, καὶ (49) — κορώνη (51). *Var.* ἐννε γὰρ (*sic*, 51). Ext.

613. Λιθίνους) ἀντὶ τοῦ τοῖς ναοῖς ὡς τοῖς θεοῖς (52). Ext.
Ibid. Συμφύτοις τόποις · ἀντὶ τοῦ πρίνοις (2). Int.
618. Ἔνθα τὰ — Ἄμμωνος. Int.
620. Ταῖσιν κομάροις : Ὅτι τὰς — δένδρων ταῦτα. Ext.
626. Ἀπὸ τῆς — φιλίαν πίπτων (27). Int.
628. Ἀντὶ τοῦ — λόγων (30). Ext.
629. Ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα. Int.
639. Οὐδὲ μελλονικιᾶν : Ὅτι (40) — αὐτὸν εἶναι (43). Ext.
Ibid. Ὁ Νικίας (43) — Σικελίαν (44). Int.
640. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δὴ : Ὁ ἔποψ (45) — παράβασις (47). *Var.* νοσιᾶν au lieu de νοσσιὰν (46). Ext.
Ibid. Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό (*Adn.*). Int.

Fol. 61, vers 645.

R.475 645. Γράφεται (49) — Πολέμων (53). *Var.* Κρηῶθεν R^1, Κρϊῶθεν R^2 (50), | φυλῆς manque (51). Sup.
648. Ἐπανάκρουσαι : Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐπανάλαβε (8). Ext.
649. Πρὸς — φησι (9). Int.
651. Ἐν Αἰσώπου λόγοις : Ὅτι (10) — ὄντι (12). *Var.* τῷ omis (12). Ext.
654. Οἷον — συνθήκαις (*Adn.*). Int.
Ibid. Ἔστι γάρ τι ῥιζίον : Ἐπειδὴ (13) — τυχεῖν (15). Ext.
656. Ἄγε δὴ Ξανθία : Ὀνόματα — ἀφικομένων. Ext.
659. Ἀντὶ τοῦ μουσικήν. Int.
660. Ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν (αὐτῇ manque). Ext.
Ibid. Ἐκβιβάσας) ἀγαγών.
662. Βουτόμου : Φυτάριον (25) — ὕλη (28). *Var.* ἐναποκρυπτομένης et non ἐνακρυπτομένης (28, cf. *Adn.*). Ext.
663. Αὐτοῦ) αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ (29). Int.
664. Ποικίλον — θέας.
R.477 667. Ἑταιρίδιον πρόσεισιν (31) — ἀηδόνος (33). *Var.* ἔχων R^1, ἔχον R^2 (33). Ext.
668. Ἅμα — αὐτήν (34). Int.
670. Τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος : Ἅμα πρὸς τὸν (36) — ἑταίρας (38). Ext.
672. Εἰς ὀξὺ — ὀβελίσκος.
673. Ὡς ἐν θυμέλῃ — τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο (43, cf. *Adn.*).
676. Ξουθή) εὐμορφοτάτη (53).
678. Πάντων ξύννομε : Ὡς πρὸς τὴν ἀηδό.... δοκεῖ (52) — ὀρνέου (53). *Observ.* Dans la lacune que j'indique après ἀηδό, je crois qu'il y a plutôt μὲν que δὲ. Ext.

679. Ὡσεὶ ἔλεγεν συνχορεύτρια. Int.

682. Ἀλλ'ὦ καλλιβόαν : Ὡς αὐλὸς (1) — παραβάσεις (5). Inf.

683. Ἠρινοῖς · ἐαρινοῖς (6) — Διονύσια (8). Inf.

685. Φύλλων γενεά : Μετάβασις — φύλλων γ.... τοιήδε καὶ ἀνδρῶν (19). Inf.

Fol. 61 verso, vers 687.

687. Ἐφημέριοι : Ὦ (*sic*) τληπαθεῖς (20) — ἀλαοί (22). *Var*. καὶ au lieu de δὲ devant τὰ (21). Sup.

691. Φύσιν οἰωνῶν : Καλῶς — καὶ γένεσιν θεῶν. Sup.

692. Προδίκῳ : Ὅτι (25) — Νεφέλαις (28). Ext.

695. Τίκτει πρώτιστον : Ὑπηνέμια (32) — τυγχάνει (38). *Var*. προσέριπται (34). Ext.

698. Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι : Ταῖς τοῦ (39) — κέχρηται (42). *Observ*. μὲν καὶ ἀμηχάπως πιθανῶς, les lettres μηχάπως sont barrées (42). Ext.

704. Καὶ τοῖς ἐρῶσι : Σύμμαχος (44) — σίττη (48). Ext.

705. Ἀντὶ τοῦ νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως δ ερεῖν (*sic*). Int.

Ibid. Τὰς συνουσίας μετέδωκαν (52). Int.

Ibid. Ἀπομωμοκότας) ἀποταξαμένους (51).

706. Διεμήρισαν) δεδωκότες ἡμᾶς (*Adn*.).

707. Περσικὸν ὄρνιν) τὸν ἀλεκτρυόνα (*Adn*.).

709. Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν : Παρὰ (3) — ὥρην (6). *Var*. φράζεσθ' εὖτ' (4). Ext.

711. Καὶ πηδάλιον τότε : Καὶ (7) — καταθεῖο (9). Ext.

712. Ὀρέστης μανίαν — ἀπέδυεν (13). Int.

713. Ἴκτινος ἑτέραν ὥραν : Ἀντὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔαρος — τὰ θρέμματα (15). Inf.

715. Ληιδάριον : Θερίστριον — τὸ πρίασθαι. Inf.

717. Μαντευσάμενοι — χωρεῖτε. *Observ*. ὀρνεων μάντεων, les lettres νεων ont été barrées et un ο mis au-dessus du premier ν. Inf.

719. Πάντα γὰρ — ὄρνεα. Cette scolie est écrite deux fois, avant et après la scolie du v. 712. Int.

721. Ἐπεὶ (27) — καλλίποδας λέγειν καὶ καλλοιωνίστους (28). Inf.

Ibid. Ὄνον ὄρνιν : Λέγεται (29) — ἀναστήσεται (32). *Var*. ἀρώστου (30), | ἀκήκοεν (31), | la correction ἀναστήεται (*sic*) au lieu de ἀνέστη semble de R[1] (32). Inf.

723. Ἦν οὖν) τοὺς ὄρνιθας (38).

724. Ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν εἰς μουσικήν (40).

725. Ἀνέμους καὶ καίρους προσημαίνουσι (43).

Ibid. Χειμῶνι, θέρει) ταῖς τροπαῖς (42).

726. Μετρίῳ πνίγει) τῷ καύματι, λείπει δὲ τὸ ἔαρ (44).

R. 464

Fol. 62, vers 728.

730. Αὐτοῖς παισίν : Ἔμιξε (46) — ἐμφαίνων (48). Sup.

732. Γέλωτα : Καὶ — καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι. Sup.

733. Γάλα τ'ὀρνίθων : Τοῦτο (1) — κεκτημένων (2). Sup.

734. Κοπιᾶν ὑμῖν : Ἐν πλεισμονῇ — μέλλετε. Ext.

737. Λοχμαῖα : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἀναφαίνω (31). Ext.

Ibid. Ἢ ὅτι ἐνκεκυκρυμμένοι (*sic*) ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Ὠδὴ ἤτοι στροφή. Main du texte. Int.

739. Μεθ' ἧς ἐγὼ) Ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ (*Adn.* du v. 745).

744. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται (*Adn.*).

745. Πανὶ νόμους ἱερούς : Ἐπεὶ (34) — διατριβαί (35). *Var.* ἐνρεσιν pour ἐν ὄρεσιν. Ext.

Ibid. Μητρὶ) τῇ Ῥέᾳ (36). Int.

749. Ἔνθεν ὥσπερ : Ἀπὸ τῶν — ἀπεβόσκετο. Ext.

750. Φρύνιχος τραγῳδίας (39) — περὶ Σάμον (46). *Var.* Il y a μελοποιΐαις (40, cf. *Adn.*). Ext.

755. Κρατούμενα) νόμιμον νῦν τὸ ἔθος (*Adn.*).

759. Αἶρε πλῆκτρον : Ὅπλον (1) — ἀλεκτρυόνων (6). *Var.* τὰ ἔμβολα τὰ χ. (5, cf. *Adn.*). Ext.

765. Φυσάτω πάππους : Εὐφρόνιός (15) — τὸν πάππον (20). Inf.

Fol. 62 verso, vers 766.

762. Σπινθάρου : Σπίνθαρος κωμῳδεῖται (9) — ὀρνέου (11). Ext.

764 Καὶ κᾶρ προείπομεν ὅτι (12) — ὅτι κᾶρ (14). *Var.* Καὶ κᾶρ au lieu de πολλαχοῦ (12), | τοῖ au lieu de τοῖς (13), | δὲ manque (14). Ext.

766. Εἰ δ'ὁ Πισίου : Οἱ μὲν (30) — πανοῦργος (34). *Var.* πισίαν (30), | πισίου (33). Sup.

767. Ἐκπερδικίσαι : Ὁ πέρδιξ (39) — τῷ πατρί (42) · καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν (45, *Adn.*) — ἐκκλίνουσι (47). *Var.* ῥίπτουσιν (46). Sup.

769. Ἀντῳδὴ ἤτοι ἀντιστροφή (main du texte).

772. Ἀντὶ τοῦ (13) — ὕμνουν τὸν ἥλιον (14). *Observ.* Ἥλιον est écrit avec le sigle ordinaire de ce mot, c'est ce qui explique la confusion avec Ἀπόλλωνα. Int.

780. Ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησε. Int.

782. Ἀντὶ τοῦ — ἀνάκτορα τὸν ἱερέα. Int.

784. Εὐφήμησαν.

787. Ὡς μικρῶν ὄντων τούτων. Int.

790. Εἴ τε Πατροκλείδης : Δοκεῖ (34) — λόγιος (35) · διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ (*And.*). Ext.

Ibid. ... ἴλησεν, ἀπεπάτησεν (37). Ext.

793. Ἀντὶ τοῦ μοιχὸς ὅστις ἂν ὑμῶν (39). Int.

794. Ἐν βουλευτικῷ : Οὗτος (40) — ἐφηβικός (42). Ext.

795. Οὗτος) παρ' ὑμῶν, ἐκ τοῦ θεάτρου (42).

798. Ὡς Διϊτρέφης γε : Εὐφρόνιος (43) — πολυπράγμων (51). *Var.* περὶ] παρα (43), | δὲ est ajouté après τινὲς (46). Ext. et inf.

Ibid. Ὄρνεον μικρὸν ἡ πυτίνη (3). Int.

799. Γέγονε δὲ ἀρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ ὁ τυχών (7). Inf.

800. Ἀντὶ βουλευτής. — ἐντιμότερος. Int.

Fol. 63, vers 804.

801. Ἐξῆλθον (13) — σχήματα (15). Int.

803. Τῶν πτερῶν — ὠκύπτερα. Ext.

805. Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

806. Le vers 806 qui manque au texte, et au-dessous la scolie : Ἀντὶ (19) — καὶ κῆπος (20). Ext.

807. Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα : Ἐκεῖνος γὰρ (23) — γνώμῃ (33). *Var.* πληγέντα (26), | τάδε (28), | ἁλισκόμεθα · πεποίηκεν (30), | εἶδεν, il y avait d'abord ἴδεν (31), | ἐνπεπαρμένον (32). Sup.

809. Ἔν τισιν — ἔποπος. Ext.

810. Παράδοξον — ὠνόμασται ποτέ. Int.

Ibid. Τοῖς θεοῖς) τοῖς ὄρνισιν δηλονότι.

816. Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ : Οὕτως μισῶ (45) — κλίνας (51). *Var.* κλίνῃ au lieu de κλίνη (46), | εἴληφε (47), | σπαρτίον δεήσαιμι αὐτὸν ἐντεῖναι (49), ἡ κειρία ἔστιν εἶδος (50). Ext.

819. Ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον · πλατὺ καὶ μέγιστον (1) — ἁπλοῦται (2). Int.

Ibid. Νεφελοκοκκυγία : Παρὰ — εἶδος ὀρνέου (53). Ext.

822. Ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους : Προείρηται (3) — σκωπτόμενος (6). *Var.* ἔλεγεν (4), | ὁ manque devant ἐπὶ (6). Ext.

823. Τά τ' Αἰσχίνου : Καὶ οὗτος (10) — σελλίζειν (14). *Var.* δ' Αἰσχίνης (12). Ext.

824. Τὸ Φλέγρας πεδίον : Ἔξωθεν (15) — τούτων ἐν νεφελο .... | κεῖσθαι ἢ εἰς τὸ φ.....πε.. | διαβάλλει δὲ ..... | πεπλασμ......δε | τῆς θράκης (19) — νεφελοκοκκ..... (21). Ext. et inf.

825. Δέον (22) — αὐτούς (24). Int.

827. Τῇ Ἀθηνᾷ (25) — πομπῇ τῶν Ἀθηναίων (27). Int.

831. Οὗτος — γυναικώδης (34).

832. Ἀθήνησι τὸ (36) — πελαργικόν (39). *Var.* ὅτι omis (36). Int.

833. Τοῦ περσικοῦ) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.

R. 497

835. Ἄρεως νεοττός : Ἐπεὶ (46) — ἀπεκοιμήθη....... οὖν ὁ Ἄρης (50) — φυλακῆς (51). *Observ.* ἀλεκτρυῶν R[1], ἀλεκτρυών R[2] (46). Inf.

836. Intermarginale. Δίδυμος (1) — κεῖσθαι (2).

839. Ἀποδὺς ὄργασον : Κυρίως (8) — πίσσα (9). Inf.

841. Τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' ἀεί : Εἰώθασι (16) — καίειν (17). Inf.

842. Κωδωνοφορῶν : Οἱ περίπολοι τὰς (18) — φυλάττοντες ἀναφθεγγ.. ται ὅπερ ἐθεασάμην καὐτὸς ἔγωγε ἐν τῇ'μῇι πατρίδι τελούμενον (*Adn.*). Inf.

843. Ἐπεὶ — ὁ ἀήρ. Int.

Fol. 63 verso, vers 844.

846. Παίζων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ (*Adn.*). Int.

848. Ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὀλυμπίοις. Int.

849. Πέμψοντα) πομπεύσοντα.

850. Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ. Int.

852. Ἀντὶ τοῦ παρήνεσα. Int.

853. Προσόδια μεγάλα : Προσόδια : Οὕτως ἔλεγον (46) — παρὰ τοῖς λυρικοῖς λεγόμενα (48). Sup.

854. Σεμνὰ) τοῦ παιᾶνος εἰκός (cf. v. 857, *Adn.*).

855. Πρόβατόν) τοῦτο ἐκ Πηλέως (vers 857, *Adn.*).

857. Πυθιὰς βοᾶ : Ἡ μετ' (50) — οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα (52). Sup.

Ibid. Βοᾷ ὁ αὐλητής : (49) — ηὖλουν (50). Int.

858. Χαῖρις ᾠδάν : Χαῖρις κιθαρῳδός · μνημονεύει (2) — Νεμέσει (6). *Var.* ἀγροῖς au lieu de Ἀγρίοις (3). Sup.

Ibid. Ὡς αὐτομάτως (54) — αὐλητής (2). Int.

859. Ἔξεισιν — ἔχων (10). Ext.

861. Οὔπω κόραχ' ἰδὼν : Ἴσως (11) — αὐτοῦ (14). *Var.* ἔοικεν (12). Ext.

865. Εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ : Ἐμιμήσατο (30) — ἑστιούχῳ (33). Ext.

869. Ὦ σουνιέρακε : Ἐπεὶ (34) — δέχεσθαι (38). *Var.* ἱππεῦσιν (36). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πελασγικέ · ἅμα (39) — ἔφορος (40). Int.

873. Ἀχαλανθίς : Ἄρτεμις ἡ κύων (5) — ἀκαλανθίς (9). *Var.* καὶ manque (8). Ext.

Ibid. Κολαινίς) ὄνομα ὀρνέου.

Ibid. Ἔπαιξε (2) — Κολαινίς (4). *Var.* ἔστιν (3). Int.

874. Καὶ φρυγίλῳ : Παίζει (29) — καλεῖται (33). *Var.* λέγουσι au lieu de φασὶ (30), | ἀφιερωμὲ......... τόπους καὶ τὰς βαχ.... τοῦ θεοῦ (32). Ext.

877. Κυβέλην φασὶ (41) — ὡς ξένος (45). *Var.* διαβαλεῖν au lieu de διαβάλλειν (44). Int.

Ibid. Κυβέλη, στρουθέ : Σύμμαχος (46) — Κόλαξι (51). Inf.

880. Καὶ Χίοισιν : Καὶ τοῦτο (5) — προσῆν (8). Inf.

883. Καὶ πελεκάντι : Μήποτε (31) — Δωρικῶς (34). *Var.* πελεκάντος au lieu de πελεκᾶντος (33). Inf.

Fol. 64, vers 884.

884. Καὶ φλέξιδι : Ἐπισκεπτέον (35) — τεθηλακέναι (41). *Var.* καταράκται (37), | ἐρισάλπιξ (39). Sup.

890. Intermarginale. Τοῦτο — ἱερεῖον.

891. Εἶδος — διαιτώμενος. Int.

893. Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σύ : Πρὸς τὸν (50) — αὐτουργῆσαι (51). Ext.

898. Εἰ — θῦμα. Int.

899. Intermarginale. Εἰπὼν — ἕνα. *Var.* ἔλαβεν, | ἑαυτοῦ au lieu de ἑνικὸν est très distinct (cf. *Adn.*).

902. Ἐπὶ τῶν (12) — κέρατα (14). *Var.* τοῦτό φησιν om. (13). Ext.

904. Εὔχεταί τις (25) — λέξων (26). Ext.

911. Διὰ τὸ (27) — κομᾶν (28). Ext.

913. Περισσὰ τινὲς ταῦτα (29). Int.

915. Παίζει — ἱμάτιον. *Var.* οτρηρὸν au lieu de ὀτρηροὶ, | τετριμμένον au lieu de τετρημένον. Ext.

918. Τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν (36) — διηγηματικόν (39). *Var.* ἐκτεταμμενα (38). Inf.

922. Le vers 922 de la main du texte, et, au-dessus, de R[1] la scolie : Πρὸς τὸ ἔθος (3) — δεκάτῃ (5). *Var.* Le mot δὲ n'est pas omis (4, cf. *Adn.*). Ext.

Fol. 64 verso, vers 924.

924. Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων : Ἡ τῶν (6) — ποιήματα (10). *Var.* τὰ omis après πτερόεντα (8), | διαγέλλοντα (8). Sup.

925. Ἐκ τῶν (11) — αὐτήν (14). *Var.* κτίστορ au lieu de κίστορ (13), | ἔρων au lieu de Ἱέρων (13). Int.

929. Intermarginale. Παίζει — βασιλεῖς.

930. Χλευάζει (17) — ἐμὶν (19). Ext.

933. Σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις : Πρὸς τὴν (23) — ἐπιφέρεσθαι (28). *Var.* σπο.ας αιδύσσα (25), | παρήχθαι au lieu de παρήχθη (27). Ext.

935. Ὡς μὴ (31) — ῥιγῶν (34). *Var.* δωρικὸν] δωρικῶς (33). Int.

942. Ἀλᾶται Στράτων : Ἐπειδὴ (3) — κρίνεται (7). Ext.

944. Ἀχλεὴς ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. Int.

946. Χιτωνίσκον, τὸ ὑποκοριστικὸν (19) — χιτώνιον (21). *Var.* ἐπὶ ἀρσενικῶς μόνως χιτῶνος (20). Ext.

947. Τῷ Εὐέλπιδι λέγει. Int.

949. Ἀπελθὼν — πόλιν. Int.

950. Διαβάλλει — λέγοντας. Ext.

951. Τὰν τρομεράν : Ἐπειδὴ (27) — ψυχρότητα (31). *Observ.* τὸ omis

l. 28 et non l. 27, | καὶ τὴν φλόγα δρόσον, le mot φλόγα est barré (31). Ext.

952. Νιφοβόλα πέδια : Ἀντὶ (32) — ἔχειν (38). Inf.

954. Πρὸς τὸν (41) — περίρραινε (42). Int.

959. Ἔπαιξεν — τὸ μή (51). Inf.

Ibid. Χρησμολόγος (main du texte). Int.

961. Ἀντὶ τοῦ — χρησμῷ. Int.

Fol. 65, vers 962.

962. Ὡς ἔστι Βάκιδος : Τρεῖς (1) — δόντος (10). Sup.

966. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύον (*sic*) ἐστὶ (12) — οἷον οὐδὲν κω.... (13). *Var.* χρησμῶν. Ἄλλως · οὕτως ἔλεγον (sans γὰρ, 13). Ext.

968. Τὸ μεταξὺ Κορίνθου : Παρὰ (14) — χρησμῶν (23). *Var.* κτίσαιο, le premier ι *seul* est incertain (16, cf. *Adn.*), | je crois qu'il y avait κτισαιο, l'ο a disparu, mais il y a après κτισαι un espace blanc où devait être cette lettre (20), | δὲ au lieu de γὰρ (21). Ext.

971. Πανδώρᾳ : Τῇ (24) — δωρεῖται (25). Ext.

974. Ἀντὶ — χρησμῷ (26). Int.

Ibid. Λαβὲ) λαβὲ καὶ σκόπησον (27).

978. Αἰετός · οὐχ ἁπλῶς (28) — ἂν λάβῃ (32). *Var.* τι omis (32). Int.

982. Ἐξεγραψάμην) ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.

983. Τῷ αὐτῷ (36) — καὶ αὐτός (37). Int.

984. Σπλαγχνεύειν) σπλάγχνων ἐπιθυμεῖ.

988. Μήτ' ἦν ὁ Λάμπων : Χρησμολογεῖ ὁ (39) — γενήσῃ (41). Ext.

Ibid. Διοπείθης : Σύμμαχος (44) — ποιεῖ (46). Ext.

994. Τίς ἡ ἐπίνοια : Καὶ Δίδυμος (12) — ὁδοῦ (13). *Var.* Le mot καὶ devant Δίδυμος est très indistinct (12, cf. *Adn.*). Ext.

997. Μέτων : Ἄριστος (15) — ἀστρολογικόν (19). Inf.

Fol. 65 verso, vers 1001.

1001. Προστιθεὶς οὖν : Δίδυμος (44) — ἀδιανόητα (47). Ἄλλως · ὡς πνιγεὺς οὖν περικεῖται (42) — κάμινος (43). Sup.

1003. Διόλου ἀνοηταίνει. Int.

1005. Παίζει — τετράγωνον. Int.

1007. Λείπει — ἀστέρες.

1008. Ἵνα τοῦ (52) — ἀστέρων (2). Int.

1009. Ὁ Θαλῆς (4) — γεωμετρίᾳ περιβόητος (5, *Adn.*). Sup.

1011. Ὡς φίλος — ἔνθεν. Int.

1013. Ξενηλατοῦνται : Περὶ (10) — τριακοστῇ (11). Ext.

Ibid. Καὶ κεκίνηνται : Ποτὲ γὰρ (12) — φησίν (13). *Var.* σποδιᾶς au lieu de σιτοδείας (12). Ext.

1014. Ἆρα — μάχεσθε.
1016. Σποδεῖν) τύπτειν.
1018. Αἱ πληγαί · — αὐτόν. Int.
1020. Οὐκ ἀναμετρήσεις : Ὅτι (23) — Ἀθήνῃσι (25). Ext.
1021. Ποῦ πρόξενοι : Προξένους (26) — ἥκοντας (28). Ext.
Ibid. Τίς ὁ Σαρδανάπαλλος : Οὗτος (29) — ἄξια (39). Ὁρίζετο δὲ οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν (*Adn.*). *Var.* εὐτράπελος au lieu de ἐκτράπελος (31), | τῷ οἴνῳ au lieu de τῷ οἴκῳ (34, cf. *Adn.*), | γράμμασϊ (36). Cette scolie est la première de la marge extérieure.
1022. Πλάττει (54) — Ἀθήνῃσιν (1). Int.
1028. Φαρνάκης, στρατηγὸς (3) — ἐκείνου (5). Inf.
1029. Ῥαπίσας — λέγει.
1032. Παίζει — εἰρημένον (7). Int.

Fol. 66, vers 1041.

1054. Κατετίλας) κατέχεσας.
1057. Intermarginale. Σκήπτεται — πρόβατον.
1058. Ὠδὴ, ἤτοι στροφή.
1059. Intermarginale. Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτᾳ.
1063. Τὰ μικρὰ λέγει (1) — ὡς λαγοῖς ἀετός (2). Int.
1065. Κάλυκες — ἀκρόδρυα. Ext.
1069. Δάκετα μικρὰ ἑρπετὰ, σκορπίοι καὶ τὰ λοιπά (*Adn.*).
1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον : Οὗτος (9) — ἱστορεῖ (19). Ext.
1075. Τῶν τεθνηκότων : Ἐν τοῖς (30) — τυραννίδι (35). Entre μηδεν (*sic*) et πλαγιάζονται il y a un intervalle blanc de cinq ou six lettres. Ext.
1077. Ἄνω εἶπεν (37) — οὕτω προσενεκτέον (39). Int.
1079. Εἶδος (40) — αὐτούς (42). Ext.
1081. Τοῖς τε κοψίχοισι : Οἱ (43) — τὸ ἐγχεῖ (49). *Var.* κορυζῶσι (46). Inf.
Ibid. Ἐγχεῖ τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει · εἴροντες — καὶ χρε...... ἐπωλ... (50). Inf.

Fol. 66 verso, vers 1083.

1083. Παλεύειν : Ἀντὶ (51) — ἔλεγον (54). *Var.* ἱστάναι] ἱστᾶν (52). Sup.
1087. Θηράσατε. Int.
1088. Intermarginale. Ἀντῳδὴ ἤτοι ἀντιστροφή (main du texte).
1088. Ἐν σχήματι (10) — ἔφη τὸ οἷ (12). *Var.* οἷ] οἷον (10), | φύλου ἔφη τὸ πληθυντικὸν, le mot ἔφη est barré (11). Ext.
Ibid. Σχῆμα φῦλον, οἷον χειμῶνος μέν. Int.
1090. Οὐκ ἀμφιέννυνται. Int.

1091. Πνίγους : Τινὲς (14) — ἡμῖν (16). *Var.* ἑνικήν] γενικὴν (15). Ext.

1094. Ἐν κόλποις τῶν φύλλων, ὡσεὶ — φύλλα. Int.

1096. Ὑφ' ἡλίῳ μανείς : Τέρπεται — τέττιξ. *Var.* Au lemme, μανείς fait de μανηις. Ext.

1099. Ἠρινά) ἐαρινά (25).

1100. Λευκότροφα) Λευκὰ (27) — πεπανθέντα (28).

Ibid. Τὰ μύρτα ἐσθίειν (26).

1100. Ἀντὶ — ἄνθη (29). Int.

1101. Ἀντεπίρρημα. Main du texte.

1102. Πολλάκι (*sic*) ἐν (31) — νίκην (35). *Var.* χωρικοῦ (*sic*, 33), | ψηφίσωνται fait de σηφίσωντα (34). Ext.

1104. Τοῦ Πάριδος (36) — δώσομεν (37). *Var.* δὲ manque (37). Int.

1106. Γλαῦκες ὑμᾶς : Ἀντὶ τοῦ (38) — βοῦν ἐχόντων (46). *Var.* τετραδράγμοις (40), | τότε γλαῦξ, ἐπίσημον (les mots ἡ et ἦν γὰρ γλαὺξ manquent, 44), | Ἀθηνᾶ] Ἀθηνᾶς (45), | les mots ἐπίσημόν τε manquent (46), | le mot γλαῦξ a toujours le circonflexe. Sup.

1108. Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίζουσι : λεπίζουσι γὰρ — τὰ νεόττια. Ext.

1110. Ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν : Διὰ (50) — Ἀγαμέμνονι (53). Ext.

1111. Ὑποκοριστικῶς — ἅρπαγας. Int.

1112. Ὀξὺν ἱερακίσκον : Ἁρπαγὴν ὀξεῖαν — φύγῃ. Int.

1113. Πρηγορεῶνας : Δίδυμος (5) — τροφήν (9). *Var.* βρόγχος, le γ est dans l'interligne de R¹ (8). Inf. R. 525

1114. Ἢν δὲ μὴ κρίνητε : Ἐὰν (10) — καταπατεῖν (16). *Var.* ἄλλως .....κους ἀντὶ τοῦ σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων (14), | κεφαλαῖς .... τὸ μὴ ἀποπατεῖν (15). Inf.

1118. Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα (24).

Fol. 67, vers 1122.

1125. Καὶ μεγαλοπρεπέστατον : Ἐκ τούτων (32) — οἰκοδομή (35). *Var.* καὶ om. (35). Sup.

1126. Προξενίδης : Ἔπαιξε (36) — αὐτόν (39). Sup.

1128. Μέγεθος ὅσον ὁ δουριεος : Οὐ πιθανὸν (40) — λαμβάνεσθαι (44). *Var.* δουρε .... ἵππος (42), | Χαιρεδῆμος (*sic*, 43). Ext.

1129. Ὑπὸ τοῦ πλάτους · οὖν ἐν ἀκροπόλει (44) — Ἰλιακοῦ (45). Les scolies 1128 et 1129 ne font qu'un seul groupe dans le ms. Ext.

1133. Οὐκ Αἰγύπτιος : Αἰγύπτιοι (48) — ἀχθοφορεῖν (51). *Var.* ἐνόμισαν n'est pas omis (51, *Adn.*). Ext.

1137. Γέρανοι θεμελίους : Διὰ (52) — ἀναπαύονται (4). *Var.* τὰ omis (53), | κάμνουσαι] κάμνουσι (1). Ext.

Ibid. Ἐπεὶ (6) — παραγίνονται (7). Int.

1138. Ἐτύκιζον : Τῦκος (8) — ῥύγχος καὶ πριω..... (11). *Var.* περικόπτουσι au lieu de περιτύκουσι (9, *Adn.*), | οὖν τὸ ἔργον (10). Ext.

1139. Πελαργοὶ μυρίοι : Διὰ τὸ — ἀναστῆσαι. Int.

1141. Ὀνοματοπεποίηται — διατρίβειν. Int.

1142. Οἱ ἐρωδιοί : Παρὰ τὴν (16) — ταῦτα δὲ ....δια ἐσχηματ.... (18). *Var.* Ὁ n'est pas omis (17, *Adn.*). Ext.

1143. Λεκάνεσϊ : Τὸ μὲν κοινὸν λεκάνη (18) — χαίνω πλ...... λεκάνη (20). Inf.

1145. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες : Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων....... Inf.

1147. Τί δῆτα πόδες : Παρὰ (23) — ἂν ἐργασα.... (24). Int.

1148. Καὶ νὴ Δι' αἱ νῆτται : Ἡ νῆττα (*sic*, 25) — πηλόν (29). *Var.* ἐκ φύσε......... χήν · παρὰ (26 et suiv.), | φησι n'est pas omis (28), | ὃ au lieu de ϕ̃ (29). Inf.

1150. Βαστάζουσαι αὐτὸν ὥσπερ παιδία.

1155. Πελεκάντες : Παρὰ (42) — μέγα (44).

1158. Πεπύλωται) τεθύρωται.

1159. Βεβαλάνωται : Ἀντὶ — μάγγανα τῆς κ..... Inf.

1160. Ἐφοδεύεται : Ἀντὶ — τοῦ δο.. μάζεται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά. Inf.

1161. Οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί. Inf.

Fol. 67 verso, vers 1162.

1163. Ἦν γὰρ — ἔργων (2). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πράττε προσταχτικῶς (3). Int.

1169. Πυρρίχην βλέπων : Ἔνοπλον (4) — πυρρίχη (5). Ext.

Ibid. Ἐσθεῖ) εἰστρέχει (6).

1173. Δέον — πόλιν. Int.

1174. Τοὺς — φρουροῦντας (8). Ext.

1177. Περιπόλους : Τοὺς (12) — πέμψαι (13). Ext.

1179. Ἱπποτοξότας : Ἀπὸ (14) — ὀνύχων (16). Ext.

1180. Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Int.

1181. Κύμινδις : Τὴν κύμινδιν (18) — ἱέρακος (20). Ext.

1188. Διὰ τὴν (34) — μετεωρίζεται (35). *Var.* καὶ omis (35). Ext.

1192. Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.

1197. Περδασίου : Μετεώρου — παίδου αἵρεσθαι. Ext.

1203. Πλοῖον ἢ κυνῆ : Πλοῖον (48) — Πελοποννήσῳ (1). *Var.* πτερὰ ... πετασθαι (50), | Ἑρμῆς ....ῶν (51), | Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς (52), | ἀρκάδος .... δὲ κυνέαν (53). Inf.

Fol. 68, vers 1204.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία : Αὗται (7) — ταχυναυτοῦσαι (9). Sup.

1206. Ἐπεὶ ἑταίρα — τρίορχος. Ext.

1210. Διὰ ποίων πυλῶν.

1212. Ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί. Int.

1213. Οἷον σύμβολον ἐπὶ τὸ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν (18). Ext.
1214. Ὑγιαίνεις — ἐρωτῶν. Ext.
1215. Ἐπέβαλεν οὐδείς : Πρὸς τὸ — δι' ὃ παραιτεῖται. Ext.
1218. Καὶ τοῦ χάους : Ἀντὶ — ἄπλωμα. Ext.
1222. Πασῶν Ἰρίδων : Ἀντὶ (27) — θεαινῶν (29). Ext.
1223. Ἀξίας) τιμωρίας.
1225. Ἀντὶ τοῦ ὥς γε ἐμοὶ δοκεῖ. Int.
1227. Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξηται. Int.
1228. Ἀντὶ (34) — ὑμῖν ὑποταγὴν (*sic*) ὀφείλετε (35). Ext.
1229. Ναυστολεῖς : Ἔπαιξεν (37) — ἔχεις (39). Ext.
1237. Ἔπαιξεν πάλιν μὰ Δί' εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Int.
1240. Διὸς μακέλλῃ : Τοῦτο παρὰ — ἐξαναστράφῃ. Ext.
1242. Λυχυμνίαις βολαῖς : Ἐν Λικυμνίῳ (3) — κεραυνοβολούμενος (4) ἐν δὲ ἐνίοις (49) — γέγραπται (52). *Var.* ἐπιγεγραμμένοις] ἐπιγραφομένοις (51), | Ἀπολλωνιωου, le second ω est barré (52). Inf.

Fol. 68 verso, vers 1244.

1245. Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν. Int.
1246. Ἀντὶ τοῦ δέοντος. Int.
1247. Ἔστι δὲ ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου (10). Cette scolie est au-dessous du v. 1247, qui manque au texte. Ext.
1248. Κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον. Int.
1250. Παρδαλᾶς : Παρδάλεων (13) — εἰσι (14). *Var.* ἔπαιξεν (13). Ext.
1252. Εἷς Πορφυρίων : Ἀντὶ τοῦ ὁ γίγας (16) — Ἀφροδίτῃ (17). Ext.
1254. Ἀντὶ τοῦ συνουσιάσω, ὡς ἐπὶ κόρης. Int.
1256. Τριέμβολον : Πολλάκις (19) — ἐπίφθεγμα τάχους (22). *Var.* δὲ omis (20), | εἶπεν (21), | Μυρμιδόσι fait de Μυρμηδόσι (22). Ext.
Ibid. Ἐπίφθεγμα τάχους (22). Int.
1258. Ἔπλασεν ἐπίφθεγμα τάχους ἀντὶ τοῦ εὐρέως σοι (26) — ὅθεν ὅθεν καὶ χαμαιτύποι παρὰ Μενάνδρῳ (27, *Adn.*). Int.
1262. Ἀποκεκλήκαμεν : Ἀπηγορεύσαμεν · ἐν (41) — ταῦτα (42). Ext.
1267. Τῇδε βροτοῖσι : Ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ ......ῳ ἐν ᾧ — ἀέρα (44). Ext.
Ibid. Τὸ ἑξῆς ἱερόθυτον καπνόν (45). Int.
1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα : Τοῦτο ἀττικὸν τὸ σχῆμα · εἰσι .... ἀντὶ εὐθειῶν · ἐνδεῖ (48) — νοστήσει (49). *Var.* Les mots ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ sont donc omis (47, sq.). Ext.
1273. Κατακέλευσον : Οἷον εἰς σιωπὴν (4) — ἐρέσσουσι (9). Sup.
1281. Ἐλακωνομάνουν : Τῆς (12) — πένητα (15). *Var.* δὲ καὶ omis (15). Ext.
1282. Οἱ φιλόσοφοι — Λάκωνες (*Adn.*). Int.
1283. Σκυτάλη ἐστὶ (28) — ἀνεγίνωσκεν (35). *Var.* τὸν omis (29), |

μελλον.. .... εἰς πόλεμον (31), | καὶ ὅτι ὅτε βουλοιτο, l'abréviation ὅτι est barrée (32), | ἀπόρρητ....... ἀπόντι (33), | ἔγραφον...... · ὅδε στ....γος λαβὼν (34), | περιειλίξας au lieu de περιελίξας (35). Inf.

Fol. 69, vers 1284.

1288. Ἐς τὰ βυβλία : Ἔπαιξεν (40) — λειμῶνας (43). *Var.* βυβλία (41). Sup.

1289. Εἶτ' ἀπενέμονθ' ἐνταῦθα : Ἐνταῦθα (44) — ἐπετήδευκεν · διὰ δὲ τὸ μέν ἐστιν ἐνέμοντο · τὸ δὲ ἀνενέμοντο τουτέστιν ἀνεγίνωσκον. Sup.

1290. Ἀντὶ τοῦ — ἐρημίας. Int.

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος : Ὁ μὲν (50) — Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός (6, *Adn.*). *Var.* τὸ οπουντί.. (52), | ἔσκαζεν (1). Ext.

1293. Διὰ τὸ (10) — ὠνομάσθη (11). Int.

1294. Ὀπουντίῳ δ' : Ὡς τοιούτου (12) — ἔχοντος (14). Ext.

1295. Χηναλώπηξ : Πανοῦργος (27) — εἶναι (29). Ext.

Ibid. Θεαγένει : Μήποτε (24) — δηλοῖ (26). *Var.* δὲ α | αἰσχρὸς, l'α après δὲ est barré. Dübner : δὲ καὶ (25), | Θεσμοφοριαζοῦσαι (*sic*, et par l'abréviation de αι (26). Int.

1296. Ἢ ὡς Αἰγυπτίου ἢ ὡς μακροσκελοῦς — Αἰγύπτῳ (31). Int.

Ibid. Ὁ Χαιρεφῶν (32) — προείρηται, ἔστι δὲ ὁ Σωκρατικός (34). Int.

1297. Συρακουσίῳ : Τοῦτον — ὡς πονηρόν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Μιδίας δ'ἐκεῖ : Ὁ μὲν (44) — κόπτειν (47). *Var.* Μιδίαν ....γα καλεῖσθαι (45). Ext.

1299. Στυφοκομπτος δὲ λέγεται ὁ μάχιμος ὄρνις · παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν, ἢ παρὰ τὸ (8) — ὄρτυξιν (9). Ext. et inf.

1301. Εἰς τὰ Σιμωνίδους — κυανέα χελιδών. Int.

1302. Ἢ πηνέλοψ : Ὁ πηνέλοψ (12) — ἐκ συμπληρώματ · ὁ δὲ πηνέλοψ μ....... ἢ κατα..... αν ὅμοιος δέ (15). Inf.

1303. Intermarginale. Καὶ ὅπου μέρος τί ἢ μόριον ὀρνέου — αὐτό.

1309. Τὰς ἀρρίχους) εἶδος κοφίνου (*Adn.*).

1310. Intermarginale. Ταῦτα (23) — ὀρνιθωθῆναι (24). Ext.

Ibid. Ἐμπίπλη) γέμισον, ἔστι δὲ ἀττικῶς (36).

1316. Ἐμᾶς πόλεως : Λείπει (46) — πόλεως (49). Inf.

Fol. 69 verso, vers 1321.

1323. Ἀντὶ τοῦ — Μανῆν. Int.

1326. Σὺ δ'αὖτις ἐξόρμα : Ἀποστρέφει (1) — τὸ δὲ ἐξορμα αὐτὸν ὡδί (3). Ext.

1329. Ἀποφατικῶς (4) — Μανῆν (5). Int.

1331. Διάθες τάδε κόσμῳ : Ἀντὶ τοῦ (12) — προσοικειώσας (13). Ext.

1332. Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ : Κύκνων (14) — ὅσοις οἰωνίζονται (16). Ext.

1333. Τὰ θαλάττι') λάρων καὶ (16) — ὁμοίων (17).

1333. Ὅπως — ἁρμοδίως. Int.

1335. Τύπτων (19) — Πεισθέταιρος (20). Int.

Ibid. Σχήσομαι) ἀνέξομαι (21).

1337. Ἐν τοῖς (27) — παμπόνηρος (30). *Var.* πρόσεισι δὲ (28), | ὄρνισι (28), | ὑφ' ἡδονῆς fait de ἡφ' ἡδονῆς (30). Ext.

1339. Καὶ οὗτος λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρηκεν. Int.

1340. Οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι (35).

1342. Οὐ μόνον — ἐπὶ ἡδονῆς (Les mots ὡς καὶ νῦν omis).

1346. Ποίων νόμων : Γῦπες γὰρ (44) — ἐπιθυμεῖς (46). Ext.

1350. Ἀντὶ τοῦ πλήττει. Int.

1354. Ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν : Κύρβιες χαλκαῖ (52) — ζῶον ἀδικώτατον (13). *Var.* γράφουσιν (53). Sup.

Ibid. Κύρβεσιν) ταῖς ἀναγραφαῖς. Int.

Fol. 70, vers 1359.

1360. Ἀντὶ τοῦ (14) — πείσῃ (15). Int.

1361. Ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν : Ὡς μὴ (16) — καλούμενος (18). Sup.

1362. Ὑποσθήσομαι) συμβουλεύσω.

R. 548 1363. Ἔμαθον : Σύμμαχος (21) — τύπτουσι (26). *Var.* αὐτὸν, au-dessus de l'ο un ω de R² (24, *Adn.*), | ἦλθεν (24). Sup.

1367. Φρούρει : Συμβουλεύει (33) — στρατεύοντας (38). Ext.

1369. Ἐπεὶ συνεχῶς (39) — ἡ Θραχης (41). *Var.* ἐστι omis (40), | Θράκης, ce mot est écrit avec l'abréviation de ης, l. 40 et l. 41. Int.

1372. Κινησίας διθυραμβοποιός (2). Main du texte.

1374. Τὸ ἀπ' ἄλλων — δηλοῦν. Int.

1375. Διὰ τὸ (5) — πέτομαι (6).

1377. Σώματί τε νέαν ἐφέπων : Τινὲς (11) — ἀδιανόητα · ἀσυνάρμοστον (14) — σώματι (15). *Var.* προσέρραται] προσέρριπται (14). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μετιών · τὴν — δηλονότι (17).

1378. Φελύρινον Κινησίαν : Καλλίστρατος (18) — χωλόν (22). Ext.

1379. Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν : Ὅτι (24) — ἑτέραν χεῖρα (28) · τὸ δὲ ἀνακύκλον (40) — ἐστι (41). *Var.* κυλλὸν fait de καλὸν (25). Ext.

1381. Λυγύφθογγον ἔφη (42) — γινόμενον (44). Int.

1383. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι : Βούλομαί (3) — ἐπίθετα λέγειν (7). *Var.* La phrase παίζει (6) — λέγειν (7) n'est pas omise. Ext.

1385. Ἀναβολάς) προοίμια.

1387. Οἷον ὕλη — σύστασις. Int.

1390. Πτεροδόνητα) ἀντὶ ταχέα.

Ibid. Intermarginale. Ταῦτα (13) — θηρᾶσθαι (15).

1393. Ἅπαντα γὰρ δι : Ἅπαντα (16) — ἐλάττονα (19). *Var.* τοῦ omis (17), | διθυράμβων et non διθυραμβοποιῶν (19, *Adn.*). Inf.

1395. Παρακελεύεται (20) — κωπηλασίαν (22). Int.

Ibid. Εἰς τὸν ἁλάδρομον, λείπει γὰρ (23) — διθυραμβοποιούς (25). Inf.

Fol. 70 verso, vers 1396.

1397. Τοῦτο — αὐτόν. Int.

1400. Ἀλίμενον αἰθέρος : Τὴν (30) — ὄρνιθες (32). Sup.

1401. Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβύτα : Ἔτι (33) — πτερά (37). *Var.* ὄντα n'est pas omis (35). Sup.

1402. Ἀντὶ (38) — τὰ προειρημένα (39). Int.

1403. Τὸν κυκλιοδιδάσκαλον : Ἀντὶ (40) — διδάσκουσι (41). Ext.

1404. Ὃς ταῖσι φυλαῖς : Ἑκάστη — διθυραμβοποιόν. Ext.

1406. Λεωτροφίδη : Ἐπειδὴ (50) — διδάξαι (9). *Var.* Κέκροψι et non Κέρκοψιν (6, *Adn.*). Ext.

1410. Ὄρνιθες τίνες οἵδε : Συκοφάντης (10) — πρεσβυτέρου ἀφορῶν (14). *Var.* εἶχε (11). Ext.

Ibid. Τινὲς παρὰ (15) — χελιδοῖ (18). Int.

1412. Ἀντὶ — κακόν.

1413. Ὀχληρὸς ὤν.

1415. Τανυσίπτερε ποικίλα : Πρὸς τὸ (21) — αὐτοῦ (22). Ext. et inf.

1416. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον : Ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνα λέγει (23) — ποιεῖ (26). *Var.* μετειληφη καὶ τὸν (25). Inf.

1418. .... : Πρὸς τὸ (27) — πτεροῖ (29). *Var.* συγγραγεῖς omis (28). Inf.

1420. Παρὰ τὸ (30) — δεῖ (31). Int.

1421. Μῶν εὐθὺ Πελλήνης : Ἐπεὶ (32) — τίθεται (35) · οἱ δὲ ὅτι χλαῖναι διάφοροι ἐν πελλήνῃ ἐγίνοντο (*Adn.*). Int.

1425. Περιίπτασθαι — καλούμενος. Int.

Voir au fol. suivant les scolies des vers 1426 et 1429.

1427. Λῃσταί) οἱ πειραταί (50).

1432. Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι (4). Int.

1433. Τὰ σχόλια ἔμπροσθεν.

Fol. 71, vers 1436.

1426. Ὑπαὶ πτερύγων : Ἀντὶ (44) — καλεῖν (49). *Var.* φησι omis (49). Sup.

1429. Ἀνθ' ἕρματος : Ἀντὶ (52) — ἀνέμοις (3). Sup.

1442. Ὁ Διϊτρέφης : Ἐπεὶ (8) — ἱππαρχεῖν (12). *Var.* δὲ καὶ περὶ (9). ἀνωτέρωι (9). Ext.

1444. Ἄλλος δέ τις. Int.

1453. Ἐπεὶ ἁρπακτικά. Int.

1455. Ἐπὶ τὸ δικαστήριον (17).

1456. Ἵνα (18) — προκαλέσωμαι (19). Int.

1457. Ὠφλήκη δίκην : Ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη (20). Ext.

1458. Ἐνθάδε πρίν : Τοιοῦτον (21) — παραγίνεται (25). Ext.

1459. Κἀπειτ' ὁ μὲν πλεῖ : Ἵνα (26) — ἐνθάδε (28). Ext.

1460. Ἔχεις) ἅπαντα ἔγνωκας. Cette scolie est en minuscule. Ext.

1461. Βέμβικος οὐδέν : Εὔστροφον (29) — στρέφεται (32). Ext.

1463. Κορκυραῖα πτερά : Λέγεταί τις (33) — αὐτόν (45). *Var.* ἐπεπώλασεν R[1], ἐπεπόλασεν R[2] (35), | χρῆσθαι] κεχρῆσθαι (36). Inf.

R. 560

1464. Ἀντὶ (46) — ἦν (47). Int.

1465. Ἀντὶ τοῦ περιστρέφεσθαι.

1467. Ἀπολιβάξεις : Λιβὰς (50) — ἀποφθερεῖ (51). Int.

1468. Intermarginale. Διχοπανουργίαν : Διχῶς (52) — πανουργίαν (3). *Var.* ἀναχορήσαντος (1).

1471. Ἀντὶ (10) — κωμῳδῆσαί τινας ὁ ποιητής (11).

1473. Ἔστι δένδρον πεφυκός : Δένδρῳ αὐτὸν εἰκάζει, ἢ ὡς μέγα, ἢ (13) — αὐτοῦ (20). *Var.* ἔπαιξεν (16), | καὶ n'est pas omis (19, *Adn.*). Inf.

1474. Καρδία — ῥίψασπις (*Adn.*). Inf.

Fol. 71 verso, vers 1476.

1478. Τῷ γὰρ (28) — δίκαι (29). Int.

1480. Ἐπειδὴ (32) — φυλλοροοῦσι (33). *Var.* ἔπαιξεν (32). Int.

1485. Intermarginale. Διὰ τὸ (34) — ἥρωσι διάγειν (35).

1487. Πλὴν τῆς ἑσπέρας : Ἀντὶ (36) — τοὺς παρατυγχάνοντας (39). *Var.* ἐρημίαι (37). Sup.

Ibid. Τὰς νύκτας — Ὀρέστης (39). Int.

1489. Ἐντυγχάνειν αὐτόν.

1490. Εἰ γὰρ ἐντύχοι : Οἱ ἥρως δυσόργητοι (44) — σιγὴν ἔχειν · ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης (51). *Var.* σερίφοις et non συνερίφοις (46), | δίδωσι (46), | ἥρωσι, après ce mot un espace blanc de 7 à 8 lettres (47). Sup.

Ibid. Ἡρωά φησι (42) — Ἀγαμέμνονος υἱόν (43). Ext.

1493. Πάντα τἀπιδέξιά : Οἷον τὰ (53) — συντυχάνοντες αὐτῷ (1) · ἢ τἀπιδεξιὰ, ὀφθαλμοὺς κεφαλῆς ἅμα δὲ ἐπεὶ (1, *Adn.*) — ὄψεις (2). Ext.

Ibid. Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν (52). Int.

1494. Οἴμοι τάλας : Ὁ Προμηθεὺς (7) — συγκεκαλυμμένος (8). Ext.

1498. Πηνίκ' ἐστιν ἄρα τῆς ἡμέρας : Ἀντὶ τοῦ (10) — καιρούς (12). Ext.

1500. Ἡ νύξ (14). Int.

1502. Ἀπαιθριάζει : Σκορπίζει ἀντὶ τοῦ εὐδίαν (15) — ὄντων (17). *Var.* νέφη fait de νεφε (16). Ext.

1503. Οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι : Κεκαλυμμένος (18) — δεικνύς (23). *Var.* ἐκκεκάλυπται] ἐκκαλύπτεται (19), | ἔπαιξεν (19), | ξυνεφεῖ (20). Ext.

1506. Ὁ Ζεὺς δηλονότι (27). Int.

1508. Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον : Κατασκεύασμά τι ὅπερ (29) — Διός (32). *Var.* χαεσθαι (30). Ext. et inf.

1512. Ἀντὶ — σκιάδειον. Int.

1514. Οὐκ Ἀττικὸν (36) — πηνίκα (40). *Var.* οὐδενὶ] ουδὲν (40). Inf.

Fol. 72, vers 1518.

1521. Ἰλλυριοί : Ἀνέπλασεν (43) — τρέφονται (47, sq.). *Var.* πορωτάτω (45), | δὲ se trouve après Θράκην (45). Sup.

Ibid. Δίδυμος ὥσπερ βάρβαροι, τὸ δὲ κεκριγότες (48) — διαλέκτων (49). Int.

Ibid. Κεκριγότες : Οἷον (50) — πορρωτέρω βάρβαροι (2). *Var.* δὲ omis (53). Sup. et ext.

1522. Ἐπιστρατεύσειν : Ἔφασαν (3) — ἀποκεκεκλεισμένων (*sic*, 6). Ext.

1523. Τάμπορι') τῶν ἐμπορίων (*Dübn.* τὴν ἐμπορίαν, cf. *Adn.*).

1527. Ὅθεν ὁ πατρῷος : Ὅτι (7) — ἐγένετο (11). Ext.

Ibid. Ὅτι (11) — προείρηται (12). Int.

1536. Καὶ τὴν βασίλειαν : Εὐφρόνιος ὅτι (17) — καλοῦσι (21) · ἢ ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτήν (*Adn.*). *Var.* δοκεῖ τὰ (17), | αὕτη οἰκονομεῖν ἦν (18), | le mot βασίλεια est toujours proparoxyton dans cette scolie, sauf ligne 20. Ext.

1541. Ὡς καὶ τοῦτο ἓν τῶν πολλῶν ἄξιον εἰς αὔξησιν (22) — φησι (23). Int.

Ibid. Τὸν κωλακρέτην : Ἀριστοφάνης (25) — σιτίσεως (32). *Var.* Ἀνδροτίων....... ἰοῦσι πυθῶ δὲ (29), | ἐκ τῶν ἐκ τῶν ναυκληρικῶν εἰς ἐφόδια ἀργύρια (30), | ἦσαν fait de ἔσαν (32). Ext. et inf.

Ibid. Τὰ τριώβολα : Ἅπερ (36) — μισθόν (37). Int.

1546. Ἀπ' ἀνθρακίζομεν : Ἀντὶ (38) — πυρός (42). *Var.* ἐντελεστέρου (41), | ἐπεὶ ἄλλα μέγιστα (42). Inf.

1551. Ταῖς γὰρ — ἐπέκειτο (*Adn.*). Int.

1552. Intermarginale. Ἐπειδὴ (54) — βάσταζε (2). Ext.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Ἔμπροσθεν τὰ σχόλια τοῦ χοροῦ.

Fol. 72 verso, vers 1558.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Τούτους ἔχειν (10) — καύματος (17). Ἄλλως · ταῦτα ἐξήγησίς (7) — φιλοσόφους (9). Sup.

1555. Οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης : Ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοι εἰσὶ (19) — Σωκράτην (22). *Var.* ρυπαροφοροῦντες (22). Sup. et ext.

1556. Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε : Οὗτος (23) — λέγει (36). *Var.* ψυχὴν ἰδ.. ἐπεὶ, je crois qu'il n'y a pas de place pour le mot θέλων (24), | στρατείας (26), | ἀρτοπωλῃσι (28), | οὖν ὀκίνδιος et non ὁ κίνδιος (35, *Adn.*). Ext.

1559. Ὡς ἐπὶ (37) — ἐν Ἅδου (38).

Ibid. Ἔπαιξεν (39) — τινός (41). *Var.* ἀμνὸν] ἀμνῶν (40), | ἀρνειοῦ] ἄρνειον (41). Int.

Ibid. Ἀντὶ χαμήλου ἀμνόν (*Adn.*). Int.

1562. Ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν (42). Int.

R. 573 1563. Πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς χαμίνου : Εὐφρόνιος (45) — Μενάνδρῳ (2). *Var.* παραπεποίηκεν (47), | τὸν λαιμον (47), | ἔστι R¹, ἑστη R³ (47), | τῷ] τὸ (1). Ext.

1564. Ἡ νυκτερίς : Ἐπεὶ (3) — φιλοσοφοῦσι (5). Int.

1565. Πρέσβεις (13) — βαρβάρων ἦλθον (15). *Var.* θεῶν om. (15). Inf.

1567. Οὗτος τί δρᾷς : Τοῦτο (16) — Θραίκες (*sic*, 19). *Observ.* περισ-τελλομεν.. τὴν (18). Inf.

1569. Ὅτι τὴν κνήμην ἔχει — περιεβάλλετο (22). Int.

Ibid. Λαισποδίας εἶ : Λαισποδίας καὶ (23) — γεγονότος (29). *Observ.* δή-μοις .αδ. δε ..δεν... λαισποδίας (25), | τοῦτον δὲ ....αι...διαν στρατηγῆσαι (27). *Var.* δὲ omis (23), | καὶ omis (27). Ext. et inf.

R. 575 1570. Ὦ δημοκρατία : Ἔμιξεν (37) — ἀπεστάλη (40). *Var.* ἐπεὶ ἰσοτ... οὔσης (38), | Ἡρακλη R¹, Ἡρακλεῖ R² (40). Inf.

1571. Ταῦτα — Πεισθέταιρος.

1577. Ἡιρίμεσθα) ἐχειροθονήθημεν.

1582. Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε (48). Int.

Ibid. Ἔστιν δὲ τὸ σίλφιον εἶδος (50, *Adn.*) — δεῖπνον (53). *Var.* πρόσ-κνησμα (51), | Πεισθέτερος (52). Int.

1593. On ne distingue guère que les lettres εν... φρ.α..., tout le reste disparu. Au texte, le renvoi est sur les mots ἐν τοῖς. Cette scolie est la dernière de la marge inf.

1594. Ἀλκυονίδας) ἀντὶ τοῦ εὐδινάς (*Adn.*).

Fol. 73, vers 1598.

1597. Μιμεῖται (18) — ποιεῖσθαι (20). Sup.

1598. Εἰ καὶ ὅλως — δίκαιον. Int.

1600. Εἰς τοὐπίσω.

R. 577 1603. Εἰς ἄριστον, καὶ διαλλαγὰς ἐπαρκεῖ (24) — τὸν ἄριστον (26). *Var.* τὸ δὲ R¹, τοῦτο δὲ main du texte, à ce qu'il semble bien (25). Ext.

1604. Ἠλίθιος : Ἐπιπλήττει (28) — Δία (29). Ext.

1607. Κάτω) τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας.

1608. Οἱ βροτοί (ce mot est à la fin du vers.)

1609. Βροτοί) λανθάνοντες (32).

1611. Ἀντὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας, ἀφ' ἑνὸς — δηλοῖ. Int.

1614. Τοῦτο (37) — καθ' ἑαυτὸν ὄμνυσιν (39). Ext.

1615. Ναβαισατρεῦ : Βαρβαρίζων συνκατατίθεται — συγκαταθέσεως. Ext.

R. 578 1620. Ἀνεξίκακοι (45) — ἐμφαίνεται (51). *Observ.* μισιτίαν R¹, μισι-

τήαν main du texte, qui s'est trompé de place en mettant cet η (48). Ext.

1628. Ὁ Τριβαλλός : Ἀντὶ τοῦ (2) — καταρᾶσθαι (7). *Var.* ἔοικεν (4), | après εἰώθασι, je crois qu'il y a plutôt δὲ que καὶ (5, *Adn.*). Inf.

1633. Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν : Ἐγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχειν — ἐροῦμεν (9). Inf.

1636. Ἀντὶ τοῦ (10) — παῖδα (11). Inf.

1537. Τὸν ζωμὸν (12) — πάλιν διερεθίζει τὸν Ἡρακλέα (13). Inf.

Fol. 73 verso, vers 1639.

1647. Ὅτι ὅμοιον (19) — φράσαι (21). Ext.

1648. Διαβάλλεταί σ'ὁ θεῖος : Ὅτι τὸ (22) — παραβάλλεταί σε (28). Sup.

1652. Ξένης γυναικός : Εἰ μὲν ἦν (31) — οὖσα (33). Ext.

1653. Ἐπίκληρον : Νόμος ἦν (34) — γνησίων (41). *Var.* θυγάτηρ ἐπικλήρου, εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ εἰσὶ δὲ τῷ Διὶ γνήσιοι, les mots εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ sont barrés (39). Ext.

1654. Παίζει, δέον εἰπεῖν νόθων. Int.

1655. Τί δ'ἦν ὁ πατήρ : Τὸ ἀργύριον (49) — αὐτοῖς κληρονομεῖν (51). Ext.

1657. Ὁ νόμος αὐτόν : Νόμος ἦν (46) — τὸ νοθεῖα (49). Ἄλλως, εἰ — γνησίοις (*Adn.*). *Var.* πέντε omis (47). Ext. et inf.

1661. Μετουσίαν (1) — Σόλωνος (2). Int.

1669. Εἰς τοὺς φράτορας : Πάλιν (5) — Ἀθηναῖοι (8). *Var.* μετήγαγεν (6). Inf.

1671. Ὡς τοῦ Ἡρακλέους (11) — γνησίων (15). *Var.* τί δῆτα ανω (14, *Adn.*). Inf.

1678. Τὴν καλὴν (18) — ὀρνιθιάζει (20). Inf.

Fol. 74, vers 1682.

1680. Μὰ τὸν Δία φησίν : Οὐ λέγει (22) — φησιν (26). Sup.

1681. Ὥσπερ αἱ χελιδόνες : Σύμμαχος (32) — Νεφελοκοκκυγίαν (41). Ext.

1688. Εὐκαίρως (42) — γάμων (44). Int.

1691. Σινομωρίαν (*sic*) καὶ λιχνότητα.

1695. Κλεψύδρα : Ἐν ταῖς (50) — ὡρονομικόν (13). *Var.* λήγει] λέγει (6), | ἀπέραντον] ἀπέρατον (10), | ἔπαιξεν (10). Ext. et inf.

1699. Ὡς ἐπὶ (16) — τροπῇ (18). Int.

1701. Γοργίαι καὶ Φίλιπποι : Ὁ Φίλιππος (19) — Ἀριστοφάνης (24). *Var.* ἡύζη δὲ τω πληθυντικῶ (20, sq.), | ἦν] ἔστιν (22), | ἕταιρος R[1] ἕτερος main du texte, à ce qu'il semble (22). Inf.

k. 586

Ibid. Οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμῳδοῦνται (25).

1705. Τὸ σχόλιον ἔμπ τῆς γλώττης. Int.

Voir au fol. 74 verso une autre scolie du vers 1705.

1706. Ἃ μηδὲ λόγος ἰσχύει φρᾶσαι (*sic*, 42). Int.
1714. Ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας (44) — ἄγει (45). Int.
Ibid. Εἰώθασι — ἐξ ἀνωτέρου μέρους πτερὰ προσφύειν (46). *Var.* γὰρ omis.
1715. Ἀντὶ τοῦ (48) — ὠνομασθῆναι (49). Int.
Ibid. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ (48).
1717. Πρὸς τὴν (51) — πνέουσι (1). *Var.* εἴλησιν (*sic*, 53). Inf.
1720. Ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν (12).

Fol. 74 verso, vers 1724.

1705. Ἡ γλῶττα χωρίς : Σύμμαχος (26) — κακοποιοῦσι. Ἄλλως (35). *Var.* φησιν omis (29), | γλώσσαν (29), | γλῶσσα (30), | γλῶσσας R[1], γλώσσας R[2] (32). Sup.

R. 588

1731. Καλῶς — γέγραπται (22). Int.
1734. Ἀντί τοῦ συνήγαγον. Int.
1735. Ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ. Int.
1736. Εἴρηται — ἥδετο. Int.
1737. Ἀμφιθαλὴς Ἔρως : Ἀμφοτέροις (28) — ἄγουσι (32). Ext.
1744. Τῶν περὶ τὸν Δία. Int.
1745. Βροντάς : Εὐφρόνιος (3) — κινούσας (9). *Var.* τῆς omis (4). Ext.
Ibid. Ὑμνήσατε (9). Int.
1749. Ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ. Int.
1751. Ὁ Ζεὺς — Βασίλειαν. Int.
1759. Ὄρεξον : Πρὸς τὴν Βασίλειαν φησι ὁ Πεισθαίτερος. Ext.

Fol. 75 , vers 1760.

1761. Ἀντὶ τοῦ βαστάζω. Ext.
1764. Τὸ τήνελλα μίμησις (27) — ἐπιπεφωνηκέναι (33). *Var.* Dübn. lit γεγιστῶν ἄθλων; il semble qu'il y a μεγιστων; l'ι et le σ sont mal formés (29), | ἑαυτοῦ au lieu de ἑαυτῷ (32). Sup.
Le reste du folio est blanc ; il en est de même du verso.

R[2] must be banished, in this play, as a myth (April 24, 1900 – Ravenna)

ʽΙΠΠΗC.

Fol. 76.

Vers 2. Παφλαγόνα (27) — βάρβαρον (30). *Var.* ἐπολιτεύετο (29). Sup.
Ibid. Νεώνητον δὲ τὸν νεωστὶ (31) — εὐεργετηκόσι (35) · πεφύκαμεν (36) — γεννηθεῖσι (37) · οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα (36). Sup.
4. Εἰσήρρησεν, εἰσῆλθεν (44) — προσελθόντος (45). Sup.
5. Πληγὰς, ὕβρεις (1) — μηχανᾶται (2). Ext.
6. Πρῶτος Παφλαγόνων · ʽΩς (4) — Κλέωνος (5). Ext.
7. Αὐταῖσι βουλαῖς · Ἐπεὶ διαβάλλων (7) — ἐποίησεν (9). Ext.
8. Προ... πλησίασον ἐγγὺς ἐλθέ.
9. ʽΟ δὲ Ὄλυμπος αὐλητὴς γέγονεν καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν · μιμησώμεθα (20) — ὀδυρώμεθα (21). Ext.
10. ʽΩς θρηνοῦντες (25). Int.
11. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως · Τί θρηνοῦμεν — ἀνωφελ.. (*Adn.*). Ext.
Ibid. Ἐπεὶ αὐτὸς μέλλει (32) — εἰσηγεῖσθαι (33). Ext.
13. Σὺ εἰπὲ ... εἰπόντος (41) — ἀντιπης κἀγὼ σοὶ μάχομαι (44). Ext.
16. Πῶς σύ μοι λέξειας : Ἅτινα (45) — λεχθέντων (46). Ext.
Ibid. Εὐριπίδου, de R².
17. Τὸ θαρραλέον (51). Int.
18. Κομψευριπικῶς πανουργ.. ὡς ὁ Εὐριπίδης (*Adn.*). Ext.
19. Μὴ διασκανδικίσῃς · Μὴ εὐριπιδίσῃς, σκώπτει — υἱόν (17). Ext.
23. Αὐτὸ φαθί · Προσποιεῖτο (23) — Λακεδαιμονίους (24, *Adn.*). Ext.
24. Ὥσπερ δεφόμενος · Ἀντὶ τοῦ (36) — γονῆς ἐκρίσει (39). Ext.
29. Τῶν δεφομένων · Ὅτι ὥσπερ (53) — αὐτομολόντων (54). Αὐτομολῆσαι ἐστὶν (25) — συμμαχίᾳ (27). Ext.
31. ʽΙκέτας καθίσαι — βρέτας (7). Ext.
32. Φησὶν εἰ μὴ (14) — ἐχθρός (15). Ext.
35. Εὖ προσβιβάζεις : Πείθεις (18) — παίζεις δοῦλος (19, *Adn.*). Ext.
Ibid. ʽΕτέρᾳ, ἀλλαχῇ, ἕτερόν τι (27). Ext.
37. Οὐ χεῖρον ἀντὶ βέλτιον (31). Du mot ἀντὶ, les lettres αν sont seules bien distinctes. Ext.
38. Δεικνύουσι ἡμῖν, φησὶ διὰ — ἐὰν χαίρωσι τοῖς λεγομένοις. Ext.
41. Τὸν τρόπον — ἀνήμερος (45). Ext.
Ibid. ʽΥπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενος, πρὸ (52) — διδόντας πλέον (2). *Var.* κυάμοις] κυάμους (53). Inf.
Ibid. Ἀκρόχολος δὲ εἰς ὀργὴν εὔκολος (47). Inf.

Fol. 76 verso, vers 42.

42. Πνὺξ τὸ (9) — Ἀθηναῖοι (11). Sup.
Ibid. Ὑπόκωφον · Ὅτι — προσεποιεῖτο (15, *Adn*). Sup.
43. Τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ, τῇ παρελθούσῃ (17). Sup.
Ibid. Ὅτι εἰς τὰς (19, *Adn.*) — ἐχειροτονοῦντο (20). Ext.
44. Βυρσο/, διὰ τὸ ἐμβρέχειν — ὁρμώμενον ἐπρώτευε τῶν Ἀθηναίων (*Adn.*). Sup.
46. Καταγνοὺς, ἐπὶ διαβολῇ — καταγνῶναι τὸ μαθεῖν (*Adn.*). Ext.
51. Ἔχε τριώβολον, ὡς τοσούτου (12) — μισθός (15). Ext.
55. Μάζαν μεμαχότος : Τὰ (16) — εἶπεν (17). Ext.
Ibid. Ὁ Κλέων ἔδοξεν (17, *Adn.*) — αὐτοὺς ἔλαβεν. *Var.* τόπος δὲ ου (with τ above), c'est-à-dire τόπος δὲ οὗτος. Inf.
59. Βυρσίνην · Ἔπαιξεν (3) — εἶπεν (7). Ext.
61. Ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος (13).
Ibid. Χρησμολόγος γὰρ — ἐπαίρεται (*Adn.*). Ext.
62. Τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα ἀνοηταίνοντα (20). Ext.
63. Δεῖγμα (27) — καταψεύδεσθαι (28). Ext.
66. Δῶρα λαμβάνει καὶ διασείει (30). Ext.
67. Ὄνομα οἰκέτου πέπλαχεν. Int.
68. Δώροις πείσητε · Διαβάλλει ὡς (34) — πόλιν (35). Ext.
70. Ἀντὶ τοῦ ζημιούμεθα (43). Int.
71. Ἀνύσαντε — γενόμενοι (44). Ext.
72. Πορευτέον (47). Int.
73. Βέλτιον τὸ αὐτομολῆσαι — πολεμίους (50). Ext.
76. Τὸ δ' ἕτερον · Πάλιν τῆς (52) — κατορθώμασιν (2). Ext.
77. Ἀντὶ τοῦ διεσχηκότος. Int.
78. Ὡς εὐρύπρωκτον (9) — κεχηνέναι (10). Ext.
Ibid. Χαόσιν — παραγεγραμμάτευσεν (*Adn.*). *Var.* Dans ce dernier mot, les lettres τευ sont dans l'interligne et semblent de R[3]. Ext.
79. Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος — τῷ αἰτεῖν (*Adn.* du v. 78). Int.
83. Δηλητήριον (19) — πινόμενον (20). Ext.
84. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπὶ (21, *Adn.*) — παρεγένετο (38). *Var.* τὸ omis après ἐπηγγείλατο (*Adn.*), | ἑαυτοῦ omis (30), | ἐπιτελέσαι τῷ ταύρῳ, donc le mot καλουμένῃ aussi est omis (33). Inf.

Fol. 77, vers 85.

85. Τὸ πρῶτον (18) — θεοῦ (19), καὶ αἱρομένης (16) — δαίμονος (18). *Var.* ἄκρατον] ἄκρατος (17). Ext.
86. Ἀγαθὸν, συμφέρον. Int.

89. Ἀντὶ τοῦ (30) — συνέθηκεν οὖν (32). Ext.

91. Πρακτικώτερον (35) — μένος μέ/ (37). Ext.

95. Χοῦς μέτρον (48) — παρέθηκεν χοῦν (6). *Var.* κατέλαβεν (1). Inf.

97. Τῷ σῷ — αἴτιος ἔσῃ. Ext.

99. Καταποικιλῶ (10).

100. Βουλευματίων, διανοημάτων — πληθυντικοῦ τοῦ οἶνοι (*Adn.*). *Var.* le mot βουλευματίων très distinct, les lettres βου sont un peu petites. Dübn. ἐλευματίων, | κατακλινήσομαι] κατὰ κλινης ἔσομαι. Ext.

103. Ἐπίπαστα · τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι ἄλφιτα (17). Ext.

Ibid. Δημιόπρατα δὲ τὰ δημοσίᾳ (22) — Κλέωνα (23). Ext.

105. Ἐγκάναξον · προσένεγκε, ἔκχεον (36). Ext.

108. Ὦ δαῖμον ἀγαθέ · Τοῦτο (45) — λέγει (46). Ext.

109. Χρησμούς · τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. Ext.

112. Δέδοιχ' ὅπως μὴ διὰ τὸν (48) — δαίμονος (49). Ext.

113. Μόνος γὰρ γενόμενος (50) — τοὺς χρησμούς (52). Ext.

114. Ἄρδω · Ποτίσω — φυτῶν. *Var.* τροπὴν] ροπην. Ext.

117. Ὅνπερ μάλιστα · Ὡς καὶ (5) — ἔλεγον (7). *Var.* ἔχοντας (6). Ext.

119. Διαπραξάμενος, σπουδάσας (8). Int.

Ibid. Αὐτόθι ἐν τῷ βιβλίῳ ἢ ἐν τῷ χρησμῷ (11). Ext.

120. Ὦ λόγια · Θαυμάζει τὸν χρησμὸν ἀναγνούς (13). Ext.

121. Ἀντὶ τοῦ λάβε (*Adn.*). Int.

123. Βάκις χρησμολόγος (14) — Ἀρκάς (15). Ext.

124. Ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν. Ext.

125. Ἀντὶ τοῦ — ἐτήρεις. Int.

126. Φοβούμενος (23) — ἱδροῦν (25). Ext.

Fol. 77 verso, vers 128.

126. Φανερῶς, διαρρήδην (27). Sup.

129. Ὁ τὰ στυπεῖα πωλῶν, τουτέστιν τὰ κανάβινα λίνα (29) — καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν (30). *Var.* Εὐκράτη (29). Ext.

130. Καθέξει, διοικήσει (*Adn.*). Int.

131. Παίζει (33) — ἐπαγγέλλεται (34). Ext.

132. Προβατοπώλης · τὸν Καλλίαν λέγει καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ (36). Ext.

133. Ἄρχειν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά (41). Ext.

134. Ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. Int.

136. Ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. Int.

137. Ποταμὸς — ἥκασεν τῷ ..ῳ. τοῦ ποταμοῦ (*Adn.*). Ext.

138. Δέον ἦν καὶ εἱμαρμένον. Int.

140. Ἔχων ἐν τῷ τέλει τοῦ ὀνόματος πώλης (10). Int.

141. Θαυμαστὴν καὶ ὑπερβάλλουσαν, ἐξαίρει δὲ .... τὴν τέχνην ...

μᾶλλον ὀνειδίσῃ ...... αὐτοῦ λίαν εὐτελοῦς (15). *Var.* Au lieu de φανείσης, il me semble qu'il y a quelque chose comme γραφεισ... (15), | τῆς τέχνης omis (15). Ext.

142. Παρακαλῶ, γονυπετῶ. Int.

143. Ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα (16). Cette scolie est la dernière de la marge ext.

147. Τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὦφθαι, ἐπεὶ οὖν καὶ (22) — ἐφάνη οὕτως εἶπεν (24). Ext.

149. Ἀναβαίνειν ἐστὶν τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰσιέναι ἵνα φησὶν (27) — ἔθους (32). *Var.* λόγιον (30), | ἀπαλλάτεσθαι (31). Ext.

150. Εἰσάγει δὲ εἰς (36) — ἔχων (38). Ext.

Ibid. Ἀλλαντοπώλην (38) — παιδιάν (39). Int.

152. Τοὐλεόν · τὸ μαγειρικὸν, τραπέζιον, βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσι (42). Int.

154. Προσκέψομαι · περιεργάσομαι καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ. Int.

156. Πρόσκυσον · προσκύνησον. Int.

157. Ἰδού · πεποίηκεν ὃ προσέταξεν (49). Int.

Ibid. Ταῦτα ἀμοιβαῖα ἐστὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου — οἰκετῶν (51). Ext.

159. Ταγέ · Ἀρχηγὲ Ὅμηρος (52) — μενόντων (53). Int.

161. Καταγελᾷς) χλευάζεις. (*Adn.*).

163. Τάς στίχας, τὸ πλῆθος — αὐτῷ δείκνυσι. *Var.* ταῦτά φησι omis. Ext.

164. Ἀρχέλας, ἡγεμὼν δημαγωγός (*Adn.*). Int.

165. Πυκνός · τῆς ἐκκλησίας, μετάθεσίς ἐστι στοιχείου, ἔδει γὰρ πνυκός (*Adn.*). Int.

166. Πατήσεις · ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσῃ. Int.

167. Λαικάσεις · παρ' ὑπόνοιαν δέον εἰπεῖν σιτίσῃ. Ext.

169. Τοὐλεόν · τὸ μαγειρικὸν καὶ τραπέζιον.

170. Ἀπὸ τοῦ (34) — κειμένας ὀνόμασε (35). Ext.

Le vers 143, omis au texte, a été écrit par R², marge inf.

Fol. 78, vers 172.

174. Παίζει (38) — εἶπεν στράφηθι ἐνταῦθα κἀκεῖσε (42). *Var.* δρα] δρᾶν (39). Ext.

176. Δέον εἰπεῖν — πιπράσκεται. Ext.

182. Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ..... νομίζω. Ext.

187. Οἷον πλεονέκτημα ἔστι σου καὶ ἔχεις (3, *Adn.*). Int.

188. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα (8). Int.

189. Οἱ γὰρ (9) — καὶ ῥυθμοῦ καὶ παντὸς κινήματος (12). Ext.

Ibid. Παροιμιῶδες (15) — φησὶν ἀνωφελές (17). Ext.

190. Ἀμείνων (25) — γραμμάτων (26). *Var.* τῶν omis (26). Int.

196. Μετὰ αἰνίγματος (35) — δηλῶν (36). Int.

197. Βυρσαίετον τὸν Κλέωνα λέγει, συνέθηκεν τὴν (41) — ἀγχυλοχείλης τοῦ ἀετοῦ ἐπίθετον · ἐπὶ δὲ Κλέωνος τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν (47). Ext.

198. Κοάλεμον · Ἔγκειται (52, *Adn.*) — νοεῖν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Αἱματοπώτην · Καὶ (1) — πληροῦσι (4). *Var.* ἀλλάντας (3). Ext.

199. Τὸ μετὰ (7) — τὸν Κλέωνα (8). Int.

210. Θαλφθῇ · καταθελχθῇ, καταπλαγῇ ταῖς λοιδορίαις — κινεῖ προτρέπεται (*Adn.*). Ext.

212. Δυνατός εἰμι — καὶ ἄρχειν (*Adn.* du v. 210). Int.

213. Φαυλότατον, ῥᾴδιον, ἁπλοῦν, εὐχερές (*Adn.* du v. 210). Int.

214. Τὰ ἔντερα (30) — εἴρηται (32). Inf.

Il n'y a pas de scolies du folio 78 verso au folio 92 recto.

ΕΙΡΗΝΗ.

Fol. 92 verso.

Avec la fin des Ἱππῆς, ce fol. contient encore :

Ὑπ Εἰρήνης.

Dübner ὑπόθεσις II, 39, l. 14-32. Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ (14) — γεωργῶν (32). *Var.* αὐτὰς] αυτας (18), | d'abord αὐτὸν, puis αὐτοῦ (27).

Dübner ὑπόθεσις III, 39, l. 33-40. Φέρεται (33) — οὐκ ἔστιν (40). *Var.* φησὶν Ἀριστοφάνης Ἐραστοσθένης, le mot Ἀριστοφάνης et le premier σ de Ἐραστοσθένης sont barrés (35), | ἀναδεἰδαξεν, le premier ε est barré (35), | σώιζεται (36), | οἶδεν (36).

Le fol. 93 recto est absolument blanc.

Fol. 93 verso.

Vers 1. Αἶρ' αἶρε μάζαν : Αἶρε ἀντὶ (18) — μάττοντα (22). *Observ.* προσφερειν, l'ι est dans l'interligne (19). Sup.

Ibid. Μᾶζα : Κυρίως (25) — ἀπίθανον (32). *Var.* Au lieu de παρα, il y a l'abréviation tachygraphique de περ (26), | il y a φυραθεῖσαν (28, *Adn.*), | θέλει δηλοῦν]δηλοῦν λέγει (28, *Adn.*), | ῥυπαρὰ manque (31). Sup.

Ibid. Ὡς τάχιστα : Ἢ τάχος (33) — Ἀττικοί (38). *Var.* Au lieu de στίφεις il y a στίφευσ. (36, cf. *Adn.*). Int.

3. Μᾶζαν ἡδίω : Οὐχ ὡς (3) — ἔπαιζεν (4). Int.

4. Ὀνίδων : Ὡς ἐπίτηδες (4) — ἀποπατήματα (5). Ext.

5. Νῦν δὴ φερες : Νῦν δὴ οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως (6). Ext.

6. Οὐ κατέφαγεν : Ἄλλο φαγεῖν (12) — μασησάμενος (16). *Var.* γὰρ omis (13). Ext.

Ibid. Ἀλλ' ἐξαρπάσας : Λέγεται (18) — γεννῶνται (22) · οὐχ ὡς ὄντος οὖν τρώγοντος ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθευόμενον ἔπαιξεν (cf. la scolie du v. 3, lignes 4-5). *Var.* θηλυκὸς au lieu de θῆλυς (21), | ἀρρένων au lieu de ἄρρενες (22). Ext.

7. Τοῖν ποδοῖν : Πρὸς τὴν (23) — ἀποτίνετον (29). *Var.* καὶ manque devant ἐν (24), | les mots ἐπὶ τῆς ψύλλης manquent (24), | τοῦ Ἕκτορος au lieu de τῷ Ἕκτορι (26), | πρὸς τὴν τάξιν au lieu de πρὸς σύνταξιν (27), | ἐπήνεγκεν (28). Int.

10. Ἀποπνιγέντα : Συνέχει (39) — αὐτόν (44). Ext.

11. Ἑτέραν, ἑτέραν : Ἐπὶ τῆς τρίτης ἑτέραν εἶπεν (47). Ext.

Ibid. Ἡταιρηκότος : Ἴσως ἵνα τοῦ πείθειν (1) — χρωμένων (3) · ἐκ δὲ τοῦ ἑτοίμως (51) — ποιούντων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων (*Adn.*). Ext.

17. Ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας : Ἀντέχειν καὶ (24) — μάττων (27). Inf.

18. Συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν : Ἀντὶ τοῦ (33) — ἔφυρα καὶ σεαυτόν (34, les mots καὶ σεαυτόν après ἔφυρα sont barrés. Ext.

19. Ἐς κόρακάς γε : Ἀπόφερε — καὶ σεαυτόν. Inf.

21. Τετρημένην) διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι κόπρου.

24. Ὗς (*sic*) καὶ κύων, κοπροφάγα τὰ ζῶα (40). Ces mots sont écrits dans le ms. comme faisant partie de la scolie du v. 19. Inf.

25. Φαύλως ἐρείδει : Ἀντὶ τοῦ ἀτρίπτως, ἀνθρω (41) — τὰ ἀποπαπατήματα (*sic*) μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι αὐτά (44). Inf.

Ibid. Φαύλως ἐρείδει : Ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει (45, cf. *Adn.*). Cette scolie, qui est de R², est la dernière de la marge inférieure.

26. Βρενθύεται : Ἀντὶ τοῦ σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται (49) · βρένθος δὲ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσιν (*Adn.*). Inf.

28. Ὥσπερ γυναιχί : ..... γυναῖκες ἵνα (53) — τὰς μάζας (3). *Observ.* ολιγοφα... ..ξαν (2). Inf.

29. Ἐδωδῆς) παρὰ τὸ ὀδωδέναι ἐχρήσατο (16).

33. Διὰ τοῦ σχήματος — δηλοῖ (29). Cette scolie est de R².

34. Ὥσπερ π....... ἀντὶ τοῦ χαλάσας (41) — παραβαλεῖν (42). Inf.

36. Ὡδὶ περιάγων : Κάνθαρος παρέλκων · καὶ γὰρ (50) — τὴν κεφαλήν (51). Inf.

Ibid. Ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία : ... κινῶν...... μεταβάλλων (51) — στρέφοντες ... σχοινίων (53.). Inf.

Fol. 94, verso 39.

38. Κάκοσμον : Τοιαῦτα ἑστιώμενα κάκοσμα εἰσί (8). Int.

Ibid. Καὶ βορόν : Ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον (9). Int.

39. Χώτου ποτ' ἐστί : Ἐπεὶ (10) — ἐστίν (14). *Var.* L'article ὁ est ajouté devant ἀετὸς (11). Sup.

Ibid. Ἡ προσβολή : Ἡ ζημία (16) — εἶπεν καταρώμενος αὐτῷ (17). Int

40. Ἀφροδίτης : Μύροις (18) — αὐτῶν (21). Sup.

41. Οὐ μὴν χαρίτων : Ἀφροδίτης μὲν — κοινωνία (25). Sup.

42. Διὸς καταιβάτου : Ἀντὶ (27) — κάνθαρος (32). *Var.* σκαταιβάτην (31). Sup.

43. Τῶν θεατῶν : Ἐνταῦθα (33) — Ἀριστοφάνης (37) · σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα (*Adn.*). Int.

46. Ἰωνικός τίς : Ἑλληνικὸς (43) — Ἀθηναῖος (44). Ext.

47. Τοῦτ' αἰνίττεται : Διὰ τὸ (45) — λέγειν (48). Ext.

48. Τὴν σπατίλην ἐσθίει : Ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν, ἀπέθανεν γὰρ ἤδη Κλέων (53) — σκατοφάγον (54). Ext.

49. Τῷ κανθάρῳ : Οὐχ ὡς — ἱπποτροφίας. Ext.

59. Κόρημα : Τὸ σάρον, τὸ κοσμητήριον · μῆκκόρει (18) — σημᾶναι (22). Ext.

62. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείης : Ἀντὶ τοῦ δρᾶν διανοῇ · Τρυγαῖος ἀπὸ (27) — Τρυγαῖος (31). Ext.

63. Ἀντὶ τοῦ (32) — τὰς πόλεις (33). Int.

Ibid. Ἐκκοκκίσας : Ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας (33) — ἄγροικος ὢν (38). *Var.* γὰρ n'est pas omis (35), | les mots καλῶς οὖν sont écrits deux fois (37). Ext.

65. Ἀντὶ τοῦ (40) — ἐλήλυθας (42). *Var.* τοσούτων au lieu de τοσοῦτον (41). Int.

68. Εὐθὺ τοῦ Διός : Ἀντὶ (44) — οὐρανόν (49). *Var.* ἐλθεῖν ἐβούλετο (47). Inf.

70. Ἀναρριχᾶτ' ἐς τὸν οὐρανόν : Τὸ ταῖς — ἔλεγον (53, *Adn.*). Inf.

Ibid. Εἴρηται δὲ ἀπὸ.... ὅ ἐστι κοφίνων (2) — ἀραχνᾶσθαι · αἱ δὲ ..... πολλάκις νήθουσι κατὰ τούτου ἐναερίους ὁδούς (5).

72. Ἐχθὲς δὲ : Ἐκ ..τα φ..... ἐξελθών οὕτω — ἐξελθεῖν ποῦ. Inf.

73. Αἰτναῖον : Κανθ..... μεγάλοι λέγονται (25) — οἱ ἐπιχώριοι (26). Inf.

74. Ὑποκοριστικῶς (R[2]).

75. Ἀντὶ τοῦ κολακεύων, πραΰνων (43). Int.

76. Παρὰ τὰ (48) — Εὐριπίδου ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Πηγάσου (49, *Adn.*). Inf.

Fol. 94 verso, vers 77.

82. Ἥσυχος, ἥσυχος : Ἀναγκαίως (20) — παραμυθούμενος (23). Sup.

Ibid. Ἠρέμα κάνθων : Κάνθαρος λέγεται (31) — ζῶον γίνεται (36). *Var.* ποσὶν (35). Sup.

83. Μή μοι σοβαρῶς : Ἐπιβεβηκὼς (49) — διαδραμεῖν (51). Sup.

85. Πρὶν ἂν ἰδίῃς : Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἱδρώσῃς · οἱ γὰρ ἵπποι (3) — γίνονται (5). *Var.* τῶν omis après διαλυθέντων (5). Int.

Ibid. Τὸ δὲ — πέτου (6). Int.

87. Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν : Μὴ βδέσῃς (7) — ἡ δυσῳδία μᾶλλον, ἡ δυσῳδία ηὔξετο τοῦ κανθάρου (9). Ext.

90. Ὦ δέσποτ' ἄναξ : Διὰ (11) — εἰπών (13). Ext.

92. Ποῖ δῆτ' ἄλλως : Περὶ τὰ (14) — τύπτειν (17). *Var.* ἔτυχεν (15). Ext.

95. Τί πέτῃ : Παρὰ προσδοκίαν — ἵνα ᾖ τί μάτην πέτῃ. *Var.* ἔλεγεν. Int.

96. Φλαῦρον : Ἀντὶ — καὶ δύσφημον. Int.

97. Ἀλλ' ὀλολύζειν : Τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὅμηρος, αἱ δ' ὀλόλυξαν (27). Dübner : Ὅμηρος .....δης ὀλόλυξαν. Ext.

99. Καὶ τὰς λαύρας : Λαύρας (31) — ταῦτα φησί (35). Ext.

107. Γράψομαι : Ἀντὶ (38) — ὅτι Λακεδαιμονίους ἐβόη.... οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πολέμῳ (42). Le mot πελοποννησιακῷ omis (42). Ext.

Ibid. Ταῦτα δ' ἂν εἴη δια .... αὐτομολοῦντας (43) — ἐκόλαζον (45). Inf.

110. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα : Οὐκ ἔστιν ἄλλως γένεσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. Inf.

114. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ : Τὰ τοιαῦτα (20) — οὐδὲν......... χρήσεται · τὸ δὲ (22) — Αἰόλου Εὐριπίδου .... μον γε φατιν εὗρον εὐνάζειν τέκνα φίλτατα (24). Inf.

Fol. 95, vers 116.

117. Ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀρνέων (26) — ἀπιόντες (27) · δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν (25). Sup.

Ibid. Μεταμώνιος : Ματαίως (35) — πρὸς τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν · εἰς τὸ αὐτό · γελοίως ἐπειδὴ ἤμελλεν εἰς τοὺς ὄρνιθας πορεύεσθαι (37). Sup.

119. Δοξάσαι ἔστι : Καὶ τοῦτο (39) — εἰκάσαι (41). *Var.* δὲ ἐτήτυμον (40). Sup.

121. Ἔνδον δ'ἀργυρίου : Μὴ δὲ ὀβολοῦ (43) — ἐχρήσατο (45). Ext.

Ibid. Ψακὰς ἦ : Τὸ σμικρότατον — καλεῖται (42). Ext.

123. Κολλύραν μεγάλην : Φαίνεται (52) — αἰτεῖν (54). *Var.* δὲ οἶνον (53). Ext.

Ibid. Καὶ κόνδυλον : Εἶδος ἔστι (2) — μεταγραφή (3) · κολλύρα δὲ, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου (46, *Adn.*). Ext.

124.. Πόρος ἀντὶ τοῦ διάβασις (7). Int.

125. Ναῦς μὲν γάρ : Ἀμηχανοῦμεν (8) — παραγενήσῃ (9). Int.

126. Οὐ ναυσθλώσομαι : Οὐ νεὼς (16) — περαιωθήσομαι (20). *Var.* οὕτω au lieu de οὕτως (19). Ext.

130. Μόνος πετεινῶν : Ὁ λόγος (24) — τιμωρίαν (34). *Var.* Au lemme R² a mis un η au-dessus de ει dans πετεινῶν, | τοὺς manque après νεοττοὺς (25), | ἐξεκύλισε (26), | ἦλθεν (27), | περι ἵπτα τὸν Δία (*sic*, 30), | ἀνέστη et non ἀνείη (31, cf. *Adn.*). Ext.

136. Τραγικώτερος : Ἢ ἀξιοπιστότερος, ἢ (40) — Εὐριπίδου (41). Int.

137. Δυικῶς λέγει πρὸς τὰ παιδία. Int.

141. Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα (47) — δύναται (48). Int.

142. Τὸ αἰδοῖον (1) — αὐχένιον (2). Int.

143. Εἶδος πλοίου (16) — κάνθαρος (18). Int.

145. Κανθάρου λιμήν : Ἀπὸ Κανθάρου (19) — νεώρια, εἶτα ....α κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ ε̄ (25). Inf.

147. Χωλὸς ὤν : Διὸ δρᾶμα ἐστιν Εὐριπίδου Βελλερ...... ἐν ᾧ χωλὸν (41) — τραγῳδία (44). *Observ.* οὐρανὸν ἀν...... δεῖ (43). Inf.

Ibid. Λόγος ἢ ὑπόθεσις · λέγει (38) — ὡς χωλο...... (39). Inf.

151. Μὴ βδεῖ.. : Διασύρων (45) — ἵνα .... θωσι (47). *Var.* Je crois qu'il y a plutôt οὖν que γὰρ (46). Inf.

153. Κατωκάρα : Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν οὕτω .....σι Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν...... Inf.

Ibid. Intermarginale. Ἀντὶ τοῦ νεμηθήσεται τρσ φήσεται (cf. *Adn.*). Ext.

Fol. 95 verso, vers 155.

155. Στομίων, χαλινῶν. Int.
159. Ῥύμας, τόπους. Int.
162. Ἀπὸ μὲν κάκης : Ἀντὶ τοῦ (19) — κάκην καλοῦσι καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα (21). Int.
163. Ἀπὸ θ' ἡμερινῶν : Ἀντὶ — πάντων. Int.
165. Ἐν Πειραεῖ : Πορνεῖον (23) — πόρναι (25). Sup.
166. Οὐ κατορύξεις : Ἀντὶ (26) — ἐπιβαλεῖς (28). Sup.
167. Πολλὴν) λείπει κόνιν (28).
168. Ἕρπυλον ἄνω : Εἶδος (30) — Θεόφραστος (32). Sup. et ext.
171. Ἡ πόλις ἡ Χίων : Ἅμα (43) — ἀποστήσεσθαι τῶν πολεμίων (49). *Var.* αὐτοὺς au lieu de αὐτὸς (48). Ext.
174. Πρὸς τὸν ἐν — φησι (2). Cette scolie est de R². Ext.
175. Γράφεται καὶ πνεῦμα · λέγει δὲ τὴν γαστέρα. Int.
180. Ὦναξ Ἡράκλεις : Θεασάμενος (14) — Ἡράκλεις (16). Ext.
Ibid. Με προσέβαλεν) λείπει ὀσμῇ ἡ φωνή (16).
181. Ἔπαιξε παρὰ τὸ ἱπποκένταυρος. Int.
190. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς : Παρὰ τὸ τρυγᾶν (31) — Ἀττικῆς (32). Ext.
191. Οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων : Ἐδόκουν (34) — ἀσπάζεσθαι (35). Ext.
192. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων : Ὅτι κατὰ (36) — λέγει (38). *Var.* τὰ κρέα omis (37). Ext.
193. Ὦ δειλακρίων : Ἀπὸ (39) — ἤγουν, ὦ ἐπίπονε (40). Inf.
Ibid. Ὦ γλίσχρον : Γλίσχρον ἀντὶ — γλίχεσθαι (43). Inf.

Fol. 96, vers 194.

194. Ἀντὶ τοῦ φιλοτίμως — ἀνέβην. Int.
195. Ἰὴ ἰὴ ἰή : Τὸ μῆκος — καταφρονοῦντος. Sup.
196. Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις : Οὐ μόνον (51) — δι' ὑμᾶς (53). Sup.
198. Ποῖ γῆς : Χλευάζων — οἰκούντων. *Var.* εἶπεν ποῦ γῆς (1). Sup
109. Τινὲς φασὶ κύτταρον τὸ (7) — λεπίδα (8). Sup.
201. Τὰ λοιπὰ τηρῶ : Καὶ ταῦτα (22) — μέτρα (25). Ext.
206. Ὑμᾶς παραδόντες : Τῷ πολέμῳ δηλονότι. Ext.
207. Ὅπως ἀνωτάτω : Ἀντὶ (31) — δυνατὸν ἦν (32). Ext.
211. Ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' : Ἐπειδὴ ἐν (43) — θεούς (44). Ext.
Ibid. Τῶν Λακεδαιμονίων. Int.
214. Ναὶ τὼ σιώ : Τοὺς Διοσκόρους (12) — εἰς τὸ ϊ (15). *Observ.* τὸ θ εἰς τὸ θ, R¹, τὸ θ εἰς τὸ σ R² (15). Ext.
219. Ἥξουσι κ'αὖθις : Ἐὰν πόλιν — ἐπρέσβευσαν (*Adn.*). Ext. et inf.
220. Ἡμεδαπὸς : Ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Inf.

225. Ἐπέβαλεν — ὁ λίθος (2). Inf.

228. Θυεῖαν : Ἀγγεῖον (3) — ἐπιτρίβειν καὶ δαπανᾶν (7). Inf.

Fol. 69 verso, vers 232.

234. Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ : Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ (12, *Adn.*) — ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς (14, *Adn.*). Sup.

235. Τὸ δὲ θυείας ἀντὶ τοῦ σάλπιγγος (*Adn.*). Sup.

236. Ἰὼ βροτοί : Ὁ πόλεμος (19) — μέλιτος (21). *Var.* αυτη (*sic*), Dübn. αὐτή (20, *Adn.*). Sup.

237. Τὰς γνάθους : Ἢ τριβόμενοι (23) — ἐσθίουσιν (26). Sup.

241. Ὁ δεινὸς ὁ ταλαύρινος : Συμβολικὸν (32) — ὄψεως (35). Ext.

242. Ἰὼ Πρασιαί : Πόλις (38) — φησι (39). *Var.* πράσα] πράσον (38). Ext.

244. Τουτὶ μὲν ἄνδρες : Πρὸς τὴν (44) — ἐσμέν (46). Ext.

246. Ὦ Μέγαρα : Ἅμα ταῦτα (2) — ἐπαχθήσεται ἅπαξ ἅπαντα (4). Ext.

Ibid. Ὡς ἐπιτετρίψεσθ' : Ἡ μεγαρικὴ γῆ (48) — γεγονέναι (50). Ext.

248. Βαβαὶ βαβαιάξ : Σχετλιαστικὰ (6) — εἶπεν τὰ κλαύματα (8). Ext.

249. Ἀντὶ τοῦ (9) — δ ρ υ μ ύ τ η τ α (11). Int.

250. Σικελία : Ταῦτα (13) — ἧτταν (17). *Var.* ἐμβαλὼν (14). Inf.

251. Ἀντὶ τοῦ διαφθαρήσεται · διακναίειν (26) — τῇ κνίστιδι (27). Int.

252. Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι : Χαριζόμενος — καὶ τ ῶ ν πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μ έ λ ι τιμιώτερον, τοσοῦτον ἄ μ ε ι ν ο ν (*Adn.*) · καὶ ἡ τούτου γεωργοῦσα γῆ · εἰπὼν δὲ τοῦτο ὁ πόλεμος τ ὸ μέλι εἰς τὴν θυεῖαν βάλλει (34). *Observ.* Dübn. « (*Adn.*) : τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστί), » la leçon de R[1] est τὸ μέλι, R[2] a corrigé en mettant les lettres τος au-dessus de μέλι. Int.

254. Τετρώβολον) π ο λ υ τ ί μ η τ ο ν (51).

258. Ἀντὶ τοῦ δρυμύ.

260. Συμβαίνει — ἀναγκαίων. Int.

261. Οὐκοῦν παρ' Ἀθθ/ : Πάλιν (18) — εἰσοικισμένοι (21). *Var.* ἐν αὐτοῖς au lieu de παρ' αὐτοῖς (20). Inf.

267. Ὡς οἰκείῳ θεῷ τῆς Ἀττικῆς εὔχεται τῷ Διονύσῳ (*Adn.*). Je crois que le mot καὶ manque. Inf.

Fol. 97, vers 270.

270. Ὁ βυρσοπώλης : Ὅτι μετὰ (32) — τεθνήκει (33). Sup.

271. Εὖ γ' ὦ δέσποινα : Τὸ ἑξῆς (38) — ἀπώλετο (40). Sup.

272. Κἂν δέοντι τῇ πόλει : Τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. Sup.

273. Μυττωτὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ πρὶν (42, cf. *Adn.*) — ἱστορεῖ (44). Sup.

276. Τί ἄρα (49) — καθεστήκαμεν (50). Int.

277. Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ : Ἐν Σαμοθρᾴκῃ (51) — ἔθυον (3). *Var.* ὡς au lieu de ἃς (52), | τὰ omis devant τῆς (1). Ext.

278. Μεμυημένος : Τὰ (9) — μεμυημένοι ταῦτα ἐκ τῶν κακῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων (11). Ext.

279. Ἀποστραφῆναι : Διαστραφῆναι (12) — δοίδυκα (13) · ὥστε μὴ ὑποστρέψαι αὐτόν (*Adn.*). Ext.

280. Καὶ πάλιν — ἀσχάλλει. Int.

282. Καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν : Ὁ Βρασίδας (21) — ἐτελεύτησεν δὲ ἐν Θρᾴκῃ (23). Ext.

284. Ἐν Ἀμφιπόλει (27) — ἀνεῖλον (29). Int.

285. Οὗτοι παρὰ (30) — Ἀθηνᾶς (32). *Var.* διὸ νῦν] Διονύσιος (31). Int.

289. Τὸ Δάτιδος μέλος : Δᾶτις (35) — εἶπεν πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον (39)· τινὲς Δᾶτιν (1) — Περσῶν (3). Ext. et inf.

295. Δοίδυκα) ἀντὶ τοῦ στρατηγόν.

296. Ἀλλ' ὦ γεωργοί : Πάντες (8) — πόλεμος (18). Inf.

299. Ἄμας λαβόντες : Ἐργαλεῖον (*sic*) ἐμνημόνευσεν (19) — Ἑρμῆς (21). *Var.* Il y a l'article ἡ devant Εἰρήνη (20). Inf.

302. Εἰς ὁμώνυαν ἄγει τοὺς Ἕλληνας λεληθότος διὰ δὲ τοῦδε τοῦ ἔπους (*Adn.*).

303. Φοινικὶς χλαμὺς πολεμική (*Adn.*).

304. Μισοπόλεμος — στρατηγὸς ὤν (*Adn.*).

Fol. 97 verso, vers 308.

308. Φιλαμπελωτάτην : Συντόμως — ἠμελοῦντο. Sup.

310. Ἐκζωπυρήσετε : Ἀντὶ τοῦ ἀνάψητε (7) — καυστικός (11). Sup.

312. Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας : Οὐ γὰρ (12) — δηλοῖ (14). Sup.

Ibid. Σιτί' ἡμερῶν τριῶν : Ἀντὶ τοῦ (14) — χορηγούντων (20). *Var.* τοσούτων] τοσοῦτον (19). Ext.

313. Τὸν κάτωθεν Κέρβερον : Τὸν Κλέωνα λέγει, ἦν γὰρ ἀποθανών. Ext.

314. Παφλάζων : Παφλάζειν (29) — θάλατταν (33). *Var.* τῷ] τὸ (32). Ext.

Ibid. Ὅτε ἔζη (34). Int.

317. Τὸ ἰοὺ ἰού τινες τοῦ χοροῦ φασιν, ἐὰν οὖν (43) — περισπᾶται (44). Int.

324. Οὐ κατὰ (45) — χορόν (50). Ext.

333. Ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ (*Adn.*). Int.

335. Ἥδομαι (5) — τὸ γῆρας (6). Int.

Ibid. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων (3) — πέρδονται (4). Int.

343. Κοτταβίζειν : Παίγνιον (17) — μανῆς (31). *Var.* εἶχεν (19). Inf.

344. Ἀντὶ (32) — τρυφῆς (33). Int.

Fol. 98, vers 347.

347. Ἃς ἔλαχε Φορμίων : Τὰς χαμευνίδας ἃς ὑφίσταντο — ἐπίπονος (45-47, *Adn.*). *Var.* τοῖς ταξιάρχοις et non ταῖς ταξιαρχαῖς. Sup.

353. Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον : Δέκα τρία γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες (53). Sup.

356. Εἰς Λύκειον : Λύκειον γυμνάσιον Ἀθήνησιν (3) — ἀνδρῶν (6). *Var.* τινὲς n'est pas omis (4, *Adn.*), | παρακεῖσθαι et non πᾶσα κεῖσθαι (5, *Adn.*). Ext.

362. Intermarginale. Ὁ Ἑρμῆς (13) — τολμᾷς (15). *Var.* τούτου et non τούτων (15, *Adn.*).

363. Οὐδὲν πονηρόν : Ὅτι πονηρός · (3) — χέρα Κιλλικόωντος (*Adn.*). *Var.* δὲ est omis l. 3 et non l. 4, | ἑταίραν et non ἑτέραν (*Adn.*). Ext.

364. Οὐκοῦν ἢν λάχω : Παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἀποθνήσκω ἐὰν λάχῃ (16) — κληρῶσαι (18). *Var.* Le mot ποιήσεις est écrit avec l'abréviation de ης que le copiste emploie très souvent comme abréviation de εις, Dübn. ποιήσης (17). Sup. et int.

368. Οὔτ' ἄλφιτ' : Ὡσεὶ ἔφη (29) — ὠνοῦντο (31). *Var.* εἶπεν (30). Int.

369. Καὶ μὲν ἐπιτέτριψαί γε : Τὸ ἐπιτέτριψαι (32) — νῦν (34). Ext.

370. Πάλιν ἀστειεύται (*sic*, 39) — βουλόμενος (40). Int.

374. Ἢ ὅτι Δημήτηρ (49) — Βατράχοις λέγει, δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι (51, *Adn.*). Int.

376. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα : Τοῦτο Ἑρμῆς (52) — Εἰρήνην (54). Inf.

378. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν : Γέλωτος — λήμματος. Inf.

380. Ἀμαλδυνθήσομαι : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἀντὶ τοῦ ἀφανίσας (9, *Adn.*). Inf.

381. Εἰ μὴ τετορήσω : Ἐπίτηδες (5, *Adn.*) — καὶ ἀκριβῶς (*Adn.*). *Var.* τὸ au lieu de τῷ devant τετορήσω (6), | les lettres αι dans l'interligne au-dessus de τραγικοῖς sont de R[1] (*Adn.*). Inf.

384. Ὦ πονηροί : Ὦ ἐπίμοχθοι (24) — λαλεῖν (25). *Observ.* Il y avait d'abord λαβεῖν, un λ a été mis au-dessus du β, par R[1] à ce qu'il semble (25). Inf.

Fol. 98 verso, vers 385.

387. Ἐν τῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην (29). Int.

390. Παλίγκοτος : Ἀντὶ (30) — εὐεργέτησαι (32). Dans εὐεργέτησαι (*sic*) l'ι final ressemble un peu à un c, ce qui arrive assez souvent dans le ms. (32). Sup.

394. Εἰρωνεύεται (33) — πολλοῖς (34). Int.

Ibid. Τοὺς λόφους : Τοῦτος φιλοπόλεμος (34) — αὐτοῦ λαμβάνεται (39). Sup.

398. Ἀντὶ — αὐτολογία (*Adn.*). Int.

402. Αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας — προσέξομεν (*Adn.*). Cette scolie est au-dessous du v. 402, qui manque au texte et que le scoliaste a écrit à cette marge ext.

404. Ἀντὶ τοῦ τοῖς θεοῖς βουλεύεται. Int.

406. Ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος : Διὰ τὰς (8) — διαφθείρειν (12). Ext.

410. Ὅτι οἱ βάρβαροι (19) — ἱστορεῖ (20). Int.

413. Ἡμῶν τῶν ἀπολομένων — θυόντων (26). Int.

Ibid. .Ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα (Dübn. a pris le signe de renvoi pour l'abréviation de διὰ, cf. *Adn.*). Int.

415. Ἁρματωλίας : Τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας · τοῦ κύκλου δὲ ὅτι ἐπειδὰν ἴσαι ἡμέραι (30) — εἶπεν παίζων (32). Ext.

418. Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς : Οὐχ ὡς (39) — παρ' αὐτοῖς (42). Ext.

Ibid. Παναθήναια : Καὶ οὐ (42) — διὰ σοῦ (43). Inf.

420. Μυστήρι' Ἑρμῆ : Τὰ τῇ Δήμητρι (47) — καὶ τὰ πᾶν ἀθήναια (49). *Var.* συ R[1], σοι R[2] (48). Inf.

Ibid. Τὰ Διϊπόλεια τῷ Διὶ τὰ Ἀδώνια Ἄδωνι καὶ Ἀφροδίτῃ (54). Inf.

422. Ἀλεξικάκῳ : Καὶ τὸ (R[1] avait τῷ, 7) — ἐτιμᾶτο (9). Inf.

Ibid. Ἑρμῆ πανταχοῦ : Καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλῆν ἀλεξίκακον τιμῶσι · φησὶν οὖν οὔτε Ἀπόλλωνα οὔτε Ἡρακλῆν θύσομεν ὡς ἀλεξικάκοις ἀλλὰ σοί (11). Le copiste avait d'abord écrit καὶ Ἑρμῆν; il a barré ce dernier mot et a écrit Ἡρακλῆν dans l'interligne (9). Inf.

Fol. 99, vers 424.

425. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων : Δέον (14) — φιάλην (18). *Var.* φασὶν au lieu de φησὶν (14), | τοῦ] τούτου (16), | εἶπεν (17). Sup.

426. Ταῖς ἄμαις : Ἄμη γεωργὸν ὄργανον (28). Sup.

429. Φράζε δημιουργικῶς : Ἀντὶ τοῦ — ἔλεγον. Sup.

431. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως : Ἄγε φησὶν — ἐξώμεθα. Sup.

432. Φιαλοῦμεν : Ἔργῳ (34) — προείρηται ἐν τοῖς Σφηξίν (35). Ext.

433. Τοῦτο — σπένδοντα. Int.

437. Τῶν σχοινίων : Σχοίνοις γὰρ — ἀνεῖλκον (2). Int.

438. Μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα : Ἀντὶ τοῦ — πολεμοῦ (4). Ext.

440. Ἔχονθ' ἑταῖραν : Ἀντὶ τοῦ (8) — αἰδοῖον λέγει (11, *Adn.*). Ext.

442. Ὦ Διόνυσ' : Δύο πρόσωπα (12) — λέγει (14). *Var.* φασι (12), | ἕτερος] ετερο (13). Int.

443. Ἐκ τῶν δλεκράνων : Τινὲς (15) — εἰς αὐτόν (17). Ext.

446. Οἷάπερ Κλεώνυμος : Τουτέστιν — φανερώτατα. Int.

447. Εἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος : Οὐχ αὐτὸς (33) — μεταβόλους (35). Ext.

450. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος : Δοκεῖ (42) — δημηγορίᾳ (44). Ext.

451. Πάλιν (3) — καλεῖ (6). Int.

452. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Οἱ γὰρ (8) — αὐτῷ (10). Ext.

454. Intermarginale. Ἐπεὶ — παίειν.

456. Intermarginale. Δικαίως (17) — πάντες (20).

457. Ἄρει δὲ μή : Πρὸς τοὺς (23) — εἰσὶ τῇ εἰρήνῃ (29). *Var.* κατὰ ἐπίθετον (24). Int.

459. Ὦ εἶα : Τὸν Ἑρμῆν (45) — ὑπακουόντων (48). *Var.* θέλουσιν (45), | βαρβα........ τὶ (46). Inf.

462. Ἔτι μάλα : Ἔτι — προθυμότερον. Inf.

Fol. 99 verso, vers 464.

465. Οἵ' ὀγκύλλεσθ' : Ἐπερείδεσθε (54) — εἶλκον (3). *Var.* περιβάλλεσθε au lieu de παραβάλλεσθε (2). Sup.

466. Οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί : Ὅτι μηδὲν (5) — Ἠλείων (9). Sup.

468. Εἶα νυν. De R[1] à côté des mêmes mots du texte.

469. Ὁ χορὸς — Τρυγαίον. *Var.* τὸν om. devant Ἑρμῆν.

470. Κἀξαρτῶμαι : Ἔμφασιν (12) — ..πεπάρθαι (15). Ext.

472. Ὁ Ἑρμῆς — ἕλκουσιν. *Var.* ἀπελλέγχων. Int.

474. Οὐδὲν δεόμεθ' ἄνθρωπε : Παρὰ τὴν Μορμὼ καὶ τὴν (20) — κωμικά · περὶ δὲ Λαμάχου εἴρηται πολλάκις ὅτι φιλοπόλεμος ἦν (26). *Var.* οὕτω (21). Ext.

476. Ἀλλ' ἦ κατεγέλων : Ἀλλ' ἐνετρύφων (34) — ἐκωμῳδοῦντο (36). *Var.* οὖν manque (34). | δια dans διαφθαρεῖσιν est très indistinct (34), | ἐπαμφοτερίζοντας (36). Ext.

477. Ταῦτα διχόθεν : Ὡς τῶν (37) — μισθοφοροῦντας (42). *Var.* αὐτοῖς] αὐτὰ (38), | καὶ ὁ] δι' ὁ (39). Ext.

479. Καὶ ὁ Θουκυδίδης (49) — κούσπου (12). *Var.* διὰ est omis seulement devant τοὺς (10). Int.

480. Ὅτι ἐδέδεντο — πέδαι. Int.

481. Οὐδ' οἱ Μεγαρεῖς : Ὡς καὶ (15) — πολέμῳ (18). *Var.* πεπιέσθαι. Ext.

482. Γλισχρότατα : Ὅτι γλίσχρον (20, *Adn.*) — μόλις (22). Inf.

Ibid. Σαρκάζοντες δὲ οἷον (38) — Θουκυδίδης (44). — *Var.* ὡς λ...ντοντες ἀεὶ Μεγαρεῖ παίζονται (41). Inf.

492. Ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι (19).

493. Ἐπειδὴ — ἐλάμβανον. *Var.* μερῶν et non ἡμερῶν (20, *Adn.*). Int.

496. Ὦ κακόνοι : Οἷον ἐχθροὶ — εἰρήνην. Int.

497. Οἱ κιττῶντες : Ἀντὶ τοῦ οἱ — εἰς ἐπιθυμίαν (*Adn.*). Inf.

500. Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε : Ἀντὶ τοῦ μεταφορᾶς βαδίζετε (34) — κόρακας (36). Inf.

502. Αἰτίαν (38) — φησίν (42). *Var.* γενέσθαι omis (39). Inf.

Fol. 100, vers 504.

504. Ἐντεῦθεν : Ἐκ τούτου — εἰρήνην. Sup.

505. Πλὴν δικάζετε : Οὐδὲν πρὸς (48) — ποίημα (52). *Var.* καὶ est ajouté après δὲ (51). Sup.

507. Πρὸς τὴν θάλατταν : Καθ' ὃ (13) — γὰρ τότε (17). Sup. et ext.

509. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πράγμα : Τοὺς μὲν (23) — ἔργον (25). *Var.* ἐπιτρέψας τὸ ἕλκειν δι' ὃ (25). Ext.

512. Ἄγε νῦν ἄγε πᾶς : Διπλῇ (32) — ἐγγύς (36). Ext.

515. Ἀντὶ τοῦ ἕλκωμεν. Int.

517. Ἀνηνέχθη — ἑλκόντων. Int.

522. Οἴκοθεν : Ἄξιον σου ἔπαινον — ἐστέρηνται ῥημάτων. Ext.

523. Intermarginale. Ὡς καὶ — ὡς πόρνας.

526. Ὥσπερ ἀστρατείας : Ἀντὶ (5) — εἶπεν (7). *Var.* τοῦτο omis (7). Ext.

527. Καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ : Πλέγματος (9) — ταλαιπωρίας (13). *Var.* φασὶν au lieu de φησὶν (10). Ext.

Ibid. Ἔχθισθον : Πλέγμα τι (13) — χοιρογρύλλιος (17). *Var.* R[1] avait χοιροχρύλλιος (17). Int.

529. Κρομμυοξυρεγμίας) ἀπεψίας (22).

530. Ὑποδοχῆς Διονυσίων : Ἀντὶ (29) — συνεχῶς ἦν ὁ θεός (30). Inf.

531. Αὐλῶν : Ἐπεὶ καθ' ὅλου (31) — ἐγένετο (37). *Var.* ἐν τῷ] ἐν τοῖς (35), | μὴ] μὲν (36). Inf.

Ibid. Κιχλῶν : Αἱ κίχλαι (45) — παραβαλλόμενα (52). Inf.

534. Ἐχόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις (*Adn.*).

537. Ἀνατετραμμένου χοὼς : Ἀνακαλυφθέντος ἢ κενωθέντος (19) — ποιεῖν (21). Cette scolie est la première de la marge int.

Ibid. Ὑπερβολῇ (17) — μεθύουσι (18). Int.

542. Καὶ κυάθοις : Τοῖς (35) — ὑπωπίοις (38). *Var.* ἐπεὶ ....αφοις χα..... τὰ ὑπώπια συντρίβοντες (36), | ποιοῦσιν (37). Inf.

Fol. 100 verso, vers 543.

549. Οἷον ἐσκιμάλισεν : Τῷ μέσῳ (51) — ἐφυβρίζει (52). Sup.

554. Ἀρχαίας ἢ ἀντὶ τοῦ παλαιᾶς (*Adn.*). Int.

555. Παιωνίσας : Εὐξάμενος (11) — εὐχαριστήριος (12). Sup.

558. Τάς τε συκάς : Περισπούδαστα (15) — χρόνῳ (19). *Var.* Le mot δὲ est dans l'interligne, de R[2] (16), | εἶδε] ἴδεν (18), | τούτῳ] τουτο (19). Sup.

561. Ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους : Ταῦτα — αἰνίττεται (21). Sup.

562. Ἀντὶ τοῦ συντόμως δραμούμεθα (23). Int.

563. Ἀγοράσαντες χρήσιμον (Le mot τι omis).

564. Ὦ Πόσειδον : Ὁ Ἑρμῆς (26) — Πόσειδον (27). Ext.

565. Ὥσπερ μᾶζα : Ὅτ' ἂν γὰρ εἰς (32) — ἑστιωμένων (34). Ext.

Ibid. Καὶ πανδαισία : Ἡ δαψιλὴς καὶ κραταῖα εὐωχία · μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στριφνὸς ἄρτος. Πανδαισίαν φασί — μετέχωσι (*Adn.*). Ext.

567. Αἵ τε θρίνακες : Τὰ πτύα (48) · νοῆσαι δεῖ (45) — ἔμελλον θραύειν (47). Ext.

568. Ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον : Μετακινήσειεν, τινὲς (*Adn.*) — ἢ μετόρχιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον (1) — γένωνται (5). Ext. et inf.

570. Ὑποκοριστικῶς (9) — σπέρματα (11). *Var*. γῆν manque (10). Int.

574. Τῶν τε παλασίων : Τῶν πεπατημένων — βοτάνης. Inf.

576. Ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. Int.

577. Τῆς ἰωνιᾶς τε : Ἰωνιὰ (24) — πληροῦν (30). *Var*. ὡς omis (25), | πορφυρά (27), | τὸ n'est pas omis (28, *Adn.*). Inf.

578. Τῶν τ'ἐλαῶν : Παρατηρητέον (31) — καρπόν (35). Inf.

582. Τὸ τέλειον (1) — συναλιφθέντος (2). Inf.

Fol. 101, vers 582.

584. Δαιμονίως, σφοδρῶς.

590. Πᾶσιν ὁπόσοι γεωργικόν : Ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη πλέον τῷ γεωργῷ συμφέρει (*Adn*. v. 586). Sup.

593. Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ : Ἐκ τῶν (9) — ἐδαπάνων (11). Sup.

595. Χίδρα : Χίδρον (16) — εὐετηρίαν (19). Sup.

603. Τάμὰ δὴ ξυνίετε : Πρὸς (23) — πεποίηκεν (24). Ext.

605. Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς : Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος (30) — ἐπήνεγκεν (49). *Var*. παρὰ (41). Ext.

606. Τοῦ Φειδίου (15). Int.

607. Τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπεσόντα ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον ἐπεὶ — ὀδοῦσι (17, cf. *Adn.*). Int.

609. Σπινθῆρα μικρόν : Ἐπεὶ (19) — ἀγώγιμόν ἐστι · ἐφ'ᾧ κινηθεῖσα (22) — πολεμεῖσθαι (26). *Var*. ἔγραψεν (20), | δὲ μὴ] δὴ μὴ (21), | ἐποίησεν (23). Inf.

610. Ἐξεφύσησεν : Ἐξεκίνησεν (27) — ἔλαβεν (28). *Var*. καὶ est ajouté devant ἀπὸ (28). Inf.

Ibid. Ὥστε τῷ καπνῷ : Καπνῷ τροπικῶς — τροπῇ (29). Inf.

Fol. 101 verso, vers 624.

628. Κορώναιων (*sic*) : Κορώναιως ὡς φιφάλεως (37) — χρῶμα (40). *Var*. Ἀχαρνεῦσιν (38), | λέγει (39). Sup.

631. Ἐξμέδιμνον : Ἐξ μεδίμνους χωροῦσαν κυψέλην · ἔστι δὲ σκεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν · οὕτω δὲ εἴρηται (46) — κυψελίδα ὅ ἐστιν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος (48). Sup.

632. Ξυνῆλθεν οὑργάτης : Διὰ γὰρ (51) — ἀγρῶν (53). *Var*. ἐσσκευαγωγήσαντο (52). Ext.

633. Τὸν τρόπον πωλούμενος : Ἐὰν μὲν (54) — ἀπατώμενοι (7). *Var*. ἐλάνθανεν (1), | ἐμάνθανεν (4), | Dübn. : « σωτηρίας πονηρίας R. » Le mot σωτηρίας a été exponctué par R[1] (6). Ext.

634. Ἄνευ γιγάρτων : Ἐξ ἀμφοτέρων (10) — ἐσθίουσιν (13). *Var*. ἄγροικοι (12). Ext.

636. Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας : Ἀντὶ — ἰδίως νόσον. Ext.

Ibid. Κἀποροῦντας ἀλφίτων : Φαίνονται — γεωργοῦντες. Ext.

637. Τήνδε μὲν διχροῖς : Διχράνοις, ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις διχράνοις, ὁ δὲ εἶπεν (20) — εἰρήνην (21). Inf.

638. Πολλάκις : Μετὰ γὰρ — προσεῖχον. Inf.

640. Τὰ Βρασίδου : Ἀντὶ — προσεχώρουν. Int.

642. Ὠχριῶσα) ἀσθενοῦσα (*Adn.*).

643. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — εἶπεν διὰ τοὺς διαβάλλοντας. Int.

644. Οἱ δὲ τὰς πληγὰς : Τὸ ἑξῆς (40) — ῥήτορσιν (43). *Var.* δὲ omis (43). Inf.

645. Ἐβύνουν τὸ στόμα : Ἀντὶ — ἔφραττον. Inf.

648. Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ : Ἀποθανὼν (48) — κωμῳδεῖν (49). Inf.

650. Οὐ γὰρ ἡμέτερος : Ὅτι χθόνιος ὁ Ἑρμῆς ὅθεν καὶ — Ἀθηναίοις. Inf.

662. Μισοπορπακιστάτη : Ἀντὶ (13) — στρατιώτης (16). *Var.* μὲν et non δὲ devant κατά (14). Inf.

Fol. 102, vers 663.

665. Ἐλθοῦσά φησι : Φιλόχορός (20) — βουλόμενοι (26). *Var.* δὲ est ajouté devant περὶ (21). Sup.

Ibid. Μετὰ τὰν Πύλῳ : Ἐπὶ Κλεωνύμου γὰρ (27) — φησι (29). Sup.

667. Ἀποχειροτονηθῆναι : Ὡς τρὶς (41) — εἰρήνην (43). Ext.

669. Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν : Ἀντὶ τοῦ (46) — Κλέωνος (47). Ext.

673. Ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν. Int.

675. Τοῦτο (50) — ἐπαγαγών (52). *Var.* κατέλιπεν. Int.

676. Οὔτε γὰρ γνήσιος (53) — προστρίβεται (2). Int.

678. Ἅμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβάλλειν — ὑποβολιμαῖος. Int.

680. Ὅστις κρατεῖ νῦν : Ὅστις κρατύνει (5) — δικαστήριον (7). Ext.

681. Ὑπέρβολος τοῦτ' ἔχει : Ὅτι (8) — ἐπολιτεύσατο (9). Ext.

682. Τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις : Ἀποστρέφεται (23) — ἦν (25). Ext.

684. Ἐπεγράψατο) ἐχειροτόνησεν, κατέστησεν.

692. Πρὸς λύχνον βουλεύσομεν : Ὅτι (40) — λύχνοις γράψον (43). *Var.* δὲ ἀποσβέσας (42). Ext.

695. Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει : Γελοίως ταῦτα (44) — μου (46). Ext.

697. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους : Ὁ Σιμωνίδης (48) — εὑρίσκεται (7). *Var.* λέγγω (*sic*, 6). Inf.

Ibid. Ὁ Σιμωνίδης (8) — ἠγυρίσατο (11). *Var.* δὲ omis (10). Inf.

698. Ὅτι γέρων ὤν : Μετὰ τὰ (18) — γέρων (19). Inf.

699. Ἐπὶ ῥιπὸς) ἀντὶ τοῦ φρυγάνου. Int.

Fol. 102 verso, vers 701.

702. Ὡρακιάσας : Ἀντὶ τοῦ — διαβάλλεται (*Adn.*). Sup.

704. Χἄτερα ποσ' ἄττ' οἴει : Ὥσπερ (35) — πόλει (37). *Var.* ἐπήγαγε τὸ] ἐπηγάγετο (36). Sup.

706. Ἴθι νῦν : Μίαν (38) — ἑταῖραι (41). *Var.* συνανελθόντωνθουσῶν, σὺν τῇ, les lettres θόντων sont barrées (38), | δίδωσιν (39). Sup.

710. Ἆρ' ἂν βλαβῆναι : Ὅτι οἱ (44) — ἔπαιξεν (47). Ext.

711. Κατελάσας) ἀντὶ τοῦ συνουσιάσας.

712. Βληχωνίαν : Βλήχωνά (49) — ἐλάμβανον (54). *Var.* οὐχὶ] οὐ (50), | κυκυκεῶνα (51), | γλήχωνος et non γλήχωνας (54, *Adn.*). Ext.

715. Ἡ γὰρ βουλῇ (*sic*) τὰς θεωρίας ἐξέπεμπεν — ἕνεκεν (11). Int.

717. Χόλικες, τὰ τῶν (17) — ἰχθύος (19). Ext.

724. Τὴν τοῦ Γανυμήδους : Τὴν κόπρον (22) — Διός (26). Ext.

726. Τῇ Εἰρήνῃ (32) — λέγει (33). Int.

729. Κομμάτιον χοροῦ (Main du texte).

734. Χρῆν μὲν τύπτειν : Ἐχρῆν μὲν (20) — εἶπεν (29). *Var.* εἶπεν (28). Inf.

Ibid. Παράβασις. Main du texte.

735. Πᾶσαν (30) — λέγει (31). Int.

Fol. 103, vers 740.

740. Ἐς τὰ ῥάκια : Ὡς τοιαῦτα (35) — Εὔπολιν (37). Sup.

Ibid. Καὶ τοῖς φθειρσί : Ἀντὶ (38) — ἀδόξους (39). *Observ.* Au lemme, il semble que le copiste avait d'abord écrit τοὺς, et qu'il a corrigé; le ms. a τοῖυς (*sic*). Sup.

742. Ἐξήλασ' ἀτιμώσας : Ὥστε (50) — φησίν (54). *Var.* δὲ Ἡρακλέους (51), | βιωτόν au lieu de βοιωτόν (53). Sup. et ext.

744. Οὓς ἐξῆγον χάλοντας : Ἀντὶ τοῦ (1) — αὐτόν (3). *Var.* ἕνεκεν (2). Sup.

746. Ὑστριχὶς δὲ ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ (4). Sup.

747. Διὰ — πληγῶν. Int.

749. Κἀπύργωσ' οἶκος : Ἀντὶ τοῦ ηὔξησεν καὶ ἐμεγάλυνεν (19) — πυργώσας (22). Ext.

752. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέα γὰρ (30) — ἐπεχείρει (31). *Var.* ἄνδρας] τινὰς (30). Int.

753. Διαβὰς βυρσῶν : Ὡσανεὶ ἔλεγεν (32) — γὰρ ἦν (36). *Var.* δὲ omis après διὰ (33). Ext.

755. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης : Ἐρατοσθένης (39) — Σαλαβαδυχὼ πόρναι Ἀθήνησιν (41). Ext.

756. Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαί : Εἰκὸς γὰρ (52) — ἑκατονκέφαλον ὕδραν (3) · χαράδρα δέ (49) — κολάκων (52). *Var.* κεφαλαῖς ..... καθωπλίσθαι (1), | εἶπεν (51), | τὸ] τὸν (52). Ext.

758. Λαμίας ὄρχεις : Δραστικοὶ (12) — Λαιστρυγόνων (14). Ext. et inf.

759. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας : Εἰρηκὼς (35) — περὶ αὐτοῦ (39). Inf.

763. Εἰώθασι γὰρ παιδεραστεῖν (42) — Εὔπολιν (43). Int.

767. Καὶ τοῦτο εἰς ἑαυτὸν, φαλακρὸς γὰρ ἦν (53). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ (53) — παλαιοί (2). Inf.
772. Καὶ μὴ ἀφαίρει : Μηδὲν (3) — τρωγάλια (6). Inf.
773. Τῶν ποιητῶν) λείπει ἡ ἐξ.
774. Τὸ μέτωπον) λείπει λαμπρόν (9).
775. Ὠδὴ καὶ στροφή. Main du texte.

Fol. 103 verso, vers 777.

778. Κλείουσα θεῶν : Ὅτι σύνηθες (44) — μοιχείαν (47). Sup.
782. Ἡ δέ σε Καρκίνος : Καρκίνος τραγῳδίας ποιητής · ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ παρ' ὀξυτόνως εὗρον (50) — ὡς καὶ Ἄρατος (51). Ext.
783. Ἀντιβόλει μετὰ τῶν παίδων : Παῖδες Καρκίνου (51) — ἐκαλοῦντο (54). Ext.
788. Γυλιαύχενας : Μακροτραχήλους (11) — μακρόν (14). Ext.
790. Ναννοφυεῖς : Νάννοι (21) — λέγονται (22). Ext.
Ibid. Σφυράδων ἀπὸ κνίσματα : Ἀντὶ τοῦ (23) — ἀποπατήματα (25). *Observ.* προλέγονταιβάτων, les lettres λέγονται sont barrées (25). Ext.
792. Ἀπὸ μέρους (31) — θαλαττίου (34). *Var.* δράμασιν (33). Int.
794. Καὶ γὰρ ἔφασκ' ὁ πατήρ : Καὶ γὰρ (40) — ἀπάγξαι (45). Ext.
797. Τὰ δημόσια ᾀδόμενα (17) (Les deux premiers mots de cette scolie sont répétés en scolie interlinéaire). Int.
Ibid. Ἀντῳδὴ ἢ καὶ ἀντιστροφή (Main du texte).
803. Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ (20) — Μελανθίου (27). *Var.* καὶ κόλα καὶ ὡς (25). Inf.
809. Φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν (*Adn.*). Int.
811. Βατιδοσκόποι : Βάτις (44) — ζῶιον (46). Inf.
812. Γραοσόβαι : Ἀπὸ (47) — κατηγάγου (50). *Var.* τὰς γραΐδας (47), | γαῖσι (48), | συγκοιμώμεναι (48), | λέγει (49). Inf.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ δύσοσμοι (53) — τοιοῦτοι (54). Int.
Ibid. Ἰχθυολῦμαι : Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθῦς — ἔδεσμα (2). Inf.
815. Καταχρεμψαμένη) καταπτύσασα (3).
816. Ἀφῆκε — ἀντεπίρρημα. Int.
819. Ὁ Τρυγαῖος (9) — διηγεῖται (11). *Var.* καὶ omis devant τὸν (10). Inf.
822. Ἀνθυπήλλαξεν (12) — φαίνεσθαι (15). Inf.

Fol. 104, vers 823.

824. ...... εἰπεῖν ...ομι.. ὡς περὶ ..... φησί. Int.
829. Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς : Διαβάλλει (18) — λε/ πολλά (19). Sup.
830. Ἀναβολάς : Τὰς (23) — ἀνεβάλλετο, φησὶν Ὅμηρος (25, *Adn.*). Sup.

831. Τὰ προοίμια (34) — ἀνδρῶν (36), ἢ κωμῳδεῖ τοὺς (26) — ἀρχομένους (27). Sup.

835. Ἴων ὁ Χιος : Ἴων διθυράμβων ποιητὴς καὶ τραγῳδίας καὶ (37) — ἐπιγράμματα (43). *Var.* ἐποίησεν (38), | φησιν] φασιν (41). Ext.

Ibid. Εἰς τὸν (1) — τὸν ἑῷον (2). Int.

839. Οἱ σπινθηρίζοντες οἱ καλούμενοι διάττοντες (7). Ext.

841. Ἰπνοὺς ἔχοντες : Οὓς (9) — καλοῦμεν (10). Ext.

842. Ταυτηνὶ λαβών : Ἀντὶ τοῦ τὴν ὀπώραν (*Adn.*). Ext.

843. Ἀντὶ τοῦ (23) — ὕδατος (24). Int.

844. Προστακτικόν — σύνδεσμος. Ext.

846. Τήνδε) τὴν Θεωρίαν.

849. Πιθανῶς — Θεωρία. Int.

850. Οὐκ ἀλλὰ κακεῖ : Οὐχ ὡς (30) — συντίθεται πάντα (32, *Adn.*). Ext.

851. Ἄγε νῦν ἴωμεν : Ὁ θεράπων λέγει ἄγε νῦν — τῆς Ὀπώρας. Ext.

854. Τοῦτο καὶ (35) — παρ' αἰτοῦνται (36). Int.

855. Εἰς τὸ κακέμφατον τῆς πόρνης.

856. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσβύτης : Εὐδαιμονικῶς (3) — ἰδεῖν (4). Ext.

857. Ἀττικοὶ — νῦν (5).

861. Ἀντὶ τοῦ γενόμενος.

Fol. 104 verso, vers 863.

864. Εὐδαιμονέστερος : Ἀντὶ (11) — γυλιαύχενας (19). *Var.* φησι] φασι (12), | τραχὺ] βραχὺ (12), | εἶπεν (18). Sup.

865. Ὄχημα κανθάρου : Παρατηρητέον — ὄχημα. Ext.

869. Σησαμῆ πλακοῦς (27) — Μένανδρος (29). Ext.

874. Ἐπαίομεν Βραυρῶνα : Συνουσιάζομεν (35) — ἥρπαζον (39). Sup.

876. Τὴν πρωκοπεντετηρίδα (*sic*) : Διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων (cf. *Adn.*). Ext.

879. Οὗτος τί περιγράφεις : Εἷς τῶν (51) — ἁπτόμενον (2). Ext.

Ibid. Τὸ δεῖνα εἰς Ἴσθμια : Οἱ γὰρ (43) — ἐκάλουν (48). *Var.* ἀγῶνες ἴσθμια/, les lettres ες sont barrées (45), | εἶπεν (46), | τὰς omis après δὲ (47). Ext.

881. Ὁ δυνάμενος — βουλῇ. Int.

882. Τοὺς — βουλευτήριον.

883. Τεχνικῶς (18) — ἀνθάπτεται (19). Int.

Ibid. Τὸν ζωμὸν αὐτῆς : Ἅμα (19) — δηλοῖ (23). *Var.* μέμηνεν (21). Inf.

886. Τὰ σκεύη : Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα (29) — γεωργίας συμβολήν (31). *Var.* φέρουσα (31). Inf.

887. Βουλῇ πρυτάνεις : Τὸν λόγον (33) — Θεωρίαν (34). Inf.

890. Ἀνάρρυσιν : Ἀνάρρυσις (35) — παρ' Ἀθηναίοις (36) · συνέστη (4) — κουρεῶτις ἀνάρρυσις (*Adn.*). *Var.* Le mot καὶ n'est pas omis, il a été

ajouté postérieurement, mais par R[1] à ce qu'il semble bien (10, *Adn.*), | σκέλλη au lieu de σκέλη (*Adn.*). Inf.

892. Ὡς ἀποπνευματισάσης (20) — ὀπτανίου (21). Int.

893. Τὰ λάσανα : Ὅτι (22) — χρέα (25). *Var.* εἶπεν (23). Sup.

896. Ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει (30).

Fol. 105, vers 898.

898. Παίειν ὀρύττειν : Παρὰ τὸ (31) — σχημάτων (34). Sup.

899. Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' : Τὸ γὰρ (35) — ἀγῶσιν (36). Sup.

900. Κέλης κέλητα : Πρὸς τὴν (37) — εἰσιν μονάτορες (38). Sup.

901. Ἅρματα, ἀντὶ (39) — ἤγετο (40). *Var.* εἶπεν (39). Sup.

Ibid. Ἀνατετραμμένα : Ἀντὶ (41) — σώματα (42). Ext.

907. Ἀλλ' οὐχ ἂν εἴ τι προῖχ' ἄν : Τοῖς πρυτάνεσιν (54) — ἐπὶ τὸ λαβεῖν (6). *Var.* πρόσοδον (1), | παρὰ] περὶ (2), | ἐκχεχειρίαν (2), ἐκχεχειρία (3). Ext.

908. Ἄλλως · ἀλλὰ κατέλαβόν (11) — τὸ λῆμμα (12), σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἥττονας λήμματος (*Adn.*). Les scolies des vers 970 et 908 ne font qu'un même groupe dans le ms. Ext.

916. Λεπαστή, εἶδος (30) — ἐκδέχεται (32). Int.

920. Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

923. Χύτραις ἱδρυτέον : Ὁπότε (49) — φέρε (7). *Var.* ἀφιδρυμένοις R[1], ἀφαιδρυμένοις R[2] (51). Ext.

924. Ὥσπερ μεμφόμενοι : Ἠγανάκτησαν (8) — ἱερείῳ (14) · ἢ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ (15) — αὐτόν (16). *Var.* φησὶν (10). Inf.

925. Ἀντὶ τοῦ (27) — Γηρυόνου βοῦς (30). *Var.* Λαρίνου (28, *Adn.*). Int.

926. Πρὸς τὴν (33) — ἔπαιξεν (34).

928. Ἀντὶ τοῦ (35) — πένης (37). Int.

930. Τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικόν : Οἱ γὰρ (44) — φασίν (47). *Var.* Pour λέγουσιν, il y a le sigle de λέγει (44), | οἱ omis (46). Inf.

932. Ἵνα ἐπιστένωσι (48) — δυσχεραινόντων (50). Inf.

935. Ἀντὶ τοῦ πραεῖς ἢ εὐήθεις, ἁπλοὶ ὡς κριοί · ἢ πραεῖς (53) — ἄρνα λέγουσι (2, *Adn.*). Inf.

Fol. 105 verso, vers 937.

939. Χ' ἡ τύχη : Τινὲς οὕτως ὅποσα ἂν θελήσωσιν (6) — κατορθοῖ (7). Sup.

942. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' : Ἀπὸ τούτων (32) — τοῖς παροῦσι (33). Sup.

Ibid. Θύρασι) ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου (34).

943. Ἐπείγετε φησὶ ἐν ὅσῳ : Ἐν ὅσῳ (51) — ἀγαθῶν ἀντεισαχθέντων (53). *Var.* κατὰ τῶν πόλεμον (52), | λελώφηκε (52). Sup.

Ibid. Σεσοβημένη, εὐκίνητος ἀντὶ τοῦ εὐκράτητος (2). Int.

944. Κατέχει τὰ ἡμέτερα πράγματα. Int.

946. Ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνη. Μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα (*Adn.*). Int.

948. Τὸ κανοῦν πάρεστ' : Ὅτι ἐκέκρυπτο (5) — δεῦρο, πῆι μάχαιρ' ἔνι (8). Ext.

951. Ὡς ἦν Χαῖρις ὑμᾶς : Τῶν περὶ (12) — κιθαρῳδός (13). Ext.

957. Τοῦτο πρῶτον — βωμόν. Int.

959. Φέρε δὴ τὸ δαδίον : Τὸ ὕδωρ (22) — Ἀλκμήνης τόκος (25) · γράφεται δὲ καὶ δαλίον (*Adn.*). *Var.* τι omis (23), | χέρνιδα Ἀλκμήνης, et peut-être y a-t-il Ἀλμηνας (25). Ext.

960. Σείου σὺ ταχέως : Πρὸς τὸ (28) — τοῖς ἱερείοις δοχῇ (30). Cette scolie est avant la scolie du v. 959. Ext.

965. Ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει : Πρὸς τὴν (33) — γυναικεῖον μύρτον (34, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Κακεμφάτως τὸ πέος (35). Int.

968. Τίς τῇδε : Σπένδοντες (36) — τῶν σπονδῶν (40). Ext.

969. Τοῖς χορευταῖς (43) — γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ (44, *Adn.*). *Var.* τὸ omis (43). Int.

974. Il y a devant ce vers, dans le texte, un renvoi qui est reproduit à la marge inférieure, la scolie manque.

Fol. 106, vers 975.

981. Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι : Παρανοίξασαι (50) — νέφος (51). Sup.

986. Τούτων σὺ μὴ ποεῖ : Μὴ κατὰ (52) — σεαυτὴν ποίησον (54). Sup.

991. Κορκορυγάς : Τὰς βοὰς — θορύβους. Ext.

993. Τὰς ὑπονοίας : Ἵνα μὴ ὑπονοῶσιν — σπονδάς. Ext.

995. Ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Int.

996 et 997. Μῖξον δ' ἡμᾶς : Εἰς φιλίαν, φιλίας χυλῷ ὡς ἐπὶ (29) — ῥοφήματι (30). Ext.

999. Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν : Τουτέστιν (31) — εἰρήνῃ (32). Ext.

1001. Σικύων πρώων : Ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλ. δι' ἐπιμέλειαν καὶ πρῶια εἶχ.. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμ.... συκύαι (37) — κολοκυντῶν (39). Ext.

1003. Κὰκ Βοιωτῶν : Ὅτι (48) — Βοιωτοῦ λέγει (51). Ext.

1005. Καὶ Κωπαΐδων : Κωπαΐς (52) — χορᾶν (54). *Var.* Ἀχαρνεῦσιν (53), | φησὶ omis (53). Ext.

1007. Ὀψωνοῦντας : Εὐκαίρως (1) — κακοῖς (3). *Var.* ὀψώνουν] ὀψῶναι (2), | ἀπησχολημένοι (3, cf. *Adn.*). Inf.

1008. Μορύχῳ Τελέα : Καὶ τούτους (10) — προείρηται (16). *Var.* δὲ οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐν....... ἴσως (13), | καὶ εαυτὸν (l'ε est barré) λίχ...... τραγῳδίας (je crois, d'après l'étendue de la lacune, que les mots ἦν δὲ étaient dans le ms., 15, *Adn.*). Inf.

Ibid. Γλαυκέτῃ) καὶ οὗτος λίχνος.

1009. Ἀντὶ τοῦ (17) — Ἡσίοδος (18). Int.

1011. Ὀτοτύζαν) θρηνεῖν.

Fol. 106 verso, vers 1013.

1013. Ὀλόλμαν : Μήποτε (23) — μελέα τε πνοη πῶς ἂν ὀλόμαν (25). Au lemme le second λ est barré. Sup.

1014. Λοχευομένας : Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι φαμὲν (28) — ἑψομένας (29). Sup.

1015. Τοὺς ὁρῶντας — θρηνοῦντι.

1019. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν : Ταῦτα πρὸς (36) — μηνός (38). Ext.

1020. Καὶ τοῦτο — χαίρει. Int.

1022. Χοῦτω τὸ πρόβατον : Διὰ μὴ (50) — ἐπ' ἂν θύωσι (54). *Var.* Il y a αἱρομένων et non αἱρουμένων (52, *Adn.*). Ext.

1024. Σχίζας δευρί : Σχίζας (4) — σχίζαις ὁ γέρων (6). Ext.

1026. Τὸ φρύγανον τιθέσθαι : Τοῦτό φησιν (10) — ἐπιστίμην ἑαυτῶν (12). *Var.* ὑπέβαλλον au lieu de ὑπέβαλεν (10). Ext.

1027. Τί γάρ σε πέφευγε : Τί γὰρ οὐ — ἐπιστήμονας (14). Ext.

1029. Ἀντὶ τοῦ ὁπόσα χρή. Int.

1030. Εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. Int.

1031. Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ (26) — τοῦτον εὐδοκιμεῖν (27, *Adn.*). Int.

1032. Ἐμαυτῷ, φησὶν, ὑπηρετήσω καὶ (29) — ὑπηρετῶν (31). Int.

Les folios 107, 108, 109, 110 n'ont pas de scolies.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Fol. 111.

π
Υ Λυσιστράτης.

Dübner Ὑπόθεσις I. Λυσιστράτη τις Ἀθήνησιν (1) — διὰ Καλλιστράτου (36) : Ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν (colonne II, l. 11). *Var.* Πελοποννησίων (2), | les mots πρὸς τὰς sont écrits deux fois (6), | κατειληφυῖας (7), | οἰκεῖων R[1], οἰκείων R[2] (7), | δεδράκασιν (12), | d'abord τοῦ θράσους, puis τὸ θράσος, le tout semble de R[1] (17), | γυναιξὶν (19), | ἀποστέλλουσιν (30), | καὶ est ajouté après πρέσβεις (31), | παλαιὰς (32), | γενομένας διαλλάτει (33).

Fol. 111 verso.

Dübner Ὑπόθεσις II. Λυσιστράτη καλέσασα (1) — πόλεμον ἐξέρρησαν (10). *Var.* les mots Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manquent, | μίγνυσθ'] μίγνυθ' (2), | ἀπεκράτουν χώρουν, les lettres κράτουν sont barrées (7). Les lignes sont coupées de la façon suivante : φεύγειν (2), | γενομένης νῦν (3), | πόλεμον (4), | ὡς δὲ (5), | διεκρά dans διεκράτουν (6), | αἵ τ'ἀπὸ (7), | διεβουλεύοντο (8), | ὁμονοίας (9), | πόλεμον (10), | ἐξέρρησαν (10).

Vers 1. Καὶ γὰρ (11) — συνερχόμεναι (12). Ext.

2. Ὅτι Πανὶ ὠργίαζον (13) — προσιέναι (15). *Var.* φασιν (14, *Adn.*). Ext.

Ibid. Κωλιάδος Ἀφροδίτης (16) — ὠνομασμένη (21). *Var.* δὲ et non γὰρ (19, *Adn.*). Int.

5. Κομῆτις (*sic*) · Ἀντὶ — ἐπικωμάσαι. *Var.* γὰρ et non δὲ (22). Ext.

8. Τοξοποιεῖν · Ἀντὶ τοῦ ἐσχυθρωπακέναι (24, cf. *Adn.*) — ἰάνθη (27). *Var.* τοιοῦτο (25). Ext.

14. Φ...λου πράγματος · ἀντὶ ... .υτελους. Ext.

17. Ἀντὶ τοῦ ἐστράγευσεν. Int.

Ibid. Κυπτάζειν ἐστὶν (32) — γυναῖκες (34). *Var.* πονεῖν] πονεῖσθαι (32). Ext.

20. Ἀναγκαῖα. Int.

22. Συνήγαγες. Int.

23. Ὡς πρὸς τὸ αἰ αἰδοῖον (*sic*). Int.

25. Οὐ κατὰ τοῦτον (3) — ὑπονοεῖς (5). Ext.

27. Ἐρριπτασμένον · Γεγυμνασμένον (6) — νοεῖν (9). Ext.

Fol. 112, vers 30.

31. Ἀντὶ τοῦ (12) — σωτηρίας (13). Int.

33. Μὴ πεισθέντας ἡμῖν τε τοὺς Ἀθηναίους, μήτε τοὺς Λακεδαιμονίους — ἀπεσιώπησεν τοὺς Ἀθηναίους. Ext.

34. Πρὸς τὸ Λακεδαιμονίους ἀπήντησεν. Int.

36. Ἐν γὰρ (20) — φησίν (23). *Var.* καὶ me semble ajouté après περὶ ὧν (22). Ext.

Ibid. Ἐπειδὴ (23) — Ἀθήναζε (24). Int.

37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι · οὐ φλυαρήσω, οὐ βλασφημήσω. Ext.

38. Ὑπονόησον σύ μοι · ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι. Ext.

41. Αἱ Ἀττικαί. Int.

43. Ἐζηνθισμέναι · ἄνθη φοροῦσαι (29) — ὁμοίοις (30). Ext.

45. Κιμβερικὰ ἢ κιμβερίνα (31) — συρτοί (34). Int.

Ibid. Ὑποδήματος (35) — περιβαρίδας (37). *Var.* σιρησιν (36). Ext.

46. Ταῦτα γάρ ἐστιν (43) — προσδοκῶ (44). Ext.

48. Χήγχουσα · τὸ πλῆρες (38) — γυναῖκες (40). *Var.* εἶδος βοτάνης] βοτάνη (39). Ext.

Ibid. Τὰ διαφανῆ χιτώνια · οὐ τὰ (41) — γυναικῶν (42). Ext.

55. Οὐ μετὰ βραδυτῆτος (47) — πετομένας (48). Inf.

56. Ὡς τῶν (49) — πράγματι (51). Int.

58. Ἀλλ' οὐδὲ παράλων · διήρητο εἰς (53) — Μεγαρίδα (5). Inf.

60. Κέλης εἶδος (8) — ναυτικὸς δὲ ὁ Σαλαμίνιος (11, *Adn.*). Int.

62. Τὰς Ἀχαρνέων : Εἰκότως ἐπεὶ πολεμικοὶ Ἀχαρνεῖς (14). Inf.

64. Ἀκάτιον τὸ ἐκ τῆς Ἑκάτης ξόανον (*Adn.*).

67. Δῆμος τις (abréviation de ης, avec un point au-dessus, 19) — ἥρωος (20). Ext.

68. Παρὰ τὴν (21) — δυσώδης (22). Ext.

Fol. 112 verso, vers 71.

La scolie que nous avons donnée au v. 58 est reproduite dans ce folio. La seule différence, c'est que les mots μεχει Πυθιου écrits une première fois (3), sont répétés après παραλίαν (4) et cette fois sont exponctués. Sup.

62. Εἰκότως, ἐπεὶ ὁ δῆμως (14) — ἀκάτιον (17). *Var.* κοππαστης (16). Sup.

71. Ἀντὶ τοῦ μεγάλου. Int.

73. Ἀντὶ τοῦ δέει. Ext.

74. Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺ (*sic*) χρόνον. Int.

80. Εὐσωματεῖς. Ext.

Ibid. Σφριγᾶ) εὐσθενεῖ.

81. Εἰς ἐκεῖνο — Λάκωνες. Int.

Ibid. Ὡς αἱ Ἀττικαὶ, νὴ τῶ θεῶι — φθέγγεται (*Adn.*). Int.

82. Ἐν γὰρ (31) — πηδῶντος (33). *Var.* εἰώθασιν, le ν final est barré (32). Ext.

83. Ὡς ἐκείνης (34) — ἐστι (35). Ext.

84. Ἄιπερ) ὥσπερ. Ὑποψαλάσσετε ψηλαφᾶτε.

87. Ἀντὶ πρὸς ὑμᾶς. Ext.

88. Λέγεται — εἶναι. Ext.

89. Κομψῶς (40) — φησι (41). Int.

Ibid. Τὴν λεγομένην γλήχωνα (42) — βληχώ (44). Ext.

90. Χαία · Ἀντὶ τοῦ — κεχηνέναι. Int.

91. Κορινθία · Πόρνη, διὰ τὴν Λαΐδα · ἀντὶ ἀγαθὴ (47) — πόρναις (48). Ext.

92. Τἀντευθενί · ἁπτομένη — φησι. Int.

93. Συνήθροισεν. Ext.

94. Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς. Ext.

100. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστιν. Int.

103. Εὐκράτης στρατηγὸς — κωμῳδεῖται (*Adn.*). Int.

105. Ἐκ τῆς τάξεως. Ext.

106. Οἷον περονησάμενος · ἀντὶ τοῦ ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ ἅμα τὸ παρεῖναι ἄπεισιν. Ext.

107. Σκώπτει (9) — νησιωτῶν (11). Ext.

Ibid. Οἷον ζωπύρημα καὶ σπινθήρ (12). Int.

108. Ἀπέστησαν γὰρ τῶν Ἀθηναίων (*Adn.*). Inf.

109. Αἰδοῖον — χρωμέναις. Int.

110. Παρὰ τὴν (15) — γυναῖκες (18). *Var.* μετέβαλεν (17). Inf.

Fol. 113, vers 113.

113. Τὸ περιβόλαιον, τὸ ζωνάριον. Ext.

114. Παρ' ὑπόνοιαν (20) — εἶπεν (21). Ext.

115. Ὄρνεον (22) — βούλομαι (24). Int.

117. Ὄρος Λακωνικῆς τὸ Ταΰγετον. Ext.

118. Τὸ σ ἀντὶ — δυσχεροῦς ὄντος τοῦ τόπου. Ext.

125. Ὡς ἀηδισθῶν αὐτῶν — λόγῳ. Int.

126. Ὥσπερ μῦες (30) — συνάγειν (32). Ext.

132. Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον. Int.

133. Ἄλλο κέλευε (35) — εἶναι (36). Int.

135. Οὐδὲν γὰρ οἷον · ἀντὶ τὸ κωλῦον · οὕτως Ἀττικοί. Ext.

138. Οὐ ματαίως ἀλλὰ (40) — εἰς σκάφην (41). Int.

139. Πλὴν τῷ βουλομένῳ (43) — ἀνεχομένων (46). *Var.* ἔστιν (44), | ἐγκυλινδομένων (45). Ext.

140. Λάκαινα) πρὸς τὴν Λαμπίτω.

143. Κοιμᾶσθαι (51) — κοινὸν ὕπνουν (52). Int.
145. Μόνη γυνὴ δυναμένη μηχανὴν εὑρεῖν. Inf.
146. Εἰ δὲ ἀπεχοίμεθα — γενήσεται (2). Ext.
Ibid. Τὸ ἀπέχεσθαι — συνουσίας (3). Int.
148. Τὴν Κορὴν — Ἀττική. Ext.
150. Οἱ μὲν (8) — νήσου (10). *Var.* ἀμόργην] ἀμόργιν (9), | θηρια (10). Ext.
151. Ἀντὶ τοῦ (11) — σχῆμα (12). Int.
152. Συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέκεσθαι. Ext.

Fol. 113 verso, vers 155.

155. Τοὺς μάσθους μῆλα φησίν. Ἡ ἱστορία (14) — ἐδέξω (17). *Var.* εσίδες (16). Ext.
157. Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες. Ext.
158. Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον (25). Int.
Ibid. Τὰ ἀπὸ τῶν (*And.*) — εὑρίσκεται (27). Ext.
160. Εἰς τὸ κοιτώνιον. Int.
162. Συνουσιάζειν (32) — ἡδονῆς (33). Ext.
165. Ἀπαγορεύσουσι καὶ παύσονται τοῦ πολέμου. Ext.
166. Ἁρμόζηται. Int.
170. Ἀθηναίων · τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν. Ext.
171. Μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν. Int.
173. Οὐκ ἂν ἄγοιεν (41) — τάλαντα (44). Ext.
175. Ἀντὶ σπουδῆς · τὸ λαβεῖν τὸ — τῆς θεοῦ (49). Int.
179. Προσποιουμέναις θύειν. Ext.
180. Πάντα (51) — γὰρ λέγεις καλῶς ἔχειν (52). Ext.
183. Ὅπως ὀμόσωμεν. Int.
184. Τὴν ὑπηρέτιν (54) — χρήσεως (2). Ext.
189. Ἀντὶ τοῦ (7) — τετράποδα (9). Int.
191. Πρὸς τὸ (10) — ἔθυον (14). Ext.
195. Παίζει (15) — τίθεται (16). Int.

Fol. 114, vers 196.

196. Ἐπιεικῶς — σταμνία. Ext.
197. Δέον (19) — γυναῖκας (21). *Var.* εἶπεν (20). Ext.
198. Ἀντὶ τοῦ ἀφάτως (*Adn.*). Int.
200. Ὡς μεγάλης — παίζει. Ext.
202. Ἀντὶ τοῦ — ἱερείου. Ext.
205. Ἀπορρεῖ (26) — χάριν (28). Ext.
206. Ἡδὺ προσόζει. Int.

208. Ἐπεὶ (30) — κλήρῳ πᾶσαι αἱ Λάκαιναι · ἐμπεδώσατε, ἀσφαλίσατε (32). *Var.* ἔμελλεν (31). Ext.

216. Εἰρηκῦα τὸν (33) — ὅρκον (37). *Var.* Dübn. : « ... μνησθεῖσα. » Je lirais ενμνησθεῖσα, en tous cas la lacune n'est que de deux lettres, trois au plus (34), | τις est ajouté après μία (36). Ext.

217. Οἷον (38) — κατωφερεῖς (41). *Var.* λέγουσι. ἢ ἄζευκτος (39). Int.

Ibid. Le vers 217, qui est aussi au texte, a été écrit par R² à la marge inf.

221. Ἐπικαυθῇ καὶ πυρωθῇ ἐν ἐμοί. Ext.

227. Οὐ συντερφθήσομαι (44). Ext.

Ibid. Συνουσιάσαι αὐτῷ δῆλον ὅτι (43). Int.

229. Εἶδος (45) — συνουσιάζουσα (46). Ext.

231. Ἀντὶ τοῦ (47) — τυροκνήστιδος (53). *Var.* Le ms. donne ὅτι (52), | ἐπ' ἀνδρὶ (52). Int. et inf.

233. Ἀντὶ — φυλάττουσα. Ext.

237. Ἐρωτηματικῶς λέγει. Ext.

Fol. 114 verso, vers 238.

238. Οἷον καύσω, καθιερώσω. Ext.

Ibid. Κατάλειψον μοι μέρος — ἄρξηται. Int.

240. Ὀλολυξασῶν — γυναικῶν. Ext.

244. Τὰ ἐν (8) — ἐκάλουν (9). Ext.

Ibid. Τὰς θεραπαίνας φησί. Int.

245. Τῇ ἀκροπόλει φησί. Int.

246. Συνέλθωμεν — βαλεῖν. Ext.

247. Ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. Ext.

250. Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰρήνην. Int.

252. Ἀντὶ τοῦ μάτην. Int.

253. Ἀκαταμάχητοι καὶ δειναί. Ext.

Ibid. Χορὸς γερόντων · ἢ Στρυμόδωρος (19). Ext.

262. Κατέχειν — Ἀθηνᾶς. Int.

263. Ἀντὶ τοῦ καταλαβεῖν. Ext.

265. Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. Ext.

266. Ἐὰν ἦ (24) — ἐπίθετον (25). Ext.

267. Τὰ στελέχη τῶν ξύλων. Int.

268. Ἔκριναν ποιῆσαι. Int.

269. Σωρεύσαντες. Ext.

270. Ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως. Ext.

Ibid. Τὴν Ῥοδίαν (31) — ἀνήρ (34). *Var.* μὲν omis (32). Int.

272. Ἐπεγγελάσωσιν. Ext.

273. Κλεομένης λακεδαιμόνιος (36) — νεών (44). *Var.* κατέσχεν (38 et 40). Inf.

275. Ἀπαθής, ἀτιμώρητος. Ext.

276. Ἰσχυρόν · ἢ — φρονῶν. Ext.

277. Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδούς. Ext.

282. Ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον, καὶ αὐτὸς (52) — τρεῖς ἀσπίδας (54). *Var.* πάλιν omis (52). Cette scolie est après la scolie du v. 253. Ext.

Fol. 115, vers 279.

279. Ἀντὶ τοῦ — τρίχας. Int.

282. Ἐπὶ τάξεσιν ιζ (1) — ἀσπίδας (2) · καὶ γὰρ τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον (52, *Adn.*). Cf. le folio 114 verso, v. 282. Int.

283. Μισογύνης γὰρ — κατ' αὐτῶν λέγει (4). Ext.

284. Ἐκείνου (5) — περιγίνομαι (6, *Adn.*). Ext.

285. Μή νυν · Ἀντὶ μη δη (7) — Περσῶν (8). Ext.

286. Πλησίον γεγόναμεν (12) — λειπόμενος (13). Int.

287. Χωρίον) ἀντὶ πρόσαντες ἦν ὄνομα χωρίου.

288. Σιμὸν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν (15). Int.

289. Τὸ τῷ ἕλκοντι (20) — σχοινίον (21). *Var.* La lecture σχοινίον est certaine, Dübn. σχοινίου (21, *Adn.*). Ext.

290. Κανθηλίου · ἕλξομεν (22) — ὄνου (23). Ext.

291. Ἐξεπιώκατον ὁδοῦ θλίβουσι τῷ ξύλῳ δὲ δυϊκῶς. Ext.

293. Ἐν χύτρᾳ — ἀνθράκων. Int.

294. Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σβεσθῇ (28). Ext.

Ibid. Φυσᾷ τῷ στόματι (29). Int.

298. Δάκνει (31) — κύων (32). Int.

Ibid. Παρὰ τὰς (32) — γυναῖκας (34). *Var.* δὲ omis (32), | ἐστιν.. Ext.

300. Κατὰ πάντα τρόπον. Int.

302. Ὡς πρός τινα λέγει. Int.

304. Φυσᾷ πάλιν. Int.

307. Δυϊκῶς — λέγει ἐβάσταζεν ξύλα. Int.

308. Φανὸν (45) — φησί (47). Int.

309. Δίκην (48) — βάρβαροι (49). *Var.* ὃ omis devant τοῖς (49). Ext.

312. Ὑπὸ τοῦ (50) — φησι (51) · θώμεθα, τὰ ξύλα δηλονότι. Ext.

313. Τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν · Δίδυμος (53) — δυστυχήσῃ (10). *Var.* φησι (53), | παλαίσμασι (7). Inf.

314. Ὡς ἀποθέμενος λέγει τὰ ξύλα. Int.

317. Σύνελθε. Int.

Ibid. Ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ext.

Fol. 115 verso, vers 318.

318. Τοῦ νῦν) κατὰ τῶν γυναικῶν.

320. Γυναῖκες τινὲς (16) — ἀκροπόλει (18). Ext.

321. Νῦν ἔσται (19) — πολιορκίαν (23). Ext.

Ibid. Ὄνομα (24) — ἀκροπόλει (25). Int.

323. Λείπει πυρί. Int.

326. Μὴ ὕστερον — βοηθῆσαι. Ext.

327. Νῦν, ἀρτίως.

Ibid. Ὑδρίαν. Ὀρθρία, ἡ ἀόρατος, ἡ ἑσπερία. Int.

329. Ἀντὶ τοῦ κεραμέου · ἐκ μέρους τὸ πᾶν · συντρίβεται — κρήναις · οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσιν. Ext.

330. Ὠθουμένη (35) — στίζεσθαι (36). *Var.* στιγματίαις δὲ omis. Int.

332. Ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν. Int.

335. Τετυφωμένους γέροντας. Ext.

336. Ἐπέρχεσθαι. Ext.

Ibid. Ξύλα. Int.

337. Ὥσπερ βαλανεῖον ὑποκαύσαντας. Ext.

338. Τριῶν ταλάντων βάρος. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ext.

341. Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὔχεται. Ext.

343. Κατὰ κοινοῦ ἴδοιμι. Ext.

345. Τὸν ναόν σου κατέλαβον. Ext.

349. Ἀντὶ — συσβεννύειν. Ext.

350. Μοχθηροί. Int.

353. Μάχεται. Int.

354. Τί εὐτελίζετε — τρέμετε. Dans εὐτελίζετε, il y a après le λ une lettre qui a été barrée. Ext.

357. Περικατάξαι αὐταῖς τὸ ξύλον. Ext.

Fol. 116, vers 359.

364. Ἐκβαλῶ (6) — χορός (8). Ext.

365. Ἀντὶ ἐμοῦ. Int.

367. Δάκνουσα, ἐσθίουσα (10). Int.

Ibid. Οἷον ἐξανύσω, ἐξοίσω (11). Ext.

368. Ὅτι κατὰ (12) — σοφώταται (14). *Var.* εἶπεν (13). Ext.

370. Ἵνα σβέσωμεν τὸ πῦρ. Ext.

372. Ὡς πρὸς (17) — ἄξιε (18). Ext.

Fol. 116 verso, vers 401.

407. Οἵτινες ἡμεῖς. Ext.

Ibid. Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν. Int.

408. Ἀντὶ τοῦ ὅρμου ἀττικῶς. Ext.

Ibid. Ὡς πρός τινα ἀπό τινος. Int.

410. Ἡ περόνη — λαμβάνεται. Ext.

412. Παντὶ τρόπῳ. Int.

413. Δύο ἐννοίας — ψελίου. Ext.

417. Μέρος τοῦ σανδαλίου (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ (47) — πόδα (51). Les mots ἀντὶ τοῦ sont un peu effacés, mais cependant distincts (47). Ext.

419. Καὶ τοῦτο εἰς τὸ κακέμφατον. Int.

420. Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις. Int.

421. Πρόβουλοι πρὸς (1) — συμφοράν (3). *Var.* δὲ omis (1), | τῇ omis devant Σικελίᾳ (3). Ext.

Ibid. Ἐκπορίσας) συλλέξας (1).

422. Δέον) δέοντος.

426. Πρός τινα τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν. Int.

427. Ἀντὶ ὡς μεθύσῳ λέγει. Int.

434. Ἀντὶ δῆσον. Int.

Fol. 117, vers 435.

437. Ὡς τοῦ δημοσίου φεύγοντος. Int.

439. Θυγατέρες (11) — καλεῖται (13). *Var.* καὶ omis après δὲ (12). Int.

443. Τὴν Ἄρτεμιν (15) — αὐτή (17). Int.

444. Ἵνα προσθῇς ταῖς (18) — θεραπεύεται (21). *Var.* ὑποπιασθήσηι (19). Ext.

447. Ταυροπόλον τὴν Ἄρτεμιν (22) — ἱστορεῖ (25). *Var.* ἔστιν καὶ ὅτε καὶ τὴν (24, cf. *Adn.*). Ext.

448. Ἐκκοκιῶ· ἀνασπάσω (26) — τιλλόμενος (28). Int.

451. Ὦ ὑπηρέται. Les lettres πηρε sont seules conservées. Int.

453. Παρὰ ταῖς (30) — βασιλεύς (33). *Var.* δ' omis (31), | ὑπάρχουσι δ' (32). Ext.

457. Ὠὰ γὰρ — καὶ ὄσπρεα. Ext.

460. Ὡς ἤδη κειμένων αὐτῶν. Ext.

461. Ὡς τῶν ἀνδρῶν πεφευγότων. Int.

462. Ἀντὶ τοῦ — σύμμαχοί μου. Ext.

466. Ἔπαιξε — παροινοῦσιν. Ext.

470 Νίτρου ἢ ῥύπου. Ext.

Ibid. Μὴ κεκονιμένοις ὥστε λοῦσαι. Int.

472. Ὅτι οἶδεν τὰ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν (50) — δηθὰ κοιλιδιοωντες (52). Int.

Ibid. Τὴν ὄψιν οἰδεῖν (52). Ext.

475. Ἀπὸ τῶν (53) — μέλι (54). *Var.* μετενήνοχεν (53). Ext.

Fol. 117 verso, vers 476.

477. Τοῖς θηρίοις (2) — δίοιτο (5). *Var.* κινώδαλα (3). Ext.
483. Ἀπὸ κοινοῦ κατέλαβον. Ext.
484. Ἀντισπατικὸν γὰρ τὸ μέτρον. Ext.
485. Ἀπείραστον (9) — διαπειραθῆναι (10). Ext.
Ibid. Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον · Μετῆκται δὲ (10) — ἐξετάζειν (16). Ext.
487. Τὴν ἀκρόπολιν. Ext.
490. Ὁ γὰρ Πείσανδρος (19) — Μαρικᾷ (24). *Var.* ἔστιν (22). Ext.
493. Διχῶς ὑμῖν. Int.
501. Καὶ εἰ μὴ δέομαι σωθῆναι. Int.
506. Ἀπὸ (29) — δυσοιωνίστων (30). Int.
509. Σχῆμα Ἀττικόν. Ὡς τὸ ἐνοχλῶ. Ext.
511. Τὸ ἑξῆς — κακῶς βουλευσομένους. Ext.
512. Τὴν μὲν — γελῶσαι δέ. Int.
513. Τὸ ἑξῆς τί βεβούλευται τῷ δήμῳ. Ext.
514. Ἔφη ἀνήρ τις ἐν τῇ στήλῃ καὶ ἐπὶ (40, *Adn.*) — ὦ τᾶν (41). Inf.

Fol. 118, vers 516.

519. Εἰ μὴ (42) — στήμονα (43). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀνήσεις (*Adn.*). Ext.
520. Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν. Int.
524. Οὐκ ἔστιν (47) — πόλει (50). *Var.* δῆτα ἕτερός (47). Ext.
Ibid. Ἔφη. Ce mot est écrit à la fin du vers.
526. Πότε γάρ. Int.
530. Καλύμματα φοροῦσιν ὅτι παρρησίαν (53) — κυριεύουσιν (54). Int.
Ibid. Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλήν (1). Ext.
531. Εἰς τὸ σιωπῆσαι. Ext.
536. Ἐζωσμένος ὡς γυνή. Int.
537. Ἢ δικάζων — γὰρ εἶ. Ext.
539. Εἰσάγει (8) — ὀρχήσωνται (10). Ext.
542. Οὐδὲ τὰ (11) — πόνος (12). Int.
543. Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι πανταχοῦ. Ext.
548. Ἀντὶ φρονίμη. Int.
549. Λείπει παῖδες (31). Ext.
Ibid. Μητριδίων) δριμυτάτων.
Ibid. Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων · Τήθας (16) — δριμεῖαι (29). *Var.* τουτέστιν (23), | εἶπεν τηθῶν εἶπεν (26). Inf.
550. Μὴ μελήσητε (*Adn.*). Int.
Ibid. Ἀλλήλαις παρακελεύονται · ἀντὶ μὴ βάπτεσθε (32) — ἀνδρῶν (33). Ext.
553. Παράσχῃ (35) — γίνεται (37). Int.

Fol. 118 verso, vers 556.

556. Ἐν ἀγορᾷ (38) — συνάπτουσιν αὐτὸ τοῖς ὀπίσω (41). Ext.
Ibid. Λαχανοπωλίοις, χυτροπωλίοις (42). Int.
558. Ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς (43) — παῖδες (46). *Var.* ὑπειλήφασι (44), | il semble qu'il y a ἄλλως et non ἄλλοι (45). Ext.
562. Εἰς χαλκῆν περικεφα... Int.
563. Πέλτη ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα. Ext.
Ibid. Τὰς ἐπὶ (52) — ἰσχάδων (53). Ext.
564. Ἐφόβει. Ext.
566. Εὐχερῶς. Int.
567. Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ. Ext.
575. Τοῦ ἐρίου (2) — πατεῖν (4). Ext.
576. Τριβόλους · τοὺς μοχθηρούς — φυτόν. Ext.
577. Συνισταμένους · συμπεπλεγμένους (7) — ἅμα (12). Ext.
Ibid. Συνηγόρους. Ext.
Ibid. Τοὺς θλίβοντας (14) — ἑαυτούς (15). Int.
578. Ἐπ' ἐλπίδι (16) — πολιτείαν (18). Ext.
Ibid. Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξῆναι · Τῶν γὰρ ἐρίων (18) — πράγμασι (23). *Var.* τιλθῶσιν (20). Inf.
Ibid. Ἀποτιλαι · ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων (24). Int.
581. Αἱ γὰρ (25) — μίγνυται (28). Ext.
Ibid. Ἐγκαταμίξαι) ἐπιτίμους ποιῆσαι.
582. Τῆς γῆς) ἀντὶ τῆς πόλεως.
583. Τὰ τῶν (31) — ἐκάλουν (32). Int.
586. Τολύπην) συναγωγήν.
587. Τολυπεύειν ὡς ἐπὶ (34) — τροπῇ (35). *Var.* ἐπέμεινεν (34). Inf. Cette scolie est répétée, moins le lemme, à la marge int.
589. Πλεῖν τὸ ἐντελὲς πλέον. Ext.
Ibid. Πλεῖν ἤγε διπλοῦν πλέον, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον (37) — παιδία (38). Inf.
590. Σίγα, μὴ μνησικακήσῃς · Ἀντὶ (39) — πόλεμον (41). Inf.
592. Τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.
593. Κορῶν — τρίγενες. Inf.

Fol. 119, vers 597.

597. Ἀντὶ τοῦ κληδονιζομένη, αἱ γὰρ χῆραι (46) — γαμηθήσονται (47). Sup.
Ibid. Περὶ γάμου χρησμῳδουμένη (46). Ext.
599. Ὦ πρόβουλε. Int.
600. Εἰς τὸ ὑποδέξασθαί σου τὸ σῶμα. Ext.

Ibid. Οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει (50). Int.

601. Ἡ μελιττοῦτα (51) — διηγωνισμένοις (53). *Var.* μισθὸς est dans le ms. (52). Ext.

Ibid. Intermarginale. Διὰ τοῦ δήμου ἄξω ἀντὶ παίζω · παρ' ὃ καὶ τὸ δημοῦσθαι (1).

Ibid. Κάλλιον, ὅσον οὔπω μάξω μελιττοῦταν (2). Int.

603. Καὶ τουτονὶ λαβέ · Τὰς ταινίας (3) — πορθμεῖ (5). Ext.

605. Τίνος δέει. Int.

607. Τὸν Χάρωνα δῆλον ὅτι ἀναπλεῖν. Int.

609. Τοῖς ἄλλοις (9) — εἷς πρόβουλος (10). *Var.* ὁ omis (10). Int.

610. Βεβρεγμένον. Ext.

611. Τοὺς νεκροὺς — ἐκόπτοντο. Ext.

612. Ἐπειδὴ — ἐκφέρεπαι. Ext.

613. Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα σου ποιούμενα. Int.

615. Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ext.

616. Τὰ τῶν γυναικῶν πράγματα. Int.

619. Οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησεν τοὺς Ἀθηναίους (27) — κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι (29) · ὃ ὄντων τῶν (21) — Ἡρόδοτος δὲ ς (26). *Var.* ἐποίησεν (26), | κατέσχεν (25). Ext.

622. Ἐπεὶ καὶ οὗτος (30) — αὐτῷ (32). Int.

624. Τὰ ἐν ἀκροπόλει.

629. Ὥσπερ οὐδεὶς δύναται πιστεῦσαι λύκῳ χαίνοντι, ὃν γὰφ (36) — ἔστιν πίστις οὐδὲ τούτοις (37). Ext.

Ibid. Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην χαινόντων (36). Int.

630. Ἀλλ' ὦ (38) — τυραννήσωσι (39). Ext.

632. Πρὸς τὸ κομμάτιον (41) — τύραννον κατέλαβον (45). Inf.

Ibid. Ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ κρύπτω ξίφος (*Adn.*). Int.

633. Ἑξῆς) ἀντὶ τοῦ ἐγγύς (48).

634. Λείπει βοηθός. Ext.

635. Χλευάζει — γέροντες. Int.

636. Ἀπὸ τῶν — γενήσῃ. Ext.

Fol. 119 verso, vers 637.

642. Οἱ μὲν (53) — Ἴστρος (2). Ext.

643. Ἠ δεκέτις · ῆ ἀντὶ ηα (3) — μυλῶνες (6). *Var.* γεγονυῶν (4), | ἀλοῦσιν (5). Ext.

Ibid. Ἔα καὶ κατὰ συναίρεσιν ῆ (7). Int.

644. Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι ἢ Δήμητρι. Int.

645. Ἄρκτος τις (24) — τῇ θεῷ (36). *Var.* ἔπαιξεν πρὸς.αυ (25, on peut lire πρὸς αὐτὴν, cf. *Adn.*), | ταρκτεύειν (33), | ἀνεῖλεν (27), | πᾶσαν παρθένον (28). Sup.

646 et 647. Ταῖς πομπαῖς (37) — ἐφόρουν δὲ καὶ ἀσπίδας τινὰς ὁλοχρύσους · καὶ ὁρμαθοὺς ἔχουσαι ἰσχάδων (41). Int.

651. Τοῦ ἐράνου φησὶ εἰσφέρω μετέχω (43) — χρήματα (46). *Var.* Le mot εἰσφέρω est barré (43), | τοῦτο] τοῦτον (43), | συμβαλέσθαι (45). Ext.

Ibid. Γεννῶ. Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦντας. Int.

653. Ὡς αὐτῶν — δαπανησάντων (51). Int.

Ibid. Ἅπερ ἔταξεν (52) — πολεμοῖεν (53). Ext.

656. Ἆρα γρυκτόν · Ἆρα γρύξαι (2) — ἄγειν (3). Ext.

Ibid. Ἀψήκτω σκληρῷ καὶ ἀμαλάκτω (4). Int.

Ibid. Κοθόρνῳ) ὑποδήματι (4).

660. Προσθήκην σχήσει. Int.

663. Εὐτελὲς ἱμάτιον. Ext.

664. Ἐντετυλίχθαι (8) — ἐν συκοφύλλοις εἰλεῖται (10). Ext.

665. Λυκόποδας ἐκάλουν (11) — λύκον (18). *Var.* κεκαλυμμένους (15). Inf.

666. Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον. Ext.

667. Λείπει νεώτεροι. Int.

669. Ἐλαφρύνασθαι καὶ ἀνθῆσαι. Int.

673. Τόλμης. Int.

Ibid. Λιπαρὲς (28) — αἱ γυναῖκες (29). Ext.

675. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος (*sic*, cf. *Adn.*, 30) — ἠνδραγάθησεν (32). *Var.* συνεμάχησεν (31). Inf.

676. Περιαιρῶ (33) — γυναικῶν (36). Ext.

677. Τουτέστιν — συνούσιαν. Int.

Fol. 120, vers 678.

679. Ποικίλη στοὰ (39) — κωμῳδούμενος (43). *Var.* λεγομένη] λεγομένην (par abréviation de ην, 40), | ἔστιν (42). Ext.

680. Τὸν κύφωνα. Int.

682. Ζωπυρήσεις) ἀνεγείρεις.

683. Τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν. Int.

684. Ποιήσω σε δαιρόμενον — δημότας. Ext.

685. Τιλλόμενον, ξεόμενον. Int.

687. Μιμοῦνται τοὺς τῶν ἀνδρῶν λόγους. Int.

688. Πάνυ ὠργισμένων.

Ibid. Ὡς) ὅπως.

690. Ἵνα μὴ εἰς ὥραν (1) — εὐτελῶν (2). Int.

Ibid. Ἵνα μὴ δικάσῃ (2) — ἀκρόχολος (5). Ext.

695. Λείπει τὸ ὡς (7). Int.

Ibid. Παροιμία (7) — ἀναλέγονται (10). Ext.

698. Οἱ γὰρ (12) — τί μή (13). Ext.

700. Ἑορτήν. Int.

701. Λείπει ταῖς ἐμαῖς (15). Int.

Ibid. Ὅτι τὴν γυναῖκα (16) — φίλον (17). Cette scolie est répétée plus bas, après celle du v. 703 ; mais cette fois ayant en tête : το χ (ω) (*sic*). Ext.

702. Παρὰ προσδοκίαν (18) — ἐγχέλεις (19). Int.

703. Τὰ ψηφίσματα τὰ κωλύοντα. Ext.

706. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Ext.

707. Γυνὴ πρὸς Λυσιστράτην. Int.

713. Ἐξ Εὐριπίδου. Int.

715. Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντόμως εἴπω. Int.

Fol. 120 verso, vers 719.

719. Ἱκανή. Ext.

720. Διορύττουσαν, κακεμφάτως. Ext.

721. Ἐν τῇ ἀκροπόλει — Πανός (31). Ext.

Ibid. Ἢ) ὅπου.

722. Εἰλυσπᾶσθαι (32) — σκώληκες (32). Ext.

723. Ἐπὶ στρουθου · παρ' ὅσον — εἰς συνουσίαν. Ext.

725. Ὀρσίλοχος (39) — κωμῳδεῖται (40). Ext.

729. Ὡς τῆς — ἐχούσης ἔρια. Ext.

730. Πρὸς τὴν κλίσιν τῶν σέων — εὐθείας (44). *Var.* δὲ omis. Ext.

Ibid. Σέων) σητῶν.

732. Διαπετάσασα — αἰνίττεται. Ext.

734. Τοῦ ἀπολέσθαι ἢ κἂν — ἀπέλθῃς. Int.

735. Τῆς λινοκαλάμης, ἔστιν (49) — ἐρυθρόν (54). *Var.* ἔστιν (51), | κάρπασον] κάρπον (52). Ext.

737. Ἀλέπιστον — ὑπόνοιαν. Int.

738. Δεῦρο · ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν. Int.

739. Ἀποπλύνασα — κακέμφατον. Int.

742. Ἀποδείρω. Cette glose est à la fin du vers. Int.

743. Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — ἡ θεός (9). Ext.

Ibid. Περικεφαλαίαν (9) — κυεῖν (10). Int.

746. Ἀντὶ ὡς πρός.

748. Ἁπτομένη (12) — φησί (13). Ext.

755. Ὅτι ἐν κοιλώμασι τίκτουσιν. Int.

757. Δέον παιδίου, εἶπεν (16) — χειμένους (19). *Var.* εἶχεν (17), | κύειν] κυνεῖν (17), | τιθέασιν (19). Ext.

758. Τοῦτο δὲ ἑτέρα γυνή φασι. Ἐν πόλει · ἀντὶ ἀκροπόλει. Int.

759. Τὴν ὄφιν · τὸν ἱερὸν (22) — τοῦ ναοῦ (23). Inf.

Fol. 121, vers 760.

762. Τῶν προφάσεων καὶ πλασμάτων. Ext.

763. Οὐ νομίζεις — ἡμᾶς. Ext.
770. Χελιδόνες· αἱ γυναῖκες. Ext.
Ibid. Χρησμός. Int.
771. Τῶν μορίων. Ext.
772. Τὰ ἐπικρατέστερα τοὺς ἄνδρας δηλονότι. Ext.
Ibid. Τοὺς ἄνδρας. Int.
773. Ἐρωτᾷ (32) — ἐδέξατο (33). Int.
776. Μαλακώτερον — γυναικῶν. *Var.* Il y a τῆς χελιδόνος (*Adn.*). Ext.
785. Μήποτε παρὰ (37) — χορὸς παριστορεῖ (40). Ext.
789. Ἐκυνηγέτει, λαγοὺς ἐθήρα. Ext.
790. Ἄρκυς) εἶδος δικτύου.
Ibid. Λίνα κυνηγετικά. Int.
795. Κατὰ κοινοῦ — γυναῖκας. Ext.
796. Ἐσμὲν, βλελυττόμεθα (*sic*). Int.
798. Οἷον κλαύσει (46) — ἢ οὐ πολεμ.... (49). *Var.* κρομύων (47), | κρόμυον (49). Ext.
799. Τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον. Int.
800. Οἷον τιλθήσῃ.

Fol. 121 verso, vers 801.

801. Δύο Μυρωνίδαι (52) — νικήσαντος (54). Ext.
802. Τοῖς (*sic*) λευκοπύγους — ἐκωμῴδουν. Int.
804. Στρατηγὸς σφόδρα (3) — ἐκωμῳδεῖτο (5). Ext.
807. Σοὶ τῷ γέροντι. Int.
808. Τίμων οὗτος (7) — Σούνιον φυγούσῃ (12). *Var.* περιραγέντα (11). Ext.
809. Ἀντὶ ἄβατος καὶ ἄστατος. Οἷον ἀκάνθαις (14) — ἠσφαλισμένος (15). Int.
810. Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός. Int.
811. Διὰ τὴν μισανθροπίαν.
815. Ἐπιεικὴς (19) — πονηρούς (20). Int.
817. Ὡς εἰ ἡμεῖς ὑμᾶς. Ext.
821. Κατ' ἐρώτησιν. Ext.
822. Ἡ εἰρωνείᾳ — ἐφοβήθη. Ext.
823. Λακτίσω. Int.
824. Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ext.
826. Ὅτι ἀπεψωμενον (*sic*) φησί. Ext.
832. Μαινόμενον τῷ ἔρωτι. Int.
834. Τουτέστιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διανοίας ἔχου εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.
835. Χλόης (29) — Θαργηλίωνος ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν ς (31). Ext.
838. Κωμῳδεῖ — διθυραμβοποιός. Ext.

839. Πέπαιχεν παρὰ τὸ κινεῖν. Int.
840. Παραλογίζεσθαι καὶ τὰ τουτην (*sic*, 35) — συνουσιάζειν (37). Ext.
841. Εἰς ἣν ὠμόσαμεν. Int.

Fol. 122, vers 843.

844. Σύν σοι (39) — χρεῶν (40). Ext.
847. Λείπει τὸ ἐγγύς. Ext.
Ibid. Ὁ ἐντὸς — γυναικῶν. Int.
849. Ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα. Ext.
852. Παίζει — Θρᾷκα. *Var.* αὐτὸν ὡς ξένον. Int.
855. Διαπαίζει — κινεῖν (46). Ext.
Ibid. Διὰ στόματος.
857. Ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθω. Int.
861. Ἐν ἐρωτήσει. Ext.
862. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν. Ext.
863. Ἢ ἀργύριον ἢ μερίδα. Int.
864. Ἀπὸ τοῦ — ἡμεροσκόποι. Ext.
873. Τὸ πλῆρες — ἀκροπόλεως. Ext.
876. Οὐδενὸς χρῄζων. Int.
Ibid. Ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι. Ext.
877. Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθῃς. Ext.
878. Πρὸς τὸν παῖδα λέγει. Int.
881. Οἷον ἄτροφον — μὴ θλασθεν (*sic*). Ext.
883. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.

Fol. 122 verso, vers 884.

886. Ποθεινότερον ἢ πραότερον. Int.
887. Ἀλαζονικῶς (10) — μύρου (11). Ext.
888. Τὸ ἐντελὲς δῆτά ἐστιν. Int.
889. Διὰ τὸ ὡραῖον αὐτοῦ. Ext.
890. Ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Int.
893. Ὡς αὐτοῦ — αἰσχρῶς. Ext.
896. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Int.
Ibid. Διαφορουμένης, διασπωμένης. Ext.
898. Ἀτέλεστα σοι. Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ. Ext.
900. Πρὸς Λάκωνας. Int.
903. Ὁρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. Ext.
Ibid. Ἐκεῖσε · ἀντὶ πρὸς σέ. Ext.
905. Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον. Ext.

907. Οὐκ ἀποτόμως (29) — ἐρετίζει (30). Ext.
Ibid. Ἐκοιμήθης (31). Int.
908. Οἰκέτης ὁ Μανῆς. Int.
911. Ἱερὸν, ἐπεὶ ἐρωτικῶς ὁ Πάν — χρήνη. Ext.
913. Ἐν τῇ ἀκροπόλει (35) — φέρουσα εἰς τὸν φλεγρεωδη... (Il me semble qu'il y a encore une ou deux lettres après φλεγρεωδη, quelque chose comme δ suivi de l'abréviation de ον, mais en tous cas λειμῶνα manque. Cf. *Adn.*, 39). Ext.
Ibid. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν (39). Int.
917. Οὐκ ἔστιν ὅρκος γυναικῶν. Int.
920. Λείπει τὸ ἱμάτιον. Int.
923. Ἀντὶ ἐπιτόνου, λείπει (43) — βέβλητο (44). Ext.

Fol. 123, vers 925.

925. Λείπει τὸ ἱμάτιον. Ext.
928. Παροιμία (46) — ἥρως (48). Ext.
929. Ἵνα προσκεφάλαιον αὐτῷ θῇ. Int.
930. Κατ' ἐρώτησιν. Int.
931. Τὴν ζώνην. Int,
933. Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν. Int.
Ibid. Ἄχαμπτον ἱμάτιον — σισύρα (53). Ext.
936. Ἀντὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄνθρωπος. Int.
937. Τὸ αἰδοῖον — ἀπήντησεν. Ext.
943. Παρὰ τὸ (5) — ἡδίω γίνονται (7). Ext.
944. Τοῦτο φησὶν — ἀπέλθῃ (9). Ext.
Ibid. Ῥόδιον δὲ (10) — ῥόδινον (11). Int.
947. Τὴν μυροθήκην. Int.
Ibid. Τὸ αἰδοῖόν φησι.
948. Τοῦ μύρου. Ext.
951. Τοῦτο εἰρηκυῖα ἡ γυνὴ ἄπεισιν. Int.
952. Ὁ ἀνὴρ — ὀδύρεται. Int.
953. Εἰς τὸ αἰσχρόν. Ext.
955. Ἀντὶ ἀπατηθείς. Ext.
956. Intermarginale. Ὡς θυγατρὸς (21) — ἀκούεσθαι (23).
957. Καὶ ἀλλαχοῦ (24) — π.ιδίον (27). *Var.* τιθην (26). Ext.
962. Πῶς δύνῃ (*sic*) σαυτὸν — ἠρεθισμένος. Int.
963. Παρὰ τὰ (30) — ποῖα σειρήν (31). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ πρωκτός. Ext.

Fol. 123 verso, vers 966.

966. Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθροις. Int.

973. Σωροὺς ξύλων (34) — ἀέρα (36). Ext.
974. Μεγάλῳ καύσωνι. Int.
980. Ἀντὶ ποῦ τῶν Ἀθηναίων (38) — δὲ ἦλθεν (40). Int.
Ibid. Ἀπὸ κοινοῦ (40) — εἰπεῖν (41). Ext.
982. Δαίμων (42) — μίγνυσθαι (43). Int.
983. Ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε χυσος γὰρ — λάχανον (45). Ext.
985. Διὰ τὸ αἰδοῖον — εἶπεν δόρυ ἔχεις. Ext.
990. Μηδὲ πλησίον — στύειν. *Var.* τὸ omis. Int.
991. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. Int.
Ibid. Ξύλον ἐστὶν (4) — πόλει (6). Int.
992. Καὶ ὁ Ἀθηναῖος — αἰδοῖον. Int.
995. Ὀρσὰ, ὀρθή. Πᾶα, πᾶσα — παθῶν (10). Int.
996. Ὄνομα (11) — Λάκωνες (14). Ext.
997. Ἀπὸ τοῦ) ἀπὸ τινος.
998. Κατερώτησιν.
998. Ὁ νοῦς (17) — οἴομαι (19). Int.
1000. Ἅιπερ, ὥσπερ. Ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας — καμπτῆρος. Ext.
1001. Ἀπῆλαον ἀπήλασαν. Τῶν γυναικείων μορίων. Ext.
1002. Τὸ τέλειον ἀνά. Int.
1003. Ἅιπερ) ὥσπερ.
Ibid. Οἱ γὰρ (28) — ἄνεμον (29). Int.
1004. Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ext.

Fol. 124, vers 1007.

1007. Ὁ Ἀθηναῖος πρὸς κήρυκα. Int.
1013. Δραμοῦμαι, πετήσομαι. Int.
1014. Ἐν ἄλλῳ Κινησίας ἦν ὁ λέγων. Int.
1019. Ἀπὸ κοινοῦ (37) — τὸ ἔχε (38). Ext.
1020. Γυμνὸς γὰρ ἦν. Int.
1023. Ὅτι ἀπεδύσαντο — γυναικῶν. Int.
1025. Τὴν ἐμπίδα. Ext.
1026. Ἀντὶ ἐξέλοιμι. Ext.
1027. Ἡ ἐμπὶς δηλονότι. Ext.
Ibid. Δίδωσιν (47) — ὀφθαλμοῦ (48). Int.
1032. Ἐμπὶς ζῶον (50) — Τρικορύσιοι (53). Ext.
1033. Ἀπὸ μεταφορᾶς (1) — φησι (2). Int.
1037. Κολακευτικαί. Ext.
1038. Ἐν παροιμίᾳ (4) — ἄνευ κακοῦ (6). Ext.
Ibid. Καὶ Ἡσίοδος τὸ ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπάζων (7). Int.
1043. Λέγει ὅτι (8) — δέ ἐστιν (10). *Var.* παρασκευαζόμεθα (9). Ext.
1047. Τὸν πόλεμον (11) — Σικελίᾳ (12). Ext.
1049. Τὴν τῶν (13) — παρακείμενα (14). Ext.

Fol. 124, vers 1049.

1050. Λεγέτω τίνος δέεται. Ext.
1053. Ἔσω ἡμῖν ἐστιν. Ext.
1055. Δηλονότι — προήσονται. Ext.
1057. Ἀντὶ τοῦ κερδάνῃ. Ἀντὶ τοῦ — ὑπονοίαν. Ext.
1058. Κάρυστος πόλις (21) — Καρύστιοι (22). Ext.
1064. Ἐν ἄλλῳ — ἔξεστι. Ext.
1066. Τὸ ἐλθεῖν. Ext.
1071. Τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν. Ext.
1072. Παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται. Int.
1073. Ἔχοντες πώγωνας. Ext.
1074. Διὰ τὴν (28) — παττάλοις (34). *Var.* τὸ δὲ omis (30), | δεσμεύουσι (32), | καὶ τρέφουσι (33). Ext.
1078. Τὴν ἔντασιν — νεῦρον γάρ. Int.
1079. Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον (37) — μεγάλως (40). *Var.* τουτέστιν (38). Ext.
1080. Ὅπα, ὅπου — εἰρήνην (42). *Var.* τοῦ omis (42). Int.
1083. Καὶ μὴν ὁρῶ · Τοὺς Ἀθηναίους λέγει (45) — ἑαυτῶν (48). Οἱ γάρ (43) — μιανθῇ τὰ ἱμάτια (45). Inf.
1085. Ἀσκητικὸν · ἀντὶ τοῦ μέγα — εἶπεν τοῦ νοσήματος. Inf.

Fol. 125, vers 1085.

1087. Δείκνυσιν. Ext.
1088. Ὁμοία. Ext.
1089. Τέτανος. Ext.
Ibid. Οἱ γὰρ σπασμὸν (1) — σφόδρα (2). Int.
1090. Συγκόπτοντες — συστέλλοντες. Ext.
1092. Οὗτος Σιβυρτίου — κωμῳδούμενος. Ext.
1093. Τοῦτο φησίν (6) — πάνυ (9). Ext.
1094. Παρόσον (10) — ἤμελλον πλεῖν (12). Ext.
1099. Ἄνδρες (17) — ἀνατεταμένους (18). Int.
1100. Οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας. Ext.
1105. Παίζει (20) — στρατόν (21). *Var.* Λυσίστρατον (20). Ext.
Ibid. Κἂν λῆτε · κἂν βούλησθε · διαβάλλει τινά. Int.
1110. Τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ θέλξει. Int.
Ibid. Ἴυξ ὀρνεόν (23) — κακίας (24). Ext.
1113. Μὴ συνόντας — δεχομένους. Ext.
Ibid. Ὀργῶντας, πρὸς εἰρήνην. Int.
1114. Ὡς πρός (27) — τὸ δρᾶμα (29). Ext.
1117. Ὡς ὀχληρῶν — ἐν μάχαις. Int.

1119. Σκώπτει (31) — τοῦ αἰδοίου (32). Ext.

1121. Ἄν σοι — ἄλλο τι. Int.

Fol. 125 verso, vers 1123.

1123. Ὦ Ἀθηναῖοι. Int.

1125. Ὁ στίχος — Εὐριπίδου. Ext.

1127. Οὐ πεπαίδευμαι κακῶς. Int.

1129. Τοὺς αὐτοὺς (37) — ὁμονοοῦμεν ἀλλήλαις (38). Ext.

1131. Τοὺς αὐτοὺς (39) — Ἐρεχθέως (42). Ext.

1132. Εἰς δέον ἐστί μη μακρολογεῖν (cf. *Adn.*). Int.

1133. Ὡς τῶν — βαρβάροις. Int.

1137. Εἶτ' ὦ Λάκωνες · Εἰς σύμβασιν (46) — βοηθοῦντες Ἀθηναίους (51). *Var.* τοῦ omis (47). Inf.

1138. Ταῦτα καὶ (52) — συμφοράς (2). Ext.

Ibid. Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. Int.

1141. Σημαίνει — Μεσσηνίους. Int.

1142. Σείων μέγα — συνειστήκει. Ext.

1144. Κίμων (8) — αὐτούς (13). *Var.* παρρεράγη ὑπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τὸ (10, cf. *Adn.*). Ext.

1148. Ὡς πρὸς γυναῖκα — εἶναι. Int.

1149. Ἀφήσειν τῆς μέμψεως οἴει. Int.

1152. Καὶ γὰρ τῶν Θεταλλῶν — ἐβοήθουν Ἱππίᾳ. Int.

1153. Ἱππικούς · Ἀριστοτέλης (19) — ἑάλωσαν (29). *Var.* Λάκωνες (25). Sup.

1157. Ἀγαθωτέραν. Int.

1162. Ἡμεῖς (31) — περιβολήν (33). *Var.* ἀποδουναι (31), | τουτέστιν (32). Ext.

Fol. 126, vers 1164.

1164. Ἀντὶ τοῦ — ἐπιθυμοῦμεν. Ext.

1166. Ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν. Ext.

1169. Ταῦτα οἱ (36) — Ἐχινοῦς κόλπος (37). Int.

Ibid. Λιμήν ἐστιν ὄπισθεν τοῦ Ἐχινοῦντος (38). Ext.

1170. Σκέλη (39) — τείχη (41). Ext.

1171. Ὦ μαινόμενε.

1173. Ἀπαλλαγεὶς — τὴν εἰρήνην. Ext.

1174. Ἀντὶ τοῦ (45) — γῆς (46). Ext.

Ibid. Ὡς τέμενος μέγα κοπρήσαντα. Int.

1176. Δρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας. Ext.

1180. Κατερώτησιν. Ext.

1181. Τοῖς ἐμοῖς. Τοὺς Καρυστίους — σύμμαχοι. Int.
1184. Ἀντὶ τοῦ — τῇ κίστῃ. Ext.
1189. Πορφυρῶν περιβολαίων. Ἀποκοπή ἐστιν — ἐν Κόλαξι. Ext.
1194. Χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κανηφόροι. Ext.
1198. Εὖ ἐσφραγίσθαι — ἔνδον. Int.
1200. Τὰς σφραγίδας (*sic*) — ὑπῆρχον. Ext.
1202. Παίζουσα — εὑρήσει. Ext.
1204. Εἰ δέ τινι. Int.

Fol. 126 verso, vers 1206.

1206. Ἀντὶ τοῦ πυροὺς ὑποκοριστικῶς. Ext.
1209. Μέγας. Int.
1211. Θυλάκους — ἄρτων. Ext.
1212. Ὁ δοῦλος. Ext.
1213. Γέλωτος χάριν. Ext.
1216. Ἐπικωμάζει (13) — λέγει (14). Ext.
1218. Τὸ πράγμα (15) — τὸ δράμα (16). Int.
1220. Φορτικὸν (16) — ὑμῖν (19). *Var.* ἐστι τὸ εἰσελθεῖν (17). Ext.
1222. Ἀντὶ τὸν — καιομένας. Int.
1225. Ἐξέρχεται — συμποσίου. Ext.
1227. Σκώπτει τοὺς — διαπράττονται. Ext.
1237. Ὁ νοῦς ὅτι (28) — Ἀριστοφάνης (32). *Var.* δεῖ] δέον (30, cf. *Adn.*). Ext.
1239. Τουτέστιν (33) — λαμπάδι (35). *Var.* γὰρ ὁ θεράπων (34). Int.
1242. Πιθανώτερόν ἐστιν (36) — ᾤχετο (43). *Var.* Βοιωτῶν] Βοιωτὸν (36), | Λάκωνες] Λάκωνας (40), | ἐστιν (41). Ext.
1243. Διποδιάξω · Τοῖς δύο (44) — αὐτοῖς ἡ διποδία καλῶς (46). Ext.
Ibid. Τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φυσᾶν. Int.
1245. Τοὺς αὐλούς. Int.

Fol. 1246, vers 1247.

1247. Ἀντὶ τοῦ μέλλοντας ὀρχεῖσθαι (3). Ext.
Ibid. Ἄρχεται (48) — παρ' αὐτοῖς (1). *Var.* Λάκων. Ἀντὶ ὅρμησον (49, cf. *Adn.*). Ext.
1249. Μῶαν) μοῦσαν. Int.
1250. Τοὺς Ἀθηναίους. Int.
1251. Ἄκρα ἐστὶν (6) — Ἀθηναῖοι (7). Ext.
1252. Τὸ πλῆρες (8) — ἐμάχοντο (9). Int.
1253. Ποττα κάλα · πρὸς τὰ πλοῖα. Ext.
1254. Λεωνίδας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων (Ces deux derniers mots sont répétés en scolie interlinéaire). Ext.

1255. Ὥσπερ κάρπους (12) — Λακεδαιμόνιοι (14). *Var.* τοὺς omis (12). Ext.

1257. Πρὸς τὸ παρὰ (15) — ἐρρυηκότα στόμα (18). Ext.

Ibid. Ἀντὶ ἤνθει (18).

1259. Ἔπαιξεν.

Ibid. Ἐπὶ δειλίᾳ (19) — ἐνεφιέντας (20). Ext.

1260. Ἦσαν — τῶν ψάμμων. Int.

1262. Θηροκτόνε.

1263. Παρθένε θεά.

1266. Τῶν πανούργων ῥητόρων. Ext.

1274. Παραδίδωσι (26) — ὁμοφύλους (27). Ext.

1276. Ἐπ' εὐτυχίαις. Int.

1281. Ἀπὸ Διδύμου (29) — Ἀθηναίων (31). Ext.

1283. Μετὰ τῶν βακχῶν · βλέπει. Int.

1285. Ἀντὶ τοῦ — κεραυνῶν. Ext.

1286. Ὑμνήσατε. Int.

Ibid. Ἥραν τὴν Ἀριάδνην. Ext.

Fol. 127 verso, vers 1287.

1287. Ἄλλους · καὶ — κάλεσον. Ext.

1289. Τῆς εἰρήνης. Ext.

1296. Ἐπὶ νεώτερα — μοῦσαν. Ext.

1297. Ἐκλιποῦσα μοῦσα. Int.

1299. Κλείουσαι καὶ ὑμνοῦσαι. Ext.

1300. Οὕτω — Λακαιδαίμονι ἢ Ἀθηνᾶς. Ext.

Ibid. Διχῶς · ἄνασσαν (43) — Σπάρτῃ (44). Int.

1301. Ἀγαθούς.

1302. Παίζουσιν.

1303. Ἄγε · ἐπίφθεγμα παρακελευστικόν. Ext.

1306. Ἥτινι (*sic*) — μέλουσιν. Ext.

1308. Ἤ τε — ὥσπερ. Ext.

1310. Λείπει τὸ κτύπον. Int.

1311. Ἀνακινοῦσαι. Ext.

1313. Ὥσπερ αἱ τῶν βακχῶν. Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ θυραζουσῶν (*sic*, 2) — θύρσους (3). Ext.

1316. Παραπλέκετε, ποικίλλετε. Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι. Int.

1317. Οἷον πηδᾶν.

1318. Ὡς ἔλαφος. Ext.

1319. Ποιεῖτε κρότον τὸν ὠφελοῦντα τὸν χορόν. Ext.

1320. Καὶ τὴν θεὸν (*sic* : θν̄) Ἀθηνᾶν. Int.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

Fol. 128.

Ὑπόθεσις Ἀχαρνέων.

ü̈bner ὑπόθεσις I. Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν (colonne 1, l. 1). — Νουμηνίαις (colonne 2, l. 5). *Var.* ἐξάπτοντας (5, cf. *Adn.*), | ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ὅτ' ἂν (12) | ῥακώμασιν. παρωδεῖ (15), | τινῶν αὐτῶν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸ δοκεῖν, le mot αὐτῶν après τινῶν est barré (18), | ἐγχελεις (27), | συλλαβόμενος τινὰς (30), | περὶ au lieu de παρὰ (37), | μετ' εταίρας (41), | Εὐθυμένους au lieu de Εὐθυδήμου (col. 2, l. 2), | σωίζονται (4).

Ὑπόθεσις ἑτέρα.

ü̈bner ὑπόθεσις II. Ἐκκλησίας (col. 2, l. 9) — ὁ ποιητής (15). *Var.* Le titre Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manque, | καὶ au lieu de δὲ (12), | ἐξέβαλλον (14). La division en vers n'est pas indiquée; voici les mots qui terminent les lignes du ms. : Περσῶν (10) | παρὰ (12) | φέροντες (13) | καθάπτεται (14) | ποιητής (15).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Δικαιόπολις ·	Κήρυξ ·	Ἀμφίθεος ·	Χορὸς Ἀχαρνέων ·
Ἡμιχορός ·	Λάμαχος ·	Μεγαρεύς.	

Fol. 128 verso.

Vers 1. Θαυμαστικῶς ἀντὶ τοῦ πολλά (29) — μῦθος (37). *Var.* λείπειν et non ἐπεῖν (32, *Adn.*), | ἵνα ᾖ (32), | les mots κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ manquent devant καρδίαν (35), | καὶ manque (36). Ext.

Ibid. Ὅσα · τὸ μόριον — σημαίνει (*Adn.*). Int.

Ibid. Καλῶς ἔφη (38) — φάσκων (5). Sup.

3. Ψαμμοκοσιογάργαρα : Ἀπὸ δύο (21) — πρὸς τὸ ξ (33). *Var.* νεανιευται au lieu de νεανιεύεται (24), | ἥτις ἐστὶν κατάληξις τοῦ μετὰ τὸν ρ̄ ἀριθμοῦ (30), | πλῆθος ἐστὶν au lieu de πλήθους ἐστὶ (30). Sup.

4. Ἀντὶ τοῦ (39) — χαιρηδόνος (42). Int.

6. Παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλαβεν (50) — Θεόπομπος (2). *Var.* Il semble qu'il y a ἀπήντησαν au lieu de ἀπήτησαν (2). Ext.

Ibid. Ἀπλήστως ἀλλοτρίως καταφαγὼν (47) — ἱππέας (50). Ext.

7. Ἐγανώθην ἀντὶ τοῦ (3) — χαλκωμάτων (6). Int.

8. Ἄξιον οὖν φησιν — Κλέωνα (13). Int.

9. Τραγῳδικὸν ἐπείπερ (14) — ἀπαγγελτική (15). Int.

10. Κεχήνη — κεχηνότων (17-23, *Adn.*). *Var.* Les mots τὴν τροφὴν sont ajoutés devant προσδεχομένων. Int.

Ibid. Προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, ἀντὶ τοῦ τὰς Αἰσχύλου (25) — ἐδιδάσκετο (32). *Var.* ἔτυχεν (30). Ext.

11. Ὁ δα.ετι (*sic?*), ἀνηγόρευσεν (33) — ἐλέγετο (35). Int.

12. Ἔσεισε : Εὔσειστον (36, cf. *Adn.*) — μᾶλλον ἐξέσεισε (37). Ext.

13. Ἐπὶ Μόσχῳ : Ἀντὶ τοῦ (39) — φασιν (46). *Var.* δὲ om. (44). Ext.

15. Τῆτες, ἐπὶ ἔτος (47) — τάτες λέγουσιν (48). Int.

16. Ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος (51) — εἶναι εὔτονον καὶ ἀνάτασιν ἔχειν : Ὅμηρος · ὄρθι' Ἀχαιοῖσι με/ (2). Ext.

17. Ῥύπτομαι, σμήχομαι τουτέστιν (3) — ῥύπτεσθαι (5). Ext.

18. Ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς · Παρ' ὑπόνοιαν · δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη ὅτι καὶ (12) — δάκνονται τὰς ὀφρῦς (13). Ext.

19. Κυρίας ἐκκλησίας · Ἐν ᾗ (16) — σύγκλητοι (22, cf. *Adn.*). Int.

20. Ἡ πνὺξ, ἡ ἐκκλησία (23) — πυκνότητα (24). Int.

21. Ἀγορᾷ, διάφορα (27) — σημαίνει (30). Ext.

22. Μεμιλτωμένῳ (36) — ἐξέτινον · τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα (39, cf. *Adn.*). *Var.* βραδύνειν au lieu de βραδῦναι (38). Ext. et inf.

23. Ἀωρία, ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα (47) — τρυγώμενα (48). Inf.

24. Ὠστιοῦνται · Διωθήσονται (49) — καὶ ἀτειρέας (52). Inf.

25. Πρώτου ξύλου · Περὶ τῆς (1) — καθεδρῶν (2). Int.

26. Καταρρέοντες · Ἀντὶ τοῦ ἀθρόως (7) — πεζῶν (9). *Var.* καὶ omis devant Ὅμηρος (8). Inf.

30. Σχορδονιᾶσθαι οὖν ἐστιν τὸ ἀναχλᾶσθαι μετὰ χάσμης · γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον · κυρίως (19) — διατείνωσι (20). *Var.* τῶν omis après κυνῶν (19). Inf.

31. Γράφω, ζωγραφῶ (24) — ἀδημονίας (28). Inf.

32. Ἀγρόν · Οἱ γὰρ (32) — ἀποβλέπουσι (34). Inf.

34. Ἄνθρακας πρίων · Ἀχαρνέων ἴδιον (36) — πρίασθαι (37). Inf.

35. Πρίω · Οὐδὲ ἐγίνωσκεν (38) — οἶκοι (39). Inf.

36. Χὼ πρίων ἀπῆν · Τοῦτο (40) — πρίων (41). Inf.

37. Ἀτεχνῶς) ἀσφαλῶς (*Adn.*).

38. Βοᾶν (43) — λέγεται (45). *Var.* ἔτυχεν (44). Inf.

Fol. 129, vers 40.

40. Οὑτοιί · δεικτικῶς, οὐκ ὀρθρίσαντες. Sup.

42. Ὠστίζεται · συνωθεῖ, συνθλίβεται. Sup.

44. Εἰώθασιν (51) — καθαρτής (6). Sup.

47. Ἱερεὺς Δημήτρας καὶ Τριπτολέμου (10) — ἐκαλεῖτο (21). Sup.

49. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμας. Sup.

52. Σπονδας · Οὗτος γὰρ (24) — Λακεδαιμονίους (26). Sup.

53. Ἐφόδι' οὐκ ἔχω : Ὅτι — πένης εἰμὶ, διὸ εἰρήνης ἐπιθυμῶ. Ext.

54. Οἱ τοξόται · Τοῦτο (30) — ὑβριστήν (31). *Var.* φησιν omis (30). Ext.

55. Ὦ Τριπτόλεμε · Τοὺς (40) — ἀπελαύνοντες (42). *Var.* δὲ omis (42). Ext.

58. Κρεμάσαι · ἐν γὰρ — ἀσπίδες. Ext.

60. Πρυτανεύσητέ μοι : Σκέψησθε (46) — διεπράττετο (47). Int.

61. Οἱ παρὰ βασιλέως · Οὗτος Περσῶν (49) — οἷον βασιλεὺς Μακεδόνων, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων (52). Ext.

63. Τοῖς ταῶσι : Τοῖς κόλποις (8) — ἐληλύθασι (13). Ext.

64. Ὠκβάτανα · Ἐξίασι γὰρ οἱ πρέσβεις ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων κεκαλλωπισμένοι, ἥτις ἐστὶ Περσικὴ πόλις. Int.

66. Πρὸ δώδεκα (18) — λαμβάνειν (21). Ext.

Ibid. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς · Διὰ (16) — κέρδους (18). Ext.

67. Ἐπ' Εὐθυμένους · Οὗτος ἐστὶν ἐπ' Εὐθυμένους (ces deux derniers mots sont exponctués) ὁ ἄρχων (23) — ἴσχυσεν δὲ ἐπι γκίνου (*sic*) τε καὶ Θεοδώρου (26). Ext.

68. Καΰστριος ποταμὸς (27) — γεράνων (31). *Var.* ὁ manque devant Ἄσιος (28), | καὶ manque devant Ὅμηρος (30). Ext.

69. Ἐσκηνημένοι · Κέκλιται δὲ τὸ (34) — κεχρυσωμένοι (36). Ext.

72. Παρὰ τὴν ἔπαλξιν : Ἐκ τοῦ ἐναντίου (37) — λέγει (42). Ext.

Ibid. Φορύτοι ψιατῶδες (45) — φιαλῶν (47). Ext.

75. Κραναὰς τὰς Ἀθήνας λέγει (52) — Κραναοῦ τινός (1). Ext.

77. Ἄνδρας νῦν (3) — γεννάδας (4). Ext.

79. Λαικαστάς, πόρνους (6). Ext.

81. Ἀπόπατος λέγεται ἡ ἄφοδος τῆς ἐκδεδιηγημένης τροφῆς παρὰ τὸ (12) — ἀπόπατον ᾤχετο (15). Inf.

Fol. 129 verso, vers 82.

82. Ἐπὶ χρυσῶν ὄρων · Παρόσον (16) — μέταλλα (19). Sup.

83. Συνήρμοσεν. Int.

84. Τῇ πανσελήνῳ · Οἱ γὰρ (27) — ἔθος (34). *Var.* οὖν καὶ (29), | τὸ au lieu de τότε (31). Sup.

86. Οὐδετέρως (35) — καμίνους (38). Ext.

Ibid. Λείπει τὸ (44) — οὐδείς (46). Int.

88. Ὅτι ὡς (47) — χαριεντιζόμενος (50). Ext.

90. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνων, κομίζομενος. Int.

91. Παίζει δὲ (53) — ὄνομα (4). *Var.* ἐποίησεν (2). Ext.

92. Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν · Ἀντὶ (5) — πανταχοῦ (9). *Var.* τοὺς ὠτακουστὰς au lieu de οἱ ὠτακουσταὶ (8). Ext.

93. Πρέσβεως, προπαροξυτόνως (10) — ὁ πρεσβεύς (13). Int.

95. Ναύφρακτον ναύσταθμον ὡς (18) — προσώπου (34). Ext.

97. Ἀσκώματα · Ὡς δέρματα (41, cf. *Adn.*) — τρίμα ἐστίν (46). Int.

100. Παίζει — χρώμενος.

104. Ἰοναῦ δὲ (53) — Ξούθου (1). *Var.* Ἴονες (53). Ext.

106. Ὅτι πάντας (3) — προείρηται (4). Ext.

108. Ἀχάνη μέτρον ἐστὶν (7) — στελλόμενοι (11). Ext.

111. Ἀντὶ τοῦ (12) — τουτονί (14). Int.

112. Βάμμα · Ἵνα μή (15) — ἐντρίψω (19). Ext.

Ibid. Ἀνανεύει · Τοῦτό ἐστιν παρεπιγραφὴ ὑπὲρ (26) — ἀρνούμενος ἀνένευσεν (27). Int.

114. Ἄλλως · Ἠλιθίως (28) — τὴν την τὴν ἄλλως λέγοντες (32). Ext.

115. Ἑλληνικόν γ'ἐπένευσαν · Τοῦτο (33) — δύο καλεῖ (38). *Var.* ἐπένευσεν (34). Inf.

Ibid. Αὐτόθεν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἐντεῦθεν (38). Int.

118. Ἐγ' ᾧδ : Οὗτος ὁ Κλεισθένης (40) — εἰκάζει (41). Inf.

119. Παρῳδίᾳ (42) — προσδοκίαν (45). *Var.* προσέθηκεν (44). Inf.

122. Οὐ δὴ ποῦ Στράτων · Καὶ οὗτος (49) — Στράτων (52). Inf.

Fol. 130, vers 123.

125. Ὥστε (1) — Ἀθηναίοις (2). Int.

Ibid. Ἀγχονὴ τὸ πάθος, ἀγχόνη τὸ σχοινίον (*Adn.*). Ext.

127. Παροιμία (6) — ἀποδεχομένων (7). Int.

132. Τῇ γυναικὶ παρὰ τὸ προσπελάζειν — τὴν κοίτην. Ext.

133. Ἐξαπατᾶσθε καὶ ἐνεοί ἐστε (24). Int.

134. Ὁ κήρυξ (26) — ἐν ταῖς Σφηξίν (33). Ext.

137. Τοῦτο διὰ (35) — ἐβάσταζες (38). Int.

140. Οὗτος (39) — ἔσκωψεν (43). *Var.* παρέβαλεν (cf. *Adn.*). Ext.

144. Ἴδιον (51) — φύλλοις (2). Int.

145. Τοῦτον (9) — Ἀθηναῖοι (10). Int

146. Ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων · Χαριέντως (16) — ἐπισήμου καὶ δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα · (19) ἐν δὲ τοῖς Ἀπατουρίοις ἀνεγράφη τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους (25). Sup.

150. Εἶδος ἀκρίδων οἱ πάρνοπες · ὡς πολλῶν (41) — Ἀττικῇ (42). Int.

153. Μαχιμώτατον · ψεύδεται ὡς (45) — ὄντων (46). *Observ.* Le mot ψεύδεται est très distinct, Dübn. : « φευ δὲ πῶς » (45). Int.

156. Ὀδόμαντες ἔθνος (47) — εἶναι (48). Inf.

158. Ἀνέτειλεν κυρίως ἀπεφύλλισεν (50) — αὐτά (52). *Var.* δὲ omis (49), | θρία (50), | ἐλιαίνοντο (50). Int.

160. Καταπελτάσονται · Καταχοντίσουσι (53) — μικρά (3). *Var.* ἀφιᾶσι (2). Inf.

162. Ὁ θρανίτης λεώς · Ἀντὶ (5) — λαμβάνοντες (11). *Var.* εἶπεν (6), | ζευγῖται au lieu de ζυγῖται (7). Inf.

163. Δεῖ νοεῖν (12) — νέμονται (19). *Var.* ὁ manque (13). Inf.

Fol. 130 verso, vers 166.

166. Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις, οὐ καταβάλεις · Ὁ Θέωρος (20) — ἐσκορδισμένοις μάχῃ (28). *Var.* ἁρπάσασι au lieu de ἁρπάζουσι (21), | ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς (τ, abréviation pour τῆς, se lit au-dessus du μ de μεταφορᾶς, 24). Sup.

171. Παρεφυλάττοντο (29) — χειμών (32). *Var.* Les mots γὰρ (29), et τοῦ (30) manquent. Ext.

172. Οἷον ἐς (34) — ὑπεξιέναι (40). *Var.* τε ἔνηφι (35). Int.

174. Μυττωτόν · Ἀντὶ (41) — ἐδήλωσεν, τουτέστιν τὰ σκόροδα (44). *Observ.* Le ms. semble avoir σκοροδω (43) par abréviation de ω̃ sur δ; je crois cependant qu'il y avait σκορόδου, et qu'un trait du f. 151 a fait, par contre-empreinte, de l'abréviation de ου quelque chose qui ressemble à l'abréviation de ω. Ext.

176. Γελοίου χάριν εἶπεν — μήπω. Ext.

180 Ἀντὶ τοῦ πυκνοί (51) — συνάπτονται (1). Ext.

Ibid. Πρίνινοι · Στερεοὶ (3) — ἐστιν (6). Ext.

181. Ἀτεράμονες · Λίαν σκληροὶ (7) — ἀτεράμονα λέγονται (9). Int.

Ibid. Ἰσχυροί · Τοιοῦτο (*sic*) γὰρ (10) — σφενδονηταί (*sic*, 11). Ext.

190. Κοινὸν (24) — ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν (27). Int.

193. Διατριβῆς · Ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς (30). Cette scolie est écrite au-dessous des vers 192 et 193, qui manquent au texte et que le scoliaste a écrits à cette marge extérieure.

195. Ὦ Διονύσια · Θαυμάζων (35) — ἔσεσθαι (37). Int.

198. Κἂν τῷ στόματι λέγουσι · Ὡς γυναῖκας — προστίθησι (46). Ext.

200. Χαίρειν κελεύων · Κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν · τοῦτο δὲ τὸν Ἀμφίθεον οἴονταί τινες. Ext.

204. Τὸ δὲ τῇ τοπικὸν (17) — τῷ ἐνταῦθα (18). Int.

207. Εἴ τις οἶδ' ὅποι γῆς · Ἀστεία (45) — εἰπών (48). Ext. et inf.

Fol. 131, vers 214.

211. Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος · Ὁ μὲν (1) — βασταζόμενα (12). *Var.* ὑπολήψεως] ὑπομνήσεως (6), | la citation : ἥβῷμ' ὡς (7) — Ἕκτωρ (9) manque, mais non les mots καὶ ὁ μὲν οὖν Ὅμηρος (9) — περιέθηκεν (11), | le mot ὡς est omis (11). Sup.

214. Ὦ Φαΰλλος δρομεὺς (13) — ἀπολειπομένων (18). *Var.* Le mot καὶ est omis après οὗ (15). Ext.

215. Ἀντὶ (21) — ῥᾳστώνης (22). Int.

219. Ἀντὶ τοῦ γεγηρακὸς καὶ αὖον (33). Int.

220. Λακρατίδης (39) — Λακρατίδας ἐκάλουν (43). *Var.* ἦρξεν (40), | ἀπέπηξεν (41). Ext.

229. Σχοῖνος, εἶδος (47) — ὀδυνηρός (50). Ext.

230. Ἀντὶ τοῦ (51) — Ἀθηναῖοι (52). Int.

234. Δέον γὰρ εἰπεῖν (15) — εἶπεν Παλλήναδε (16) · Οἱ Παλληνεῖς (10) — πολεμος (12) · ὃ δὲ βούλεται εἰπεῖν, τοῦτό ἐστιν ὁμοίως διακεῖσθαι (17) — τὴν μάχην (20). Ext.

236. Κορεσθείην (26) — βλείμην (32). *Var.* τετύχηκεν (27). Int.

237. Μέλλων θύειν Δικαιόπολις (*Adn.*).

239. Πρὸς ὀλίγον (42) — φύγη (43). Int.

242. Κατὰ τὴν (48) — ἐτίθεσαν (51). Ext.

243. Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν · Φαλλὸς (1) — ἐφύτευσεν (21). *Var.* ἐλευθηρων αἱ δὲ ἐλευθηραι πολεις εἰσὶ τῆς (5), | μηνίσαντος R^2, μηνύσαντος R^3 (9), | κρείττονα au lieu de κρείττω (11), | ἐνδοὺς au lieu de ἐκδοὺς (20). Ext. et inf.

245. Ἐτνήρυσιν · τὴν ζωμάρυστον ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται (27). Int.

246. Ἐλατὴρ (35) — πλατύ (36). *Var.* ἐστι omis (35). Ext.

248. Τὸν φαλλὸν λέγει.

Ibid. Οἰκετῶν) Οἰκείων.

Fol. 131 verso, vers 254.

254. Θυμβροφάγον · Ἤτοι (42) — ἐχθρῶν (46). *Var.* Le mot καὶ est omis après δὲ (44). Sup.

255. Γαλᾶς, παῖδας δριμυτάτους (49) — νεανίας (51). *Var.* φάναι au lieu de ἐκφάναι (50). Ext.

256. Παρόσον (53) — γίνεσθαι (2). Ext.

257. Ὡς ἐπὶ — αὐτῶν (3). Int.

261. Ἄσματα (10) — ἔστιν δὲ εἰς Διόνυσον (11). Ext.

265. Διὰ τὸ (32) — φαλλοῦ (35). Ext.

266. Ἕκτον γὰρ (37) — Ἐρεχθῆος (40). *Var.* ἐξ et non ἀφ' (38). Int.

270. Ὁ Λάμαχος (41) — οὗτος (45). Ext.

272. Ὡραίαν ξυληφόρον (*Adn.*). Int.

273. Θρᾶτταν · Ἤτοι (51) — Νεφέλαις (4). Ext.

275. Ἀντὶ τοῦ (8) — καταγιγαρτίσαι (12). Int.

279. Ἐν τῷ φεψάλῳ · Ἐν (18) — καταθεῖο (25). *Var.* φέψαλλοι (18). Ext.

284. Βαλλόμενος (33) — φησιν Ἡρακλεῖς (34). Int.

Ibid. Ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ (35) · γελοίου δὲ χάριν — προνοεῖται (*Adn.*). Ext.

285. Μιαρὰ κεφαλή · Ἐκ τοῦ (3) — κεφαλή (7). *Var.* Il y a ὦ et non ὡς (7, cf. *Adn.*). Ext.

290. Χωρὶς (8) — ἡμῶν (9). Int.

295. Τοιοῦτο (10) — πατρίδος (14). *Var.* ἔσο au lieu de ἔσσο (11). Ext.

Fol. 132, vers 296.

296. Μεγαλοφρόνως (15) — δίκαιον (17). Sup.

297. Οὐχ ἀνασχήσομαι · Ὅτι τινὲς (18) — ἀνέξομαι (21). *Var.* νομίζουσι (19), | Ἀριστοκράτους au lieu de Τιμοκράτους (20). Sup.

298. Ἐμισεῖτο — κοινά. Int.

300. Οἰκεία (31) — τοὔργον (34). *Var.* ἔχρα au lieu de ἔχθρα (32), | δεδήλωκεν (33). Ext.

303. Οὐ λέγουσιν ὅτι τοὺς (37) — πέπρακται (40). *Var.* οἱ manque devant λόγοι (39). Ext.

306. Λείπει ἡ περί (41) — καθίστασθαι (44). *Observ.* ὀργίλως, l'abréviation finale ως a reçu du f. 132 quelques traits qui font qu'elle ressemble à l'abréviation de ους, mais la lecture ως me semble certaine. Int.

308. Αἱ γὰρ συνθῆκαι (49) — αἷς ἐπέπιθμεν (53). *Var.* διὰ ὅρκου (50), | ἐν τοῖς βωμοῖς (51), | ἐπεὶ au lieu de ἐπειδὴ (51), | καὶ manque devant Ὅμηρος (52). Ext.

309. Πάνυ (1) — ταχθεῖεν ἄν (5). *Var.* ἐχρῶν pour ἐχθρῶν (3). Int.

315. Αὐξήσει (6) — οὕτως ἐστὶ δεινόν (7). *Var.* καὶ est ajouté après εἰπὼν (6), | ὡς δάκνειν omis (8). Ext.

318. Ἐπίξηνος (14) — συγκόπτουσι (15). Ext.

320. Μὴ οὐχὶ (16) — ἱματίου (19). *Var.* αὐτὸν (16) et αὐτῷ (17) sont écrits les deux fois $\overset{\tau}{\alpha\upsilon}$, | ἔθηκεν (18). Ext.

321. Θυμάλωψ · ὁ (33) — ἐπέζεσεν (37). Int.

322. Τὴν ὁμηρικὴν περίφρασιν (38) — παῖδες (40). *Var.* προσενεγκάμενος au lieu de προεισενεγκάμενος (40). Ext.

326. Ἀνταποκτενῶ · Ταῦτα γὰρ λέγει (41) — ἀνθρακοκαύστας (44). Ext.

327. Ὁμήρους (45) — διδόμενα (46). Int.

330. Εἴρξας · ἀποκλείσας, δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί (48). Ext.

332. Εἴσομαι δ'ὑμῶν · Ἀντὶ τοῦ γνώσομαι · ψίαθον (53) — κωμικώτατα (2). *Var.* φασι au lieu de φησι (1). Ext.

333. Ὁ λάρκος πλέγμα τι (12) — ἄνθρακας (13). Int.

334. Ὦ μηδαμῶς · Τοῦτο (14) — προσείποι (16). Ext.

336. Ἥλικα · Ἤτοι (17) — σφαγῆς (18). Inf.

Fol. 132 verso, vers 338.

338. Ἐπιτρέπουσιν — ἀφίῃ τὸν λάρκον. Sup.

339. Ἀντὶ τοῦ (25) — Λακεδαιμονίων (27). Il y a ἐστι σου (26, cf. *Adn.*). Sup.

341. Ἀντὶ (32) — τουτέστιν τῆς γῆς (34). Int.

342. Κωμῳδεῖ (35) — παυομένους (37). Ext.

343. Κεκρυμμένοι εἰσὶν (41) — ὑποκάθηνται (42). Int.

344. Ἡ ὁ κόλπος, ἡ ὁ τρίβων (43). Ext.

345. Σημειωτέον (38) — τέθεικεν (39). Int.

Ibid. Τὸ τριβώνιον.

346. Ἀναστρεφόμενοι (46) — ἐγκεκρυμμένον ἔχουσι (48). Ext.

347. Ἠθικώτατα (50) — διαλέγεται (51). Ext.

348. Ἀντὶ τοῦ (1) — Ἀττικῆς (2). Int.

350. Ἡ ἐξ ἀνθράκων (10) — μέλαν (13). *Var.* Il y a τῆς ἐπανθράκων et non τῆς ἐπανθράκης (12, cf. *Adn.*). Ext.

352. Ἀντὶ τοῦ (17) — ὀμφάκων (18). Int.

354. Ἀντὶ (24) — ἀκοῦσαι (26). *Var.* ἴσον omis après ὕδωρ (25), | κατὰ ἴσον (26). Ext.

355. Τὸ ἑξῆς ου (*sic*) λέγει ἐμοῦ (27) — Λακεδαιμονίων (29). Int.

362. Λείπει (44) — δικαιολογίζῃ (45). Ext.

364. Τὸ ἧπερ — καθάπερ. Ext.

366. Ἐφ' ἑαυτοῦ (47) — λέγει (51). *Var.* Il y a σωμάτων et non σκωμμάτων (50, cf. *Adn.*). Ext.

368. Ἀντὶ τοῦ (52) — σεμνυνόμενρς (53). Int.

373. Οἷον οἱ ῥήτορες (cf. *Adn.*). Int.

Fol. 133, vers 374.

374. Πιπρασκόμενοι διὰ (4) — αὐτούς (6). Sup.

375. Τὰς ψυχὰς · Τῆς τῶν (7) — ὅλον (9). Sup.

376. Οἷον (10) — κωμῳδεῖ (12). Ext.

377. Ὡς ἀπὸ — λόγος. Ext.

378. Τὴν πέρυσι κωμῳδίαν · Τοὺς (15) — ἐνέβαλεν (25). *Var.* ἐκωμῴδησεν (17). Inf.

381. Ἐνταῦθα (28) — ἐστι κωμῳδίας (33). Int.

384. Ἀντὶ τοῦ (35) — ἐπάγει (38). *Var.* Les mots τὰ γὰρ — καὶ ne sont pas omis (38-39, cf. *Adn.*). Ext.

388. Ὁ δὲ Ἱερώνυμος μελῶν (41) — ἀνώμαλος (42). *Var.* ἐστι manque (42). Ext.

391. Δριμὺν (47) — ἀνδρῶν (50). *Var.* διδαγμένοι au lieu de δεδιδαγμένοι (49). Ext.

394. Ἀντὶ τοῦ βαδιστέον, μεταβολὴ γέγονεν (52) — Εὐριπίδου (53). Ext.

395. Τοῦ Δικαιοπόλιδος (6) — ὑπακούει (7). Int.

396. Εἶ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός · οἰκείως (8) — τῷ δεσπότῃ (9) · διὰ δὲ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (*Adn.*). Ext.

398. Οἷον (16) — καθήμενος (25). Ext.

Ibid. Τὰ Εὐριπίδου ἰάμβια ἐπύλλια ἔφη εἶναι (*Adn.*). Int.

400. Ὦ τρισμακάριε · Θαυμάζων (28) — Δαναοί (30). *Var.* εἶπεν (29). Ext.
405. Ὑπήκουσας δηλονότι.
406. Δῆμος (38) — εἰσάγειν (39). Int.
408. Εἰ μὴ (43) — σχολή (50). *Var.* ἐγκυκλήθητι, τουτέστιν (44), | ἐγκύκλημα sans δὲ (45), | ἐδείκνυεν (47), | ἐγκυκλήσομαι (50). Ext.
410. Λέλακας ἀντὶ τοῦ κέκραγας · ἀναβάδην, φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετέωρος. Int.
412. Οὕτως (8) — ἥρωας (11). Inf.
415. Τοῦ Τηλέφου (12).
418. Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκια. Ces mots sont à côté du v. 417. Int.

Fol. 133 verso, vers 418.

418. Γέγραπται (22) — Οἰνεῖ παραδέδωκεν · τρύχη δὲ τὰ ῥάκη τραγικῶς (28). *Var.* Τυδέως] Τυδέος (23), | ἀνεῖλεν (27). Sup.
Ibid. Ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰνέως (29). Int.
421. Διερρωγότα ἱμάτια αὔλακας (*Adn.*). Int.
424. Εἰσήγαγε — πενόμενον. *Var.* γὰρ omis. Ext.
426. Τὰ ἐρρυπωμένα (39) — ἔχοντα (41). *Var.* εἰσήγαγεν (40). Ext.
Ibid. Ἔκειτο — Βελλεροφόντου (42). Int.
429. Οὐκ εἶπεν — λέγεται (46). Int.
432. Τὰ ἱμάτια — ῥακῶν. Ext.
434. Ἐξήγαγεν — ῥάκη. Int.
435. Ταῦτά φησιν (52) — λέγεται (54). *Var.* ῥάκια] ῥάκη (53). Int.
436. Διασύρει — ἐχρῆν τοιαυτα ἐπὶ σκηνῆς ἄγειν Ext.
439. Πιλίδιον τὸ νῦν καλούμενον καμαλαύκιον (5). Int.
441. Φαίνεσθαι τουτέστιν (8) — μορφήν (9). Ext.
442. Ἵνα εἴπῃ — ἀμουσίαν. Ext.
444. Ἐξουθενήσω — δακτύλῳ (19, cf. *Adn.*). Int.
452. Ἀντὶ τοῦ (26) — αἰτῶν (27). Ext.
453. Ὅτι οἱ (30) — πῦρ (32). Ext.
454. Τοῦ σπυριδίου · τοῦ πλέγματος (33). Int.
455. Μιμεῖται — λόγῳ. Int.
457. Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν (38). Ext.
Ibid. Κυλίσκιον) ποτήριον (39).
Ibid. Ἀποκεκρουσμένον) ἀποκεκλασμένον (41). Int.

Fol. 134, vers 461.

461. Λείπει μὴ δούς (46, *Adn.*). Ext.
463. Τετρημένον ἁπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι (52). Int.
464. Οἷον — τραγῳδίας. Ext.

465. Τὴν χύτραν δηλονότι. Int.
469. Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων (8). Ext.
Ibid. Οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ τῶν λαχάνων (9). Int.
478. Θηλυκῶς (18) — εὐτελές (19). *Var.* ἔστι γὰρ λ. (18). Ext.
479. Τὰς θύρας (20). Int.
483. Ἀρχὴ (26) — δρομέων (27). Ext.
484. Ἀντὶ τοῦ (28) — σεαυτῷ (30). Int.
487. Εἴ τι (31) — ἐπίξηνον (33). Ext.
491. Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος. Ext.
493. Λείπει τὸ ὤν, ἵν' ᾖ εἷς ὤν. Ext.
494. Αἱρεῖ ἀντὶ τοῦ βούλει. Ext.
499. Κωμῳδίαν (45) — τουτέστι νέον οἶνον (46). Ext.
504. Οἷον (54) — ξένων (1). Int.
Ibid. Οὔπι Ληναίῳ · ὁ τῶν (5) — λοιπὸν ἦν (9). Ext. et inf.

Fol. 134 verso, vers 506.

507. Οἷον (10) — πτισάνη (12). *Var.* κυρίως δὲ (11). Sup.
508. Μέρος γὰρ — κριθῶν. Sup.
510. Ταίναρον (16) — εἶναι (21). Sup.
512. Ὡς — Ἀχαρνεῦσι. Int.
517. Ἀπὸ μεταφορᾶς (24) — ῥήτωρ (27). Ext.
519. Ἀντὶ τοῦ τὴν ὕπαρξιν, τὴν οὐσίαν (31). Int.
520. Ἀπὸ εὐθείας ὁ σίκυος. Ext.
522. Ταῦτα λέγοντες (36) — μικρολόγου (38). Ext.
524. Οἱ ἀπὸ (39) — ἥρπαξαν Σιμαίθην (40). Int.
526. Πεφυσημένοι · Ἀπὸ μεταφορᾶς — ἀσκῶν (52). Ext.
527. Ἀσπασίας · Τῇ μιᾷ (54) — γέγονεν (6). Ext.
528. Ἐνταῦθα (7) — πρόφασιν (9). Ext.
532. Ἐτίθει νόμους · Τιμοκρέων ὁ (22) — γεγραμμένους (31, sq.). *Var.* ἔγραψεν (23), | εἶπεν (28), | μήτε ἠπείρου (29), | ἔγραψεν (30). Ext. et inf.
535. Ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον ἀπὸ λιμοῦ διεφθείροντο (35). Int
541. Ὡς γυμνάζων τὸ πρᾶγμά φησι · ἡ Σέριφος — Θράκην (*Adn.*). Int.
Ibid. Εἴ τις τῶν (41) — ἠνέσχεσθε ἂν (52). *Var.* εἰ omis (51). Inf.
546. Θορύβου βοώντων — εἶναι. Inf.
547. Χρυσουμένων · Ἐν ταῖς (6) — ἐπεμελῶντο μέλλοντες πλεῖν (8). Inf.

Fol. 135, vers 549.

549. Τρωπωτήρων · Τῶν (13) — τουτέστιν τοῖς τρωπωτῆρσι (16). Sup.

550. Οἱ γὰρ (17) — ὠνοῦντο (18). Int.
551. Στεφάνων · Ὡς εὐωχουμένων (20) — ἰχθύων (21). Sup.
Ibid. Ὑποπίων · Τῶν (23) — οἵας δήποτ' οὖν πληγῆς τραύματα (25). Sup.
554. Ὁ νίγλαρος (33) — παρακελευστικόν (34). Int.
557. Ἐνταῦθα (37) — ἀποδέχεται (39). Ext.
559. Καὶ συκοφάντης · Καὶ (41) — ἀπεκρύψω (42). Sup.
562. Κατερώτησιν ὁ λόγος, εἰ καὶ — εἰπεῖν. Ext.
564. Τὸ ἡμιχόριον (49) — ἴση (50). Ext.
Ibid. Θενεῖς) τύψεις (51).
565. Καταβληθήσῃ.
566. Ὦ φοβερώτατε (4). Int.
571. Ἀντὶ τοῦ (5) — ληφθέντων (6). Ext.
574. Ὡς τοῦ — Γοργόνα. Ext.
577. Κακῶς ἀπαγορεύει · καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Int.
579. Ἐφλυάρησα — ἐφθεγξάμην. Ext.
581. Σκοτοδινιῶ (18) — λέγουσι (19). *Var.* καὶ omis après δὲ (19), | εἶλεὸν] είελον (19). Ext.
582. Ἀντὶ τοῦ φοβερά (24). Int.
584. Τὸ πτερὸν αἰτεῖ ἵνα — χρῆσθαι. Ext.
586. Ἀλληγορικῶς — τοὺς λόφους. Int.
589. Ματαιοκόμπου (31) — Λάμαχον (34). *Var.* παρεποίησεν (32). Ext.

Fol. 135 verso, vers 590.

590. Τὸ τέλειον — τεθνήσει. Ext.
595. Οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς (41). Int.
596. Ἀντὶ — στρατιώτης. Ext.
598. Ἀντὶ τοῦ (47) — φθέγγεται (48). *Var.* κόκυξ (48). Ext.
600. Τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις. Int.
603. Ὁ Τισαμενὸς (50) — διεβάλλετο (52). *Var.* συκώδης (51). Ext.
604. Χάος μὲν ἔθνος (5) — δούλων (9). *Var.* ἱππεῦσι (6), | χαόσι (7). Ext.
606. Καμαρίνα (10) — στρατηγούς (12). *Var.* ἐποίησεν (11). Int.
609. Ὦ Μαριλάδη · Παρεποίησεν (15) — Ἀχαρνικέ (17). Ext.
614. Κοισύρα δὲ (25) — λέγεται (28). Int.
615. Ἔθος (29) — χρεῶν (32). Ext.
617. Ἅπαντες ἐξίστω παρήνουν φίλοι · Εἰώθεσαν (34) — πένητας (46). *Var.* βραχῇ λέγειν τῶν παριόντων ἐξίτω. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίτω ὄνομα ὁμώνυμον (37), | πλουτίσαντας ἀπὸ τῶν τῆς (39). Ext. et inf.
621. Ἀντὶ ἰσχυρῶς.
625. Τὸ ἀγοράζειν (48) — ἰόντας (50). Inf.
Ibid. Κομμάτιον τοῦ χοροῦ, παράβασις (main du texte). Ext.
627. Ἀλλ' ἀποδύντες · Ἀπὸ (3) — χωρεύσωσιν (5). Inf.

629. Οὔπω παρέβην · ἀντὶ — οὔπω εἶπον. Inf.
630. Ταχυβούλους οὖν ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις (10). Inf.

Fol. 136, vers 633.

634. Ἀντὶ τοῦ (13) — προσήκουσιν (14). Int.
635. Κεχαυνωμένους — πόλιν. Ext.
637. Παρὰ τὰ (18) — λόγοις (20). Ext.
638. Παρὰ τὴν (21) — ὀνύχων (22). Int.
640. Ἀντὶ — κατορθοῖ (33). Int.
642. Ἀντὶ τοῦ (36) — αὐτοὺς ἐποίησα (39). *Var.* τουτέστιν (38). Ext.
644. Τὸν Ἀριστοφάνην. Int.
647. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ Περσῶν. Int.
Ibid. Ἀκριβῶς ἐξετάζων. Ext.
648. Ποῖοι — περιεργάζεσθαι. Ext.
649. Ἀντὶ τοῦ (49) — βελτίους (53). *Var.* ἔφασκεν (51). Int.
652. Διὰ τὸ (3) — ἄριστον (4). Ext.
653. Τῆς νήσου — Αἰγίνης. Ext.
654. Ἀφέλωνται · ἐγγὺς αὐτῶν λάβωσι (8). Ext.
657. Οὐδέ τισι (19) — ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν (20). Ext.
658. Καταβρέχων — φυτά (22). Ext.
665. Λαμπρὰ (34) — τοὺς ἄνθρακας · ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά (35). Ext.
667. Ἀντὶ τοῦ — στερεόν. Ext.
668. Σπινθήρ (38). Int.
669. Τὸ πρὸς κίνησιν πνευμάτων (42) — καλοῦμεν (43). Int.
Ibid. Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ (41).
670. Λεπτοὶ — ἐκάλουν. Ext.
671. Φιάλην (3) — πεπληρωμένην (4). Ext.

Fol. 136 verso, vers 676.

676. Ἐπίρρημα. Ext.
678. Ἐν τῷ γήρᾳ πάσχομεν. Int.
679. Τὸ οἵτινες — Ἀθηναῖοι (12). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ — κατηγορίας (14). Int.
680. Ὑπὸ νέων — βλάπτεσθαι. Ext.
681. Οἷον (17) — κωφῷ (18). Int.
Ibid. Ἐκ μεταφορᾶς (19) — διερρηγμένοι (21). Ext.
682. Ἀσφάλειος Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις (23) — πλέωσι (26). *Var.* τὸ πατεῖν ποσὶ] το ποντιποσὶ (25), | πεποίηκεν (25). Sup.
683. Τονθορύζοντες · Λάθρα (27) — τῷ βήματι (28). Sup.
684. Τὴν σκιὰν (32) — εἰπεῖν (36). *Var.* τὸ omis (35), | εἶπεν (35). Ext.

687. Σκανδάλιθρα λέγεται (49) — καὶ βάρη (52). Ext.
688. Ὑπὲρ ἄγαν γεγηρακότα. Int.
689. Μασταρύζει · Συνέλκει (4) — χείλη (6). Ext.
690. Λύζει · Ἐὰν (7) — ἀδημονεῖ (8). Int.
691. Χρεωστῶν (10). Int.
693. Ἀντὶ τοῦ (12) — ῥήτορες (15). *Var.* τῷ omis (12). Ext.
694. Ὑπομείναντα.
697. Ἐδιώκομεν · Περιεγένοντο (19) — Μαραθῶνι (21). *Var.* οἱ manque (19), | ὅτε (20). Ext.
699. Τῶν νέων ῥητόρων : ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.
703. Τῷ γὰρ εἰκός · τῷ τρόπῳ (28) — γεγόνασι δὲ δ (33). Ext.
706. Ἔκλαυσα · ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Int.
707. Τοξότου ὑπηρέτου — καλουμενον (*sic*). Int.
708. Ὃς μὰ τὴν · Ὅστις ὁ πρεσβύτης (48) — τῆς Κόρης (52). *Var.* Δήμητρος] Δημητρας (49). Ext.
710. Κατεπάλαισεν, κατηγωνίσατο, κατεπολέμησεν, ὁ δὲ Εὔαθλος ῥήτωρ πονηρός (4). Ext.
Ibid. Τοῦ Εὐάθλου (14). Int.
714. Τὰς δίκας (15). Int.
Ibid. Ἵνα παντελῶς (16) — ὦσι (17). Int.
716. Ἀλκιβιάδην — καταπύγωνα κωμῳδοῦσιν. Inf.
717. Κἂν ἐξελαύνειν χρη (20) — γέροντα (21). Inf.

Fol. 137, vers 719.

720. Ἐν ἀγορᾷ (24) — ἐστίν (25). Int.
723. Οὓς νῦν λογιστὰς καλοῦμεν. Int.
724. Οἱ μὲν (29) — λεπρὸν οἰκίζεται (39). *Var.* Πελοποννήσου (31). Ext.
726. Ἀντὶ τοῦ (42) — ποταμῷ (45). *Var.* Φάσις (45). Int.
729. Ἀγορὰν Ἀθάνας ἔρχεται (46) — αὐτὰς σχηματίσας (49). Ext.
730. Νὴ τὸν (50) — μητέρα (51). Int.
732. Ἀνάβητε (52) — εἰς β δδ (2).
733. Παρὰ προσδοκίαν (3) — ἐπείνων (5). Int.
736. Καγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι.
737. Ἐπειδὴ κόραι (10) — ἔστιν (11). *Var.* ἡ δὲ τούτων φ. (11). Ext.
738. Ἀντὶ τοῦ (12) — ποιοῦντες (14). Ext.
741. Τοὺς μικροὺς σῦς · ὃν ἐπὶ (32) — ἀδιάφορως (33). *Var.* ἄρσενος (33). Int.
742. Ἐκ δευτέρου — θηλυκῶς λέγουσι τὴν λιμόν. Ext.
743. Τὰ πρῶτα — πειραθήσεσθε. Int.
744. Κυρίως ἔφη (38) — ῥύγχος (39). Ext.
747. Ἀντὶ — φωνήν (42). Int.
Ibid. Ὅτι ἐν (43) — μυστηρικά (46). *Var.* [ὑπὲρ] ῡ (45). Ext.

749. Ἆρα θέλεις. Int.

Ibid. Ποιητικῶς.

750. Μεγαρικός. ἐν ἀγορᾷ διατρίψοντες — πωλήσοντες. Ext.

752. Ὡς ἐπὶ (7) — ἣν τὸ καθῆσθαι μετὰ αὐλῶν (8). Ext.

753. Οἷα δὴ — δή. Int.

754. Ὡδοιπόρουν. Ext.

Ibid. Ἐκεῖθεν ἦλθον. Int.

755. Οἱ στρατηγοί. Ext.

756. Καὶ τοῦτο (12) — εἰπεῖν ὅπως σωθῶμεν (14). Ext.

757. Σαμὰν ἀντὶ (18) — τοῦτο (19). *Var.* δὲ omis (18). Int.

758. Ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. Int.

759. Ἀντὶ τοῦ (21) — οὖν (23). *Var.* οἱ omis devant θεοὶ (21), | Dübn. « με παίζει. » Il y a με/, c'est-à-dire μεγαρεύς, c'est l'indication du personnage qui prononce la seconde moitié du v. 760, et cette indication est de la main du texte. Ext.

760. Διὰ τὸ (26) — ἔφη ὅτι ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε (27). Ext.

Fol. 137 verso, vers 762.

762. Εἰσβαλεῖν ἐστιν (28) — Ἀθηναίων (34). *Var.* ἐσήμανεν (32). Sup.

763. Ἀγλῖδας τὰς (36) — πασσάλῳ τὰς ἀγλῖθας (37) · ὑβριστικῶς τὸ πασσάλῳ. Ext.

764. Διὰ τὸ (38) — θύεσθαι (39). Int.

766. Ἀνάτεινον, εἰ βούλει (40) — εἰσί (41). Ext.

767. Ὁ Ἀττικὸς (46) — χοίρου (49). Ext.

769. Τὸ αἰδοῖον — παιδός. Int.

770. Ὁ Μεγαρεὺς (52) — ἀπιστίας (54). Ext.

771. Οὐ λέγει. Int.

772. Εἰ βούλει (4) — κρόμμυα (7). Ext.

773. Χοῖρον (8) — ἐκάλουν (10). Int.

774. Διοκλῆς τις (12) — μέμνηται (14). Ext.

776. Ἦ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουσῶν. Int.

778. Τουτέστιν φθέγξαι. Λεληθότως (21) — χρῆσθαι σιγᾶν (22). Int.

779. Ἐὰν σιωπήσητε — λιμώξοντας. Ext.

780. Αἱ παῖδες — λέγουσαι. Ext.

781. Νῦν σαφῶς (27) — αἰδοῖον λέγει (28). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον (29). Ext.

784. Διὰ τὸ — ἔφη. Ext.

785. Τὰ γὰρ (32) — θεοῖς (34). Int.

786. Σα μαν. ναὶ δή. Ext.

Ibid. Τὸ νέα ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ αὐξομένη, ἕξει παχεῖαν καὶ μεγάλην οὐρὰν, οἷον τὴν — χοίρους (*Adn.*). Ext.

789. Τῇ ἑτέρᾳ — εἶναι. Ext.
790. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
791. Ἀντὶ τοῦ (43) — ἡβήσῃ (45). Ext.
792. Τυθῆναι (49) — αὐτήν (50). *Var.* δὲ omis (49). Int.
794. Αὐτῇ (3) — αἰδοῖον (4). Ext.
796. Βοιωτοὶ — λέγουσι. Int.
799. Ἅτινα — ἐσθίουσι. Ext.
800. Τὸ ἐρώτη ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον. Ext.
801. Ἔπαιξεν — καλοῦσιν. Ext.
802. Γένος συκῆς ἡ φήβαλις (13). Ext.

Fol. 138, vers 805.

806. Θαυμαστικῶς. Ext.
807. Ἀντὶ τοῦ τρώγουσι · ἀθρόως (20) — τὸ οἷον (21). Int.
808. Ἀπὸ τοῦ — πόλεως. Ext.
810. Τῶν ἰσχάδων — ἔλαβον. Ext.
811. Ἀνθηρὰ καὶ καλὰ τὰ βοσκήματα (29). Ext.
813. Διαβάλλει (32) — χοίνικος ἁλῶν (34). Ext.
815. Τὸ σοὶ παρέλκεται. Int.
816. Ἐμπορικέ · πραγματευτικέ · τὸ πλῆρες δὲ Ἑρμᾶ · λείπει δὲ τὸ γένοιτο. Ext.
818. Συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα. Int.
819. Φανῶ, ἀποδείξω, ἐστὶν — καλουμένης. Ext.
821. Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι. Int.
822. Ἀντὶ τοῦ — ἀπελεύσῃ (50). Ext.
Ibid. Σάκος (53) — διὰ β (54). *Var.* δὲ omis (54). Ext.
823. Ἀντὶ τοῦ — πρὸς τῷ συμμαχῆσαι αὐτῷ. Ext.
826. Πρὸς τὴν (3) — λέγεται (5). Ext.
827. Τούτους τοὺς περὶ τὸν Μεγαρικόν. Int.
828. Εἰ μὴ — συκοφαντήσεις. Int.
829. Τὸ τῶν (10) — ἔχοντας (11). Ext.
832. Τὸ χαίρειν — κακά. Ext.
833. Λείπει τὸ (15) — χαίρειν (18). Ext.
839. Οὗτος ὁ Κτησίας ὡς συκοφάντης διεβάλλετο. Int.
842. Ἐπὶ ὀψωνίᾳ κακουργῶν βλάψει (42). Ext.
843. Μαλακίαν. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδίας Πρέπιδος, ὡς καταπύγων δὲ κωμῳδεῖται ὁ Πρέπις. Ext.
844. Ὠθήσεις, φιλονεικήσεις. Int.
Ibid. Οὐδὲ πεισθήσῃ (50) — ῥίψασπις (52). Ext.
845. Φαεινήν — διελεύσῃ. Int.
846. Τοῦτον (1) — Ἀθηναίων (2). Inf.

Fol. 138 verso, vers 848.

849. Κρατῖνως μελῶν ποιητής (3) — ξυράφιον (6). *Var.* καὶ κιναιδώδους (5). Sup.

850. Συνεχρόνισεν τῷ (12) — μηχανητής (13). Ext.

851. Ὁ ταχὺς ἄγαν · Ὡς ἐπὶ (18) — μελοποιός (19). Sup.

852. Τοῦτον καὶ ὡς καὶ δυσώδη διαβάλλει (20). Sup.

Ibid. Διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν (21). Int.

854. Οὗτος — σκωπτολόγος. Ext.

855. Λυσίστρατος ἐπὶ μαλακίᾳ (23) — χηναλώπηξ (25). Ext.

Ibid. Δῆμος (26) — φυλῆς (27). Int.

856. Intermarginale. Ὁ κακοῖς (28) — ἀλουργίς (30).

858. Ἀντὶ τοῦ — μὴν ἐν τριάκοντα ἡμέρας πληροῦται. Ext.

860. Ἔρχεταί (36) — τετυλωμένον (41). *Var.* ἔφερεν (38), | les mots ἀντὶ τοῦ ἴστω Ἡρακλῆς manquent (39), | Dübn. : « τύλαν ....κως. » Je lis après τύλαν le θ de θηλυκῶς (40, *Adn.*). Ext.

862. Ἀντὶ τοῦ (47) — αὐλόν (48). Int.

863. Ὀστίνοις · Λείπει τὸ (49) — βλέπε (1). *Var.* πρωκτὸν κυ...... .αροιμίας, ἣν τοῖς ὀφθαλμιῶσιν (52). Ext.

864. Οἱ σφῆκες · ἀπὸ τοῦ ..ειν τοὺς (4) — Δικαιοπόλιδος (6). *Var.* δὲ omis (5). Ext.

866. Ἀπὸ τοῦ — περιστερᾶς περιστεριδεῖς (*Adn.*). Int.

Ibid. Βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης (*Adn.*). Ext.

867. Νὴ τὸν Ἰόλαον · οὕτω τιμώμενος (16) — φορτίον γλήχωνος (19). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως (20).

869. Ἀπέκιξαν) ἀπετίναξαν.

871. Τῶν ἀκρίδων (22) — πτερά (23). Int.

872. Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. Int.

876. Ὡσπερεὶ χειμών · Οὕτως ὁ (33) — Ἀράτῳ (38). Ext.

879. Σκάλοπας · μύας — σπάλακας. Int.

880. Κωπαΐς (42) — πλεῖσται (43). Int.

882. Ὁ Δικαιόπολις λέγει ἄσμενος δός μοι πρ° (probablement προσειπεῖν, cf. *Adn.*). Int.

883. Κωπαΐδων · Ὁ στίχος Αἰσχύλου πρὸς τὴν Θέτιν δέσποινα πεντήκοντα Νηρεΐδων κορᾶν (1, *Adn.* Les scolies 882 et 883 se suivent sans être séparées par aucun signe de ponctuation, cela explique l'erreur de Dübner). Int.

885. Ὦ φιλτάτη σύ : Ὁ Δικαιόπολις — αὐτὴν ὁρῶν. Ext.

886. Ἐσιτοῦντο — δημοσίᾳ. Ext.

887. Ὁ Μόρυχος — ἐκωμῳδεῖτο (7). Ext.

888. Ἐσχάραν τὴν — ῥιπίδα τὸν φυσητῆρα. Inf.

Fol. 139, vers 892.

892. Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι (15). Int.
894. Μετὰ τεύτλων εψεθείσης (*sic*) — ἐγχέλεις (18). Ext.
895. Ἐμοὶ δὲ — ἔσται. Int.
896. Ἔθος ἦν (24) — ἐπώλησας (27). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ πιπράσκοντας τέλος (25). Sup.
900. Ταῦτα (31) — ἔχουσι (32). Ext.
902. Καὶ ἀφύαι (33) — εἰσίν (34). Ext.
903. Ἐνταῦθα. Int.
904. Ἐγῷδα τοίνυν · οἶδα, φησὶν, ὅτι ἐνταῦθα πλεονεκτεῖ τὸ τῶν συκοφαντῶν γένος, ὅθεν ἕνα λαβὼν καὶ δήσας ἀσφαλῶς ὥσπερ κέραμον ἔξαγε. Sup.
906. Εἰληφὼς (39) — λέγει (42). Ext.
908. Ὁ Νίκαρχος — κατηγορήσων. Int.
911. Ἐκ τῆς Θήβης ἴστω ὁ Ζευς τω δ'ἐμα δεικτικῶς τὸ τοῦ δε ...εμα (*sic*, cf. *Adn.*). Ext.
912. Τί ἠδικημένος. Ext.
913. Ἀντὶ (51) — ἄλλοις (53). *Var.* δὲ omis (52), | Βοιωτίοις (53). Ext.
915. Οἷον (54) — φιλόπολις (1). Int.
916. Διὰ τὰ ἐνλύχνια (3) — Ἀθήνας (5). Ext.
920. Τίφην οἱ Ἀθηναῖοι (6) — πνέοντα βορέαν (9). Ext.
Ibid. Νεώριον καλεῖται (10) — ἑλκυσθῶσιν (11). Ext.
922. Ὑδρορρόα (13) — κατέρχεται (15). Ext.
924. Ἀντὶ τοῦ καίοιντο (21). Int.
926. Ὁ Νίκαρχος — μαρτύρομαι. Int.
927. Φρύγανον (24) — συρφετώδους (25). Ext.
928. Οἱ γὰρ — κλῶνται. Ext.
930. Ἐμπολὴ λέγεται — κέρδος. Ext.
932. Μελήσει ταῦτ') Τὸ δῆσαι τὸν συκοφάντην (Dübn., 946, l. 5). Int.
933. Πυρορραγῆ (37) — ἠχεῖ (39). Ext.
936. Παρὰ τὸ ἐπιτρίβειν τὰς δίκας (*Adn.*). Ext.

Fol. 139 verso, vers 938.

937. Διὰ τὸ (43) — εἰπών (44). Ext.
Ibid. Τὸ φαίνειν (44) — ποιεῖν φῶς (45). Int.
940. Τῷ συκοφάντῃ λέγει, διὰ τὸ — ποιεῖν (53). Ext.
945. Κατὰ κεφαλήν · — λέγουσι. Ext.
946. Ἤδη καλῶς ἐδεσμεύθη (3). Ext.
947. Καταβάλλειν (6) — καρποῦσθαι (10). Ext.

952. Ὁ Δικαιόπολις λέγει τὸν συκοφάντην (17). Ext.
954. Ὃν εἶπεν (21) — Ἰσμήνιχον ὁ Ἀθηναῖος καλεῖ (22). Int.
955. Ἐπεὶ οἱ (23) — βαστάζουσι (24). Ext.
956. Διαπαίζει — ἀπέρχῃ. Ext.
958. Εἰς τὸ — μέρος. Int.
959. Ἔρχεται (28) — τῶν δὲ τριῶν κίχλας (32, *Adn.*). Ext.
961. Εἰς τὴν (33) — μητρὸς αἷμα (*Adn.*) · τὸ δὲ χοᾶς (46) — περισπᾶται (47). *Var.* ἐπετελεῖτο] ἐτελεῖτο (34). Ext.
963. Διασύρει — Λάμαχον (16). Int.
965. Δυναμένους σκιὰν ποιῆσαι ἀντὶ ἐπιμήκεις, μεγάλους (19). Int.
966. Ὅτι ἐπὶ (23) — τυροῦ (25). Ext.
967. Ταρίχη ἐσθίων (26) — ἤσθιον (27). Int.
968. Ἦν δ'ἀπολιγαίνῃ · Ἐὰν δὲ (30) — ἄνω (33). Ext
970. Ὑπαὶ) ἀντὶ τοῦ μετά (34).
971. Ὁ χορὸς ὑποχορησάντων τῶν ὑποκριτῶν (*Adn.*).
974. Τῶν ὀρνέων (46) — χλιαρά (50). *Var.* ἔπαιξεν (49). Int.
976. Τῷ Δικαιοπόλιδι. Int.

Fol. 140, vers 979.

980. Ἁρμόδιον ᾄσεται · Ἐν ταῖς (5) — τυραννίδα (9). *Var.* Le mot τι est après μέλος (6). Sup.

Ibid. Οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής (*Adn.*). Int.

982. Ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς γεωργούς (14). Ext.

984. Ἐν τῷ πίνειν λέγοντος (16) — ἀμπέλων (19). *Var.* συνέτριψεν (18). Ext.

Ibid. Φιλοτησίαν τὴν φιάλην (19) — συμποσίοις (20). Int.

988. Ἐπτέρωται : Πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκεν (26) — δεῖπνον (28). Int.

Ibid. Ἐπείγει, σπεύδει (25). Ext.

989. Le vers 989, qui manque au texte, a été écrit au milieu de la page par le scoliaste; à côté, il y a : Τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. Int.

Ibid. Οἷον τῆς (29) — τυθέντων καὶ τιλθέντων πρὸς τὴν εὐωχίαν αὐτὰ προέβαλεν (32). Ext.

Ibid. Ὦ Κύπριδι, ὦ εἰρήνη (33) — ἐπίχαρις ἐστίν (36). *Var.* αἱ omis (35). Ext.

992. Ἀνθέμων, ῥόδων. Ζεῦξις (41) — γεγραμμένος Ἔρως (45). Ext.

993. Εἰ καὶ (46) — λαβών σε ἰσχύσω σε τρία γαμῆσαι (47, *Adn.*). Int.

995. Νέα μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα (52, *Adn.*) — λύγοισι (54). Int.

Ibid. Πρῶτα μὲν, ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας ἀντὶ τοῦ (49) — ὡς γεωγός (*sic*, 50). Ext.

1000. Εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί. Int.

1002. Ὡς παχὺς (9) — ἔπινον (13). *Var.* πιὼν] νικῶν (11). Ext.

1005. Ἀναβράττεται · Ἀντὶ τοῦ στρέψατε (20) — ἐξέλκετε (21). Int.

1008. Θαυμάζω (23) — Δικαιόπολι (24).

1014. Ἀναφύσα, ζωπύρει. Int.

1018. Ἔρχεται (34) — πρὸς ε ἔτη (37). *Var.* τοὺς βόας καὶ ληφθείσας (35). Int.

Ibid. Τὰ πρόσωπα — Φυλάσιος (38). Ext.

1019. Ἀντὶ τοῦ (39) — κακοδαιμονῶν (41). Ext.

1020. Μόνῳ · Ἐπεὶ (42) — Λακεδαιμονίους (43). Inf.

1021. Μέτρησον (45) — τιμὴν λάβε (48). Inf.

Fol. 140 verso, vers 1022.

1022. Συνετρίβην ἀπωλόμην. Int.

1023. Ὄνομα δήμου (49) — Φυλήν (52). Ext.

1024. Λευχειμονεῖς, οἱ (1) — λευκὰ ἱμάτια ἐφόρουν (2). Int.

Ibid. Καὶ οὗτοι (3) — βόες (4). Ext.

1026. Βόλιτον (5) — ὁ λόγος (8). *Var.* οἱ omis (5). Sup.

1027. Ἀπώλεσά μου — τοὺς βόας. Ext.

1029. Ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμοὺς ταχέως. Ext.

1030. Οἱ δημοσίᾳ (17) — μόνῳ (21). *Var.* ἐσπείσαμεν (20). Ext.

1031. Ἱκετεύω — τοὺς βόας. Int.

1032. Ὁ Πίτταλος (24) — Πιττάλου (27). *Var.* παρ' Ἀθηναίοις (25), | ἔφη] εἶπεν (25), | εἶπεν] ἔφη (26). Ext.

1034. Τὸν χαλκοῦν — οἱ ἰατροί. Int.

1035. Στριβιλικίγξ · Ἀντὶ τοῦ (30) — μεταδίδωμι (33). Ext.

Ibid. Τῶν τὴν γῆν ἐργαζομένων (34). Int.

1039. Τῶν σπονδῶν. Ὄπτα. Int.

1040. Χορδὴ — προβάτου. Int.

1042. Ὀρθιασμάτων · ἀνατάσεως — κιθαρῳδικός. Ext.

1043. Τάγχέλεια) λείπει κρέα (44).

Ibid. Παρ' ὅσον ἡ (46) — γείτοσι (47). Après γείτοσι, il y a un mot gratté commençant par δ. Int.

1047. Οἷον τῷ (48) — πυρρὰ ᾖ (50). Int.

1048. Δικαιόπολι · ἀνήρ τις (51) — αὐτοῦ (2). Ext.

1051. Ἐπιχεῖν, ἐπιβαλεῖν εἰς τὴν μυροθήκην (4). Int.

1052. Ὡσεὶ ἔλεγεν κοχλιάριον ἕν. Int.

1055. Παραιτεῖται (7) — Ἀττικοί (9). Int.

Ibid. Γράφεται καὶ χιλίων (9). Main du texte.

1056. Ἡ νυμφεύτρια · Ἔρχεται (10) — νυμφευτρίας (15). Ext.

1058. Τοῦτό φησιν — τὸ οὖς (18).

1060. Ἀντὶ τοῦ (25) — ἔφη (26). Int.

1063. Τὴν τοῦ μύρου λήκυθον (*Adn.*). Int.

Ibid. Κατέρωτησιν (*Adn.*).

1065. Κατατάττωσι. Τῷ ἀλείματι λέγει δὲ τῇ εἰρήνῃ. Int.
1067. Τὴν τοῦ — ἀρύονται. Int.

Fol. 141, vers 1068.

1069. Ἐσκυθρωπακώς. Ext.
1071. Ἔρχεταί — Λάμαχον. Ext.
Ibid. Τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλόρημον (*sic*) τοῦ Λαμάχου. Ext.
1072. Χαλκοφάλαρα) πολύχαλκα (38). Int.
1074. Τοὺς λόχους) Τοὺς στρατιώτας. Ext.
1075. Τὰς εἰσόδους. — ὄντος. *Var.* στράτων omis, ainsi que δὲ (54, (*Adn.*). Ext.
1076. Ἐν μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ (8) — Δίδυμος (11). Θεόπομπος (1) — ἀποθανόντων (6). *Var.* χύτροι] χύτραι (8), | χόες] βόες (9), | χύτραν] χύτρας (2), | χοῦσι (4). Ext.
1077. Πολέμιοι γὰρ ἦσαι καὶ οἱ Βοιωτοί (13). Ext.
1079. Ὁ Δικαιόπολις (15) — με ἔχειν ἑορτάσαι (16). Int.
1081. Διὰ τὸ εἰπεῖν αὐτὸν πολεμολαμαχαϊκόν. Int.
1082. Τετραπτίλῳ ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ (22) — πάρεσχεν τῷ Ἡρακλεῖ (28). *Var.* ἐστιν (25). Ext.
1083. Ἀγγελίαν τὸν πόλεμον.
1084. Ἔρχεται (35) — δεῖπνον (36). Int.
1086. Βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν (40) — αἰτίαν (46). Τότε γὰρ (37) — ἐψήματα (39). Sup.
1088. Ἀντὶ τοῦ (47) — ἐπέχεις (48). Int.
1092. Ἄλλο σησαμοῦς (49) — ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα (51). Int.
1093. Ὑπερβατόν (53) — αρμόδιον σκολιάσματα (2). *Var.* πάρεισιν (1), | τουτέστιν (2). Ext.
1095. Καὶ γὰρ σὺ ἐζωγράφεις ἐν τῇ ἀσπίδι σου μεγάλην Γοργόνα. Ext.
1099. Θυμίτας · ἐκ θύμων κατασκευασθέντας (Dans ce dernier mot, les lettres θέντ ont disparu par grattage). Ext.
1101. Σαπροῦ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου (12). Int.
1102. Σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις (12) — ὀπτώμενος (19). *Var.* στέαρ ἢ] στέαρ καὶ (13), | καὶ λεκιτώδους ὠμὸν πρὸς (14, *Adn.*), | φύλλοις] φύλλῳ (18), | θρῖον] θριον (12 et 17). Ext. et inf.
Ibid. Τεμάχη λείπει τὸ ἰχθύων (20). Ext.
1104. Εἰς τὴν περικεφαλαίαν ποιοῦν. Int.
1109. Τὴν θήκην τῶν λόφων (23). Int.
1110. Κρατῆρα (24) — κρεῶν (25). Inf.

Fol. 141 verso, vers 1111.

1111. Ζῶον — ὁ θρίψ (*Adn.*). Ext.

1112. Σκευασία τις (32) — χαρυκικήν (34). Ext.
1113. Κατερώτησιν — εἶναι. Int.
1115. Ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι (37). Int.
1116. Δισύρει (*sic*) τὸν (41) — ἐχρίσατο διαίτῃ (43). Ext.
1118. Παρατηρητέον (44) — ζητῶν (46). *Var.* τὰ est ajouté après δὲ (46). Ext.
1120. Κρατεῖ (49) — θήκην (50). Int.
1121. Τοῦ ὀβελίσκου — ἐφελκύσαι. Int.
1122. Τρισκελῆ (53) — πολεμοῦντες (2). *Var.* διαναπαυόμενοι (1, *Adn.*). Ext.
1124. Περιφραστικῶς — Γοργόνα. Ext.
1125. Τυρόνωτον · ἔπαιξεν (5) — ὡς ἀσπίδες (6). Ext.
1128. Εἰς τὸν (9) — λαμπρότερος (10). Int.
Ibid. Εἰσὶ γὰρ (12) — μαντεύονται (13). Ext.
1131. Παίζει παρὰ τὴν γοργόνα. Int.
1133. Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔπαιξεν (21) — μεθυσθῆναι (23). Ext.
1135. Οἷον μεθυσθήσομαι. Int.
1136. Τὴν ὀψοθήκην (32). Int.
1141. Ἀντὶ τοῦ (33) — διοσημίας (34). Ext.
1144. Ὁ μὲν — δεῖπνον (40). Int.
1145. Τῷ Δικαιοπόλιδι (41) — ῥιγοῦν (42). Ext.
1146. Τὴν ἐμβολήν. Int.
1149. Τὸ αἰδοῖον λέγει. Int.
1150. Φασὶ γὰρ (45) — ἀναλῶσαι (48).

Fol. 142, vers 1155.

1155. Ἀντὶ τοῦ — ἐχορήγησεν (6). Ext.
1158. Ἀντὶ τοῦ ζέουσα, ποῖον ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος · ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός · ὀκέλλοι δ' ἐστι προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νεώς (14). Ext.
Ibid. Παραθαλασσία ἡ παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη (12). Int.
1164. Ῥιγοπυρέτῳ περιπεσών (15). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ (18) — ἔχοντα (19). Ext.
1167. Ἀττικῶς (22) — λωποδύτης (24). *Var.* μωρίαν] μανίαν (23). Ext.
1173. Παρ' ὑπόνοιαν (26) — θρασὺν καὶ μέθυσον (28). Ext.
1174. Ῥύπου πεπληρωμένα (37) — προβάτων (38). Ext.
1179. Παλινόρμητον. Ἐξεκόκκισεν ἀντὶ (43) — πόδα (45). Ext.
1181. Ὡσεὶ ἔλεγεν οἴδημα ἔστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (49). Int.
Ibid. Ἔπαιξεν πλάσας ὄνομα ὄρνιθος (51). Ext.
1182. Εἰς ὕφαλον πέτραν (*Adn.*). Ext.
1190. Θρηνῶν παρατραγῳδεῖ (11). Ext.
Ibid. Καταγελάσοι (12). Int.

Fol. 142 verso, vers 1198.

1199. Ὡσεὶ ἔλεγεν (15) — σκληρώτερά ἐστιν (16). Ext.
1200. Πρὸς τὰς δύο πόρνας λέγει. Int.
1201. Εἴδη (18) — λείχειν (20). Ext.
1206. Ἱππικὲ Λάμαχε. Int.
1208. Ἔνιοι τὸν (4, cf. *Adn.*) — ὦ Δικαιόπολι (28). Int.
1211. Ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπεν (33) — ὁμωνυμίαν ὁ Δικαιόπολις (35, *Adn.*). Ext.
1213. Ἑορτὴ Ἀθήνησι (40) — Παιώνια (42). Int.
1216. Πρὸς τὰς πόρνας φησὶ ὁ Δικαιόπολις (51). Ext.
1223. Ταῖς θεραπευτικαῖς (7). Ext.
1224. Ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε τῶν ληναΐων (*Adn.*). Ce dernier mot est certain. Ext.
1225. Ὡς νικήσας (13) — δείκνυσι (14). Ext.
1226. Θρᾳκικὴ ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι (2). Int.
1229. Οἷον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως (8). Int.
1230. Μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα (10). Ext.

ΣΦΗΚΕΣ.

Folio 143 recto et verso.

Ὑπόθεσις Σφηκῶν Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

Φιλοῦντα (1) — τρόπου (10). *Var.* οἰκέται ὅπως (2), | λεγόμενοι · ἐπὶ τῷ δύνασθαι, κέντρον ἐνιέναι τισὶν, σφῆκες παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ, φρονοῦντες (8), | συμπείθεται (9). Les lignes sont coupées de la façon suivante: ἄφνω (1) | ὅπως (2) | νόσον (3) | μηχανῇ (4) | ἐπὶ τῶι (7) | σφῆκες (6) | ἱκα dans ἱκανόν (8) | συμπείθεται (9) | δικά dans δικάζειν (10) | τρόπου (10).

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος (1) — τὸ δρᾶμα (29). *Var.* φυιλόδικος, l'υ est barré (1), | ἐφύλαττε] ἐφύλακτε (5), | ἑαυτῷ μὴ περικείμενον (6, cf. *Adn.*), | σφηγξὶν ἑαυτοὺς ἀφωμοιώσαντες (7), | συνέστηκεν (9), | ἥττηται (12), | le mot καὶ est écrit deux fois, en toutes lettres et en abréviation (13), | μὴ δαμῶς (15), | ἐκφέρει τὴν ψῆφον περιέχει, sont donc omis : le mot συνεχῶς (20) et la phrase μέλλων (20) — ψῆφον (21), | τινὰ τοῦ ποιητοῦ ἐκ προσώπου, les mots τοῦ χοροῦ manquent (22).

Τοῦτο τὸ (30) — χαριέντως (35). *Var.* καὶ omis (33), | σφηγξὶν (34), | δὲ αὐτῷ (35).

Ἐδιδάχθη (36) — Πρέσβεσι γ̄. *Var.* Ληναῖα (37), προαγῶνι.

Le folio 43 recto finit au mot αὐλὸν (28), et le verso commence par conséquent aux mots καὶ ὄρχησιν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέται Β ·	Παῖδες ·
Βδελυκλέων ·	Ἀρτόπωλις ·
Φιλοκλέων ·	Συμπότης ·
Χορὸς ἐκ γερόντων σφηκῶν ·	Κυδαθηνεὺς κύων.

Vers 2. Φυλακὴν καταλύειν · Χαριεντιζόμενος (20) — νυστάζω (24). *Var.* φασι (20 et 21), | καταλιπειν, l'ι a été retouché dans λι (22). Ext.

3. Πρου...λες ταῖς πλευραῖς (28) — δηλονότι (29). Ext.

5. Μέρμηρα (33) — ὁ πρὸ ἕω ὕπνος (34). Int.

9. Πρὸς τὸ κορυβαντιᾶς εἶπεν (17) — Διός (18). *Var.* πάντες δὲ (16) Ext.

11. Πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο παρέλαβε τὸν Μῆδον, ἐν γὰρ στρατιᾶς οὗτοι (*Adn.*). Cette scolie est répétée à la marge inférieure, où elle a été grattée, ainsi que la scolie du v. 20; un réactif bleu a fait un peu revenir l'écriture; la lecture de ces deux scolies est difficile, mais sûre. Ext.

19. Μετὰ τῶν (36) — εἶναι (37). Inf.

20. Οἱ γρίφοι ζητήματα αἰνιγματώδη, οἷς ἐχρῶντο πρὸς τοῖς συμποσίοις· ἕπτα τὰ γένη αὐτῶν ἀναγράφει Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων. Cf. la scolie du v. 11; *Dübn.* : in R. scholion erasum est πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο — στρατιᾶς ου .... cetera legi non possunt (*Adn.* du v. 9). Inf.

22. Ὅτι ταυτὸν (52) — τῆς γῆς (2)· θηρίον δὲ εἶπεν οὐκ ἀπεικότος ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρυθμος ὁ Κλεώνυμος (4). Inf.

Fol. 144, vers 23.

27. Δεινὸν γὰρ (5) — πέπαιχεν (6). *Var.* ῥίψασπιν (5). Ext.
30. Ὡσανεὶ ἔλεγεν τὴν ῥίζαν (12). Ext.
32. Ὅτι τὸ — χειρός (*Adn.*). Ext.
36. Πεφυσημένης (35) — δημηγορῆσαι (39). Ext.
38. Βύρσης· ὅτι βυρσοπώλης ὁ Κλέων. Ext.
40. Βόειον τὸ ἀναίσθητον. Ext.
42. Τὸν Θέωρον (2) — κωμῳδοῦσιν (3). Ext.
45. Ὁλᾶς ἀντὶ τοῦ ὁρᾶς· Θέωλος (9) — κόρακος (10). Ext.
54. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. Ext.
58. Οἱ Μεγαρικοὶ — φροντικῶς (*sic*) ἐγελοίαζον (*Adn.*). Ext.
Ibid. Φορμίδες (33) — τοιοῦτον (34). *Var.* σύκα ἢ au lieu de συκᾶν (cf. *Adn.*, 33). Ext.
59. Δυϊκόν ἐστι. Int.
61. Οἷον (44) — ἀσελγῆ (45). Ext.
62. Συγκόψωμεν — σκορόδων τρίμμα (*Adn.*). *Var.* μυττωτου.

Fol. 144 verso, vers 66.

73. Ὑπονοεῖτε (*Adn.*). Int.
75. Φιλόκυβος (31) — μέμνηται (33). *Var.* χαριέστερον δὲ (31), | il y a bien πρὸς ἑνός· ἄδηλον sans lacune (cf. *Adn.*). Ext.
78. Δερκύλλος ὑποκριτὴς κωμικός (41). Int.
88. Φιλοδικαστής. Ἦσαν (13) — Λακεδαιμονίους (16). *Var.* ἐποίησεν (15). Ext.
90. Ξύλον ὁ (17) — ξύλου (19). *Var.* Ἀχαρνεῦσι (18). Int.
91. Πασπάλην· Τὸ τῆς κέγχρας (23) — τυχόντος (24). *Var.* τιθεασιν (23). Ext.
99. Κημός ἐστι πλέγμα.. δι' οὗ (50) — ὄνομα (53). *Var.* ὑὸς (51). Ext.
106. Εἰώθασιν (26) — ἕλκειν (27). Ext.
107. Ποιοῦσιν οἱ βομβύλιοι χηρία (29). Ext.

110. Ὅτι πλεῖστα (34) — Ἀθήνησιν (35). Ext.
125. Κιγχλίδαι αἱ θύραι τοῦ δικαστηρίου (*Adn.*). Ext.

Fol. 145, vers 109.

110. Παίζει ἀντὶ τοῦ ἔχει (35). Ext.
135. Σύνθετον (22) — σεμνόν (23). Ext.
141. Ἐν τῷ αὐτὸ — λουτρόν (35). Il semble qu'il y a τὸν πύλον. Ext.
142. Οἰκέτης. Main du texte. Ext.
144. Φιλοκλῆς. Main du texte. Ext.
147. Οὐκ εἰσελεύσῃ (*Adn.*). Ext.
151. Τὸν ὑπεκλυόμενον (4) — καὶ παλαιόν (6, *Adn.*). Inf.
Ibid. Παίζει (12). Ext.

Fol. 145 verso, vers 152.

157. Πονηρὸς οὗτος (21). Int.
164. Νῦν πάλιν (27) — καπνοδόχην (28). Ext.
167. Εἰς ὃ (33) — ἐπάνω (34). Ext.
170. Τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ κανθήλια (37). Ext.
175. Εἷς τῶν οἰκετῶν (43). Ext.
Ibid. Οὐκ ἐπέτυχεν · παρὰ τὴν (44) — ἔσπασεν (45). Ext.
181. Οἰκέτης. Main du texte. Int.
184. Φιλοκλέων. Main du texte. Int.
188. Ὅπου (11). Οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύνουσιν — θηλάζουσιν (13). Ext.
191. Παροιμία περὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων (20, *Adn.*). Ext.
192. Λέγουσι (38) — σαπρά (39). Ext.

Fol. 146, vers 195.

197. Ἐπειδὴ ἐδόκει (4) — δήμῳ (5). Ext.
201. Ἐμβαλεῖν (11) — δοκὸν τὴν πρὸς τὴν θύραν (12). Ext.
206. Παρὰ τὸ μῦς ὀροφίας · λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὄφις (*Adn.*). Ext..
209. Ἀποσοβοῦσι — ὄρνεα σοβεῖν. Ext.
210. Φασὶν Ἀθηναίους — περιτειχεχίσαι (*Adn.*). Les lettres χε sont barrées dans περιτειχεχίσαι. Ext.
213. Σταλαγμόν. Ext.
215. Ἀντὶ τοῦ καλοῦντες (44, *Adn.*). Ext.
220. Τὸ μὲν μέλη — το δε σιδων ὁ τὸ μέλος τείνει (*Adn*). Ext.
225. Ἐπείδη (24) — ἔχουσι (25). Ext.
227. Σπινθῆρες (29). Ext.
230. Εὔτονός τις καὶ ἰσχυρός. Ἀντὶ ταύρειος (35) — καὶ δίκας (37). Ext.

233. Ἀπὸ δήμου (*Adn.*). Int.
234. Χάϐης στρατηγός (*Adn.*). Int.

Fol. 146 verso, vers 238.

239. Αὐτὸν τὸν ὅλμον (*Adn.*). Int.
248. Παρέπονται (28) — φέροντες (29). Ext.
249. Πρόμυξον — προάγαγε (38). Int.
250. Τὸν δάκτυλον (43) — ζητῇ (44). Ext.
251. Ἅμα (48) — φροντίζειν (50). Ext.
256. Τοῦ λύχνου δηλονότι. Ext.
257. Ἀτταγᾶς ἐν τοῖς ὄρνισι, φίλυδρος. Ext.
262. Σπινθῆρες (*Adn.*). Int.
264. Μάλιστα δ'ὅσα μὴ πρόϊμα (27) — ὕδατος (28). Ext.
268. Ἐφελκόμενος ὑπὸ βραδυτῆτος (*Adn.*). Ext.
270. Λείπει μέλος (*Adn.*). Ext.
277. Τὸν βουϐῶνα πάθοι (*Adn.*). Int.

Fol. 147, vers 278.

278. Οὐκ ἠπατᾶτο (*Adn.*). Ext.
280. Τὸ παροιμιῶδες (*Adn.*). Ext.
289. Ἀποκτενεῖς (2) — βρεφῶν (3). Ext.
300. Ὡς τριωϐόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος (15). C'est μισθοῦ qui manque, et non ὄντος (cf. *Adn.*). Ext.
306. Πορισμὸν — ειλας πόρον (*Adn.*). Ext.

Fol. 147 verso, vers 309.

325. Τῶν ἀλαζόνων — καπνοὺς λέγουσι (*Adn.*). *Var.* ἐπήγαγεν. Ext.
338. Τίνος ἕνεκεν (33, de R[1]). Ext.
346. Τῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. Ext.

Fol. 148, vers 347.

351. Ὅτι τὸ παλλάδιον δι υδροφόα εἰσῆλθεν περὶ τὸν Ὀδυσσέα (*Adn.*). Ext.
352. Σέρφῳ · παροιμία οὐδὲ μύρμηκι ὁδός ἐστι (19). Ext.
361. Κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν (31). Le ms. est troué à l'endroit où était παρα, mais ces lettres se lisent distinctement, en contre-empreinte, fol. 147 verso. Ext.
368. Παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δικτύου γελοιάζει (*Adn.*). Ext.
377. Ἀντὶ τοῦ ὄργια (16).

380. Τοῦ Διοπείθους — ῥητόρων (*Adn.*). Ext.

381. Ἀπὸ μεταφορᾶς (25) — καλάμοις (26). Πα/ πρίνου καὶ σχοίνου — πῦρ (28). Ext.

389. Πρὸς τοῖς (41) — μισθόν (42). Ext.

Fol. 148 verso, vers 390.

392. Ὡς τῶν (50) — ἡρῷον ἀποκλαιόντων (51). Ext.

394. ....άθους παραπεφραγμένου — στεγασμένου (*Adn.*). Ext.

398. Κλάδοις τισὶ παρακελεύεται παίειν αὐτόν. Ο........εταχαθίσαντες οἱ ἐρ...αι ἐλαύνωσιν ἐπὶ τὴν πρύμναν (12). Ext.

408. Ἀποδυσάμενοι — εὐκόλως. Ext.

Fol. 149, vers 432.

436. Παρὰ τὴν — ἀπειλῆς (*Adn.*). *Var.* θρίων] θριῶν, | τοιαῦτα ὅτι μέχρι. Ext.

438. Ὅτι ὁ Κέκροψ ..αυτω δράκοντος ειδ... (*Adn.*). Ext.

440. Ἀντὶ τοῦ πέττειν καὶ δι....ζειν (*Adn.*). Ext.

443. Ἀντὶ τοῦ χειροῦνται. Ext.

445. Κυνας τὰς σκυτίνας ....κεφαλαιας αἷς πρὸς τὸν ὄμβρον — μὴ κυνῆν (*Adn.*). Ext.

458. Τοὺς σφῆκας — λέγοντες (2). Ext.

462. Ὡς αὐστηροῦ — ὄντος (12). Ext.

466. Ὡς πονηρὸν — κομῶντα (28). Ext.

Fol. 149 verso, vers 475.

475. Ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ στέφανοι (41) — εἶχον (42). Ext.

480. Παρόσον (52) — ἐτίθεσαν (53). *Var.* ἐν omis (52). Ext.

481. Τῶν εὐτελῶν (4). Int.

493. Εἶδος (29) — Ἀττικοί (30). Ext.

505. Ὑφ' ἓν ὅλον (10). Ext.

506. Μόρυχος (16) — ἐκωμῳδεῖτο · ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ φησίν (17). Ext.

511. Ὀπτημένον (*Adn.*). Int.

Fol. 150, vers 516.

515. Οὐκ αἰσθάνῃ (36). Int.

Ibid. Περὶ τῶν (36) — ἐκέρδανον (38). *Var.* Il y a bien τῷ λεπτῷ ὄχλῳ (37, cf. *Adn.*), μισθοδοῦντες (38). Ext.

520. Τί τοι ἐκ (43) — μόνον λαμβάνοντι (45). Ext.

527. Ὅπως τὸ (9) — λέγων (10). Ext.
530. Τὰ περὶ — δικάζειν. Ext.
531. Μὴ οὕτω — νεανίσκος.
538. Τὰ κεφάλαια — λεγομένων (24). Ext.
544. Τὸ ἔγκλημα (52) — ἀδικοῦντας (53). Ext.
Ibid. Ἐργάται (*Adn.*). Int.
545. Τῶν τραγημάτων λεπύριον ἢ ὄστρακον (3). Ext.
552. Τοῖς δικαστικοῖς (13). Ext.
554. Ὃ ποιοῦσιν οἱ θωπευτικοι (16) — ἀσπάζεσθαι (17). Ext.

Fol. 150 verso, vers 560.

574. Κόλλο.. τὴν (1) — ὀργῆς (3). Ext.
576. Γράφεται καὶ πλούτου (12). Int.
578. Καὶ γὰρ οἱ ὀρφανοὶ ἐδοκιμάζοντο. Ext.
579. Οἴαγρος τραγικὸς ὑποκρίτης (*Adn.*). Ext.
582. Τὸ στόμα — ηὖλουν (*Adn.*). Ext.
585. Ὡς κ...ας ἐπιτιθέντων ταῖς σφρα..σι φυλακῆς ἕνεκεν (44, *Adn.*). Ext.
589. Πέπαικται πρὸς τὴν κογχύλην (*Adn.*). Ext.
592. Οὗτος ῥήτωρ. Κολακώνυμος ἀντὶ τοῦ Κλεώνυμος (*Adn.*). Ext.

Fol. 151, vers 603.

604. Πρωκτὸς λουτροῦ · ἐπὶ (30) — συνεχῶς (32). *Var.* αὐτοῖς (31, *Adn.*). Ext.
615. Τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα (5). Int.
Ibid. Σκευὴν ἀντὶ τοῦ ὅπλα (*Adn.*). Ext.
616. Τινὲς τὸν (9) — ἀγγεῖον (10). Ext.
617. Οὗτος ὁ οἶνος · κεχηνός (*Adn.*). Int.
Ibid. Δεῖνος ἀγγεῖον (*Adn.*). Ext.
Ibid. Στράτιον τὸ εἰς πολλοὺς διῆκον (15). Ext.
634. Παροιμία ἐπὶ τῶν (26) — τρυγήσεις (27). *Var.* τι omis (26). Ext.
642. Ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνιστάμενοι (42). Ext.
643. Ὅ ἐστι (45) — κακῶς τινι (47). Ext.

Fol. 151 verso, vers 645.

647. Μὴ ὑπὲρ (53) — λέγοντι (1). Ext.
649. Καταθραῦσαι (6). Ext.
654. Ὅτι οἱ (18) — θυσιῶν (19). Ext.
656. Ὡς πρὸς (22) — ἁπλῶς (23). Ext.
658. Καὶ ἔξω — χορηγουμένας (*Adn.*). Δικασταί λείπει (30). *Var.* ἀπὸ τῶν πόλεων omis (30). Ext.

660. Πᾶσιν ὁμοῦ τοῖς (39) — ἐνιαυτοῦ (41). A la lacune indiquée aux *Adn.* il y a le mot φασι (40). Ext.

666. Εἰς τοὺς (49) — προδώσω (50). Ext.

668. Περιπεφθείς · ἀπατηθεὶς (50) — θεραπευθείς (51). Ext.

672. Τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα (1). Ext.

674. Τραγαλίζοντα · ἐσθίοντα (*Adn.*). Ext.

675. Κόν... κιθαρῳδὸς ἦν ....ς (La première lettre du dernier mot paraît être un H, η ou ν? 29). Ext.

676. Κεράμεα ἀγγεῖα (38). Ext.

678. Πιτύλη καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς κώπης (46). Ext.

Fol. 152, vers 686.

690. Ὡς ἔθος ὄντος (13) — δικαστάς (14). *Var.* εθος, on a essayé de faire ἔθου (13). Ext.

695. Τὸν ταμίαν ὁπότε μισθὸν λήψῃ (32). Ext.

696. Θῖνα (37) — ἄμμον (38). Ext.

699. Τὸν δῆμον ἀπατώντων. Ext.

702. Ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀρρωστούντων (53). Int.

704. Ἐρατοσθένης — ἐπιφθέγξεως (*Adn.*). *Var.* τοὺς κύνας. Ext.

709. Ἐν κρέασι λαγώοις ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι (15). Ext.

710. Τισὶν ἔδοξεν (21) — ἑφθὸν γάλα (22). Ext.

712. Εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας συλλέγοντες (30, cf. *Adn.*). Ext.

714. Μαλθακός · ἀντὶ τοῦ Μενέλαος τοῦτον γὰρ (33) — Ἰβύκῳ (34). Ext.

721. Ἀλαζονευομένους εἰς τὸ στόμα (14). Ext.

728. Καταβάλλω) τὰς βακτηρίας (*Adn.*). Ext.

Fol. 152 verso, vers 729.

730. Σκληρὸς καὶ ἀτέραμα (30) — χέουσα (32). *Var.* εψ.

752. Ἐνίοτε μὲν ἐφέρετο σταθμὸς καὶ ἐνέβαλλον (4, *Adn.*) — τῇ χειρί (*Adn.*). *Var.* καὶ omis après δὲ (5). Ext.

757. Σκιερὰ ἀντὶ τοῦ ὡς ἀσθενής · παρὰ (8) — πάρες (9). Ext.

Fol. 153, vers 762.

768. Ἡ διάκονος (23) — ὄνομα (24). Ext.

772. Ἕλη — παίζων ἔφη (*Adn.*). Ext.

774. Ὕοντος τοῦ (48) — πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος (49, *Adn.*). Int.

775. Ὅτι καὶ θεσμοθέτης παρετύγχανεν καὶ ἔβλεπεν τὰ δικαστήρια (54). Ext.

787. Λυσίστρατος, σκωπτικός (18). Ext.

789. Ἐν τοῖς ἰχθυπωλίοις (31, *sic*). Ext.

791. Τῷ στόματι — ἀργύριον (*Adn.*). Ext.
795. Ὅτι καὶ ὀβολοὶ ἀργυροὶ (*sic*) ἦσαν (48). Ext.
799. Οὐκ ἐπ' ἀληθείᾳ — παίζει (*Adn.*). L'ι muet de ἀληθείᾳ a été gratté. Ext.
804. Καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον (8). Ext.

Fol. 153 verso, vers 805.

814. Ὡς καὶ (17) — ἀσθενοῦσιν (18). Ext.
820. Εἰκόνα πινάκιον ἐν ᾧ γεγραμμένος ἔσται ὁ Λύκος. Ext.
822. Καθὸ δημαγωγὸς χαλεπὸς ἦν καὶ ῥίψασπις (*Adn.*). Ext.
830. Δρύφακτος (37) — δικασταῖς (38). Ext.
831. Ἀπὸ τῶν θυτων (*sic*, 39) — τὰ λοιπά (41). Ext.
834. Ὡσεὶ ἔλεγεν τὸ ἐπιχωριάζειν (45). Ext.
836. Ὄνομα κυνός (*Adn*). Int.
838. Τροφαλίς (13) — Σικελίᾳ (15). Ext.
841. Νῦν τὰ (17) — διαβάλλει (21). *Var.* εἰσάγει] ἐπάγει (18). Ext.
843. Τῷ πατρὶ — κύνας. Int.
844. Χοιροκομεῖον (23) — τρέφονται (24). Ext.
846. Τὸν καταδικασθέντα δηλονότι (51). Int.
847. Ἐπειδὴ συνετίμων οἱ δικασταί. Inf.

Fol. 154, vers 848.

850. Ἀλοκίζειν · ἀροτριᾶν (7). Ext.
855. Ἀγγεῖόν ἐστιν ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι (15). Ext.
858. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν (28). Ext.
859. Ἐπιχώριον ἦν αὐτὸ τὸ παίζειν (32). Ext.

Fol. 154 verso, vers 888.

892. Οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν (38). Ext.
897. Οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον (*Adn.*). Ext.
900. Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν (4). Int.
909. Τὸ ναυτικὸν · τὸ γὰρ ῥυππαπαι — ναυτικόν (*Adn*). *Var.* ἐστιν. Ext.
911. Ἐπειδὴ Σικελικὸν ἔφη τὸν τυρόν (30). Ext.
916. Καθὸ δικαστὴς καὶ κυνώδης, πτωχὸς γάρ. Ext.

Fol. 155, vers 930.

947. Τοῦτον — οὐκέτι (*Adn.*). Il y a plutôt φυγὴ que φυγῇ. Ext.
949. Τοὺς συκοφάντας λύκους καλεῖ (23). Ext.

959. Παρὰ τὴν (31) — ἐπίσταμαι (32). Ext.
961. Ὡς γραπτὸν (36) — χυνός (37). Ext.

Fol. 155 verso, vers 973.

975. Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅλον τὸν γέροντα. Ext.
979. Ὅτι συνήθως (26) — κατάϐηθι (27). Ext.
Ibid. Ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός (Main du texte).
Ibid. Ὁ παῖς. Ce mot est à la fin du vers, main du texte. Int.
983. Φασὶν ὅτι (36) — ἠμϐλύθην γὰρ τῆς ὁρμῆς (37). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν (44). Ext.
987. Τὴν τετρυπημένην (48) — ἕτερον ἄχυρον (5). *Var.* δείκνυσιν (49), | κύριος] κυρίως (50), | μὲν est ajouté devant κύριον (4). Ext.
990. Πρὸς τὴν ψῆφον λέγει. Int.
991. Μιμεῖται (16) — ἀπατῶντας (17). Int.
995. Ὡς παρειμένου (35) — αἰτήσει (36). Int.
1005. Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς συμπόσιον · οὕτω γὰρ ἐκάλουν (44) — ἀπέλαυον (48). *Var.* ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ (45), | les mots κομίζειν οὕτω κληθέντα omis (46). Ext.
1007. Ὑπὲρ πονηρίας Ὑπερϐόλου εἴρηται (52, *Adn.*). Int.

Fol. 156, vers 1015.

1019. Εὐρυκλῆς μάντις (31) — ἑτέροις (33). Ext.
1020. Le mot πόλλα, qui manque au texte, a été ajouté dans l'interligne, au-dessus de χέασθαι, par R[1].
1032. Κύννα πόρνη (13) — ὅτι πόρνη (15). Ext.
1041. Ἐπὶ τῷ προσκαλεῖσθαι εἰς δίκας (13, *Adn.*). Ext.
1045. Ἀφανεῖς, ξηράς (26). Ext.

Fol. 156 verso, vers 1057.

1060. Παρὰ τὸ (47) — Μιλήσιοι (48). Ext.
1065. Δεικνύουσιν τοὺς κροτάφους (*Adn.*). Ext.
1072. Μιμούμενος — διαδεδεμένον (*Adn.*). *Var.* φασι et non φησι. Ext.
1080. Νῦν τὰ (28) — σφηκί (31). *Var.* ἀθρηνας (29), | τὰς omis (29), | χηροποιόν et non κηροποιοῦν (30, *Adn.*). Ext.
1083. Τὰ χεῖλη (36) — τὰ χεῖλη (37). Ext.
1086. Τὴν Ἀθηνὰν (*sic*) καλεῖ (45). Ext.
1087. Κεντοῦντες · θυλάκους γὰρ τὰ περὶ τοῖς σκέλεσιν καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά (51). Ext.

Fol. 157, vers 1098.

1108. Ἡ τῶν ἕνδεκα (20) — πωλούντων (24). *Var.* φασιν (23). Ext.
1116. Ὡσανεὶ — μελισσῶν (54). Ext.
1120. Καθάπαξ — τὸ ἐν βραχὺ Ἀττικὴ συνήθεια (4). Ext.
1122. Φασὶν ὅτι τὸν τρίβωνα οὐκ ἀφαιρῶ (9). Ext.
Ibid. Μήποτε ὁ διαφθείρας τὸν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ στόλον τῷ βαρβάρῳ · καλῶς δὲ τὸ ἐπεστρατεύσατο · πολὺς γὰρ ἐλθὼν κατέλυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη (21). Ext.
1126. Οὐ λυσιτελεῖ μοι, φασί, πολυτελῆ ἀμφιένυσθαι (*sic*, 24). Int.
1128. Ἐπὶ τὸ ἱμάτιον. Ext.
1132. Ὡς πρέπει γέροντι (31). Ext.
1134. Ὑπὸ χρύους (34) — ἱμάτιον (35). Ext.
1138. Ἀπὸ δήμου · φαίνεται δὲ ἡ σισύρα βαπτή (41). Ext.

Fol. 157 verso, vers 1139.

1142. Μόρυχος οὗτος ὠχρὸς καὶ τῶν περὶ τρυφὴν ἐσπουδακότων. Ext.
1144. Χολάς (*Adn.*). Main du texte. Int.
1148. Ἐρίων ἀπώλειαν. Ext.
1158. Ἀστειότεραι γὰρ αὗται (15). Ext.
1163. Ἅμα μὲν (27) — χώραν (28). Ext.
1169. Οἱ δὲ λυχώνισον (37) — πατρός (38). Ext.
1172. Ἀπροσλόγως παίζει (1). Ext.
1173.. Σαλεύειν (6) — κοῦφον (7). Ext.
1177. Ἐν μύθῳ λέγεται · ὅτι — ὑποτίθεται (*Adn.*). Ext.

Fol. 158, vers 1182.

1182. Ἀρχὴ μύθου μῦς καὶ γαλῆ (20). Ext.
1183. Ὁ Ἀχαρνεὺς ὃν καὶ ἐπὶ τὸ — κωμῳδοῦσι (24). Ext.
1184. Μεγαλοφυής — ἀκοῦσαι. Ext.
1189. Ἔπαιξεν ἀντὶ ὅτε — ἐστρατευσάμην (38). Ext.
1191. Ὅτι περὶ (45) — ἱστορεῖ (46). Ext.
1195. Τὸν πολεμικὸν ὑπενόησεν (51). Ext.
1201. Ἐργ[ασίωνος] · γεωργοῦ (11) — ἀμπέλων (12). *Observ.* La scolie commence ainsi εργγεωργου, θηλυκῶς. Ext.
1203. Ὅτι ἠγωνίζοντο — δῆλον (*Adn.*). *Observ.* λαμπα, le δ est très effacé. Ext.
1211. Νεανικῶς (24) — κατεκλίθη (25). Ext.

1215. Κρὲξ — γεράνῳ. Ext.
1221. Ἐπεὶ καὶ (42) — τραγικόν (43). Ext.

Fol. 158 verso, vers 1225.

1228. Ἀπολεῖ ἄρα καταβοώμενος εἰς κεκράκτην τὸν Κλέωνα. Ext.
1239. Καὶ τοῦτο (29) — χάρις (31). *Var.* ὀλίγα omis (31). Ext.
1245. Κλειταγόρα — σκολίου (*Adn.*). Ext.
1251. Ὅτι ὄνομα — πρεσβύτου (*Adn.*). Ext.
1256. Οὐδὲν πείσει ἂν συνῇς ἀστείοις. Ext.
1257. Οἷον παρεμυθήσαντο τὸν ἀδικηθέντα (35). Ext.
1265. Παραβατικά · εἶτα τὸ ἀντεπίρρημα (50). Ext.
1267. Κομήτης ὁ Ἀμυνίας (51). Ext.

Fol. 159, vers 1271.

1280. Ὅσοι ἀφ' ἑαυτῶν εὐφυεῖς εἰσιν. Ext.
1288. Τοσοῦτον δὲ μόνον προσεῖλον (8) — αὐτόν (9). Ext.
1290. Ἰδὼν ὅτι (12) — αὐτόν (14). Ext.
1291. Ἐψηφίσατο γὰρ (21) — ἔσκωπτον (23). *Var.* επ..εάθρων (22). Ext.
1294. Νουβυστικῶς · ἀντὶ τοῦ συνετῶς (31). Inf.

Les scolies 1294 et 1295 sont écrites au-dessous des vers 1294, 1295 qui manquent au texte et qui ont été écrits en marge par R[2].

1295. Τὸ δὲ στιζόμενος ἀντὶ τοῦ κεντούμενος (39). Inf.
1312. Ἐπεὶ (5) — τῇ τέχνῃ (8). Ext.

Fol. 159 verso, vers 1315.

1315. Τὸ χεῖλος διέστρεφεν (cf. *Adn.* 1312, 13). Ext.
1317. Ἐπεὶ (17) — κολάκων (18, *Adn.*). Ext.
1326. Ἐκ Τροιάδων (29) — σέβω (30). *Var.* φασὶν (29). Ext.
1341. Ἐπί τινος (46) — καὶ ἀφίασιν (Le mot καὶ est écrit deux fois, en abréviation et en toutes lettres, 50). Ext.
1342. Τοῦ αἰδοίου (2). Int.
1346. Λεσβιεῖν οὖν ἐπὶ (3) — ἔπαθεν (6). Ext.
1348. Φιαλεῖν μὲν (26) — ἴσως κακεμφάτως εἴρηκεν (27). Ext.
1351. Μιμεῖται τοὺς νεανίσκους, ἐάν μου (34) — πάντα (35). Ext.
1353. Τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα χοίρους ἔλεγον (38). Int.
1355. Καθὸ δὶς παῖδες οἱ γέροντες. Int.
Ibid. Ἀπὸ τοῦ υἱοῦ — πατρίδιον (41). Ext.

Fol. 160, vers 1359.

1359. Ἀστείως · εἰώθασι λέγειν πλὴν ἐμοῦ (*Adn.*). Ext.

1361. Τὰς λαμπάδας. Ext.

1363. Τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐσκώπτετο (6). Int.

Ibid. Τοὺς γὰρ μέλλοντας (6) — δεδίττονται (7). Ext.

1364. Τυφογέροντας (8) — ἀποθλίβων (10). *Observ.* Cette scolie est après la scolie du v. 73. Ext.

Ibid. Τὰ ἐναντία λοιδορεῖται ὁ γέρων τῷ υἱῷ (13). Ext.

1365. Καὶ τοῦτο — τὴν αὐλητρίδα (16). Ext.

1370. Ἀπὸ τύμβου · καὶ τοῦτο (22) — καταπεσών (23). Ext.

1373. Ἐστιγμένην (29) — τὰς λαμπάδας (30). Ext.

Ibid. Παρὰ τοῦ γέροντος εἴληφεν (31) — αἰδοίου (32). Int.

1377. Ὄζος · παρὰ τὸ ἐδωδέναι. Int.

1378. Ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ εἶ. Int.

1382. Νῦν προπαροξύνεται (42) — τοῦ τόπου (43). Ext.

1383. Ἐπεὶ παρῄνεσεν — εἶναι. Ext.

1388. Γυνὴ ὑβρισμένη (4) — τοῦ υἱοῦ (5). Ext.

Ibid. Γυνή τις πρὸς μάρτυρά τινα (7). Int.

1391. Τοῦ ἔξωθεν τοῦ φορτίου προσθήκην ὄντα. Ext.

1396. Ὄνομα (14). Ext.

1402. Γυνή. Main du texte. Ext.

Fol. 160 verso, vers 1402.

1408. Τὸν πύξινον Σωκράτους ἑταῖρον (27). Ext.

1410. Μελοποιὸς ὁ Λᾶσος. Ext.

1411. Ἀντὶ οὐδέν μοι μέλει τοῦ Σιμωνίδου. Ext.

1413. Ὠχρὸς ὁ Χαιρεφῶν — Χαιρεφῶν τοιοῦτος (*Adn.*). Il semble qu'il y a plutôt θάψω que θάψος. Ext.

1414. Ἀντὶ τοῦ — κρέμαται. Ext.

1417. Ὤμοι κακοδαίμων · ἀνήρ τις Εὐριπίδης. Ext.

1431. Καὶ ταῦτα ἐν — φέρεται (1). Ext.

1433. Βδελυκλέων πρὸς τὸν κλητῆρα. Main du texte.

1436. Χύτρας εἶδος ὁ ἐχῖνος. Main du texte (Je crois que c'est à cette scolie que se rapporte la transcription que donne Dübn., 1438, 22, *Adn.*).

1438. Δωρίζει ἐπίτηδες. Int.

1440. Ἕλκη ἐπιδήσω. Ext.

Fol. 161, vers 1445.

1446. Φασὶ γὰρ Αἴσωπον — εὑρόντες ἐφόνευσαν (*Adn.*). *Var.* τὴν n'est pas omis devant ἔξοδον, ὑπόβαλλον. Sup.

1449. Ὡς κάνθαρος — Εἰρήνη. Ext.

1480. Τὸν νοῦν πρὸς (25) — ἀρχαίους τινὰς τὴν ἐπίνοιαν (26). Ext.

1482. Ὀρχούμενος ὁ γέρων. Int.

Ibid. Τοῦ τραγῳδικοῦ.

Fol. 161 verso, vers 1488.

1490. Παροιμία (43) — ὑποπτήσσοντα (46). *Var.* Μιλήτου] Μιλήτων (45). Ext.

1491. Ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ, νικηθήσῃ. Int.

1492. Σκέλος · ὑψηλὴν φοράν. Ext.

Ibid. Εἰς ὕψος. Int.

1497. Εἰπόντος (3) — πράγματα (6). Ext.

1509. Ὀξὶς εἶδος χύτρας ὅπερ λοπάδιον καλοῦσιν. Ext.

1510. Περὶ Ξενοκλέους (31) — ἀδηφάγον (32). Int.

Ibid. Ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν πινα ὄστρεον (*Adn.*). Ext.

1513. Ὀρχίλος εἶδος (46) — καὶ καταφερές (47). Ext.

1515. Τοῦτο πρὸς τὸ (52) — μένοντα ἄλλα πλάττηται τῇ ἅλμῃ (1). Ext.

1516. Ἐπ' ὀλίγον συστάλωμεν. Int.

1517. Περιάγωσιν (7). Int.

1530. Εὐφρόνιος οὕτως φασιν ὀνομάζεσθαι σχῆμα τι τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως (4). Ext.

1534. Ἔπαιξεν. Int.

Pas de scolies aux trois vers qui sont au folio 162.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 162 verso.

Ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν . καὶ τοῦτο τὸ δρᾶμα (3) — ὁ χορός (5). Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη μήτηρ δὲ Κλειτώ. Sup.

Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου (1). Sup.

1. Ὦ Ζεῦ, χελιδὼν · ἐπεὶ εἰώθασιν (7) — ἀφικέσθαι (11). Ext.

2. Ἀλοω · Ἔξωθεν (12) — στάχυας (14). *Var.* Il y a δὲ et non καὶ après τύπτειν (13, cf. *Adn.*), | λέγουσι (13). Ext.

3. Οἷόν τε · δυνατὸν, ἐρωτηματικῶς. Ext.

5. ..... ἀκούειν · Ὁ μὲν (16) — ἀκούει (17). *Var.* ἢ δεῖ on ne distingue guère que ..δ. (17, cf. *Adn.*). Ext.

11. Ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων μνῆσαι. Ext.

Ibid. Χωρὶς γὰρ · τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν. Ext.

12. Εὖ ἴσθ' ὅτι · ἀντὶ τοῦ — μήθ' ὁρᾶν. *Var.* εἶπεν. Ext.

14. Αἰθὴρ · ἐπ.. ὁ αἰθὴρ (22) — ἐτεχνοποίει (24). Ext.

17. Ἀντ...μον · ὅμοιον, λείπει τὸ περιφερές. Ext.

18. Λείπει ὡς. Ext.

21. .... αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι · διὰ τούτου ὑπονο.. ...ιπίδου εἶναι ἐκεῖνο σοφοὶ τύ....οι τῶν σοφῶν (28) — ἐγένετο (31). Ext.

Ibid. Οἷόν γε πούστιν αἱ σοφαί · Καὶ διὰ (31) — σώζεται (41). *Var.* παθόντες] παρόντες (37). Inf.

24. Χωλὸς εἶναι · Ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ext.

25. Πρόσεχε ἀντὶ τοῦ μνῆσαι. Cette scolie est de la main ordinaire de R². Au-dessous, à moitié effacé et presque illisible, le vers 28, qui manque au texte. Ext.

27. Λείπει — ἔπαιξε δέ. Int.

31. Οἱ περὶ (1) — ἄσημόν τινα (4). Ext.

32. Ἐπειδὴ — ἔτεσιν. Int.

33. Μῶν ὁ δασυπώγων · διαβάλλει — τοῦ πώγωνος. Ext.

36. Κρυβῶμεν — φοβεῖσθαι. Ext.

38. Ὅτε γὰρ (11) — ἐποίουν (12). Int.

Ibid. Λείπει τὸ ὡς, ὡς ἔοικε.

39. Παρὰ τοῖς (14) — λαός (15). Ext.

41. Ὁ ἱερὸς χορός. Ext.

Fol. 163, vers 43.

43. Ἐπεχέτω. Int.

45. Ἐπίρρημα — λαμβανόμενον. Ext.

48. Ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν. Ext.
52. Προοίμια · κυρίως — νεώς. Ext.
53. Ὡς ἀπὸ τῶν οἰκούντων. Ext.
54. Ὡς ἐπὶ τεκτόνων. Le mot τεκτόνων main ordinaire de R². Int.
Ibid. Μέλη κολλᾷ. Ext.
55. Ὄνομα — τίθησιν. Ext.
56. Ὡς ἐπιπηγνύντος καὶ συντιθέντος. Int.
Ibid. Μεταστρέφει. Ext.
57. Χοανεύει) χωνεύει.
58. Τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων. Ext.
60. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ. Ext.
61. Συγκάψας. Ext.
62. Ὡς εἰς — ἐμβαλεῖν. Ext.
68. Ὡς ἀπὸ — τῷ ἡλίῳ (33). Int.
Ibid. Ἐπειδὴ (34) — ᾠδαῖς (37). Ext.
71. Στενάζει — γυναῖκας. Int.
74. Τὸ σημεῖον · οὐ — λαμβάνων. Ext.

Fol. 163 verso, vers 80.

80. Ἐπεὶ τρίτη' στὶ · Τοῦτο τῶν (41) — καλλιγενείας (11). *Var.* ἑκαταία (46), | φαίηι (3), | εκκλησαζουσαι (8). Sup. et int.
83. Ἀττικὴ (12) — Περσεφόνης (14). Ext.
93. Ἀεὶ γὰρ — διαβάλλει. Int.
94. Εἶδος (16) — γυναῖκας (20). *Var.* ἐλάμβανεν (18). Ext.
96. Ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται. Int.
98. Τὴν ἑταίραν — κωμῳδοῦσιν. Int.
100. Ὡς λεπτὰ (24) — παρεπιγράφεται (27). Ext.
101. Ὁ Ἀγάθων (28) — ὑποκρίνεται (29). Ext.
Ibid. Μονῳδεῖ (30) — τῇ Κόρῃ (33). Int.
105. Εὐπίστως — εὐλογῆσαι. Ext.
109. Ὃς τὴν Ἴλιον ἐτείχισεν. Ext.
117. Τὴν παρθένον. Int.
121. Τῇ Φρυγίῳ ἁρμονίᾳ ἡρμοσμένα.
Ibid. Καὶ τὰ χρούματα (39) — λέγει (41). *Var.* εἶπεν (40). Int.
122. Ὀρχήματα. Ext.

Fol. 164, vers 123.

123. Τὸ σέβομαι κοινόν. Int.
125. Ἄρσενι · εὐτόνῳ · προεῖπεν (44) — λελέχθαι (48). Sup.
Ibid. Τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ. Ext.

126. Τῆς κιθάρας φῶς ἔσσοιτο (50) — μαθήσεταί τις (2). Ext.

127. Δι' αἰφνιδίου) ἀντὶ τῆς ἐνθουσιαστικῆς.

129. Ὀλολύζει (4) — εὐχήν (6). Ext.

130. Γενετυλλίδες · Δαίμων ἡ Γενετυλλὶς (7) — πεποιεῖσθαι (10). Ext.

131. Ποικίλον — φιλήματος (11). Int.

Ibid. Πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον (12) — φίλημα (13). *Observ.* λέξις fait de λέξης (12). Ext.

135. Λυκουργίας · τὴν τερατολογίαν (15) — ὁ γύννις (17). *Var.* σατταρικὸν (15). Ext.

137. Ἐντεῦθεν (18) — πλέον μέντοι (20). Int.

Ibid. Βάρβιτος) ἡ κιθάρα (20).

139. Στρόφιον) ζωνάριον.

141. Γράφεται σύ τ'αὐτός. Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — Ἀττικόν (23). Ext.

142. Ἀνδρεῖα ὑποδήματα. Int.

144. Στοχάζομαί γε — τις εἴης. Int.

147. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην. Ext.

152. Ἀντὶ τὴν σκέψιν. Ext.

154. Γυναικεῖα (29) — ἐξ ἀνδρῶν (30). Ext.

158. Ἐπεὶ — εἰσάγουσιν. Ext.

160. Ἄγρυκον (*sic*) καὶ — ἔχοντα. Int.

161. Ἴβυκος (34) — λύραν (36). *Observ.* Les mots αὕτη — Ἰωνίας sont donnés par le ms. (35). Inf.

162. Ἔγχυμον ἐποίησεν (37) — τοῦ λόγου (53). *Observ.* La phrase οὐ γὰρ (42) — διάλεκτον est dans le ms. (43), | ὠνὴρ (47). Inf.

163. Ἁβρῶς. Ext.

164. Φρύνιχος — Ἀθηναῖος ἦν. Ext.

Fol. 164 verso, vers 165.

168. Ἐκ τούτου δηλονότι καὶ ἐν τοῖς ὄρνισιν οὐκ αλλο. κορυδ.. αυτ.. ω.οσ.ου ἄλλη ὅτι — Φιλοκλεα βδε...λ..οθεν οὖν, εἰ δ' εστιν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων. *Observ.* δηλονότι est donné par la contre-empreinte, lecture certaine; il faut lire : ἐκ τούτου δηλονότι, καί. Sup.

Ibid. Φιλοκλεῖς · τραγῳδίας (7) — σῶμα (8). Ext.

173. Κακὸς ἤμην. Int.

177. Σοφο.. μᾶλλον — ποιητικήν. Ext.

178. Συντέμνειν λόγους) λέγειν.

179. Μεγάλη καὶ θαυμασθῇ. Ext.

190. Γέρων γὰρ (12) — τελευτᾷ (14). Ext.

194. Ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. Ext.

196. Ἐὰν τοῦτο ποιήσωμεν (17). Cette scolie est à côté du dernier mot du v. 196, elle convient mieux là qu'au v. 203. Int.

199. Ἐκφεύγειν. Ext.

207. Ἀληθῶς (*Didot*, 214). Int.

Fol. 65, vers 209.

215. Τὰ γένεια — Κρατίνου. Ext.

220. Παρὰ τὸ δουροδόκης ὡς πολλὰ αυ.... Ext.

221. Ἵνα ἀπὸ τεταμένης αὐτῆς κελ...σεν. Les lacunes proviennent d'une déchirure du ms., le parchemin a été enlevé. Ext.

224. Ἀντὶ τοῦ — καταλαμβάνοντες τὰ ιε..α τῶν ἱερείων (cf. *Adn.*). Ext.

227. Τὴν μίαν — ἑτερ.ν ἐψιλωμένος. Ext.

231. Ὅτι τὸ μύζειν παρ..ται ... τοῦ μυ πολλοῖς ἄλλοις.ὁμοίως, μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτηρσι ...... ἦχον ἀποτελεῖν. Ext.

232. Ψιλ. ...... ἐστὶν (29) — τοῦτο δε ..... ἐπεὶ ἐψίλωται. Ext.

235. Διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον. Int.

236. Μετὰ γὰρ — ψιλωθῶσιν. Ext.

242. Ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν. Ext.

245. Ἄσβολος — πυρός. Ext.

246. Τράμις ὁ πρωκτός. Ext.

Fol. 165 verso, vers 252.

254. Δέον εἰπεῖν μύρου εἶπεν (39) — ἑταιρίζοντα (41). Ext.

258. Ὅτι (42) — λαβὼν ἔνσταθι (46). *Var.* γόησι (45). Ext.

259. Πάντα — ἑαυτῇ. Int.

261. Τῆς κλίνης — αὐτῷ (48). Int.

Ibid. Βάθριόν τι (49) — ἔνδυμα (50). *Var.* μὲν est ajouté devant ἔγκυκλον (50). Ext.

263. Χαῦνα (51) — χαῦνον (52). Int.

266. Ὁ Μνησίλοχος. Cette indication est du scoliaste. Int.

268. Ὡς γυνὴ λαλήσεις. Ext.

272. Ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Ext.

273. Ἱπποκράτης — ἀπαίδευτος. Ext.

274. Ὅτι κατὰ (3) — αἴρω (6). *Var.* ἐνέγκαι] ἔνεγκε (4). Int.

276. Ἐπειδὴ (7) — ὀμώμοκεν καὶ οὐχ ἡ γλῶττα (9). Ext.

277. Παρεπιγραφή — θεσμοφόριον. Ext.

278. Ὅτε ἔμελλεν — ἐκλησιάζειν σημεῖον τίθεται. Ext.

279. Μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός. Int.

282. Δυϊκὸν, τὸ ἐντελὲς περικαλλέε. Ext.

289. Ὡς τῆς (17) — αἰνίττεται (19). Ext.

290. Ἀναισθήτου — αὐτοῦ. Int.

291. Τὸν πεδαρίσκον (21) — ποίησον (23). *Var.* τοῦ omis (22). Ext.

Fol. 166, vers 294.

295. Γυνὴ μιμουμένη κήρυκα. Int.
Ibid. Πεζῇ (25) — εἰσάγωσιν (26). Ext.
298. Ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. Int.
Ibid. Δαίμων (28) — ἐποίησεν (29). Ext.
299. Εἴτε τῇ γῇ — θύουσιν αὐτῇ. Int.
310. Ἀπὸ κοινοῦ εὔχεσθε. Ext.
312. Ὁ χορὸς — θεσμοφοριαζουσῶν. Int.
324. Τὸν ὑπὸ (34) — οἶστρον (35). Ext.
327. Ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ext.
329. Ἐπὶ τὸ — γενέσθαι (37). Int.
Ibid. Εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα. Ext.
336. Φιλίαν σπένδει. Ext.

Fol. 166 verso, vers 337.

339. Ἐκ τῆς (40) — παρέμιξεν (41). Ext.
Ibid. Ἔοικέν τινα (41) — ψηφισθέντων (42). *Var.* Il semble qu'il y a Ἱππίου et non Ἱππίᾳ. Int.
341. Κατεῖπεν πρὸς τὸν δεσπότην. Ext.
345. Ἵνα αὐτῇ συγγένηται. Int.
346. Ἢ καὶ δέχεται (45) — φίλον (50). *Var.* ἐπὶ τὸ προδιδουναι (45), | προδιδόναι] προδοῦναι (49), | τῷ ι] ΤΩ Ν (49). Ext.
347. Τοῦ διξέστου — δὲ ἕξ. Int.
350. Καταρᾶσθε. Int.
355. Ὅσαις — λεγούσας. Ext.
359. Ὑφ' ἡμῶν. Ext.
363. Δηλοῖ (4) — ἀπηγορευμένων (5). *Var.* λέγουσιν (4). Int.
365. Ἀντὶ τοῦ (6) — Ἕκτορα (8). *Var.* εἶπεν (6). Ext.
370. Συμμαχεῖν. Int.
373. Ἐπιστάτις (10) — ἄλλου τινός (12). Ext.
376. Ἐν γὰρ (13) — γίνονται (14). Int.
377. Χρηματιζεν (*sic*) — ἀλλήλοις. Ext.

Fol. 167, vers 380.

380. Ἀντὶ τὸν στέφανον (16) — λέγειν (18). Ext.
383. Καλλιλεξία · γυνή. Int.
386. Ὑβριζομένας. Ext.
389. Ἐπιχρίει (21) — ἐπιξύσαι (22). Int.

Ibid. Μεταφορικῶς (23) — σμωμένων (30). *Var.* τὸ σμωσχειν. Ἄλλως· οὐκ ἐπισμῇ (28). Ext.

393. Ὁ Σύμμαχος φησὶ πα (*sic*) τὸ (31) — ἐκμύζειν (37). *Var.* τοῦ semble omis après ἀντὶ (36). Ext.

395. Ὡς ἔτι (38) — ἐθεώρουν (40). Ext.

397. Ἀντὶ τοῦ — δράμασι. Int.

401. Νεωτέρων — στεφανοπλοκεῖν (42). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ (43) — αἰστεφανηπλόκουν (44). Ext.

402. Περιερχομένη. Ext.

403. Ἀντὶ τοῦ (46) — χειρῶν ἀφίοι (49). *Var.* ἡ manque devant γυνή (49). Ext.

404. Ἐκ Σθενοβοίας — Κορινθίους. Int.

409. Ὅτε τίκτουσιν αἱ γυναῖκες. Ext.

410. Πρὸς τοὺς — ἤγοντο. Ext.

*412. Ἀντὶ τοῦ — ἔπος ἐκάλουν. Ext.

416. Ἠπειρωτικούς. Ext.

417. Φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων. Ext

419. Ἐκ τοῦ ταμείου λαβεῖν. Ext.

420. Ὅτι ἑνικῶς τὸ ἄλφιτον. Int.

Fol. 167 verso, vers 423.

423. Τὰ γὰρ (7) — ἀνοῖξαι (11). *Var.* φασι (10), | περιτιθεμένου au lieu de παρατιθεμένου (10). Sup.

Ibid. Περιβόητοι — κλεῖδες (12). Ext.

425. Σφραγίδιον — ὁ ἀνήρ. Ext.

427. Ξύλα (14) — σκωλήκων (15). Ext.

428. Ἐξάψαντας ἑαυτῶν. Ext.

429. Ταράττειν καὶ κινεῖν. Ext.

441. Διὰ τὸ (18) — ἀφυᾶ (22). Ext.

442. Φανερῶς. Int.

445. Ὑπὸ Εὐριπίδου. Ext.

448. Διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιοῦσα. Ext.

449. Ἀντὶ τοῦ πρότερον. Ext.

458. Οὓς ἡμεῖς συνεκδοτικοὺς λέγομεν. Ext.

459. Φρόνημα. Ext.

Fol. 168, vers 466.

469. Ἐπίτηδες — τούτου λάθῃ. Ext.

472. Ἀντὶ τοῦ μόναι. Int.

Ibid. Οὐδεμία — ἄνδρας (32). Ext.

473. Διὰ τί. Int.
481. Ἔξυεν ἠρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν. Ext.
485. Λείπει τὸ ἔφη. Int.
486. Ἐλελίσφακον — στρόφον. Ext.
487. Ἵνα — μὴ ψοφῇ. Ext.
489. Ἀγυεὺς — τετράγωνος. Ext.
491. Τῶν νῦν (40) — κομώντων (41). Ext.
495. Διὰ γὰρ τὸν πρὸς πελοποννησίους (42) — τείχη (43). Ext.
499. Στολῆς εἶδος. Ext.
500. Ὅτι καὶ (45) — βούλομαι (47). *Observ.* D'abord βιαίοι, puis βίαιοι (45), | ἐκτάσεσιν (45). Ext.
505. Ὅτι ἐν — ἐξετίθεσαν. Ext.
506. Τὸ στόμα (49) — δεόμενα (52). Ext.

Fol. 168 verso, vers 509.

509. Δέον (53) — εἰσῆλθεν τὸ παιδίον (1). *Var.* εἶπεν (54). Sup.
Ibid. Τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον (2). Int.
516. Θεόφραστος απινων φησι τῆς (3) — λέγει (12). *Var.* πῶμα et non σῶμα (10, *Adn.*). Ext.
519. Παρὰ τὰ (13) — δεδρακότες (14). Int.
529. Ἐκ τῶν (15) — κίνει (17). *Var.* Le mot παροιμιῶν est ajouté après ἀναφερομένων (15). Ext.
531. Τοῦτο — καταλῆγον. Int.
532. Εἰ μὴ ἄλλη γυνή. Int.
533. Ἐκ τῆς Ἀγραύλου (20) — εὑρήκαμεν (22). Ext.
536. Συντιμωρεῖσθαι — εἰσίν. *Var.* βουλόμενος et non βουλόμεναι. Ext.
547. Τοῦτο μόνον — τηρῆσαι. Ext.

Fol. 169, vers 551.

556. Ξύστρας. Ext.
557. Κατεχρήσατο — ἀποσπᾶν. *Var.* ἐστὶ ajouté devant τὸ (29). Ext.
560. Κατέκοψεν. Int.
Ibid. Τοῦτο — ἱστορίας (31). Ext.
561. Οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς τοῦτο εἴληφεν — γενομένου. Ext.
562. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
564. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
565. Ἐπιτετήδευκεν — τὸ λαβεῖν. Ext.
566. Ὡς τὼ — ταῖν θεαῖν. Ext.
Ibid. Καταγελασει μου χω.. .. ημιας, προικα γὰρ ἔλεγον τὴν ζ......ν. Probablement χωρὶς ζημίας. Ext.

567. Ὅτι γυαικείων (40) — λέγεται (43). Int.
572. Ὁμοῦ · ἀντὶ τοῦ (44) — ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Ext.
574. Τὰ αὐτά μοι πράττουσα. Ext.
575. Ἐψίλωτο — γυναικωδῶς. Ext.
576. Προΐσταμαι. Ext.
578. Πρὸ ὀλίγου. Int.
585. Ὅτι ἀναπέμψαι (51) — τῶν θεσμοφορίων (53). Ext.
Ibid. Ἐπεὶ καὶ (53) — θεσμοφόριον (54). *Var.* τὴν εἰς τὴν θεσμοφόριον (53). Int.

Fol. 169 verso, vers 593.

600. Ἀντὶ τοῦ (1) — ἀρχή τις κρύπτεται (4). Ext.
Ibid. Ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμένος (5). Int.
602. Ὦ προστάτα. Int.
603. Μνησίλοχος — γίνεσθαι. Ext.
612. Ἀντὶ τοῦ οὔρει. Ext.
616. Ἐπισχετικὰ (10) — ἀπομύττεσθαι (14). Ext.
620. Κοθωκίδαι — φυλῆς. Ext.
622. Οἱ μὴ δυνάμενοί τι εἰπεῖν τοιαῦτα λέγουσιν. Int.
623. Καὶ τοῦτο (17) — ἱερόν (18). Ext.
624. Φίλη συνδίαιτος. Int.
Ibid. Σκηνὰς (19) — πρὸς τὸ ἱερόν (20). Ext.
630. Διαβάλλει — μεθύσους. Ext.
631. Ἀλλήλας ἐδεξιούμεθα. Int.
633. Μὴ εὑρίσκων (23) — ἀγγεῖον (25). Ext.

Fol. 170, vers 636.

641. Ἀντὶ τοῦ στεῖρα. Int.
646. Οὐκ ἐνταῦθα γὰρ — πρότερον. Ext.
648. Ἐπεὶ τὰς (28) — ἐκάλουν (30). Ext.
649. Ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. Int.
656. Τῶν ἐγκυκλίων ἀποδυσαμένας. Ext.
657. Ἐπεὶ — ἐκκλησία (33). Int.
Ibid. Περιδραμεῖν (34). Ext.
658. Τὴν ἐκκλησίαν περὶ τὸ — ὄχλους (35). Ext.
Ibid. Ἐπεποίητο (36) — τούτου (38). *Var.* εἴρηκεν (37). Ext.
664. Παρακαθεζόμενος. Int.

Fol. 170 verso, vers 679.

680. Ἀντὶ τοῦ διάπυρος ὢν ταῖς μανίαις. Int.

682. Γελοίως (41) — κωμῳδίᾳ (43). Ext.
684. Ἀποδίδωσιν. Int.
688. ..... ἁρπάζει (45) — κατέχουσιν (51). Ext.
693. Τῶν βωμῶν (52) — εἶπεν (53). Int.
697. Τροπαῖον (54) — ποιηταῖς (2). Ext.
701. Παροιμία. Ext.
710. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν (4) — φαύλως ἥκεις (5). *Var.* γὰρ est ajouté après φησιν (6). Ext.
Ibid. Ἥκεις, φησὶν, εἰς — φεύξῃ (6). Int.
714. Τοῦτο τὸ παθεῖν. Int.
717. Κάθηται (8) — ἔχων (9). Ext.

Fol. 171, vers 721.

726. Πρὸς τὰς γυναῖκας. Int
728. Ὄνομα (11) — ἔχει τὸ α (12). Ext.
729. Σπινθῆρα. Int.
730. Εἶδος (14) — ἔχει ἡ ἀσκο. (15). Il y a bien παιδίον; ce mot est lisible à la contre-empreinte. Ext.
734. Ὁ ἀσκός · εἶδος — Περσικαί. Ext.
735. Ὦ μέθυσοι. Int.
738. Ἅπαντα — πιπράσκεται. Ext.
742. Ἀλλ' οὐ δέκα (20) — μηνῶν (22). Ext.
743. Τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν. Int.
746. Τοῦτο πάλιν — εἶπεν χοᾶς.
750. Εἰώθασι (26) — δηλοῖ τις (30). *Var.* Dübn. ευπ (α au-dessus); au-dessus du π, il semble qu'il y a un λ et un ο dans ce λ, et peut-être faut-il lire Εὔπολις (27), | οὔτο.. λέγοντος, il manque une lettre ou deux au plus; les lettres το ne sont pas sûres : il peut très bien y avoir πο (29). Ext.
Ibid. Τοῦτο ἔθος (31) — Διονυσίων (32). Ext.
754. Τοῦτο αἱματοδεκτικὸν — ἄμνιον. Ext.
756. Τοῦτο ἅμα — τῷ βωμῷ. Ext.
758. Ἀπὸ ἔθους. Int.
Ibid. Ἐκδερματώσαντες (37) — τὸν ἀσκόν (39). Ext.
760. Ἐνταῦθα (40) — κηδεστής (42). Ext.
Ibid. Ἄλλη γυνή. Int.

Fol. 171 verso, vers 764.

766. Εὐριπίδης. Int.
771. Ὁ γὰρ Εὐριπίδης (44) — Ναύπλιον περιπεσεῖν (52). *Var.* αφίησειν (*sic*, 50). Ext.

773. Πᾶν ἐφ' ᾧ τις αν λεγηται (*sic*). Int.
Ibid. Πίναχες (1) — Εὐριπίδῃ (3). Ext.
777. Ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν. Int.
779. Σμίλης λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου. Int.
Ibid. Ὁλκοὺς λέγει — γράφοντες (6). Ext.
781. Ὡς Εὐριπίδην γράφων ἐν ᾧ τὸ ρ ἔστι (7). Int.
Ibid. Ἐν τῷ γράφειν (7) — φησι (8). Ext.
785. Τῇ παραβάσει χρησάμεναι. Ext.
790. Μήτε καταληφθῆναι παρακύπτουσαν. Ext.

Fol. 172, vers 801.

804. Ναυσιμάχης μὲν · Πέπλασται (11) — τὰ ἔργα (17). *Var.* συνεστρατήγησεν (13). Sup.
805. Κλεοφῶντα — κίναιδον. Ext.
806. Πόρνης ὄνομα.
808. Καὶ ἡ Εὐβούλη (21) — ἐπέλαχον (29). *Var.* ἐστιν (22), | ὀλιγου λαχης (25), | ὁμῶς ἐλαχης (25). Ext.
Ibid. Τὸ βουλεῦσαι βουλείαν ἔλεγον. Int.
811. Τάλαντα · Λέγει (31) — ἐκφαίνων (34). *Var.* τοῦ omis (32). Ext.
823. Σκέπασμα — τοῦ ἱστίου. Ext.
825. Τὴν χάμακα τῆς λόγχης λέγει. Int.
Ibid. Οἱ μέν φασι (37) — ἀσπίδος (39). Ext.
826. Τῷ σιδήρῳ. Ext.
828. Συνέχεεν (41) — στράτευσις (42). Ext.
829. Τὴν ἀσπίδα — Κλεώνυμον. Ext.
834. Ἀμφότεραι (45) — τῇ Ἀθηνᾷ (49). Inf.

Fol. 172 verso, vers 835.

838. Εἶδος (50) — ὑστάτην (52). Ext.
840. Πολλάκις (53) — Ξενόφαντον (3). *Var.* ὁ omis (53) et très probablement ἡ (54). Ext.
841. Ἐπαίνει — ἤδη γὰρ ....κει ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ε...... τερον. Ext.
846. Τυ.... διεστραμμένος τὴν ὄψιν σω... ιλλότερα τᾶν κορονᾶν. Ext.
848. Ἄνω γὰρ — ἐπινοίᾳ. La lecture ἄνω est certaine (cf. *Adn.*). Ext.
850. Καίνην · Ὑπόγυον δεδιδαγμένην. Ext.
852. Τὸ κοικύλλειν φησὶν (10) — ἔθει (12). Ext.
855. Ἐξ Ἑλένης — τούτων. Ext.
857. Μέλανα — ἐστι πότημα. Ext.
861. Ἐπὶ πονηρίᾳ — εἶναι τοῦτον. Ext.
863. Τῆς γυναικείας μιμήσεως. Ext.

868. Ὅτι πονηροὶ — ἐσπάραξάν σε. Ext.
869. Αἰκάλλει σαίνει τὸ ᾆσμα. Int.
870. Σύνηθες τὸ (22) — Πολυΐδω (25). Ext.
871. Ὁ Εὐριπίδης (26) — ὑποκρίνεται (27). Int.
876. Πρωτέας — πρόπαλαι. Ext.

Fol. 173, vers 877.

878. Διαβάλλει (30) — ναυσίν (31). Ext.
882. Ἐκ τῆς θαλάσσης. Ext.
897. Ἣν εἶπε Ὅμηρος Εἰδοθέαν. Ext.
898. Ἀπὸ δήμου (34) — Γαργηττόθεν (36). Ext.
902. Τὰς κόρας — στρέψον. Ext.
903. Ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν. Int.
910. Δέον εἰπεῖν (39) — δηλονότι (41). Ext.
913. Καὶ ταῦτα — τὰ πλεῖστα. Int.
915. Ταῦτα λέγει — ἐκφυγεῖν. Ext.
917. Τὸ χ̄ παρακεῖται (46) — λέγων (50). Ext.

Fol. 173 verso, vers 920.

921. Οὐ κυρίως ἀλλ' οἷον κενόβουλος. Int.
922. Ἐπανουργεῖτε — ὄντων. Ext.
926. Ἕως ζῶ. Int.
928. Ἡ σπάρτος · ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. Int.
Ibid. Παροιμία (1) — ἀποτυγχανόντων (2). Ext.
935. Ἐπεὶ ἄνω (3) — λινοποιοί εἰσιν (4). Ext.
Ibid. Ὁ πανοῦργος (4) — ῥαπτόντων (5). Int.
940. Πρὸς σανίσιν (6) — με δῆσαι πρὸς τῇ σανίδι (8). Ext.
941. Μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἑστίασιν παρέχων. Int.
Ibid. Ἀντὶ ἑστίασιν παρέχων (10) — ξενίζεσθαι (13). *Var.* ἑστιᾶν] εστιων (11), | le mot παρ' est donné par le ms. (11, cf. *Adn.*). Ext.
944. Ὅτι ἐνδυσάμενος — ἐγενόμην. Int.
947. Τὸ παίξωμεν (16) — πάλιν παίξωμεν (17). Ext.
Ibid. Καὶ πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῖο (18). Int.
948. Ὅταν τὰ (19) — τὸ ἀνέχομεν (22). Ext.
949. Παύσων — εἶπεν νηστεύει. Int.

Fol. 174, vers 959.

968. Ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν. Int.
Ibid. Ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδήν. Ext.

969. Τὸν Ἀπόλλωνα. Int.
971. Τὴν παρθένον. Int.
973. Ἥρα τελεία (29) — γινομένη (32). Ext.
977. Ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός. Ext.
986. Τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν. Ext.
1001. Ἀντὶ πρὸς τὴν — τοξότης. Ext.

Fol. 174 verso, vers 1002.

1003. Ἀντὶ δρῶ · τοῦτο — ἐπισφίγγει. Ext.
1007. Πορμὸς ἀντὶ φορμὸς, ψίαθος. Ext.
Ibid. Ἵνα πυλάξῃ σοι, ἀντὶ ἵνα φυλάξῃ σοι. Ext.
1009. Ὁρᾷ Εὐριπίδην προσιόντα. Ext.
1011. Ἀντὶ ὡς Περσεύς. Int.
1012. Πιθανῶς · συνδίδακται (*sic*) γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Ext.
1015. Παρὰ τὰ (45) — χρήσιμον (47). *Var.* φίλοι παρθένοι, φιλαι μοι (46, *Adn.*). Int.
1018. Πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας (48). Int.
Ibid. Πρὸς τὴν (49) — πόθου λαβεῖν (51). *Var.* προσαιδουσσαι fait de προσαιδουσσε (49). Ext.
Ibid. Διὰ τὸ λαμβάνειν (52) — γίνεται (53). Int.
1021. Ὡς ἐν κωμῳδία. Int.
1022. Παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν (1) — ὑπερθανεῖν (3). Ext.
1024. Τὴν τηρήσαν (*sic*) αὐτὸν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. Int.
1025. Δέον εἰπεῖν — εἶπεν χάριν γέλωτος. Ext.
1030. Πάλιν ἐξ (7) — φιλοδίκους (8). Ext.
1031. Παρὰ τὴν ξιφοθήκην (9) — γέρων (10). Ext.
1033. Ἐπεὶ ὀψοφάγος — δηλοῦται. Ext.
1034. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. Int.
1040. Ἀπὸ κοινοῦ (14) — Ἀνδρομέδας (15). Int.
Ibid. Δεομένη τοῦ βαρβάρου · προεῖπεν δὲ γοᾶσθέ με ὦ (16) — πρῶτον (19). Ext.
1041. Ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου. Int.
1044. Ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμφέδυσεν. Le copiste avait d'abord écrit ἀνέδυσεν, il a corrigé lui-même. Ext.

Fol. 175, vers 1045.

1050. Ἴσως τὸν (22) — κεραυνόν (23). Ext.
1051. Διχῶς, τὸν ἄθλιον. Int.
1054. Λείπει — ἄχη ἔσχον. Ext.
Ibid. Σκοτεινήν. Int.

1056. Ὑποκρίνεται (27) — ὁ Κηφεύς (28). Ext.
1059. Εἰωθυῖα γελᾶν, γελάστρια. Int.
Ibid. Ἐπεὶ εἰσήγαγεν (29) — Ἀγαθοκλείας (34). *Var.* ἐζήλωσεν δε αὐτὸ (31). Ext.
1060. Ἐπεὶ — Ἀνδρομέδα. *Var.* ἡ omis. Int.
1064. Ἠρέμα — τὸν Εὐριπίδην. Int.
1065. Ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. Int.
Ibid. Τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβόλη. Ext.
1066. Πορείαν. Int.
1069. Τοῦτο ἡ ἠχὼ λέγει. Int.
1070. Καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου. Int.
1072. Λείπει μέλλουσα τυχεῖν. Ext.
1073. Φλυαροῦσα. Ext.
1077. Τὸ πλῆρες ὠγαθή. Ext.

Fol. 1075 verso, vers 1082.

1083. Χωρὶς — βαρβαρίζει. Ext.
1085. Ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν. Int.
1086. Πόθεν — τὴν ἠχώ. Ext.
1089. Καταγελᾷς μοι. Ext.
1090. Τοῦτο ὁ χορὸς ἢ ὁ γέρων. Ext.
1094. Ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις. Int.
1095. Λαλεῖς. Int.
1096. Κάτεχε. Int.
1097. Τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναῖκα. Int.
1098. Εἰς Περσέα (3) — ἐπέζευξεν τὰ ἑξῆς (4). Ext.
1099. Ἐλέγετο — τὰ πτερά. Ext.
1103. Τί λέγει (7) — βάρβαρος (10). Ext.
1105. Πάλιν ἐξ (11) — τινα (13). Ext.
1109. Ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι. Ext.
1114. Δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον. Ext.
1118. Οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς. Int.
1119. Εἰ μὴ (17) — ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν (19). Ext.

Fol. 176, vers 1127.

1127. Ἐλέγετο (*sic*) ξιφομάχαιρα ὡς δρεπανομάχαιρα. Ext.
1130. Παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας. Ext.
1151. Ὅπου. Main du texte.
1168. Λάθρα ποιεῖτε.

Fol. 176 verso, vers 1169.

1170. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπείσμεθα. Int.

1172. Εὐριπίδης — γραός (25). Ext.

Ibid. Ἑταίρας ὄνομα ἡ Ἐλάφιον ὡς Χρυσίον ανιονιον καὶ τὰ ὅμοια. On lit, à la contre-empreinte, ANIONION, ces lettres sont très nettes, sauf le premier I; je proposerais ἀηδόνιον. Ext.

1174. Σημειωτέον — βαδίζειν · ἡ αὐλητρίς. Ext.

1175. Βαρβαρικὸν (30) — ὄρχημα (4). *Var.* τὸ omis devant Περσικὸν ὄρχημα (*Adn.*), | il y a θεατρικῆς (32). Ext.

1176. Διχῶς, κωμοδρίαν. Int.

1180. Κατὰ δέρμα. Int.

1185. Ὡς στέριφα τὰ τιθθία. Ext.

1186. Πρὸς τὴν αὐλητρίδα. Ext.

1187. Πρὸς τὸ πέος — ἐντεινομένῳ. Ext.

1190. Οὐχὶ φιλήσειν. Int.

1197. Τὴν τοξοθήκην. Int.

Ibid. Συβήνη αὐλοθήκη (41) — συβήνην (42). Ext.

1199. Παρακελεύεται — ὀρχηστρίδος. Ext.

1202. Ἐπειδὴ — ὁ Ἑρμῆς. Ext.

1203. Τὴν τοξοθήκην — ὀρχηστρίδος. Ext.

1205. Δραμῇ. Int.

Fol. 177 verso, vers 1211.

1214. Ἐξηπάτησε (48) — ὁ θεῖος (49). Ext.

Ibid. Ἑαυτῷ παρακελεύεται. Int.

1218. Ὁ χορὸς (51) — πρὸς αὐτάς (2). Int.

Ibid. Πηκτὶς ὄργανον (3) — αὐλητρίς (4). Ext.

1222. Ποίαν — περιπατήσω. Ext.

1244. Ὡς αὐτοῦ (1) — Εὐριπίδην (2). Ext.

1226. Ἐπιδραμών. Ext.

1227. Πέπαικται. Int.

1230. Ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη. Ext.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 177 (suite).

Ὑπόθεσις Ἐκκλησιαζουσων Ἀριστοφάνους.

Αἱ γυναῖκες (1) — λαμπρὸν ὄμμα (9). *Var.* μηχανᾶι (4), | αὐτῶν] αὐ-τῶν (6).

Fol. 177 verso.

Vers 1. Ὦ λαμπρὸν ὄμμα · Πραξαγόρα (20) — ἐκκλησίαν (25). Ext.
Ibid. Τοῦ τροχηλάτου · Διὰ τὸν (26) — γίνεται (28). Ext.
2. Ἡ ἔννοια (29) — σκοποῦσι (2). *Var.* φύλαξι (1), | λύχνων] λύχνον (2). Ext.
6. Ξυγκείμενα · σύμβολον (3) — φλογός (4). Ext.
10. Λορδουμένων · κινουμένων — κινοῦνται. Ext.
12. Μόνος δὲ μηρῶν · τὸ αἰδοῖον — βλέπειν. Ext.
13. Ἐπανθοῦσαν τρίχα τοῦ αἰδοίου τὴν ἐπικειμένην τρίχα. Ext.
14. Στοάς · τὰ ταμεῖα — παραμήκη. Ext.
Ibid. Ἐν αἷς ὁ σῖτος. Int.
18. Σκίρα ἑορτὴ (13) — σκῖρον (16). Ext.
22. Ἅς Κλεόμαχος (17) — ἐλευθέρων (22). Ext.
26. Αἱμάτια · τὰ ἱμάτια. Ext.
30. Ὥρα βαδίζειν · μία τῶν (24) — ἀλέκτωρ (25). Ext.
34. Θρυγονῶσα · ἡσύχως κινοῦσα. Ext.
36. Ὑποδουμένη · τὰ ὑποδήματα (27) — κνυσμόν (28). *Var.* Et aussi κνύσμα (27). Ext.
38. Σαλαμίνιος · ὡς ναυτικῶν (29) — Παράλιος (32). *Var.* Σαλαμινίων καταφέρων, il n'y a ni καὶ ni ἢ entre ces deux mots (30, *Adn.*), | καὶ est ajouté après νοεῖσθαι (31). Inf.

Fol. 178, vers 42.

45. Ὑποπίνοντες γὰρ ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους. Ext.
46. Μελιστίχην · γυναῖκα. Ext.
47. Ἐμβὰς ἀνδρεῖον ὑπόδημα. Ext.
48. Κατὰ σχολήν · ἀντὶ — ἀψοφητί. Ext.
49. Γευσιστράτην · παρὰ τὴν Λυσιστράτη (*sic*) εἴρηται. Ext.
50. Λάμπαδα · τὴν δᾷδα — εἶναι. Ext.
53. Ἔστ' ὄφελος · ἀντὶ τοῦ αἱ εὐγενεῖς. Ext.

56. Τριχίδων · λέγει δὲ — ἀνεγείρουσιν. *Var.* Βῆχα R[1], Βῦχα R[3]. Ext.

60. Ἔχω τὰς μασχάλας · ἔθρεψαν — ἄνδρες εἶναι. Ext.

61. Λόχμης · ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. Ext.

64. Ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον · ὡς τὸ μέλαινα — ἀνήρ. Ext.

66. Ξυρὸν ἔρριψα ἵνα — πρὸς ξυράν. Ext.

71. Ἐπικράτους · οὗτος μέγα (*sic*) πώγωνα (4) — σακεσφόρε (7) · ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. Ext.

74. Λακωνικὰς, εἶδος ὑποδήματος. Ext.

77. Λάμιος πένης (9) — ζῶν (10). Ext.

78. Ὧν πέρδεται · Ἀντὶ (14) — ῥόπαλον (15). Ext.

81. Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον · Ὡς οὐδεὶς (19) — ἐν Ιναχῳ Σοφοκλέους. Ext.

82. Γυνή. Int.

87. Ὑπὸ τῷ λίθῳ · ὑπὸ τῷ βήματι. Ext.

Fol. 178 verso, vers 85.

88. Γυνὴ ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα αὐτά. Ext.

89. Οἷον (25) — πληρωθῇ (26). *Var.* φασι (26). Ext.

94. Παραδεῖξαι ὡς πρὸς ἄνδρας. Ext.

96. Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσα. Ext.

97. Οὗτος δασὺς, λέγει οὖν τὸ αἰδοῖον. Cette lecture est certaine à la contre-empreinte. Ext.

100. Ἀντὶ ὅτε καθήμεθα. Ext.

102. Ὁ Ἀργύριος στρατηγὸς θηλυδρώδης, ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς μέγα ἔχων (35) — γυνή (37) · καὶ ἄρξας ἐν (33) — συνέτεμεν (34). *Var.* Ἀργύρριος (35), | δὲ omis (33). Ext.

105. Νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν · νὺξ γὰρ (38) — παραλαβεῖν (41). Ext.

109. Οὔτε θέομεν · παρὰ τὴν παροιμίαν ὅ ἐστιν — πλέομεν (44). Le vers manque (43). Ext.

113. Σποδοῦνται · κινοῦνται. Ext.

115. Ἀντὶ τοῦ ἀπειρία. Int.

116. Ἐκ σπουδῆς.

117. Ἄτινα. Ext.

118. Περιδεσμεύουσα — ὁ τόπος. Ext.

121. Περίθες. Ext.

122. Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέφοντο. Ext.

125. Καταγέλαστον · Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν. Ext.

126. Λευκαὶ γὰρ αἱ σηπίαι · ἐσταθευμέναις δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὀπτηθείσαις · ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία.

128. Περιστίαρχος · Ὁ τῶν (9) — καθάρσια (10). Ext.

Ibid. Εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ δελφακίου. Int.

Fol. 179, vers 129.

129. Ἀρίφραδες · Ὡς ἀναμεμιγμένου — κιθαρῳδός. Ext.
132. Πρὸς τὸ — φίλοινον. Int.
133. Ἐπεὶ καὶ — ἐστεφανοῦντο. Ext.
137. Οὐ μόνον — ἄκρατον. Ext.
138. Ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένων. Ext.
139. Μανικά. Ext.
141. Κατερώτησιν · διαβάλλει (20) — βουλευομένους (21). Ext.
145. Μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πώγωνα. Ext.
146. Ξηρανθήσομαι. Ext.
148. Τὸ πρᾶγμα — ἐγένετο. Ext.
150. Διαπηξαμένη. Int.
151. Τῶν ἔθος λεγόντων λέγειν. Ext.
152. Ἀντὶ τοῦ — ἐστί. Ext.
155. Παίζει (33) — θεάς (34). Ext.
160. Ἀναμνησθεῖσα. Int.
162. Ἡ προτέρα γυνή. Ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Int.
167. Οὗτος (36) — εὑρισκόμενος (37). Ext.
169. Ἀποφθείρου — φθορᾶς. Int.

Fol. 179 verso, vers 170.

171. Τὸν στέφανον. Ext.
172. Ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. Ext.
175. Ἐντεῦθεν — δημηγορίας. Ext.
185. Οὗτος πονηρός ἐστι. Ext.
Ibid. Χρωμένων) ἐκκλησίαις. Int.
188. Τοὺς μισθοὺς (44) — λαβεῖν (46). *Var.* λαμβάνουσιν (45). Ext.
193. Τὸ πρὸς (47) — Βοιωτῶν (50). Ext.
196. Κόνωνα λέγει. Int.
198. Ἐβάρουν γὰρ ταῖς τριηραρχίαις. Int.
199. Ἦσαν γὰρ — τὸν δῆμον. Ext.
201. Ταῦτα εἰς (2) — κύριον (3) · κατ' εἰρωνείαν, Ἀργεῖος — ἀμαθής (2). *Var.* δὲ omis après ταῦτα (2). Ext.
203. Θρασύβουλος · Ὑπερόπτης (5) — πράττεσθαι (6). Ext.
204. Διὰ τὸ ἀνήρ. Int.
208. Αἴσιμος · Ἄτιμος οὗτος (12) — κερδανεῖτε (13). Ext.

Fol. 180, vers 211.

216. Πλύνουσι. Int.

Ibid. Οὐδὲν καινοτομοῦσι φησί. Ext.

217. Ἀντὶ τοῦ πᾶσαι, τὰ δὲ τοιαῦτα ἀττικά. Int.

Ibid. Μεταβαινούσας (20) — πρᾶγμα (21). Ext.

220. Ἀντὶ τοῦ εἰ ἐφύλαττεν τὸν ἀρχαῖον νόμον · εἰ μὴ ἐπολυπραγμονεῖ καὶ καινὰς ἔφερεν πολιτείας (23). Ext.

Ibid. Λείπει τὸ τρίχας (25). Int.

221. Μοιχεύουσαι ἢ — πράττειν (26). Ext.

226. Λάθρα ὀψωνοῦσιν. Ext.

227. Ἄκρατον. Int.

230. Μὴ φλυαρῶμεν. Int.

232. Οἷον — λογισάμενοι. Ext.

236. Εὑρίσκειν, συνάγειν. Int.

239. Μετὰ τὸ — συμβουλεύων. Ext.

243. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (35) — φυγῆς τῶν λ (37). Ext.

246. Οὐ ματαίως καὶ ἐτωσίως. Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Int.

Ibid. Δεινὴ καὶ σοφή, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. Ext.

248. Δημαγωγὸς — λοίδορος. Ext.

252. Εἶδος — τρύβλιον. Ext.

253. Ἀπὸ κοινοῦ (44) — τὰ κοινά (46). Inf.

Fol. 180 verso, vers 254.

254. Νεοκλείδης ἐκωμῳδεῖτο (47) — ἀκαθαρσίας (49). *Var.* ὁ λημῶν] γλάμων (48). Ext.

255. Παροιμία (50) — ἀλωπέκων (52). Ext.

256. Τίν δ' ἦν ὑποκρούουσίν σε · ὑποβάλλουσίν σε, λαμβάνονται σου. Ext.

257. Κρουμάτων · ἔπαιξεν — συνουσίας. Ext.

259. Ἐξαγκωνιῶ · τοὺς ἀγκῶνας (3) — ληφθήσομαι (4). Ext.

260. Ὡδί, οὕτως. Ext.

262. Ἔσκεπται. Ext.

263. Τινι. Int.

265. Ἐν τῇ (9) — κρινόμενοι (10). Ext.

267. Ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις. Ext.

269. Ὑποδεσμεύσατε. Ext.

274. Ἀκριβῶς ποιήσητε. Ext.

276. Ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε. Ext.

280. Προηγησώμεθα. Ext.

Ibid. Τῶν λοιπῶν γυναικῶν. Int.

281. Ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. Int.

284. Ὀπίσω τρέχειν. Πάτταλον · τὸ (19) — ἐκκλησιαστικόν (20). Ext.

285. Τὸ ἄνδρας. Int.

286. Ἐκπέσῃ. Int.

291. Πρῳ μονοσυλλάβως. Οἷον (29) — πεπληρωμένος (30). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος. Int.
292. Ἀντὶ τοῦ (31) — εἶναι (32). Int.
Ibid. Ἡδόμενος δρίμεσι καὶ — ἐμφαίνει. Ext.

Fol. 181, vers 293.

293. Ἀναπλάττει ὀνόματα. Ext.
295. Παρὰ ῥυθμὸν (36) — ἤδη (38). *Var.* ἀλλὰ ἃ δεῖ εἰπεῖν εἴπῃς σύμβολον (37). Ext.
296. Ἀντὶ τοῦ σεαυτόν. Ext.
297. Πλησίοι ἀλλήλων. Ext.
298. Ὅπως ἂν δέῃ — φίλας. Ext.
300. Ὁρᾷ ἄνδρας — ἐκκλησίᾳ. Ext.
302. Ἔνθα οἱ (45) — δικάζειν μὴ θελόντων (46). Ext.
303. Τῶν εὐδοκιμούντων οὗτος στρατηγός. *Var.* ὁ omis.
304. Παρεγίνετο. Int.
306. Πρὸς τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἔθος σεσημείωται. Ext.
310. Ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί. Ext.
311. Ἀνήρ τις. Cette note est ajoutée à la fin du vers. Ext.
317. Βούλεται — ἀποπατῆσαι. *Var.* ὡς omis. Ext.

Fol. 181 verso, vers 318.

318. Τὸ γυναικεῖον (1) — γυναικῶν (2). Ext.
319. Εἶδος ὑποδημάτων εὐτελῶν. Ext.
Ibid. Περιδεσμεύομαι. Int.
320. Οἷον ἐν ἐρημίᾳ. Ext.
330. Οὗτος μαλακός. Ext.
332. Περιβεβλημένος (10). Ext.
337. Ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν. Ext.
338. Καινὸν καὶ ἄτοπον. Ext.
349. Οἷον κατὰ — οἴησιν. Ext.
350. Ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. Ext.
351. Ταῦτα οὖν λέγει (21) — χέζοντος (22). Ext.
355. Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει (23). Ext.
356. Οὗτος ἀντιλέγειν (29) — λέγειν (32). Ext.
357. Οἷον ἐπίκειται μοι καὶ θλίβει. Int.

Fol. 182, vers 360.

359. Εἰς ποῖον (35) — κόπρος (36). Ext.
362. Παρὰ τὴν (40) — Ἀχερδούς (41). Ext.

365. Ῥήτωρ ηταιρηκος (*sic*) — Ἀμύνων. Ext.
366. Ἰατρὸς (44) — καταπρώκτων (45). Ext.
367. Σφιγμάτων. Ext.
369. Ἐπεὶ αἱ (47) — αὐτήν (49). Ext.
370. Κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Int.
371. Σχωραμὶς ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι. Ext.
378. Κατὰ γὰρ (3) — σχοινίῳ (4). Ext.
379. Ἔβαλλον κύκλῳ. Int.
382. Τῶν ἀλφίτων ἐπεὶ κενός ἐστι. Ext.
385. Ἐπειδὴ (11) — ἔφη (12). Ext.
386. Καὶ γάρ. Int.
390. Ὁ γὰρ — κοκκύζει. Ext.
392. Παρὰ τὸ (16) — μᾶλλον (19). Ext.
393. Ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. Int.
395. Ἐν ὥρᾳ · ἀντὶ ὄρθρου. Int.
398. Ὡς ἐπὶ — τυφλὸς ἦν. Ext.
402. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσεν. Ext.

Fol. 182 verso, vers 404.

404. Πανὺ γὰρ (25) — ὀνομάζειν (28). *Var.* τιθύμαλλος εἶδος (26). | Λάκωσιν (27). Ext.
408. Εὔων · πένης οὗτος. Ext.
416. Εἰς χειμερινὴν τροπήν. Ext.
417. Εἶδος νοσήματος. Ext.
423. Ἀντέλεγεν. Int.
424. Τοῖς πένησι. Ext.
425. Τοῦτο λέγει γέλωτος ἕνεκα. Int.
426. Οἱ μὲν ὅτι ἀλφιταμοιβός · οἱ (37) — ἀπέλαυσαν (39). Ext.
428. Γυναικώδης οὗτος. Ext.
433. Αἱ γυναῖκες — σκευασθεῖσαι. Ἀνετάραττον. Ext.
440. Ἄλλως ἀντὶ — ἐρωτήσει. Τῶν Ἀθηναίων. Ext.
441. Νοῦ πεπληρωμένον. Int.
443. Ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους. Ext.
446. Μεταδιδόναι, κιχρᾶν. Ext.

Fol. 183, vers 447.

449. Ἀποδιδόναι. Ext.
450. Τὸ ἀποστερεῖν. Ext.
452. Εἰς ἀγορὰν φέρειν. Int.
453. Βλάπτειν. Ext.

457. Ὡς φιλούντων — καινοποιεῖν. Ext.
465. Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσιν. Ext.
471. Ἀηδές. Int.
473. Λέγεται ὅτε (5) — ἐπιτυγχάνειν (11). *Var.* καταρᾶσθαι τοὺς Ἀθηναίους τῇ. Les mots τοὺς Ἀθηναίους sont entourés de points (8), | ἀκούοῦσαν] ἀκούσασαν (10). Ext.
482. Τὸ ἀνδρεῖον. Int.
483. Ψόφον ποιῶν. Ext.

Fol. 183 verso, vers 489.

498. Μὴ ἀτενίζουσα — βλέπουσα. Ext.
499. Ἀντὶ τοῦ ὡς ἦσθα. Ext.
502. Σάκον λέγει τὸν πώγωνα. Ext.
507. Τὰ ὑποδήματα. Ext.
508. Τὰς συναπτούσας — ὑποδήματα. Ext.
511. Ἠρέμα εἰσελθοῦσα. Ext.
516. Ἱκανωτέρα, φρονιμωτέρα. Ext.
Ibid. Ξυντυχοῦσα. Int.
519. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ext.
520. Ἀνὴρ Πραξαγόρας. Ext.
523. Ἐξερευνῆσαι. Ext.
531. Ἀντὶ τοῦ ὠδινούσης. Ext.

Fol. 184, vers 533.

533. Μηδὲν κλέψας ἔνδοθεν. Ext.
534. Ἥτις μετεκάλεσέν με. Ext.
536. Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. Ext.
537. Νεκρόν. Ext.
538. Εἰώθασι — ποιεῖν. Ext.
540. Θερμαινοίμην. Ext.
544. Ἵνα σε μιμησαμένη σώσω τὸ ἱμάτιον. Ext.
547. Τριωβόλου — ἀπολώλεκεν. Ext.
550. Προσποιουμένη — ἀγνοοῦσα. Ext.
554. Οἷον — τὴν ἐξουσίαν. Ext.
556. Ἀττικὸν — πάντων. Ext.
562. Ἄλλος Βλέπυρος ἐλθών. Ext.
563. Διοικοῦσα — γυναικῶν. Ext.
567. Τὴν ἑαυτοῦ (45) — οὐσίαν (47). Ext.

Fol. 184 verso, vers 574.

574. Τὸν τῆς πόλεως. Ext.

587. Ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. Ext.

592. Οἷον μηδὲ τὸ τυχόν. Ext.

596. Ὅτι ὑπεχρούσω κεν ἠρώτησας — πρότερόν μου. *Observ.* Le mot κεν est écrit par l'abréviation de εν au-dessus de κ, cette abréviation est ici d'une forme un peu particulière, elle ressemble assez à celle de αν. Ext.

599. Θρέψομεν. Int.

602. Δαρεικὸς εἶδος νομίσματος. Ext.

603. Διὰ τὸ ἐπιορκεῖν. Int.

605. Ἀντὶ τοῦ (6) — ἅπασιν (7). Ext.

Fol. 185, vers 611.

611. Συνουσιάσαι. Ext.

612. Τῶν κοινῶν χρημάτων. Ext.

616. Συνουσιάζειν. Ext.

617. Αἱ ἄμορφοι. Int.

618. Τὴν ἀμόρφην. Int.

620. Οὐκ ἀρκέσει. Int.

Ibid. Πρὸς τὰς εὐμόρφους. Ext.

622. Τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι. Ext.

625. Τὸ τοὺς ἀμόρφους. Int.

627. Τόποις. Ext.

630. Σιμὸς καὶ αἰσχρὸς ὁ Λυσικράτης. Ext.

631. Καταχήνη · κατάγελως. Ext.

632. Τῶν πλουσίων. Int.

633. Γεροντικόν τι — ὑπόδημα. Int.

640. Ἀγνὼς ᾖ ὁ πατήρ. Int.

643. Λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος. Int.

644. Οὗτοι αἰσχροί. Ext.

647. Αἰσχροποιὸς οὗτος. Ext.

648. Δυσώδης — καιομένη. Ext.

649. Γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη. Int.

652. Ἡ τοῦ ἡλίου — τὸ ὀψενόν. Ext.

Fol. 185 verso, vers 653.

657. Ὡς πρὸς — ὁ χορός. Ext.

658. Οἷον χάμοὶ — δικαστήρια. Ext.

663. Τῆς ὕβρεως. Ext.

665. Ἀπὸ τῆς τροφῆς — ζημίαν. Ext.

667. Ἐρωτηματικῶς. Ext.

Ibid. Μετόν : μέτεστι. Int.
670. Ὁ ἀποδυόμενος — λαβεῖν. Ext.
672. Ἕνεκα τίνος. Καὶ — παρεῖχον. Ext.
673. Τὴν καθ' ἑκάστην τροφήν. Ext.
677. Ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ext.
681. Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. Ext.
683. Δέον — εἶπεν δειπνεῖν. Ext.
685. Ἐπεὶ τὸ — ἄρχεται. Ext.
Ibid. Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς — ἄρχεται. Ext.
687. Τὸ κάπτωσιν — ἔφη. Ext.
691. Σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. Ext.
693. Τὰς ὁδούς · ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ext.
694. Συναντῶσαι. Ext.

Fol. 186, vers 696.

702. Οἱ ἀμορφότεροι. Ext.
705. Ἀντὶ τοῖς ἀμόρφοις. Ext.
708. Ἡ παρὰ (5) — ἐμποιῇ (7). *Var.* εἰσιν (6). Ext.
713. Δυναμένην — κήρυκα. Ext.
714. Κεχειροτονημένην. Ext.
724. Κατωνάκης · δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. Ext.
729. Ἀναζητήσω, ἐρευνήσω. Ext.
730. Ὄνομα δούλης. Ext.
731. Ἀντὶ τοῦ καλλίστην (16) — μου (17). Ext.
732. Ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα ἢ εἰδυῖα. Int.
Ibid. Τὰ κανίσκια ἔχουσα. Ext.
733. Κλέψασα. Ext.
734. Ἡ τὸ σελλίον βαστάζουσα. Int.
Ibid. Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ (24) — γέλωτος (25). Ext.
736. Ὡς τοῦ Λυσιστράτους (*sic*) φαρμάκῳ — αυ[τ] τὰς πολιάς. Ext.
737. Ἣν καλοῦμεν νῦν κουρίδα. Ext.

Fol. 186 verso, vers 738.

739. Ἡ ἀλετρίς. Ext.
740. Ἀλήθουσα. Ext.
741. Ὄρθρου. Οὕτω καλούμενος — ὄρθριος (33). Ext.
742. Ἴσως τοὺς κηρῶνας λέγει. Ext.
743. Τοὺς τῆς — ἐν πομπῇ. Ext.
746. Ἄλλος φειδωλος. Ext.

747. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Ext.
748. Ἐξερευνήσω. Int.
750. Τὰ χρήματα. Ext.
751. Ἀντὶ τοῦ — μηδενός. Ext.
753. Μετοικίσαι θέλων. Ext.
756. Κατὰ τάξιν. Ext.
757. Κῆρυξ (43) — ἐξάγει (44). *Var.* ἐκήρυττεν (44). Ext.
781. Ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον — ἔχουσι. Ext.

Fol. 187, vers 781.

784. Ἀνὴρ ὁ θέλων κατατεθεῖναι. Int.
794. Εἰ γένοιτο (50) — δόξάντα (51). Int.
Ibid. Ἐὰν ἐμβραδύνων μηδὲ ὅπου — εὕρω. Ext.
795. Εἰς τρίτην. Ext.
798. Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο. Ext.
806. Πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. Ext.
809. Καὶ οὗτος πένης καὶ χαμαιδιδάσκαλος. Ext.
810. Καλλίας (5) — ἐγένετο (6). *Var.* κατηνάλωσεν (6). Ext.
813. Ἐψηφίσαντο (8) — γέγονεν (9). Ext.
815. Τὸ ἀργύριον λέγει. Int.
817. Τὸ νόμισμα. Ext.
818. Νομισμάτων. Ext.

Fol. 187 verso, vers 824.

825. Οὗτος ἔγραψε — τὸ κοινόν. Ext.
828. Ταυτολογία καὶ λῆροι. Ext.
831. Φυλάξομαι ὥστε — ποιεῖσθαι. Ext.
833. Ξύλον (14) — βαστάζουσι (15). Ext.
834. Κοινῇ πάντες ἀστοὶ γεγενήμεθα. Ext.
835. Ἀντὶ τοῦ — τοιαῦτα. Int.
838. Πεπληρωμέναι. Int.
840. Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. Ext.
Ibid. Τῶν ταπήτων. Int.
842. Ὀπτᾶται · τότε γὰρ πῦρ — ἐρρίπιζον. Int.
843. Ἵνα ὀπτήσωμεν. Ext.
844. Τὰ τρωγάλια λέγει. Int.
Ibid. Εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων. Ext.
846. Αἰσχροποιὸς — ναύταις δὲ νέμων τὰ τρύβλια. Σμοιός · ὄνομα κύριον. Ext.
848. Στενὸν σανδάλιον. Int.

852. Διοίγετε διχῶς. Int.
853. Ἀνὴρ ὁ μὴ — τοιοῦτον. Ext.
862. Ἐξ ὧν (33) — ἐπηρώτα (34). Ext.
864. Εἰς τὸ αὐτό. Ext.
865. Εἰς δικαστήριον. Ext.

Fol. 188, vers 867.

867. Ὁ καταθείς. Ext.
868. Πᾶσαν τὴν κτῆσιν. Ext.
869. Ξυμβαστάσω. Int.
Ibid. Ὁ μὴ καταθεὶς. Ext.
871. Μὴ προσποίη διαφέρειν. Ext.
873. Σὺν τοῖσδε. Ext.
874. Τῶν προσοψημάτων. Ext.
880. Ἠρέμα ᾄδουσα. Ext.
883. Τῶν τρυφηλῶν, Ἴωνες τρυφηλοί. Ext.
888. Προσελκύσαι. Ext.
Ibid. Ἐπιβαρές. Int.
890. Ἡ γραῦς τῷ αἰδοίῳ λέγει. Ext.
893. Ἄδει ἡ γραῦς. Ext.
895. Τὸ ἔμπειρον. Ext.
896. Ταῖς γραΐσι. Ext.
900. Ἀντᾴδει ἡ νέα τῇ γραΐ. Ext.
903. Ταῖς παρειαῖς. Ext.
904. Ἡ τὰς πολιάς — μίαν κατὰ μίαν. Ext.
905. Ἐσμήχθη ψιμυθίῳ. Int.

Fol. 188 verso, vers 907.

906. Εἶδος κοσμίου τὸ ἐπίκλιντρον. Ext.
909. Ἡ τὸ ζῷον ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. Ext.
915. Πρὸς τὴν γραῦν. Τὸ αἰδοῖον. Ext.
918. Ὡς μαλακῶν ἐκείνων. *Var.* ὄντον omis. Ext.
920. Λαικάζειν οἱ Λέσβιοι — στοιχείου. Ext.
922. Ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. Ext.
923. Τὴν ἡλικίαν. Νικήσεις. Ext.
926. Ὅτι τῶν (14) — ὅτι οὐκ ἐπεκφόρουν (16). Ext.
929. Ἡ ἄγχουσα (17) — γυναῖκες (18). Ext.
932. Φαλακρὸς — γῆρας. Ext.
933. Ὁ Ἐπιγένης. Ext.
935. Ἡ νεωτέρα. Int.

936. Ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω. Ext.
940. Ἄμορφον. Ext.
943. Εὐήθης — Χαριξένη. Ext.

Fol. 189, vers 946.

954. Πολὺς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον. Ext.
956. Ταῦτα εἰποῦσα εἰς ἔρχεται. Ext.
958. Ὑπὸ τοῦ ἔρωτός φησι. Ext.
963. Ἀντὶ τοῦ ὦ φίλη. Ext.
964. Διατύπτεσθαι. Ext.
973. Ἀντὶ τοῦ τίμιον. Ext.
974. Καλλώπισμα. Ext.
977. Ἡ γραῦς ἐξελθοῦσα. Int.
979. Πρὸς τὸ ἀναφλᾶν παίζει. Ext.

Fol. 189 verso, vers 981.

984. Ἀπὸ τῶν δικῶν, ἔλεγεν γὰρ ἀεὶ τὰ πρῶτος ὢν ἐτῶν δικάζομεν. Ext.
987. Ἔθνος μὲν — τὸ παισίν. *Var.* ἔπαιξεν. Ext.
988. Τὸν πρωκτὸν λέγει. Ext.
991. Κρησέραν · τὸ περιβόλαιον — πρὸς γραῦν. Ext.
996. Τοιαῦτα γὰρ — ἔγραφον. Ext.
998. Βούλομαί σε — παίζει. Ext.
999. Τοῦτο ὡς ἑταίρα οὖσα. Int.
1002. Τοῦτο ὅτι — χρεάγρα. Ext.
1007. Εἰ μὴ (51) — εἶναι (53). *Var.* Il y a κατέβαλες (cf. *Adn.*). Ext.
1020. Μὴ τιμωρουμένοις ὑπὲρ τῆς βίας. Ext.
Ibid. Τοῦ πέους. Int.
1021. Ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν τὸ κρούειν. Ext.
1023. Ἐὰν ἀπὸ σοῦ ἀφαίρηταί μου. Ext.

Fol. 190, vers 1024.

1025. Νόμος ἦν (6) — πολιτεία (9). *Var.* μέδιμνον] μέδιμνοι (7). Ext.
1026. Ὀμόσαι — δυναίμην. Int.
1027. Προφασίσομαι (11) — ἔμποροι (12). Ext.
1029. Ὅτι Διομήδης (13) — εἶπεν (16). Ext.
1032. Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί. Int.
1033. Πρὸ τῆς θύρας τὰ καλούμενα ἀρδάνια. Int.
1034. Εἶδος κοσμίου. Int.
1035. Κηρίνων) στεφάνων.

1036. Τεθνήξεσθαι · διαρρυῆναι. Int.
1042. Ἐπειδὴ — ἐγάμησεν. *Var.* τὴν omis. Ext.
1043. Ὦ μισητή. Int.
1048. Κακεμφάτων (*sic*, par l'abréviation de ων sur τ). Ext.
1050. Τῶν νόμων. Ext.
1053. Χεῖρον. Ext.
1054. Ὁ νεώτερος. Ext.
1056. Ἣν καλοῦμεν — δαίμονα. Ext.
1057. Ἤτοι — ἕλκος ἐχούσης. Ext.
1058. Ἀντὶ τοῦ — τὰ τοιαῦτα. *Var.* εἶπεν. Int.
1063. Τουτέστιν (37) — εἰρημένην (40). Ext.
1065. Ἀξιολόγους. Ἄλλη γραῦς — νεώτερον. Int.

Fol. 190 verso, vers 1067.

1070. Χεῖρον. Int.
1071. Διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορφον. Ext.
1072. Μαστός. Int.
1073. Παρὰ τῶν νεκρῶν. Int.
1074. Δύο γὰρ αὐτὸν κατεῖχον. Int.
1076. Νεός. Ext.
1077. Γραῦς ἡ ἑτέρα. Ext.
1086. Ἐπειδὴ οἱ πορθμῆς — ἐμβαίνειν. Ext.
1089. Ψήφισμα (50) — κρινόμενον (52). Cette scolie est en face du v. 1092. Ext.
1090. Μέσον εἰλημμένον. Ext.
1092. Ἐπιτήδειοι — οἱ βολβοί. Ext.
1101. Φρύνη ἀρχαία — ᾠδηκυῖα. Ext.
1106. Τῶν πορνῶν (9) — θαλάττης (10). Ext.

Fol. 191, vers 1110.

1111. Διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. Ext.
1113. Θεραπαινα. Int.
1119. Τὰ κεράμεια. Ext.
1121. Ὡς ἐπὶ — εἶπεν τὸ απα..η... ἀντὶ τοῦ ξηρανθέντα. Ext.
1123. Εὐφροροεῖ τὰ ἀμφορείδια. Ext.
1124. Ἐπιλεγομένας ἡμᾶς τὰ εὐοδμότερα. La lecture de ce dernier mot est certaine, grâce à la contre-empreinte. Ext.
1126. Δεσποίνης. Ext.
1133. Παρ' ὑπόνοιαν — πολιτῶν. Ext.
1138. Τὰς τοῦ χοροῦ. Int.

1148. Ἀληθῶς — δειπνήσειαν. Ext.
1151. Τὸ ἔχων — τὸ τοιοῦτο. Ext.

Fol. 191 verso, vers 1153.

1158. Ἐπεὶ (8) — λεγόντων (9). Ext.
1159. Ὅτι πρῶτος εἶπεν ἐκληρώθην. Ext.
1163. Ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι. Int.
1165. Ῥυθμός ἐστι κρητικός. Int.
1169. Γαλῇ εἶδος ἰχθύος. Int.
1174. Ἀπὸ τῶν (14) — γλυκιδίῳ (15). Ext.
1178. Ἰσχυρῶς — δυνηθείης. Ext.

Τέλος Ἐκκλησιαζουσῶν.

ERRATA

PLUTUS. — Page 2, l. 4, φασιν au lieu de φασὶν. — *Ibid.*, l. 6, εῤῥιπτον au lieu de εῤῥτον. — Page 5, ajouter les trois scolies suivantes :

3. **Τύχῃ)** ἀντὶ τοῦ λέξη.
5. **Τῶν κακῶν)** τοῦ δεσπότου δηλονότι.
21. **Μαντείου)** ..χρησαμ... (34, *Adn.*).

Vers 41, ὅτινι ἐξιὼν. — 51, εἶπεν. — 55, Ὅτι. — 66, καὶ Κρατῖνος. — 57, Ἄγε δή συ. — 84, ζηλούντων (54). — 159, παραπετάσματος (13). — 180, Τιμοθέου δὲ. — 202, *Ibid.* Νὴ τὸν Δία. — 223, Τοὺς ξυγγεώργους. — 243, Παραβεβλημένος) ἐκδεδομένος. — 277, ὑπόνοιαν. — 307, Ὑπὸ ἀνοίας. — 314, Ἀρίστυλλος) λείπει. — 330, *Ibid.* παρὰ. — 422, Τοιοῦτον γὰρ. — 466, *Ibid.* Εἰ μέλλοντες. — 485, ἀποθανόντες. — 498, 40, Τὸ πάντας ἀγαθοὺς ποιῆσαι. Int. — 521, *Ibid.* ἥκων. — 528, Ἀττικοί (18). — 530, ἐπὶ τὸ: — 538, *Ibid.* ἰδίως. — 566, ὑπῆρχεν (39). — 586, les mots ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοίπαις ἐλαίαις (19-20) ne sont pas omis. — 606, φασι n'est pas omis (20, *Adn.*). — 612, λέγειν] λείπει (44, *Adn.*). — 627, Ὦ πλεῖστα. — 650, Ἐκ τῶν ποδῶν. — 670, Πρόπολος. — 713, ἑώρακας. — 797, 53, χορηγῶν γίνεσθαι. — 1199, *Var.* τὸ omis (11).

NUÉES. — 159, enlever le crochet après οὖς. — 265, *Ibid.* γενέσθαι (11). — 294, 30, le mot ἢ manque après ἔχων (cf. *Adn.*). — 310, il y a θεοὺς et non ὁπόσους (3, *Adn.*). — 449, ἀλαζὼν] πλανός (scolie interlinéaire). — 571, 5, εἰ ἑαυτὸν. — 1047, après ἄψυκτον ἔχω ajouter : ε....μεσον λαβών · — 1131, οὕτως (52). — 1263, νῦν manque (51). — 1356, διαφανῆ (51). — 1438, εἰ συγχωρεῖν.

GRENOUILLES. — 222, τὸ au lieu de τὸν (18). — 1219, ὑποχορῆσαι (*sic*, 42). — 1471, ὀμώμοκεν (21).

OISEAUX. — 167, ἀψοφαγίᾳ (12). — 237, les mots τῶν ὀρνέων manquent (3). — 891, εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενον. — 946, ἐπὶ ἀρσενικοῦ μ. χ. (20). — 1073, πύλῃ (12, cf. *Adn.*). — 1203, συληνας (*sic*, 52, cf. *Adn.*). — 1267, ἐστιν ἡ πόλις (44, *Adn.*). — 1292, καὶ μὴν (6, *Adn.*). — 1429, τὸν manque (52).

TABLE DES MATIÈRES

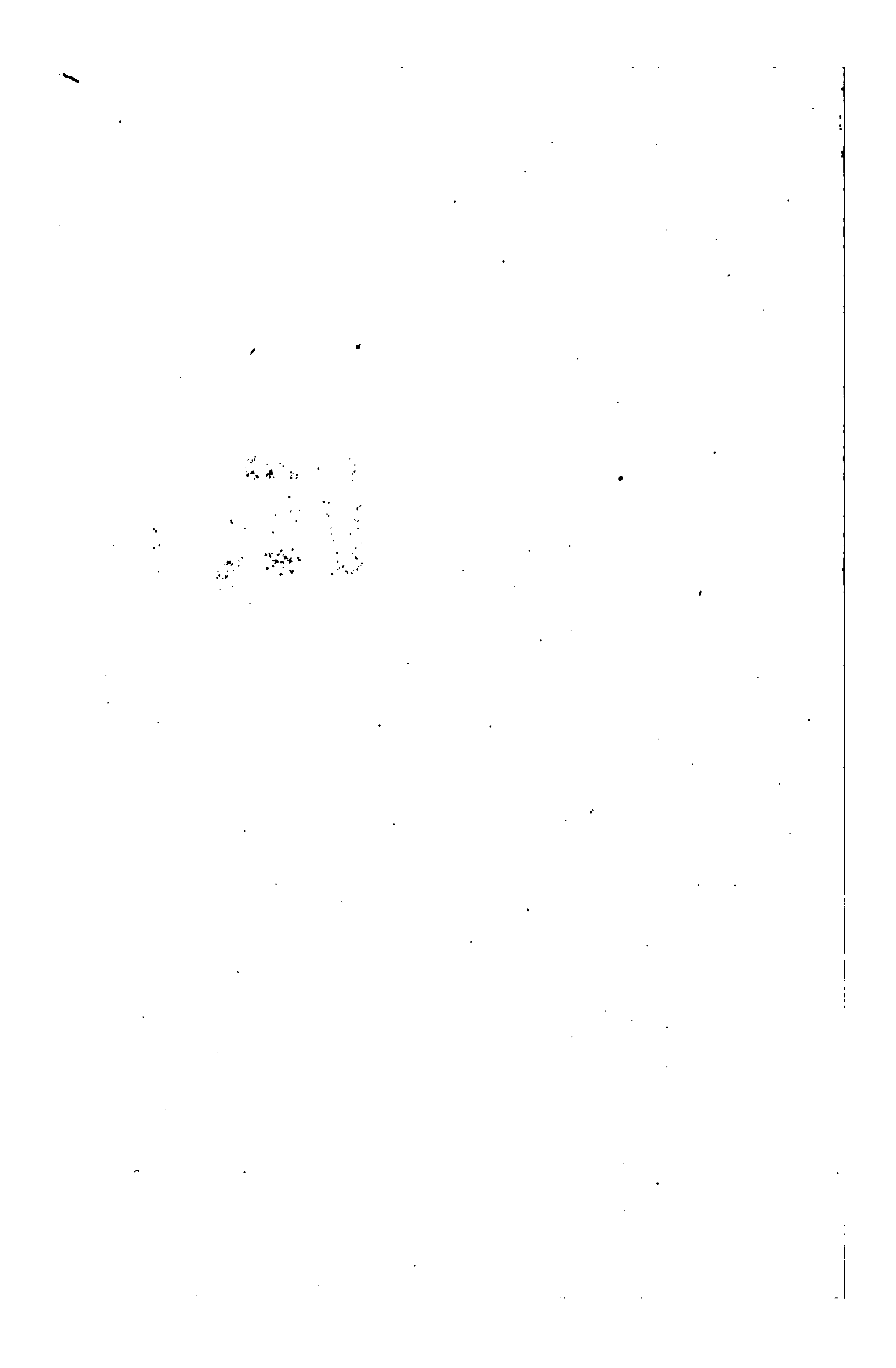

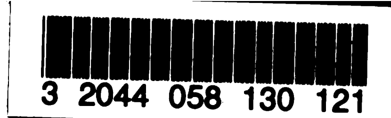
3 2044 058 130 121